

สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
โครงการจัดทำสื่อ ๖๐ พรรษา เถลิงพระเกียรติ
โครงการจัดการเรียนรู้อัจฉริยะ

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้(สำหรับนักเรียน)

เพื่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้การศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ **๓**

(ฉบับปรับปรุงครั้งที่ ๓)

โครงการส่วนพระองค์สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

มูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ในพระบรมราชูปถัมภ์

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

“การศึกษา คือ ความมั่นคงของประเทศ”

การศึกษาต้องสร้างให้คนไทย มีคุณลักษณะสำคัญ ๔ ประการ ได้แก่

๑. มีทัศนคติที่ดีและถูกต้อง
๒. มีพื้นฐานชีวิตที่มั่นคงเข้มแข็ง
๓. มีอาชีพ มีงานทำ
๔. เป็นพลเมืองดี มีระเบียบวินัย

พระบรมราโชบายด้านการศึกษา ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

พระราชทานแก่คณะองคมนตรี

เมื่อวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๐

ณ พระที่นั่งอัมพรสถาน พระราชวังดุสิต

คำชี้แจง

การใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับนักเรียน

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับนักเรียน โดยใช้การศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ระดับประถมศึกษา ภาคเรียนที่ ๑ ฉบับนี้ เป็นการปรับปรุงครั้งที่ ๓ ดำเนินการโดยมูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ในพระบรมราชูปถัมภ์ โดยความร่วมมือจากคณะทำงาน ประกอบด้วย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ คณาจารย์จากมหาวิทยาลัย ศึกษานิเทศก์ และครูผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง ๘ กลุ่มสาระการเรียนรู้

จุดประสงค์ของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับนักเรียน เพื่อให้นักเรียนปลายทางได้ศึกษา/ทบทวนเอกสาร ใบความรู้ ของแต่ละหน่วยการเรียนรู้ และใช้ในการฝึกทักษะ /ปฏิบัติงานจากใบงาน หรือแบบฝึกหัด ของทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน และประเมินตนเองตามตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้ นั้น ๆ ทุกฝ่ายหน่วยการเรียนรู้ ทั้งนี้เมื่อครูปลายทางได้ตรวจผลการทำใบงานในรายชั่วโมง สังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง และประมวลผลการประเมินตนเองของนักเรียนทุกหน่วยการเรียนรู้ แล้วจะได้นำผลไปส่งเสริมหรือจัดการสอนซ่อมเสริมให้นักเรียนเป็นรายบุคคล เพื่อให้เกิดประสิทธิผลนำไปสู่ การพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็กต่อไป

มูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ในพระบรมราชูปถัมภ์

สารบัญ

	หน้า
คำชี้แจง การใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับนักเรียน	ก
สารบัญ	ข
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ ชื่อหน่วย แส่นสุขใจ ภาษาไทยของเรา	๑
ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง การพูดแนะนำตนเอง	๒
บทอ่าน เรื่อง กิตติ์นารัก	๔
ใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง การใช้พจนานุกรม	๕
ใบงานที่ ๑ เรื่อง การเรียงคำตามพจนานุกรมและหาความหมายของคำ	๘
บทอ่าน เรื่อง บทอาขยานเด็กน้อย	๑๐
ใบงานที่ ๒ เรื่อง หาความหมายของคำจากบทอาขยานเด็กน้อย	๑๑
ใบงานที่ ๓ เรื่อง เติมคำจากบทอาขยานเด็กน้อย	๑๒
บทอ่าน เรื่อง บทอาขยานวิชาหนาเจ้า	๑๓
ใบงานที่ ๔ เรื่อง หาความหมายของคำและการถอดความบทอาขยานวิชาหนาเจ้า	๑๔
ใบงานที่ ๕ เรื่อง หาความหมายของคำจากบทอาขยานวิชาหนาเจ้า	๑๕
ใบความรู้ที่ ๓ เรื่อง หลักการของการคัดลายมือ	๑๖
ใบความรู้ที่ ๔ เรื่อง การเขียนบันทึกประจำวัน	๒๐
บทอ่าน เรื่อง ตัวอย่างบันทึกประจำวัน จากเพลงเรไรรายวัน	๒๓
ใบความรู้ที่ ๕ เรื่อง หนังสือดีมีประโยชน์	๒๗
แบบประเมินตนเอง หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑	๒๙
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ ชื่อหน่วย เสียงในภาษาไทย ไพเราะเสนาะหู	๓๐
บทอ่าน เรื่อง กระจายตื่นตูม	๓๑
ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญ	๓๔
บทอ่าน เรื่อง หมาป่ากับนกกระสา	๓๗
ใบงานที่ ๑ เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญ เรื่อง หมาป่ากับนกกระสา	๓๘
ใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง การเขียนบรรยายภาพ	๔๐
ใบงานที่ ๒ เรื่อง การเขียนบรรยายภาพ	๔๑
ใบความรู้ที่ ๓ เรื่อง การเขียนบรรยายลักษณะของสัตว์	๔๓
ใบงานที่ ๓ เรื่อง การเขียนบรรยายลักษณะของสัตว์	๔๔
ใบความรู้ที่ ๔ เรื่อง หน่วยเสียงในภาษาไทย	๔๖
ใบความรู้ที่ ๕ เรื่อง หน่วยเสียงในภาษาไทย	๕๑
บทอ่าน เรื่อง กระจายตื่นตูม	๕๒
ใบงานที่ ๔ เรื่อง การหาคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวจากนิทาน	๕๕
บทอ่าน เรื่อง นิทานสระเอีย	๕๗
บทอ่าน เรื่อง นิทานสระเอือ	๕๘

สารบัญ

	หน้า
บทอ่าน เรื่อง นิทานสระอัว	๕๙
ใบงานที่ ๕ เรื่อง การหาคำที่ประสมด้วยสระประสมจากนิทาน	๖๐
ใบความรู้ที่ ๕ เรื่อง สระที่มีเสียงพยัญชนะท้าย	๖๑
บทอ่าน เรื่อง กระท่ายตีนตุ้ม	๖๔
บทอ่าน เรื่อง นิทานสระอำ ไอ โอ เอา	๖๗
ใบงานที่ ๖ เรื่อง การวิเคราะห์คำที่ประสมด้วยสระที่มีเสียงพยัญชนะท้ายจากนิทาน	๖๘
ใบความรู้ที่ ๗ เรื่อง การระบุข้อคิดจากการอ่าน	๗๐
บทอ่าน เรื่อง ลุงเต่าใจอารี	๗๑
บทอ่าน เรื่อง ค้างคาวเลือกพวก	๗๒
บทอ่าน เรื่อง กระท่ายสามพี่น้อง	๗๓
แบบประเมินตนเอง หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒	๗๔
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ ชื่อหน่วย สระนำรู้ คู่ควรสำนวนไทย	๗๕
ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง การตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผล	๗๖
บทอ่าน เรื่อง ทำไมเต่าจึงมีกระดอง	๗๗
ใบงานที่ ๑ เรื่อง การตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผล นิทานเรื่องทำไมเต่าจึงมีกระดอง	๗๘
บทอ่าน เรื่อง ทำไมกระท่ายหางสั้น และจะเข้ไม่มีลิ้น	๗๙
บทอ่าน เรื่อง ทำไมค้างคาวจึงห้อยหัว	๘๑
ใบงานที่ ๒ เรื่อง การตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผล นิทานเรื่องทำไมค้างคาวจึงห้อยหัว	๘๓
ใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง การเล่าและบอกสาระสำคัญของเรื่องที่ฟังและดู	๘๔
ใบความรู้ที่ ๓ เรื่อง การพูดแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู	๘๕
ใบความรู้ที่ ๔ เรื่อง การระบุข้อคิดจากการอ่าน	๘๗
บทอ่าน เรื่อง ขอแม่ให้ลูกนก	๘๘
ใบงานที่ ๓ เรื่อง การระบุข้อคิดที่ได้จากการอ่านนิทาน “ขอแม่ให้ลูกนก”	๘๙
ใบความรู้ที่ ๕ เรื่อง สำนวนไทย	๙๐
ใบความรู้ที่ ๖ เรื่อง การเขียนเรื่องตามจินตนาการ	๙๑
ใบงานที่ ๔ เรื่อง การเขียนเรื่องตามจินตนาการ	๙๔
ใบงานที่ ๕ เรื่อง การเขียนเรื่องตามจินตนาการ	๙๖
ใบความรู้ที่ ๗ เรื่อง สระในภาษาไทย (สระคงรูป)	๑๐๐
ใบงานที่ ๔ เรื่อง สระในภาษาไทย (สระคงรูป)	๑๐๒
ใบความรู้ที่ ๘ เรื่อง สระในภาษาไทย (สระเปลี่ยนรูป)	๑๐๔
ใบงานที่ ๕ เรื่อง สระในภาษาไทย (สระเปลี่ยนรูป)	๑๐๘
ใบความรู้ที่ ๙ เรื่อง สระในภาษาไทย (สระลดรูป)	๑๑๒
ใบงานที่ ๘ เรื่อง สระในภาษาไทย (สระลดรูป)	๑๑๕

สารบัญ

	หน้า
แบบประเมินตนเอง หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓	๑๒๐
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ ชื่อหน่วย มาตราในภาษาไทยพาเพลิน	๑๒๑
บทอ่าน เรื่อง ป่าชายเลน	๑๒๒
ใบงานที่ ๑ เรื่อง การทำแผนผังคำศัพท์จากเรื่องป่าชายเลน	๑๒๓
ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง การเขียนสรุปความรู้	๑๒๔
ใบงานที่ ๒ เรื่อง การเขียนสรุปความรู้	๑๒๖
ใบงานที่ ๓ เรื่อง การเขียนสรุปความรู้และข้อคิดจากการอ่าน	๑๒๗
ใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง การเขียนเรื่องตามจินตนาการ	๑๒๘
ใบงานที่ ๔ เรื่อง การเขียนเรื่องตามจินตนาการ	๑๓๑
ใบความรู้ที่ ๓ เรื่อง มาตราในภาษาไทย	๑๓๒
ใบงานที่ ๕ เรื่อง การอ่านและเขียนคำ มาตราในภาษาไทย	๑๓๔
ใบความรู้ที่ ๔ เรื่อง มาตราในภาษาไทย (มาตรา กก)	๑๓๗
ใบงานที่ ๖ เรื่อง สำนวนคำในมาตรา กก	๑๓๘
ใบความรู้ที่ ๕ เรื่อง มาตราในภาษาไทย (มาตรา กบ)	๑๓๙
ใบงานที่ ๗ เรื่อง สำนวนคำในมาตรา กบ	๑๔๐
ใบความรู้ที่ ๖ เรื่อง มาตราในภาษาไทย (มาตรา กน)	๑๔๑
ใบงานที่ ๗ เรื่อง มาตรา กน	๑๔๒
ใบความรู้ที่ ๗ เรื่อง มาตราในภาษาไทย (มาตรา กด)	๑๔๓
ใบงานที่ ๘ เรื่อง สำนวนคำในมาตรา กด	๑๔๔
ใบความรู้ที่ ๘ เรื่อง การพูดแสดงความคิดเห็น	๑๔๕
ใบความรู้ที่ ๙ เรื่อง การพูดเชิญชวน	๑๔๗
แบบประเมินตนเอง หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕	๑๔๘
แบบบันทึกการเรียนรู้ (Learning log) กลางภาค	๑๔๙
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ ชื่อหน่วย วาจาไพเราะเสนาะเสียง อักษรสูง กลาง ต่ำ	๑๕๐
ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญ	๑๕๑
ใบงานที่ ๑ เรื่อง การอ่านจับใจความ เรื่อง อาหารเพื่อสุขภาพ	๑๕๗
บทอ่าน เรื่อง อาหารเพื่อสุขภาพ	๑๖๑
ใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง การเรียงลำดับเหตุการณ์และการคาดคะเนเหตุการณ์	๑๖๓
ใบงานที่ ๒ เรื่อง การคาดคะเนเหตุการณ์	๑๖๕
ใบความรู้ที่ ๓ เรื่อง การอ่านข้อมูลจากภาพ และแผนภาพ	๑๖๗
ใบงานที่ ๓ เรื่อง การอ่านข้อมูลจากภาพ และแผนภาพ	๑๖๙
ใบความรู้ที่ ๔ เรื่อง การอ่านข้อมูลจากแผนที่	๑๗๑
ใบงานที่ ๔ เรื่อง การอ่านข้อมูลจากแผนที่	๑๗๒

สารบัญ

	หน้า
ใบความรู้ที่ ๕ เรื่อง การอ่านข้อมูลจากแผนภูมิ	๑๗๕
ใบงานที่ ๕ เรื่อง การอ่านข้อมูลจากแผนภูมิ	๑๗๗
ใบความรู้ที่ ๖ เรื่อง การพูดในโอกาสต่าง ๆ	๑๘๑
ใบความรู้ที่ ๗ เรื่อง อักษรสูง และการผันวรรณยุกต์	๑๘๕
บทอ่าน เรื่อง มดแดง	๑๘๖
ใบงานที่ ๖ เรื่อง การวิเคราะห์คำที่มีอักษรสูงและการผันวรรณยุกต์	๑๘๗
ใบความรู้ที่ ๘ เรื่อง อักษรกลาง และการผันวรรณยุกต์	๑๘๙
ใบงานที่ ๗ เรื่อง การวิเคราะห์คำที่มีอักษรกลางและการผันวรรณยุกต์	๑๙๐
ใบความรู้ที่ ๙ เรื่อง อักษรต่ำเดี่ยวและการผันวรรณยุกต์	๑๙๒
ใบงานที่ ๘ เรื่อง การวิเคราะห์คำที่มีอักษรต่ำเดี่ยวและการผันวรรณยุกต์	๑๙๓
ใบความรู้ที่ ๑๐ เรื่อง อักษรต่ำคู่และการผันวรรณยุกต์	๑๙๔
ใบงานที่ ๙ เรื่อง การวิเคราะห์คำที่มีอักษรต่ำคู่และการผันวรรณยุกต์	๑๙๕
ใบความรู้ที่ ๑๑ เรื่อง คำที่ประวิสรรชนีย์ และไม่ประวิสรรชนีย์	๑๙๗
ใบงานที่ ๑๐ เรื่อง การวิเคราะห์คำที่ประวิสรรชนีย์ และไม่ประวิสรรชนีย์	๑๙๙
แบบประเมินตนเอง หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕	๒๐๑
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖ ชื่อหน่วย ภาคภูมิใจภาษาไทย ภาษาถิ่น	๒๐๒
บทอ่าน เรื่อง ภูมิใจภาษาไทยของเรา	๒๐๓
ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง การเขียนสรุปความรู้	๒๐๗
บทอ่าน เรื่อง ในโลกนี้มีอะไรเป็นไทยแท้	๒๐๘
ใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง ภาษาถิ่นใต้	๒๐๙
ใบงานที่ ๑ เรื่อง ภาษาถิ่นใต้	๒๑๐
ใบความรู้ที่ ๓ เรื่อง ภาษาถิ่นเหนือ	๒๑๒
ใบงานที่ ๒ เรื่อง ภาษาถิ่นเหนือ	๒๑๕
ใบความรู้ที่ ๔ เรื่อง ภาษาถิ่นอีสาน	๒๑๗
ใบงานที่ ๓ เรื่อง ภาษาถิ่นอีสาน	๒๑๘
ใบความรู้ที่ ๕ เรื่อง คำพ้องรูป	๒๒๐
ใบงานที่ ๔ เรื่อง คำพ้องรูป	๒๒๑
ใบความรู้ที่ ๖ เรื่อง คำพ้องเสียง	๒๒๒
ใบงานที่ ๕ เรื่อง อ่านและเขียนคำพ้องเสียง	๒๒๔
ใบความรู้ที่ ๗ เรื่อง การแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู	๒๒๕
ใบความรู้ที่ ๘ เรื่อง การเขียนเรื่องตามจินตนาการ (๑)	๒๒๗
แบบประเมินตนเอง หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖	๒๒๘

สารบัญ

หน้า

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗ ชื่อหน่วย อักษรทรรษา พาสนุก แสนสุขใจ	๒๒๙
บทอ่าน เรื่อง วัดพระแก้ว และสำเพ็ง	๒๓๐
ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง การเขียนบรรยายสถานที่	๒๓๒
ใบงานที่ ๑ เรื่อง การเขียนบรรยายสถานที่	๒๓๔
ใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง การจับใจความสำคัญ	๒๓๕
ใบความรู้ที่ ๓ เรื่อง เพลงกล่อมเด็กสี่ภาค	๒๔๒
ใบความรู้ที่ ๔ เรื่อง การพูดเล่าเหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน	๒๔๔
ใบความรู้ที่ ๕ เรื่อง อักษรนำ	๒๔๕
ใบงานที่ ๒ เรื่อง อักษรนำ	๒๔๖
ใบความรู้ที่ ๖ เรื่อง อักษรนำ	๒๔๘
ใบงานที่ ๓ เรื่อง อักษรนำ	๒๔๙
ใบงานที่ ๔ เรื่อง อักษรนำ	๒๕๑
ใบความรู้ที่ ๗ เรื่อง คำควบล้ำ	๒๕๓
ใบงานที่ ๕ เรื่อง คำควบล้ำ	๒๕๔
ใบความรู้ที่ ๘ เรื่อง คำควบล้ำไม่แท้	๒๖๐
บทอ่าน เรื่อง คำควบล้ำไม่แท้ (ทร เปลี่ยนเสียงเป็น ซ)	๒๖๑
ใบงานที่ ๖ เรื่อง คำควบล้ำไม่แท้	๒๖๖
ใบงานที่ ๗ เรื่อง คำควบล้ำไม่แท้	๒๖๘
แบบประเมินตนเอง หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗	๒๖๘
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๘ ชื่อหน่วย อ่านเขียนคล้อง คล้องจองคำไทย	๒๗๐
บทอ่าน เรื่อง พลังงานคือชีวิต	๒๗๑
ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง คำคล้องจอง	๒๗๖
ใบงานที่ ๑ เรื่อง คำคล้องจอง	๒๗๘
บทอ่าน เรื่อง ทำดีอย่าหวังไหว	๒๗๙
ใบงานที่ ๒ เรื่อง แต่งคำคล้องจอง	๒๘๒
ใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง คำขวัญ	๒๘๓
ใบงานที่ ๓ เรื่อง คำขวัญเกี่ยวกับการรักษาความสะอาด	๒๘๔
ใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง คำขวัญ	๒๘๕
ใบงานที่ ๔ เรื่อง แต่งคำขวัญและวาดภาพประกอบ	๒๘๖
ใบความรู้ที่ ๓ เรื่อง การเขียนบรรยาย	๒๘๗
ใบงานที่ ๕ เรื่อง การเขียนบรรยาย	๒๙๐
ใบความรู้ที่ ๔ เรื่อง การอ่านข้อมูลจากแผนภาพอินโฟกราฟิก	๒๘๓

สารบัญ

	หน้า
ใบงานที่ ๖ เรื่อง การอ่านข้อมูลจากแผนภาพอินโฟกราฟิก	๒๙๔
ใบความรู้ที่ ๕ เรื่อง การอ่านข้อมูลจากสัญลักษณ์	๒๙๕
ใบงานที่ ๗ เรื่อง การอ่านข้อมูลจากสัญลักษณ์	๒๙๗
แบบประเมินตนเอง หน่วยการเรียนรู้ที่ ๘	๒๙๙
แบบบันทึกการเรียนรู้ (Learning logs)	๓๐๐

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑
แสนสุขใจ ภาษาไทยของเรา

มูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม
๑๐๐
ในพระบรมราชูปถัมภ์

ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง การพูดแนะนำตนเอง
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง แสนสุขใจ ภาษาไทยของเรา
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง การพูดแนะนำตนเอง (๑)
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

การพูดสื่อสารในชีวิตประจำวัน

ในวันหนึ่ง ๆ เราต้องติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่นมากหน้าหลายตาและแตกต่างกันไป การสื่อสารส่วนใหญ่ที่ใช้จะเน้นการสื่อสารด้วยการพูด

การพูด หมายถึง การถ่ายทอดความต้องการ ความรู้ ความคิด ความรู้สึก อารมณ์ ประสบการณ์ และอื่น ๆ จากผู้พูดไปถึงผู้ฟังผ่านถ้อยคำโดยมีน้ำเสียง สีหน้า แววตา หรือ กิริยาท่าทางที่ประกอบการพูดด้วยก็ได้ เพื่อให้ผู้ฟังรับรู้และเกิดการตอบสนองได้ตรง จุดประสงค์ที่ผู้พูดต้องการ

ประเภทของการพูดสื่อสารในชีวิตประจำวัน

ประเภทของการพูดสื่อสารในชีวิตประจำวันที่นักเรียนควรฝึกฝนมีดังนี้

๑. การแนะนำตนเอง
๒. การแนะนำสถานที่
๓. การแนะนำเชิญชวนเกี่ยวกับการปฏิบัติตนในด้านต่าง ๆ
๔. การเล่าประสบการณ์ในชีวิตประจำวัน
๕. การพูดในโอกาสต่าง ๆ เช่น โอกาสที่เพื่อนได้รับรางวัลเรียนดี ในโอกาสได้รับเลือกเป็นหัวหน้านักเรียน

สวัสดีค่ะ

สวัสดีครับ

๑. การแนะนำตนเอง

การพูดแนะนำตนเองต้องใช้คำพูดที่สุภาพใช้ประโยคสื่อสารที่กระชับชัดเจน เหมาะสมกับผู้ฟัง

หลักการพูดแนะนำตนเอง

๑. กล่าวทักทายด้วยคำว่า สวัสดีค่ะ สำหรับผู้หญิง สวัสดีครับ สำหรับผู้ชาย

๒. ใช้คำสรรพนามแทนตนเอง

ผู้ชาย ใช้คำว่า ผม กระผม

ผู้หญิง ใช้คำว่า ฉัน ดิฉัน

บางครั้งอาจใช้สรรพนามแทนตัว เช่น ชื่อเล่น หรือคำว่า “หนู” ได้ในโอกาสแนะนำตนเองอย่างไม่เป็นทางการ

๓. บอกรายละเอียดหรือข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับตนเองพอสมควร

มารยาทในการพูดแนะนำตนเอง

๑. ยืนตัวตรง หน้าตายิ้มแย้ม ไม่แคะ แกะ เกา ล้วงกระเป๋าขณะพูด

๒. ทักทายผู้ฟังก่อนพูด พูดดังชัดเจนพอให้ฟังได้ทั่วถึง

๓. ใช้คำสุภาพ ไม่พูดเร็ว หรือซ้ำเกินไป

๔. พูดออกเสียงคำควบกล้ำให้ถูกต้อง พูดออกเสียง ร ล ให้ชัดเจนถูกต้อง

๕. มองผู้ฟังขณะพูด

ตัวอย่างการพูดแนะนำตนเอง

สวัสดีครับ ผมชื่อเด็กชายอนุชา อินทร์พ่วง ชื่อเล่นกันต์ ผมกำลังเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนวังไกลกังวล ในพระบรมราชูปถัมภ์ ผมชอบเรียนวิชาภาษาไทย และชอบฟังครูเล่านิทานมาก ๆ เลยครับ สิ่งที่ผมดีใจ ประทับใจ และภูมิใจที่สุดคือ ได้เป็นตัวแทนนักเรียนถือพานไหว้ครู และนำร้องเพลงเนื่องในวันไหว้ครูประจำปีการศึกษาของโรงเรียนครับ

บทอ่าน เรื่อง กีตาร์น่ารัก
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง สนุ่สุขใจ ภาษาไทยของเรา
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง การพูดแนะนำตนเอง (๑)
รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

กีตาร์น่ารัก

กีตาร์เป็นเด็กดีมีอ่ไม่อ่่นไหว้ผู้ใหญ่ทุกครั้งทีเจอ คุณครูสอนว่าการไหว้เป็นการแสดงความเคารพต่อผู้ที่มีอาวุโสกว่า คนไทยแสดงออกด้วยการไหว้เพื่อทักทายเวลาพบปะ หรือเวลาจากกัน และเป็น การแสดงออกถึงการมีมารยาทที่ดีงาม การมีสัมมาคารวะ การอ่อนน้อมถ่อมตน การขอบคุณ การขอโทษและการให้เกียรติซึ่งกันและกัน การไหว้เป็นการแสดงมิตรภาพมิตรไมตรีที่เป็นขนบธรรมเนียมประเพณีเป็นวัฒนธรรมที่งดงาม เป็นเอกลักษณ์ของคนไทย

คุณแม่สอนให้กีตาร์รู้จักวิธีการไหว้อย่างถูกต้อง โดยฝึกให้ไหว้สวยและทำให้อูเป็นตัวอย่าง กีตาร์จึงไหว้ได้อย่างสวยงาม คุณพ่อคุณแม่ปลุกฝังให้กีตาร์รู้จักการไหว้โดยที่ไม่ต้องมีคนคอยสั่งจนเป็นนิสัย กีตาร์ยกมือไหว้ผู้ใหญ่ทุกครั้งทีเจอหน้า ทุกครั้งทีได้รับของ และทุกครั้งทีลา กีตาร์เป็นเด็กทีมีนิสัยนอบน้อมและมีมารยาท ผู้ใหญ่ทีพบเห็นมักจะชมทุกครั้งทีกีตาร์ยกมือไหว้ และให้ความเมตตาเอ็นดู ทุกคนต่างชื่นชมในความน่ารัก น่าเอ็นดูของกีตาร์

ใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง การใช้พจนานุกรม
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง สนทนาภาษาไทยของเรา
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง การใช้พจนานุกรม
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

การใช้พจนานุกรม

พจนานุกรม คือหนังสือที่ให้ความรู้เกี่ยวกับคำและวลีเรียงเรียงไว้ตามลำดับอักษรให้ตัวสะกดที่ถูกต้อง การอ่านออกเสียง ชนิดของคำ ความหมาย หรือคำจำกัดความของคำ ประวัติของคำ วิธีใช้คำ ตัวอย่าง คำเหมือน คำพ้อง คำที่มีความหมายตรงข้าม นอกจากนี้คำบางคำอาจมีแผนภูมิตาราง หรือภาพประกอบเพื่อช่วยให้เข้าใจความหมายของคำได้ดียิ่งขึ้น

ลักษณะของพจนานุกรม

พจนานุกรมเป็นหนังสืออ้างอิงที่ให้ความรู้เกี่ยวกับ “คำ” รวบรวมคำต่าง ๆ เรียงตามลำดับอักษร แต่ละคำจะอธิบายให้ทราบถึงสิ่งต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- ๑) ตัวสะกดที่ถูกต้อง
- ๒) การอ่านออกเสียง
- ๓) ความหมายของคำ คำจำกัดความ
- ๔) ชนิดของคำ เช่น คำนาม สรรพนาม กริยาฯลฯ
- ๕) ประวัติที่มาของคำ รากศัพท์ เช่น เป็นคำที่มีรากศัพท์มาจากภาษาใด
- ๖) การใช้คำ ตัวอย่างการแต่งประโยค
- ๗) คำพ้อง คำตรงข้าม
- ๘) ตัวอย่างต่าง ๆ
- ๙) บางเล่มมีประวัติบุคคลสำคัญด้วย
- ๑๐) มีภาพประกอบตามความจำเป็น

วิธีการใช้พจนานุกรม

๑. การเรียงลำดับพยัญชนะ

๑.๑ เรียงพยัญชนะจาก ก – ฮ

๑.๒. พยัญชนะต้นที่เป็นอักษรควบและอักษรนำ ถ้าจะค้นหาคำให้ดูที่พยัญชนะตัวแรกของคำเป็นหลัก

๑.๓. คำที่ขึ้นต้นด้วยพยัญชนะตามด้วยสระ จะอยู่หลังคำที่ขึ้นต้นด้วยพยัญชนะแล้วตามด้วยพยัญชนะ

๑.๔. คำที่ไม่มีรูปวรรณยุกต์กำกับจะอยู่ก่อนคำที่มีรูปวรรณยุกต์

๑.๕. คำที่อยู่ในหมวดอักษรเดียวกันให้พิจารณาพยัญชนะตัวถัดไป

๒. การเรียงลำดับสระ

๒.๑. คำที่ไม่มีรูปสระกำกับจะอยู่ก่อนคำที่มีรูปสระ

๒.๒. รูปสระต่าง ๆ จะเรียงลำดับ

๓. บัญชีอักษรย่อ

๓.๑. อักษรย่อในวงเล็บจะบอกที่มาของคำ

๓.๒. อักษรย่อหน้าบทนิยามจะบอกชนิดของคำตามหลักไวยากรณ์
เช่น ก. = คำกริยา

น. = คำนาม

๓.๓. อักษรย่อในวงเล็บหน้าบทนิยามจะบอกลักษณะของคำที่ใช้เฉพาะแห่ง

๔. การเรียงลำดับคำที่เป็นนามย่อจะจัดเรียงไว้ตามหมวดอักษร เช่น ดูก เป็นนามย่อของปลา จัดเรียงไว้ในหมวดอักษร ด

๕. ประวัติของคำ จะบอกไว้ท้ายคำนั้น ๆ โดยเขียนอักษรย่อไว้ในวงเล็บ เช่น กรีทา (ส) มาจากภาษาสันสกฤต

๖. การอ่านออกเสียงของคำในพจนานุกรมจะบอกคำอ่านไว้ในวงเล็บเหลี่ยม ท้ายคำนั้น ๆ เช่น

เกษตร [กะเสด] น. ที่ดิน ทุ่งนา ไร่ในวันหนึ่ง ๆ เราต้องติดต่อสื่อสารกับ บุคคลอื่นมากหน้าหลายตาและแตกต่างกันไป การสื่อสารส่วนใหญ่ที่ใช้จะเน้นการ สื่อสารด้วยการพูด

แผนผังความคิด การใช้พจนานุกรม

ใบงานที่ ๑ เรื่อง การเรียงคำตามพจนานุกรมและหาความหมายของคำ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง แสนสุขใจ ภาษาไทยของเรา
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง การใช้พจนานุกรม
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง เรียงคำต่อไปนี้ตามหลักการใช้พจนานุกรม และหาความหมายของคำ

	นำเอ็นดู	ถ่อมตน	
	อาวุธ	ขนบธรรมเนียม	มิตรภาพ
๑. กิตார்	ความเคารพ
๒.	ทักทาย	มารยาท
๓. ประเพณี	วัฒนธรรม
๔. นอบน้อม	น่ารัก
๕.	เอกลักษณ์

๑. ขนบธรรมเนียม ความหมาย

.....

๒. ถ่อมตน ความหมาย

.....

๓. มิตรภาพ ความหมาย

.....

๔. นำเอ็นดู ความหมาย

.....

๕. อาวุโส ความหมาย

.....

บทอ่าน เรื่อง บทอาขยานเด็กน้อย
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง แสนสุขใจ ภาษาไทยของเรา
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่องบทอาขยานเด็กน้อย (๑)
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

เด็กน้อย

เด็กเอ๋ยเด็กน้อย

ความรู้เรายังด้อยเร่งศึกษา
 เมื่อเติบโตใหญ่เราจะ得有วิชา
 เป็นเครื่องหาเลี้ยงชีพสำหรับตน
 ได้ประโยชน์หลายสถานเพราะการเรียน
 จงพากเพียรไปเถิดจะเกิดผล
 ถึงลำบากตรากตรำก็จำทน
 เกิดเป็นคนควรหมั่นขยันเอ๋ย

(ดอกสร้อยสุภาวดี, กระทรวงศึกษาธิการ.)

บทอาขยาน บทหลัก

ใบงานที่ ๒ เรื่อง หาความหมายของคำจากบทอาขยานเด็กน้อย
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง แสนสุขใจ ภาษาไทยของเรา
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง บทอาขยานเด็กน้อย (๑)
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง หาความหมายของคำต่อไปนี้

๑. ด้อย ความหมาย
-
๒. เร่ง ความหมาย
-
๓. ศึกษา ความหมาย
-
๔. เลี้ยงชีพ ความหมาย
-
๕. สถาน ความหมาย
-
๖. พากเพียร ความหมาย
-
๗. ผล ความหมาย
-
๘. ลำบาก ความหมาย
-
๙. ตรากตรำ ความหมาย
-
๑๐. หมั่น ความหมาย
-

ชื่อ สกุล ชั้น เลขที่

ใบงานที่ ๓ เรื่อง เต็มคำจากบทอาขยานเด็กน้อย
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง แสนสุขใจ ภาษาไทยของเรา
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง บทอาขยานเด็กน้อย (๒)
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง อ่านคำต่อไปนี้แล้วเติมคำลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

เอ๋ย	ด้อย	เลี้ยงชีพ	ประโยชน์
การเรียน	พากเพียร	ตรากตรำ	ขยัน

บทอาขยานเด็กน้อย

เด็ก.....เด็กน้อย

ความรู้เรายัง.....เร่งศึกษา

เมื่อเติบโตใหญ่เราจะได้มีวิชา

เป็นเครื่องหา.....สำหรับตน

ได้.....หลายสถานเพราะ.....

จง.....ไปเกิดจะเกิดผล

ถึงลำบาก.....ก็จำทน

เกิดเป็นคนควรหมั่น.....เอ๋ย

ชื่อ สกุล ชั้น เลขที่

บทอ่าน เรื่อง บทอาขยานวิชาหนาเจ้า
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง แสนสุขใจ ภาษาไทยของเรา
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่องบทอาขยานวิชาหนาเจ้า (๑)
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

วิชาหนาเจ้า

หนังสือเป็นต้น	เกิดมาเป็นคน
ถ้ามันไม่รู้	วิชาหนาเจ้า
เพื่อนฝูงเยาะเย้ย	อดสูอายเขา
	ว่าเง่าว่าโง่
ไม่รู้วิชา	กลางคนเกิดมา
ไปเป็นข้าเขา	เคอะอยู่จนโต
บ้างเป็นคนโง่	เพราะเง่าเพราะโง่
	เที่ยวขอก็กมี
ประเสริฐหนักหนา	ถ้ารู้วิชา
จะไปแห่งใด	ชูหน้าราศี
ยากไร้ไม่มี	มีคนปรานี
	สวัสดีมงคล

(ประถม ก กา, ฉบับทอสมุดแห่งชาติ.)

บทอาขยาน บทหลัก

ใบงานที่ ๔ เรื่อง หาความหมายของคำและการถอดความบทอาขยานวิชาหนาเจ้า
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง แสนสุขใจ ภาษาไทยของเรา
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง บทอาขยานวิชาหนาเจ้า (๑)
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

๑. คำชี้แจง หาความหมายของคำต่อไปนี้

๑. คนโซ่ ความหมาย
๒. เคอะ ความหมาย
๓. เง่า ความหมาย
๔. ประเสริฐ ความหมาย
๕. ปราณี้ ความหมาย
๖. มงคล ความหมาย
๗. ราศี ความหมาย
๘. ลางคน ความหมาย
๙. สวัสดิ์ ความหมาย
๑๐. อดสู ความหมาย

๒. ถอดความบทอาขยานวิชาหนาเจ้า

.....

.....

.....

.....

ชื่อ สกุล ชั้น เลขที่

ใบงานที่ ๕ เรื่อง หาความหมายของคำจากบทอาขยานวิชาหนาเจ้า
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง แสนสุขใจ ภาษาไทยของเรา
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง บทอาขยานวิชาหนาเจ้า (๒)
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง อ่านคำต่อไปนี้แล้วเติมคำลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

หนังสือ อตตุ ลางคน เคอะ คนโซ ราศี ปราณี่ สวัสดิ์

บทอาขยานวิชาหนาเจ้า

.....เป็นคน
วิชาหนาเจ้า
 ถ้าแม่นไม่รู้อายุเขา
 เพื่อนฝูงเยาะเย้าว่าเง่าว่าโง่
เกิดมา
 ไม่รู้วิชาอยู่จนโต
 ไปเป็นข้าเขาเพราะเง่าเพราะโง่
 บางเป็น..... เที่ยวขอก็มี
ถ้ารู้วิชา
 ประเสริฐหนักหนาชูหน้า.....
 จะไปแห่งใดมีคน.....
 ยากไร้ไม่มีมงคล

ชื่อ สกุล ชั้น เลขที่

ใบความรู้ที่ ๓ เรื่อง หลักการของการคัดลายมือ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง แสนสุขใจ ภาษาไทยของเรา
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง การคัดลายมือ (๑)
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

การคัดลายมือ

การคัดลายมือให้ถูกต้องตามหลักการเขียนคำไทย คือ เขียนตัวอักษรไทยถูกต้อง อ่านง่าย มีช่องไฟ มีวรรคตอน ตัวอักษรเสมอกัน วางพยัญชนะ สระและวรรณยุกต์ให้ถูกต้อง ตัวสะกดการันต์ถูกต้อง และลายมือสวยงามตาม

ลักษณะการนั่งที่ถูกต้อง

๑. หันหน้าเข้าหาโต๊ะ การนั่งเอียงอาจทำให้หลังคด
๒. แขนทั้ง ๒ ข้างวางอยู่บนโต๊ะ ประมาณ ๓ ใน ๔ ของความยาวระหว่างศอกกับข้อมือพาดไว้กับขอบโต๊ะ ข้อศอกต้องไม่กางออกหรือแนบตัวมากเกินไป
๓. กระดาษต้องวางให้ตรงไว้หน้าผู้เขียน
๔. จับดินสอหรือปากกาพอเหมาะ ไม่แน่นเกินไป นิ้วชี้กับนิ้วหัวแม่มือจะประคองดินสอ หรือปากการ่วมกับนิ้วกลาง มือจะพักอยู่บนนิ้วนางและนิ้วก้อย
๕. ขณะคัดลายมือ แขน มือ และนิ้วมือจะต้องเคลื่อนไหวให้สัมพันธ์กัน

หลักการคัดลายมือ

๑. เขียนตัวอักษรให้ถูกส่วน ตัวอักษรตั้งตรง การเขียนพยัญชนะไทยทุกตัวต้องเริ่มเขียนหัวก่อน ยกเว้น ก และ ธ ซึ่งไม่มีหัว เว้นช่องไฟและวรรคตอนให้พองาม และวางเครื่องหมายต่าง ๆ ให้ถูกต้องตามตำแหน่ง
๒. ขนาดของตัวอักษรโดยทั่วไปมีความกว้างเป็นครึ่งหนึ่งของความสูง ไม่รวมหางและเชิง ยกเว้น ข ข ข ข กว้างเป็นครึ่งหนึ่งของตัวอื่น ๆ และตัวอักษรที่เหมือน ๒ ตัวติดกัน ได้แก่ ฅ ญ ฒ ณ ตัวหน้ากว้างครึ่งหนึ่งของความสูง ตัวหลังกว้างครึ่งหนึ่งของตัวหน้า

วิธีการคัดลายมือ

๑. อ่านข้อความที่จะคัดให้จบก่อนคัด เพื่อทำความเข้าใจข้อความ
๒. คัดตัวบรรจบเต็มบรรทัด หัวอักษรต้องสัมผัสเส้นบรรทัดบนและล่าง ถ้าคัดลายมือครึ่งบรรทัด ขนาดความสูงของตัวอักษรต้องสูงเท่ากันโดยตลอด
๓. คัดตัวอักษรและข้อความด้วยตัวตรงเสมอแนวเดียวกัน ตัวอักษรไม่เอนเอียง โย้ไปข้างหน้าหรือหลัง
๔. เว้นระยะช่องไฟระหว่างตัวอักษรให้ห่างเสมอกัน
๕. ถ้าเขียนผิดหรือจำเป็นต้องลบ ต้องระมัดระวังเรื่องความสะอาด ก่อนเขียนใหม่ ต้องลบรอยเก่าให้สะอาดเรียบร้อยเสียก่อน
๖. สระและวรรณยุกต์ต้องวางให้ถูกที่
๗. ขนาดความกว้างความสูงของตัวอักษรและสระต้องตรงตามแบบ
๘. ควรควบคุมอัตราความเร็วในการเขียน อย่าเขียนเร็วเกินไป
๙. ต้องระมัดระวังอย่าคัดให้ตกหล่น การเว้นวรรคตอนต้องถูกต้อง
๑๐. เมื่อคัดจบต้องอ่านทบทวนและตรวจสอบอีกครั้ง

ความสำคัญของการคัดลายมือ

การคัดลายมือเป็นการฝึกสมาธิและความตั้งใจ ฝึกความเป็นระเบียบ และความเป็นผู้มีศิลปะ

การคัดลายมือถูกต้องตามแบบอักษรไทย เป็นการปลูกฝังให้เด็กมีความภาคภูมิใจในความเป็นชาติไทยที่มีตัวอักษรเป็นของเราเอง

ตัวอักษรแบบกระทรวงศึกษาธิการ

พยัญชนะ

ก ข ฃ ค ฅ ฉ ง จ จ

ช ฌ ฉ ญ ฎ ฏ ฐ ท ฒ

ณ ด ต ถ ท ธ น บ ป

ผ ผ พ ฟ ภ ม ย ร ล

ว ศ ษ ส ห ฬ อ ฮ

ใบความรู้ที่ ๔ เรื่อง การเขียนบันทึกประจำวัน
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง แสนสุขใจ ภาษาไทยของเรา
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง การเขียนบันทึกประจำวัน
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

การเขียนบันทึกประจำวัน

การเขียนบันทึกประจำวัน เป็นการเขียนเล่าเรื่องราวหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับตนเองในแต่ละวัน ซึ่งอาจจะเป็นเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่ประทับใจ แล้วนำมาเขียนบันทึก เพื่อเตือนความจำหรือเก็บไว้เป็นความทรงจำ หรือบรรยายความรู้สึกหรือความคิดเห็นต่อสิ่งที่ได้พบ

หลักการเขียนบันทึกประจำวัน มีดังนี้

๑. เขียนวัน เดือน ปี ที่เขียนบันทึกไว้ส่วนบนขวาของกระดาษ
๒. บันทึกด้วยภาษาของตนเอง โดยใช้ถ้อยคำและประโยคที่อ่านง่ายกระชับรัดกุม
๓. เขียนโดยใช้สรรพนามบุรุษที่หนึ่ง เขียนคำว่า “ฉัน” “ตัวฉัน” “ของฉัน” เนื่องจากเป็นการเล่าเรื่องจากมุมมองของตัวเอง
๔. บันทึกแต่สิ่งที่เป็นความจริง ไม่บิดเบือนความจริง ได้แก่ เหตุการณ์ที่ประทับใจ น่าสนใจที่เกี่ยวข้องกับตนเอง ไม่ควรบันทึกกิจกรรมประจำวันที่ซ้ำซาก เช่น ตื่นนอน อาบน้ำ แปรงฟัน กิจกรรมเหล่านี้ไม่น่าสนใจ เว้นแต่จะมีเหตุการณ์พิเศษเกิดขึ้นในขณะที่ทำกิจกรรมเหล่านั้น
๕. บันทึกตามลำดับเหตุการณ์
๖. บันทึกเฉพาะสาระ หรือสิ่งที่สำคัญว่า “ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร” โดยเขียนบรรยายความรู้สึกของตนเองและแสดงความคิดเห็นต่อเหตุการณ์นั้น ๆ
๗. เขียนบันทึกให้ยาวพอดี ถ้าระบุว่าต้องเขียนยาวก็บรรทัดก็เขียนให้ได้ตามนั้น

๘. สรุบบันทึกแต่ละวันหรือแต่ละเรื่องด้วยการทิ้งท้ายความคิด จะเป็นการเขียนที่ดี ตัวอย่างเช่น “สิ่งที่ฉันได้เรียนรู้จากวันนี้ก็คือ.....” “ฉันอยากใช้เวลาคิดเรื่อง.....ให้มากขึ้น”

ตัวอย่างที่ ๑ บันทึกประจำวัน

๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๓

สวัสดีเช้าวันอังคาร ฉันรู้สึกสดชื่นเพราะท้องฟ้าสดใส แดดออกตอนช่วงสายทำให้ฉันรู้สึกร้อน ๆ วันนี้ฉันไปโรงเรียนทั้ง ๆ ที่รู้สึกขี้เกียจบ้าง แต่ก็ยังมีความรับผิดชอบในการเรียน ตอนเลิกเรียนแม่ของฉันซื้อน้ำแข็งไสมาให้ฉันกิน ฉันรู้สึกเย็นสดชื่นกินอิมก็เปลี่ยนเสื้อผ้าแล้วไปเล่นบาสเกตบอลกับเพื่อน ๆ ฉันเล่นกับเพื่อน ๑ ชั่วโมงก็กลับบ้าน มาอาบน้ำ กินข้าว ทำการบ้าน แล้วเข้านอน วันนี้ฉันได้รู้ว่าไปโรงเรียนทำให้ฉันได้พบเพื่อนและได้เรียนเรื่องการคัดแยกขยะ เป็นเรื่องที่ดีมาก

ภาพจาก freepik

ตัวอย่างที่ ๒ บันทึกประจำวัน

๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๓

๐๖.๕๔ น. ฉันไปโรงเรียนแต่เช้า เพื่อไปรดน้ำผักบุงที่แปลงผักหลังอาคารเรียน ฉันยืนมองผักบุงที่แตกยอดอวบงาม แล้วรู้สึกภูมิใจมากที่ฉันสามารถปลูกผักให้งอกงามได้ด้วยมือของตัวเอง

๐๙.๐๐ น. เรียนวิชาภาษาไทยกับคุณครูกันต์ ครูสอนเรื่องสำนวน คุณครูกันต์ให้นักเรียนจับคู่ยกตัวอย่างสำนวนมา ๑ สำนวน ฉันจับคู่กับสายป่าน และยกตัวอย่างสำนวนว่า "เป็นปิ่นเป็นไฟ" ซึ่งหมายถึง อาการโกรธอย่างรุนแรง เพื่อนๆ ก็หัวเราะและล้อฉันว่าฉันคงโกรธเป็นปิ่นเป็นไฟ ถ้าหากใครไปทำให้แปลงผักบุงเสียหาย ฉันยิ่งรับและหัวเราะ

สิ่งที่ฉันได้เรียนรู้ในวันนี้คือ ความภูมิใจในการปลูกผัก

ภาพจาก freepik

บทอ่าน เรื่อง ตัวอย่างบันทึกประจำวัน จากเพลงเรไรรายวัน
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง แสนสุขใจ ภาษาไทยของเรา
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง การเขียนบันทึกประจำวัน
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

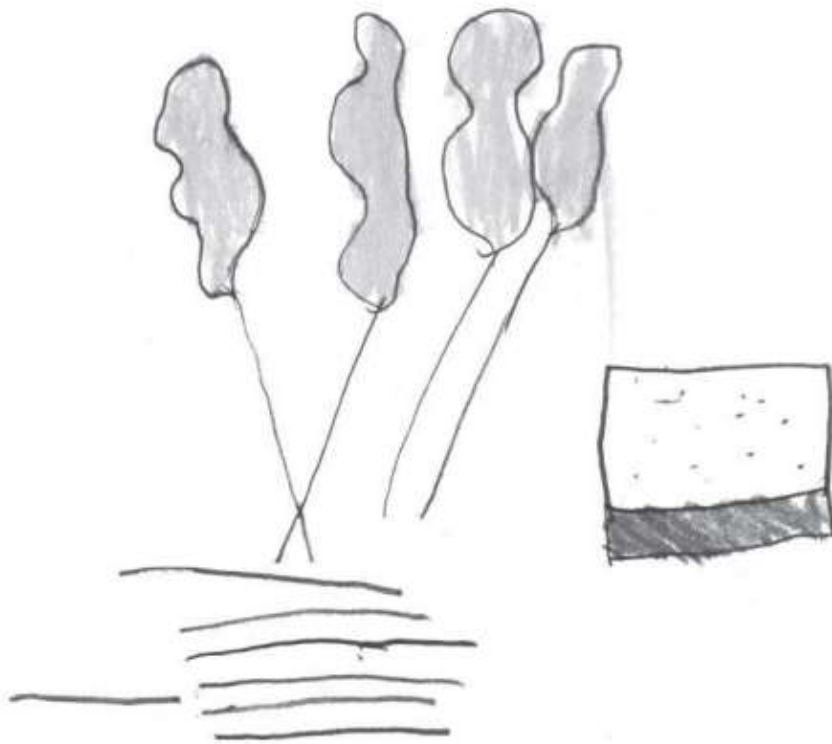
วันอาทิตย์ที่ 26 กรกฎาคม พ.ศ. 2558

ตอนเที่ยงรถกระบะของคุณหมอม
 มาขับมาแม่บอกให้จอด ให้ฉีดยาให้
 พี่หวาน คุณหมอขึ้นนอกบ้าน
 เอาเข็มฉีดสะโพก 3 เข็ม จากนทา
 ร์ว พี่หวาน เก่งมากไม่ร้องฉันทิน
 เข้าบอกยายว่ามีหมอมาน่าจะฉีดให้
 ทนด้วยยายหัวเราะ

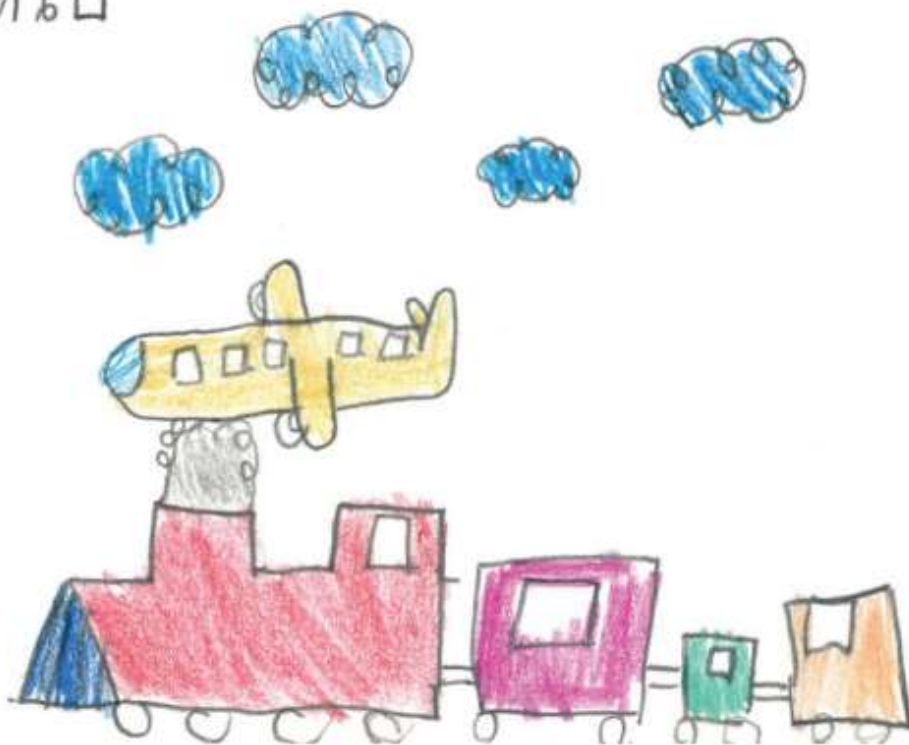

วันเสาร์ที่ 1 สิงหาคม พศ 2558
 วันนี้ฉันกินหมูสะเต๊ะฉันกินเป็นเพราะ
 คุณตา ของฉันสอนให้กินรสชาตินั้น
 เหมือนหมูปิ้งต้องจิ้มน้ำจิ้มเผ็ดๆหวานๆ
 วันนี้ฉันกินมากที่สุด 11ไม้กับขนมปัง
 2 แผ่น ก่อนฉันไปเรียน Kumon

วันพุธที่ ๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๘
 ฉันดีใจมากที่สุด ฉันจะได้กลับบ้านได้
 ได้ไปทะเลกับพี่ๆ และน้องได้เล่นตักทราย
 บ้านใต้ของฉันอยู่สีชลบางที่ฉันนั่งรถ
 ไปบางวันฉันนั่ง นกแอร์ ฉันชอบกินขนม
 จี๋น ภายนี้ทำให้กิน แม่บอกว่าอีก ๑๕ วัน
 จะได้ไป

วันพฤหัสบดีที่ ๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

ฉันหัดอ่าน แม่เงอัยกินน้ำบ่อไหน
วิชาภาษาไทย วันหนึ่งครุฑพาฉันกับเพื่อน
ลงไปเล่น แม่เงอัยที่สนามหญ้าฉันไม่ได้
เป็นนมเงอัย ฉันเป็นลูกเงอัยที่หาง ฉันวิ่งไว
มาก พ่อเงอัยจับฉันไม่ได้เลย ฉันชอบใช้กินน้ำ
บ่อไหนมัน สะหนกดีตอนทำทำบิณ

ใบความรู้ที่ ๕ เรื่อง หนังสือดีมีประโยชน์
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง แสนสุขใจ ภาษาไทยของเรา
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง หนังสือดีมีประโยชน์ (๑)
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

การอ่าน คือ การรับรู้ความหมายจากถ้อยคำที่ตีพิมพ์อยู่ในสิ่งพิมพ์หรือในหนังสือ เป็นการรับรู้ที่ผู้เขียนคิดอะไรและพูดอะไร โดยเริ่มต้นทำความเข้าใจถ้อยคำแต่ละคำ เข้าใจวลีเข้าใจประโยค ซึ่งรวมอยู่ในย่อหน้า เข้าใจแต่ละย่อหน้า ซึ่งรวมเป็นเรื่องราวเดียวกัน

หลักการเลือกหนังสือ

การเลือกหนังสือ ขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ของการอ่าน และต้องสัมพันธ์กับการเลือกใช้หนังสือ หรือวัสดุในห้องสมุด ได้แก่

๑. การอ่านเพื่อความรู้เช่น ตำราวิชาการ หนังสือเรียน ความรู้ในสาระการเรียนรู้
๒. การอ่านเพื่อความบันเทิงใจ เช่น นวนิยาย การ์ตูน เรื่องสั้น
๓. การอ่านเพื่อเป็นกำลังใจเสริมสร้างปัญญา เช่น หนังสือจิตวิทยา หนังสือธรรมะ
๔. การอ่านเพื่อใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์เช่น การทำอาหาร การทำงานอดิเรก

หนังสือที่ดี ควรมีลักษณะ ดังนี้

๑. เลือกหนังสือที่มีสาระเรื่องราวตรงกับความต้องการ หรือวัตถุประสงค์ในการอ่าน
๒. เนื้อหาถูกต้อง มาจากแหล่งอ้างอิงที่เชื่อถือได้ได้แก่
 - ๒.๑ เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปแล้วว่าดี
 - ๒.๒ มีการตรวจสอบหรือวิพากษ์วิจารณ์อย่างกว้างขวางว่าดี
 - ๒.๓ ได้รับรางวัลสำคัญ ๆ ในการประกวดขององค์กรที่มีคุณภาพ
 - ๒.๔ เขียนโดยนักเขียนที่มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับของแวดวงนักอ่าน
 - ๒.๕ มีคุณค่าดีพร้อมทุกด้าน ได้แก่ เนื้อหา ความคิด ทางภาษา รูปแบบการนำเสนอ
 - ๒.๖ ได้รับการยอมรับให้ศึกษาสืบทอดกันมาทุกยุคทุกสมัย

๒.๗ เนื้อหาไม่โน้มนำไปในทางเสื่อม หรือสร้างความแตกแยกทางสังคม วัฒนธรรม การเตรียมพร้อมเพื่อการอ่าน

๑. สถานที่เหมาะกับการอ่าน ควรมีความเงียบสงบ มีอุณหภูมิและแสงสว่างที่เหมาะสมโต๊ะที่มีความสูงพอเหมาะและเก้าอี้ที่นั่งสบายไม่นุ่มหรือแข็งจนเกินไป

๒. จัดท่าทางในการอ่าน ตำแหน่งของหนังสือควรอยู่ห่างประมาณ ๓๕-๔๕ เซนติเมตรหน้าหนังสือต้องตรงอยู่กลางสายตา ควรนั่งหลังตรงไม่ควรนอนอ่าน ทั้งนี้เพื่อให้สมองได้รับเลือดไปหล่อเลี้ยงอย่างเต็มที่ที่จะทำให้เกิดการตื่นตัวต่อการรับรู้จดจำ และอ่านได้นาน

๓. จัดอุปกรณ์ช่วยในการอ่าน เช่น กระดาษสำหรับบันทึกดินสอ ปากกา ดินสอสี

๔. จัดเวลาที่เหมาะสม หากต้องการทบทวนบทเรียน ควรอ่านในช่วงที่ไม่ดีึกมาก เนื่องจากร่างกายยังไม่อ่อนล้าเกินไปนัก หรืออ่านในตอนเช้า ๕.๐๐-๖.๓๐ น. หลังจากทีร่างกายได้รับการพักผ่อนอย่างเพียงพอ อ่านแต่ละครั้งไม่ควรเกิน ๓๐ - ๕๐ นาทีและให้เปลี่ยนแปลงอิริยาบถสัก ๑๐ นาที ก่อนลงมืออ่านต่อไป

๕. เตรียมตนเอง ได้แก่ ทำจิตใจให้แจ่มใส มุ่งมั่น ตั้งใจ และมีสมาธิในการอ่าน นอนหลับพักผ่อนให้เพียงพอ มีสุขภาพสายตาที่ดีแบ่งเวลาให้ถูกต้อง และมีวินัยในชีวิต โดยให้เวลาแต่ละวันฝึกอ่านหนังสือ และพยายามฝึกทักษะใหม่ๆ ในการอ่าน เช่น ทักษะการอ่านเร็วอย่างเข้าใจ เป็นต้น

ภาพจาก freepik

ชื่อ : _____ สกุล : _____ ชั้น _____ เลขที่ _____
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง แส่นสุขใจ ภาษาไทยของเรา

สิ่งที่ฉันได้ทำ

☆☆☆ ฉันทำได้ดี ☆☆ ฉันทำได้บ้าง ☆ ฉันยังทำได้ไม่ดี

ระบายสีลงใน ☆ ตามระดับที่ทำได้ และ ✓ ลงใน □ สิ่งที่ยังตั้งใจจะทำให้ดีขึ้น

สิ่งที่ฉันได้ทำ	ระดับที่ฉันทำได้	สิ่งที่ฉันตั้งใจจะทำให้ดีขึ้น
๑. ใช้ภาษาพูดและเขียนข้อมูลของตนเองให้ผู้อื่นเข้าใจ	☆☆☆	☐
๒. ใช้ภาษาถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจ ความคิด ความรู้สึก และทัศนคติของตนเอง ด้วยการพูดได้	☆☆☆	☐
๓. เขียนบันทึกประจำวันถ่ายทอดเรื่องราวต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน	☆☆☆	☐
๔. รู้จักการเลือกวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเลือกและอ่านหนังสือให้เกิดประโยชน์และคัมค่าแก่ตนเอง	☆☆☆	☐

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒

เสียงในภาษาไทย ไพเราะเสนาะหู

มูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม
๕๐
ในพระบรมราชูปถัมภ์

บทอ่าน เรื่อง กระต่ายตื่นตูม
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง เสียงในภาษาไทย ไพเราะเสนาะหู
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง เรื่อง กระต่ายตื่นตูม (๑)
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

กระต่ายตื่นตูม

ครั้งหนึ่ง กระต่ายตัวหนึ่งนอนหลับ
 อยู่ใต้ต้นตาล ขณะเมื่อกระต่ายหลับ
 อยู่ นั้น เกิดลมพายุใหญ่พัดกล้า ลูกตาล
 บนต้นหล่นตูมลงมาที่พื้นดิน เกือบถูก
 กระต่าย กระต่ายตกใจตื่นขึ้น สำคัญว่า
 ฟ้าถล่ม ไม่ทันได้ตริตรอง ลุกขึ้นได้ก็วิ่ง
 ไปโดยสุดกำลัง เพราะกลัวความตาย

ภาพจาก หนังสือออนไลน์ “วรรณคดีลำนํ้า ป.๓” จากเว็บไซต์ <https://anyflip.com/qdcwd/ezcx>

ฝ่ายเสือ ช้าง กวาง ทราย แรด และสัตว์อื่นอีกหลายจำพวก เห็นกระต่ายวิ่งมาโดยเต็มกำลังดังนั้น จึงถามกระต่ายว่า “นี่ท่านวิ่งหนีอะไรมา” กระต่ายวิ่งพลางบอกความพลางว่า “ฟ้าถล่ม” สัตว์เหล่านั้นได้ฟังกระต่ายบอก ไม่ทันไตรตรอง สำคัญว่าฟ้าถล่มจริง ก็พากันวิ่งตามกระต่ายไป หกล้ม ซาหัก แข็งหัก โดอนต้นไม้ ตกเหวตายบ้างก็มี ส่วนที่ยังเหลืออยู่ก็พากันวิ่งหนีต่อไปอีก

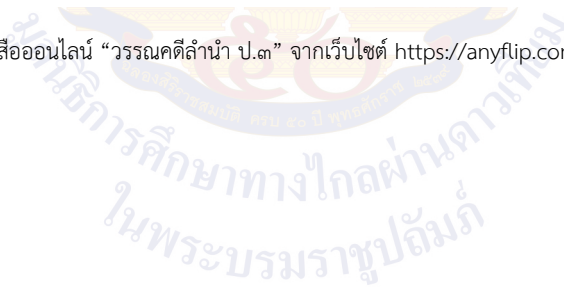
ภาพจาก หนังสือออนไลน์ “วรรณคดีลำนานา ป.๓” จากเว็บไซต์ <https://anyflip.com/qdcwd/ezcx>

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
ในพระบรมราชูปถัมภ์

พระยาราชสีห์ตัวหนึ่งเป็นสัตว์มีปัญญา เห็นสัตว์ทั้งหลาย มีเสือ ช้าง เป็นต้น พากันวิ่งมาไม่หยุดหย่อน จึงร้องถามว่า “เอ๊ะ! เหตุไรท่านทั้งหลายจึงพากันวิ่งจนโดนกันล้มตายฉะนี้ หยุดบอกให้เราทราบประเดี๋ยวก่อน” สัตว์เหล่านั้นกลัว อำนาจราชสีห์ก็ต้องหยุด และเล่าความที่กระต่ายแจ้งแก่ตน ให้ราชสีห์ฟัง ราชสีห์ก็เข้าใจทันทีว่า สัตว์เหล่านั้นคงจะตื่นอะไรมาสักอย่างหนึ่ง จึงถามต่อไปว่า “ฟ้าถล่มที่ตรงไหน จงพาเราไปดูสักที” สัตว์เหล่านั้นกลัวตายจนตัวสั่น แต่ขัดอำนาจราชสีห์ไม่ได้ ก็ต้องพาราชสีห์ไป พอถึงใต้ต้นตาลที่กระต่ายนอน ราชสีห์พิเคราะห์ดู เห็นลูกตาลตกอยู่ที่โคนต้น ก็เข้าใจว่าผลตาลนั้นหล่นลงมา กระต่ายสำคัญว่าฟ้าถล่ม ก็ตกใจจึงวิ่งหนี สัตว์ทั้งหลายที่ไม่มีปัญญาตริตรอง ก็พากัน หลงเชื่อกระต่าย วิ่งเตลิดไปจนโดนกันขาหัก คอหัก ตกเหวตาย สัตว์ทั้งหลายที่พากันได้รับทุกขเวทนาครั้งนี้ ก็เพราะ เป็นผู้ฉลาดเขลาปัญญาหาตริตรองมิได้

(พระประกาศุณิสาร [สุน บุนโยประการ],
นิทานสุภาษิต, กระทรวงศึกษาธิการ.)

ภาพจาก หนังสือออนไลน์ “วรรณคดีลำนํ้า ป.๓” จากเว็บไซต์ <https://anyflip.com/qdcwd/ezcx>

ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญ
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง เสียงในภาษาไทย ไพเราะเสนาะหู
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง การอ่านจับใจความ เรื่อง หมาป่ากับนกกระสา
รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

การอ่านจับใจความสำคัญ

การอ่านจับใจความสำคัญ คือ การอ่านที่มุ่งค้นหาสาระของเรื่อง หรือของหนังสือ แต่ละเล่มที่เป็นส่วนใจความสำคัญ และส่วนขยายใจความสำคัญของเรื่อง

ใจความสำคัญของเรื่อง คือ ข้อความที่มีสาระคลุมข้อความอื่น ๆ ในย่อหน้านั้นหรือ เรื่องนั้นทั้งหมด

ส่วนขยายใจความสำคัญ เป็นประโยคหรือข้อความที่ขยายเนื้อหาสำคัญให้ชัดเจนขึ้น เช่น การอธิบายความหมาย การยกตัวอย่าง การเปรียบเทียบ เป็นต้น

ประโยคใจความสำคัญมี ๒ ลักษณะ

๑. ประโยคใจความสำคัญที่เขียนไว้อย่างชัดเจน

ได้แก่ ประโยคที่อยู่ตอนต้นย่อหน้า ตอนท้ายย่อหน้า และอยู่ทั้งตอนต้น และตอนท้ายย่อหน้า

ตัวอย่างที่ ๑

ในการบันเทิงและการกีฬา ไม้ไผ่มีส่วนสำคัญร่วมอยู่ด้วยเป็นอันมาก โดยเฉพาะในการทำเครื่องดนตรี อันได้แก่ลูกระนาด อังกะลุง ขลุ่ย เกราะ และ ส่วนประกอบต่างๆของการแสดง การเต้นรำ เช่น รำกระทบบไม้ รำต่าง ๆ ที่ต้องใช้ เครื่องมือทำจากไม้ไผ่ ทำให้การเต้นรำนั้น ๆ งดงามน่าดูเป็นอันมาก สำหรับการศึกษา ไม้ไผ่ใช้ทำโครงขาวได้ดี

(จาก ความรู้เรื่องไม้ไผ่ ของกรมป่าไม้)

ตัวอย่างที่ ๒

ในป่าที่มีพื้นที่กว้างใหญ่ไพศาลนั้น นอกจากมีต้นไม้ใหญ่มากมายขึ้นอยู่ อย่างหนาแน่นนั้น ยังเป็นที่อยู่ของสัตว์ป่านานาชนิด รวมทั้งนก แมลง และสิ่งมีชีวิต ขนาดเล็กซึ่งมองไม่เห็นด้วยตาเปล่าเรียกว่า จุลินทรีย์ พืชและสัตว์ในป่าต้องพึ่งพิงอาศัย กันและกัน ป่าจึงอุดมไปด้วยสิ่งอันเป็นประโยชน์ต่อมนุษย์อย่างมากมาย (จากหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง ทรัพยากรที่มีค่าของเรา ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ)

การอ่านหนังสือเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับทุกคน โดยเฉพาะนักเรียนต้องถือว่าการอ่านหนังสือเป็นสิ่งสำคัญมากกว่างานอื่น ๆ เพราะวัยนักเรียนจะต้องแสวงหาความรู้เพื่อเตรียมสำหรับชีวิตในวัยผู้ใหญ่ การอ่านหนังสือจะช่วยให้นักเรียนได้รับความรู้กว้างขวาง การอ่านมากทำให้มีความรู้มาก ทำให้สติปัญญาเฉียบแหลม สามารถนำความรู้ไปใช้ในการตัดสินใจได้ถูกต้อง และแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้ ทำให้ชีวิตประสบผลสำเร็จ นอกจากนั้นการอ่านหนังสือยังทำให้นักเรียนได้รับความเพลิดเพลิน และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ถ้านักเรียนต้องการเป็นคนรอบรู้ ก็ต้องเป็นนักอ่าน

๒. ประโยคใจความสำคัญที่ไม่ได้เขียนไว้อย่างชัดเจน

การหาใจความสำคัญจะต้องหาคำสำคัญหรือคำหลัก โดยการตั้งคำถามแล้วตอบคำถามว่า ข้อความในย่อหน้านั้น “ ตัวละครมีใครบ้าง ใครทำอะไร และผลเป็นอย่างไร ” จากนั้นนำคำสำคัญหรือคำหลักมาเรียบเรียงให้เป็นประโยคใจความสำคัญ

วิธีการหาใจความสำคัญจากนิทาน

๑. อ่านโดยตลอดทั้งเรื่อง เพื่อให้รู้ว่าเรื่องที่อ่านเป็นเรื่องอะไร จุดใดเป็นจุดสำคัญของเรื่อง

๒. อ่านให้ละเอียดอีกครั้ง เพื่อทำความเข้าใจเรื่องราวที่อ่าน

๓. ตั้งคำถามหาคำสำคัญ หรือ คำหลัก ของแต่ละย่อหน้า ดังนี้

- ตัวละครในย่อหน้านี้มีใครบ้าง
- ตัวละครในย่อหน้านี้ทำอะไร
- ผลของการกระทำเป็นอย่างไร

๔. นำคำสำคัญหรือคำหลักมาเรียบเรียงเป็นประโยคใจความสำคัญของแต่ละย่อหน้า ตัวอย่าง

นิทานเรื่อง ผีกับนกพิราบ

ครั้งหนึ่งผีตัวหนึ่งหล่นลงไปใต้น้ำ และคงจะจมน้ำตายเป็นแน่ ถ้านกพิราบตัวหนึ่งมองไม่เห็นเสียก่อน นกพิราบคาบใบไม้ยื่นให้ผีไต่ขึ้นมาได้

วันต่อมาขณะที่นกพิราบกำลังเกาะอยู่บนกิ่งไม้ นายพรานคนหนึ่งเข้ามาในป่า และเอาปืนจ้องจะยิงมัน แต่ผีเห็นเสียก่อน จึงบินไปตอยมือของนายพราน ทำให้มือของนายพรานสั่น กระสุนห่างเป้าไปมาก นกพิราบไม่เป็นอันตราย

(จากเรื่อง ผีกับนกพิราบ ของ ทองสุก เกตุโรจน์ ในหนังสือ สาวเจ้าปัญญา)

๑. ตั้งคำถามหาคำสำคัญหรือคำหลัก

คำถาม	คำสำคัญ หรือคำหลัก
๑. ตัวละครในย่อหน้านี้มีใครบ้าง	ผิง กับ นกพิราบ
๒. ตัวละครในย่อหน้านี้ทำอะไร	ผิงหล่นน้ำ นกพิราบเห็นจึงคาบใบไม้ยื่นให้
๓. ผลของการกระทำเป็นอย่างไร	ผิงได้ขึ้นมาได้

๒. นำคำสำคัญมาเรียงเรียงเป็นประโยคใจความสำคัญ

นกพิราบเห็นผิงหล่นน้ำจึงคาบใบไม้ให้ผิงได้ขึ้นมาได้

ย่อหน้าที่ ๒

๑. ตั้งคำถามหาคำสำคัญหรือคำหลัก

คำถาม	คำสำคัญ หรือคำหลัก
๑. ตัวละครในย่อหน้านี้มีใครบ้าง	นกพิราบ นายพราน ผิง
๒. ตัวละครในย่อหน้านี้ทำอะไร	นายพรานจะยิงนกพิราบ ผิงเห็นนายพราน ผิงบินไปต่อยมือนายพราน
๓. ผลของการกระทำเป็นอย่างไร	นกพิราบไม่เป็นอันตราย

๒. นำคำสำคัญมาเรียงเรียงเป็นประโยคใจความสำคัญ

ผิงเห็นนายพรานจะยิงนกพิราบ จึงบินไปต่อยมือน นกพิราบไม่เป็นอันตราย

๓. ใจความสำคัญนิทานเรื่องผิงกับนกพิราบ

นำสิ่งที่สรุปทั้ง ๒ ย่อหน้า มาเรียงเรียงเป็นใจความสำคัญใหม่ด้วยภาษาของตนเอง

นกพิราบเห็นผิงหล่นน้ำจึงคาบใบไม้ให้ผิงได้ขึ้นมาได้ ต่อมาผิงเห็นนายพราน
จะยิงนกพิราบ จึงบินไปต่อยมือน นกพิราบไม่เป็นอันตราย

บทอ่าน เรื่อง หมาป่ากับนกกระสา
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง เสียงในภาษาไทย ไพเราะเสนาะหู
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง การอ่านจับใจความ เรื่อง หมาป่ากับนกกระสา
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

นิทานเรื่อง หมาป่ากับนกกระสา

หมาป่าตัวหนึ่งสวาปามอาหารอย่างตะกละตะกลามจนก้างติดขวางคอของมัน จะกลืนก็ไม่เข้าจะคายก็ไม่ออก มันจะกินอะไรอย่างอื่นก็ไม่ได้ นั่นคือสถานการณ์สุดเลวร้ายสำหรับเจ้าหมาป่าจอมตะกละ มันจึงรีบวิ่งแจ้นไปหานกกระสา มันมั่นใจว่าด้วยคอและจะงอยปากอันยาวของนกกระสา คงพอที่จะล้วงลงไปคีบก้างออกมาได้อย่างง่ายดาย

หมาป่าบอกนกกระสาว่า “ข้าจะตอบแทนเจ้าอย่างงามเลยทีเดียว หากเจ้าดึงก้างออกมาให้ข้าได้” เจ้านกกระสาลำบากใจมากกับการมุดหัวเข้าไปในคอหมาป่า แต่มันเป็นสัตว์ที่มีความละโมภโดยธรรมชาติ มันจึงทำตามที่หมาป่าขอร้อง

พอหมาป่ารู้สึกกก้างชิ้นนั้นหลุดออกมาแล้ว มันก็เดินจากไป “แล้วรางวัลของข้าล่ะ” เจ้านกกระสาร้องเรียกด้วยน้ำเสียงร่อนรน “ว่าไงนะ” เจ้าหมาป่าคำรามพร้อมกับเดินไปเดินมา “เจ้ายังไม่ได้มันไปอีกหรือไง ยังไม่พออีกหรือที่ข้าปล่อยให้เจ้า มุดหัวลงไป ในปากของข้า โดยที่ข้าไม่จับคอของเจ้าเสียนะ”

นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า อย่าคาดหวังผลตอบแทนจากการรับใช้คนพาล

ใบงานที่ ๑ เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญ เรื่อง หมาป่ากับนกกระสา
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง เสียงในภาษาไทย ไพเราะเสนาะหู
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง การอ่านจับใจความ เรื่อง หมาป่ากับนกกระสา
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง ให้ตอบคำถามแล้วเขียนใจความสำคัญจากนิทานหมาป่ากับนกกระสา

๑. จากย่อหน้าที่ ๑ ตอบคำถามและเขียนประโยคใจความสำคัญ

คำถาม	คำสำคัญ หรือคำหลัก
๑. ตัวละครในย่อหน้านี้มีใครบ้าง
๒. ตัวละครในย่อหน้านี้ทำอะไร
๓. ผลของการกระทำเป็นอย่างไร

ประโยคใจความสำคัญของย่อหน้าที่ ๑

.....

.....

๒. จากย่อหน้าที่ ๒ ตอบคำถามและเขียนประโยคใจความสำคัญ

คำถาม	คำสำคัญ หรือคำหลัก
๑. ตัวละครในย่อหน้านี้มีใครบ้าง
๒. ตัวละครในย่อหน้านี้ทำอะไร
๓. ผลของการกระทำเป็นอย่างไร

ประโยคใจความสำคัญของย่อหน้าที่ ๒

.....

.....

๓. จากย่อหน้าที่ ๓ ตอบคำถามและเขียนประโยคใจความสำคัญ

คำถาม	คำสำคัญ หรือคำหลัก
๑. ตัวละครในย่อหน้านี้มีใครบ้าง
๒. ตัวละครในย่อหน้านี้ทำอะไร

๓. ผลของการกระทำเป็นอย่างไร

ประโยคใจความสำคัญของย่อหน้าที่ ๓

.....

.....

นำประโยคจากข้อ ๑ - ๓ มาเรียบเรียงเขียนสรุปใจความสำคัญนิทานและวาดภาพ

.....

.....

ชื่อ สกุล ชั้น เลขที่

ใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง การเขียนบรรยายภาพ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง เสียงในภาษาไทย ไพเราะเสนาะหู
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง การเขียนบรรยาย
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

การเขียนบรรยายภาพ

การเขียนบรรยายภาพ คือ การเขียนถ่ายทอดความคิดเกี่ยวกับภาพโดยใช้
 ประสบการณ์เดิม

การเขียนบรรยายภาพ มีขั้นตอนดังนี้

๑. การสังเกตภาพ

ต้องสังเกตรายละเอียดของภาพอย่างถี่ถ้วนจนเข้าใจชัดเจน

๒. การเชื่อมโยงเรื่องราว มีวิธีการต่าง ๆ ดังนี้

๑) เชื่อมโยงด้วยคำที่เกี่ยวข้องกัน เช่น

ธรรมชาติ – น้ำ ทะเล ดิน หญ้า ลม ก้อนเมฆ

คนนั่ง – เหน็ดเหนื่อย สบาย เพลิดเพลิน พักผ่อน

ม้า – ว่องไว ปราดเปรียว แข็งแรง

๒) แต่งประโยคให้สอดคล้องกับภาพ โดยใช้คำที่รวบรวมไว้ซึ่งประโยคเหล่านั้น

สามารถตอบคำถามได้ว่า “ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ทำไม”

๓) การเรียบเรียงความคิด โดยนำประโยคที่แต่งมาเรียบเรียงใหม่ให้ต่อเนื่องกัน

๓. การตั้งชื่อ

ควรตั้งชื่อเรื่องให้สอดคล้องกับภาพและข้อความที่เขียนบรรยาย

ใบงานที่ ๒ เรื่อง การเขียนบรรยายภาพ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง เสียงในภาษาไทย ไพเราะเสนาะหู
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง การเขียนบรรยายภาพ
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง ให้เขียนบรรยายภาพ ความยาว ๕ บรรทัด พร้อมตั้งชื่อ

ขอขอบคุณ หนังสือชุดรื่องเด่นเล่นอ่านสรรคสร้างจินตนาการสู่ภาษาชุดที่ ๑ เรื่อง "ไก่ฟักไข่"
 จากเว็บไซต์ <https://resourcecenter.thaihealth.or.th/media-webview/xGjr>

เรื่อง.....

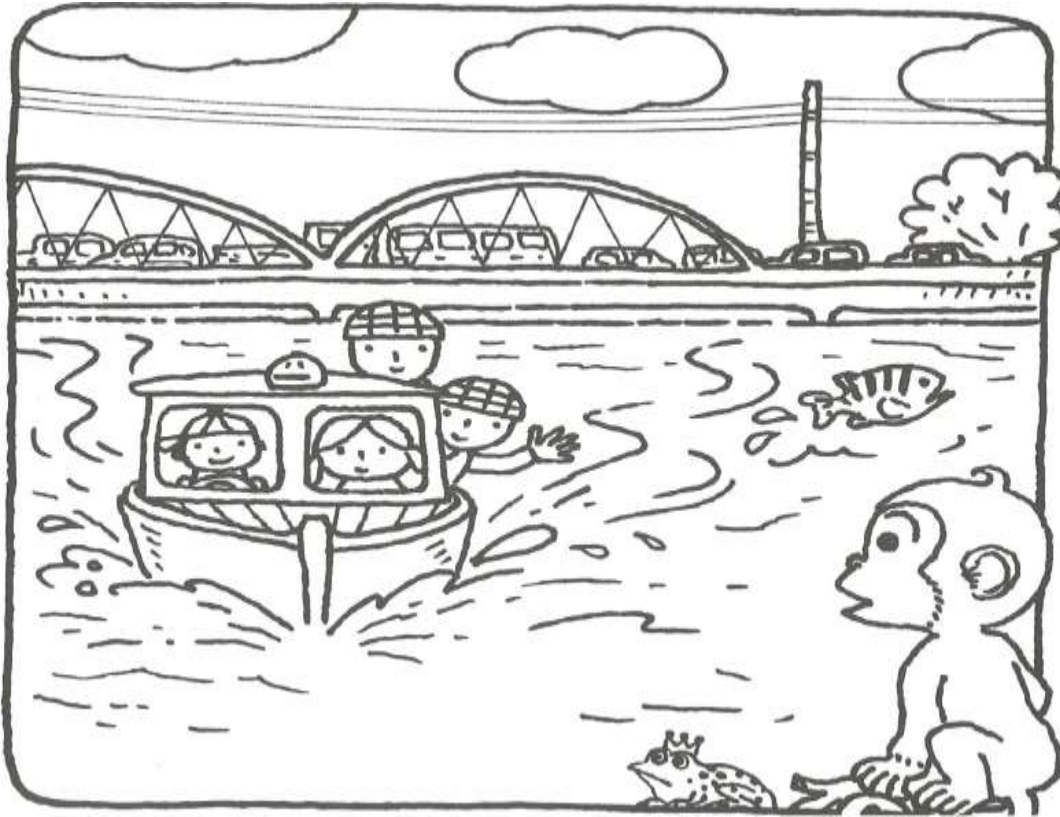
.....

.....

.....

.....

.....

เรื่อง.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ชื่อ สกุล ชั้น เลขที่

ใบความรู้ที่ ๓ เรื่อง การเขียนบรรยายลักษณะของสัตว์
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง เสียงในภาษาไทย ไพเราะเสนาะหู
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง การเขียนบรรยายลักษณะของสัตว์
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

การเขียนบรรยายลักษณะของสัตว์

หลักการเขียนบรรยายลักษณะของสัตว์

๑. บอกประเภทของสัตว์ เช่น สัตว์บก สัตว์น้ำ สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม
๒. บอกลักษณะของสัตว์ ได้แก่ เพศ รูปร่าง (ใบหนา จมูก หูขา หาง)
๓. บอกอาหารของสัตว์ เช่น กินพืช กินเนื้อ
๔. บอกที่อยู่อาศัยของสัตว์ เช่น บนบก ในน้ำ บนต้นไม้ ในรู
๕. บอกความสามารถของสัตว์ เช่น วิ่งเร็ว บินได้ จับปลา

ตัวอย่าง การเขียนบรรยายลักษณะของ แมว

แมว เป็นสัตว์มีลักษณะน่ารัก มีขนนุ่ม นิสัยขี้อ้อน ขี้เซาและรักอิสระ แมวเป็นสัตว์ที่สะอาดขับถ่ายเป็นที่เป็นทาง แมวส่วนใหญ่ชอบกินเนื้อเป็นอาหาร แมวเป็นสัตว์ที่วิ่งได้รวดเร็ว ประโยชน์ของแมวเป็นเพื่อนเล่นให้ความเพลิดเพลิน แมวจะดีใจเมื่อเห็นเจ้าของ โดยการแกว่งหาง เอียงคอมอง และส่งเสียงร้อง ชอบให้คนลูบตัว

ใบงานที่ ๓ เรื่อง การเขียนบรรยายลักษณะของสัตว์
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง เสียงในภาษาไทย ไพเราะเสนาะหู
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง การเขียนบรรยายลักษณะของสัตว์
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง จากภาพให้เขียนบรรยายลักษณะของ สัตว์ ความยาวไม่เกิน ๕ บรรทัด

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนนำรูปภาพหรือวาดภาพสัตว์เลี้ยงที่ชื่นชอบ
แล้วเขียนบรรยายลักษณะของสัตว์ ความยาวไม่เกิน ๗ บรรทัด

ชื่อ สกุล ชั้น เลขที่

ใบความรู้ที่ ๔ เรื่อง หน่วยเสียงในภาษาไทย
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง เสียงในภาษาไทย ไพเราะเสนาะหู
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง เสียงในภาษาไทย (๑)
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

หน่วยเสียงในภาษาไทย

พยัญชนะในภาษาไทย ๔๔ ตัว ๒๑ หน่วยเสียง

แผนภูมิพยัญชนะไทย

ก	ข	ช	ค	ศ	ฆ
ง	จ	ฉ	ช	ซ	ฌ
ญ	ฎ	ฏ	ฐ	ฑ	ฒ
ณ	ด	ต	ถ	ท	ธ
น	บ	ป	ผ	ฝ	พ
ฟ	ภ	ม	ย	ร	ล
ว	ศ	ษ	ส	ห	ฬ
อ	ฮ				

เสียงพยัญชนะ	รูปพยัญชนะ
/ก/	ก
/ค/	ข ฅ ค ฅ ฌ
/ง/	ง
/จ/	จ
/ช/	ฌ ช ฌ
/ซ/	ซ ศ ษ ส

/ค/	ค ฏ
/ค/	ค ฎ
/ท/	ท ธ ฑ ฒ ถ ฐ
/น/	น ณ
/บ/	บ
/ป/	ป
/พ/	ผ พ ภ

/ฟ/	ฝ ฟ
/ม/	ม
/ย/	ย ฉญ
/ร/	ร
/ล/	ล พ
/ว/	ว
/อ/	อ
/ฮ/	ห ฮ

สระในภาษาไทย ๒๑ รูป ๒๑ เสียง

เสียงสระเดี่ยว คือ สระที่ออกเสียงโดยอวัยวะในช่องปาก อยู่ในตำแหน่งเดียวตลอด มี ๑๘ เสียง ได้แก่

สระอะ	-ะ	สระอา	-า
สระอิ	-ิ	สระอี	-ี
สระอึ	-ึ	สระอือ	-ือ
สระอุ	-ุ	สระอู	-ู
สระเอะ	-ะ	สระเอ	-เ
สระแอะ	-ะ	สระแเอ	-เ
สระโอะ	-ะ	สระโอ	-โ
สระเออะ	-ะ	สระออ	-อ
สระเอออะ	-ะ	สระเอออ	-อ

เสียงสระประสม คือ เป็นการออกเสียงที่ใช้ลิ้นส่วนหน้า ลิ้นส่วนกลาง และลิ้นส่วนหลังทำหน้าที่ออกเสียงร่วมกัน เสียงที่เกิดขึ้นจะมีลักษณะเป็นเสียงประสม (คือ มีเสียงสระแท้ ๒ เสียง)

สระเอีย	เ - ย (อี + อา)
สระเอือ	เ - อ (อือ + อา)
สระอัว	-ัว (อู + อา)

วรรณยุกต์ในภาษาไทย มี ๔ รูป ๕ เสียง

รูป	ไม่มีรูป				
เสียง	สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา

ใบความรู้ที่ ๕ เรื่อง หน่วยเสียงในภาษาไทย
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง เสียงในภาษาไทย ไพเราะเสนาะหู
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง เสียงในภาษาไทย (๒)
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

หน่วยเสียงในภาษาไทย

สระในภาษาไทย ๒๑ รูป ๒๑ เสียง

เสียงสระเดี่ยว คือ สระที่ออกเสียงโดยอวัยวะในช่องปาก อยู่ในตำแหน่งเดียวตลอด มี ๑๘ เสียง ได้แก่

สระอะ	-ะ	สระอา	-า
สระอิ	-ิ	สระอี	-ี
สระเอี	-ื	สระเอือ	-ือ
สระอุ	-ู	สระอู	-ู
สระเอะ	-ะ	สระเอ	-ะ
สระแอะ	-แะ	สระแเอ	-แะ
สระโอะ	-โอะ	สระโอ	-โ
สระเอาะ	-เอาะ	สระออ	-อ
สระเออะ	-เออะ	สระเออ	-เอ

เสียงสระประสม คือ เป็นการออกเสียงที่ใช้ลิ้นส่วนหน้า ลิ้นส่วนกลาง และลิ้นส่วนหลังทำหน้าที่ออกเสียงร่วมกัน เสียงที่เกิดขึ้นจะมีลักษณะเป็นเสียงประสม

คือ มีเสียงสระแท้ ๒ เสียง

สระเอี้ย		- ย (อี + อา)
สระเอื้อ		- อ (เอือ + อา)
สระอัว		- ัว (อู + อา)

บทอ่าน เรื่อง กระต่ายตื่นตูม
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง เสียงในภาษาไทย ไพเราะเสนาะหู
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง เสียงในภาษาไทย (๒)
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

กระต่ายตื่นตูม

ครั้งหนึ่ง กระต่ายตัวหนึ่งนอนหลับ
 อยู่ใต้ต้นตาล ขณะเมื่อกระต่ายหลับ
 อยู่นั้น เกิดลมพายุใหญ่พัดกล้า ลูกตาล
 บนต้นหล่นตูมลงมาที่พื้นดิน เกือบถูก
 กระต่าย กระต่ายตกใจตื่นขึ้น สำคัญว่า
 ฟ้าถล่ม ไม่ทันได้ไตรตรอง ลุกขึ้นได้ก็วิ่ง
 ไปโดยสุดกำลัง เพราะกลัวความตาย

ภาพจาก หนังสือออนไลน์ “วรรณคดีล้านา ป.๓” จากเว็บไซต์ <https://anyflip.com/qdcwd/ezcx>

ฝ่ายเสือ ช้าง กวาง ทราย แรด และสัตว์อื่นอีกหลาย
จำพวก เห็นกระต่ายวิ่งมาโดยเต็มกำลังดังนั้น จึงถามกระต่าย
ว่า “นี่ท่านวิ่งหนีอะไรมา” กระต่ายวิ่งพลางบอกความพลางว่า
“ฟ้าถล่ม” สัตว์เหล่านั้นได้ฟังกระต่ายบอก ไม่ทันไตร่ตรอง
สำคัญว่าฟ้าถล่มจริง ก็พากันวิ่งตามกระต่ายไป หกล้ม ซากหัก
แข้งหัก โคนต้นไม้ ตกเหวตายบ้างก็มี ส่วนที่ยังเหลืออยู่ก็
พากันวิ่งหนีต่อไปอีก

ภาพจาก หนังสือออนไลน์ “วรรณคดีล้านา ป.๓” จากเว็บไซต์ <https://anyflip.com/qdcwd/ezcx>

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
ในพระบรมราชูปถัมภ์

พระยาราชสีห์ตัวหนึ่งเป็นสัตว์มีปัญญา เห็นสัตว์ทั้งหลาย มีเสือ ช้าง เป็นต้น พากันวิ่งมาไม่หยุดหย่อน จึงร้องถามว่า “เอ๊ะ! เหตุไรท่านทั้งหลายจึงพากันวิ่งจนโดนกันล้มตายจะนี้ หยุดบอกให้เราทราบประเดี๋ยวก่อน” สัตว์เหล่านั้นกลัว อำนาจราชสีห์ก็ต้องหยุด และเล่าความที่กระต่ายแจ้แค้นทน ให้ราชสีห์ฟัง ราชสีห์ก็เข้าใจทันทีว่า สัตว์เหล่านี้คงจะตื่นอะไรมาสักอย่างหนึ่ง จึงถามต่อไปว่า “ฟ้าถล่มที่ตรงไหน จงพาเราไปดูสักที” สัตว์เหล่านั้นกลัวตายจนตัวสั่น แต่ขัดอำนาจราชสีห์ไม่ได้ ก็ต้องพาราชสีห์ไป พอถึงใต้ต้นตาลที่กระต่ายนอน ราชสีห์พิเคราะห์ดู เห็นลูกตาลตกอยู่ที่โคนต้น ก็เข้าใจว่าผลตาลนั้นหล่นลงมา กระต่ายสำคัญว่าฟ้าถล่ม ก็ตกใจจึงวิ่งหนี สัตว์ทั้งหลายที่ไม่มีปัญญาไตร่ตรอง ก็พากันหลงเชื่อกระต่าย วิ่งเตลิดไปจนโดนกันขาหัก คอหัก ตกเหวตาย สัตว์ทั้งหลายที่พากันได้รับทุกขเวทนาครั้งนี้ ก็เพราะเป็นผู้ฉลาดเขลาปัญญาหาไตร่ตรองมิได้

(พระประกาศุณิสาร [สุน บุนโยประการ],
นิทานสุภาษิต, กระทรวงศึกษาธิการ.)

ภาพจาก หนังสือออนไลน์ “วรรณคดีลำนํ้า ป.๓” จากเว็บไซต์ <https://anyflip.com/qdcwd/ezcx>

ใบงานที่ ๔ เรื่อง การหาคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวจากนิทาน
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง เสียงในภาษาไทย ไพเราะเสนาะหู
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง เสียงในภาษาไทย (๒)
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

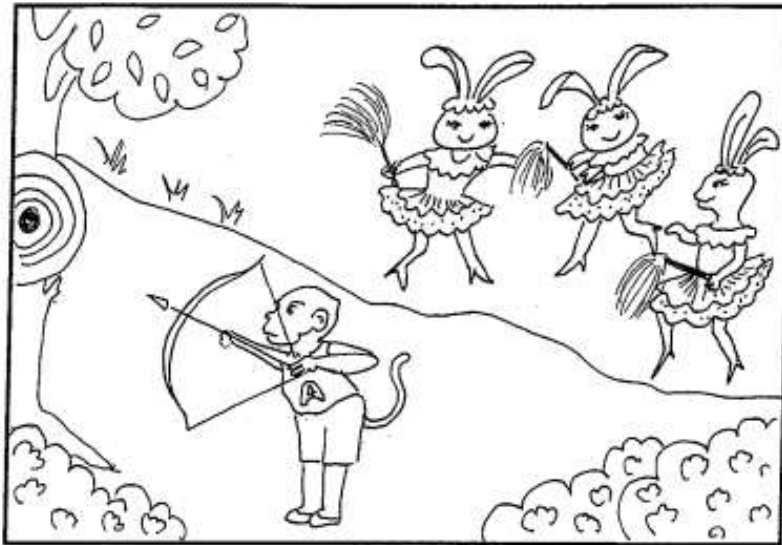
คำชี้แจง ให้นักเรียนวิเคราะห์คำที่ประสมด้วยสระเดี่ยว ทั้งเสียงสั้นและเสียงยาว จากเรื่อง
 กระต่ายตื่นตูม อย่างน้อย ๒๐ คำ

คำ	รูปสระเดี่ยว	สระเดี่ยว	
		เสียงสั้น	เสียงยาว
<u>ตัวอย่าง</u> พระ	-ะ	✓	
๑).....			
๒).....			
๓).....			
๔).....			
๕).....			
๖).....			
๗).....			
๘).....			
๙).....			
๑๐).....			
๑๑).....			

คำ	รูปสระเดี่ยว	สระเดี่ยว	
		เสียงสั้น	เสียงยาว
๑๒).....			
๑๓).....			
๑๔).....			
๑๕).....			
๑๖).....			
๑๗).....			
๑๘).....			
๑๙).....			
๒๐).....			
๒๑).....			
๒๒).....			
๒๓).....			
๒๔).....			
๒๕).....			

ชื่อ สกุล ชั้น เลขที่

บทอ่าน เรื่อง นิทานสระเอีย
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง เสียงในภาษาไทย ไพเราะเสนาะหู
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง เสียงในภาษาไทย (๓)
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

วันนี้ประชุมจัดงานกีฬาที่สนามหญ้าเขียว ผูกสัคว์พากันมาสมัครเป็นนักกีฬา เปีย เชีย และเคีย เป็นเชียร์ริคเตอร์ กีฬาที่จัดแข่งขันมี ฟุตบอล วอลเลย์ บอล ฟันดาบ วิ่ง ยิงธนู ยูโด เหลืออีกเพียงสองวัน นักกีฬาไม่อ่อนเพลียยังคงซ้อมหนัก นักกีฬาที่คิดต้อง อดทน ขยัน มีน้ำใจ รู้แพ้รู้ชนะรู้ถ้อย กรรมการต้องไม่ลำเอียง มือเที่ยงกินข้าวห่อกับน้ำ เช่นเจียบ ทั้งป่าได้ยินเสียงหัวเราะกับเสียงเพลง กีฬาๆ เป็นยาวิเศษ...ตะละล่า...ฮ้าฮั๊

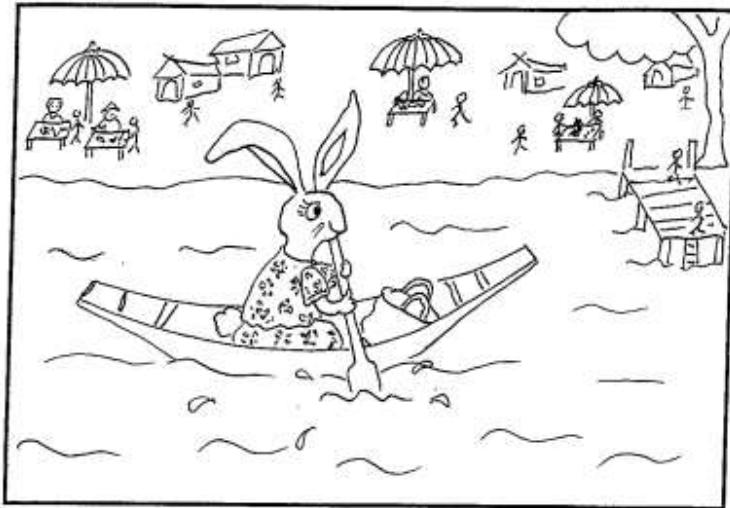
เปีย เชีย และ เคีย ฟีกอ่าน คำที่สะกดด้วย สระ เอีย

เปีย เชีย เคีย เชียร์ เฟลีย

คำที่สะกดด้วย สระ เอีย มีตัวสะกด

เขียว เพียง เอียง เที่ยง เจียบ เสียง

บทอ่าน เรื่อง นิทานสระเอื้อ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง เสียงในภาษาไทย ไพเราะเสนาะหู
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง เสียงในภาษาไทย (๓)
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

แม่กระต่ายพาเรือไปตลาดน้ำหน้าเมือง ซื้อขนมจีนทำแกงเขียวหวานและเผือก
 เชื่อม เลี้ยงเพื่อน ๆ ของลูก แม่เลือกของใหม่สดใส่ในถุงผ้ามีมะเขือ เกล็ด กะทิ เนื้อไก่
 โหระพา แม่ตำเครื่องแกงใส่ หอม กระเทียม ข่า ตะไคร้ พริกเขียว ผิวมะกรูดและกะปิ
 แม่ใส่ผงผักชีที่หว่านแล้ว หอมไปทั้งบ้าน เกือบเที่ยงลูกกระต่ายไปบ้านปู่ขอดอกเอื้องคำ
 มาจัดแจกัน ก่อนกลับเพื่อน ๆ ร้องเพลงอวยพรวันเกิดและไหว้ขอบคุณแม่กระต่ายใจดี

อ่านไม่เบื่อ อ่านคำที่สะกดด้วย สระ เอื้อ

เรือ เชื้อ เกล็ด เนื้อ

คำที่สะกดด้วย สระ เอื้อ มีตัวสะกด

เมือง เผือก เชื่อม เพื่อน
 เลือก เครื่อง เกือบ เอื้อง

บทอ่าน เรื่อง นิทานสระอัว
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง เสียงในภาษาไทย ไพเราะเสนาะหู
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง เสียงในภาษาไทย (๓)
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

ละครถึงคณะบัวควงรับแสดงทั้งงานบวช งานวัดและงานทั่วไป ละครคณะนี้
 ชนะการประกวดได้ด้วยรางวัลมากมาย ช่วงช่วงกับป้าดวงสองผัวเมียเป็นครูฝึกถึง
 เจ้าจ้อทำได้หลายอย่าง ห้อยหัวตีลังกา ทวงกระบองไฟ ฟันดาบและซี้จ๊กหราน
 ก่อนแสดงป้าแต่งตัวให้เจ้าจ้อ ทาแป้ง ทาปากสวยๆ วันเด็กปีนี้ลุงกับป้าใจดีแสดง
 ให้เด็กดูฟรีที่สวนสัตว์ ไม่ต้องซื้อตั๋ว เด็กๆสนุกหัวเราะชอบใจให้ลิงกินกล้วยฟรีๆ

คำที่สะกดด้วย สระ อัว อ่านไม่ยาก ไม่ต้องกลัว

บัว หัว ผัว หัว ตัว ตั้ว

คำที่สะกดด้วย สระ อัว มีตัวสะกด

ดวง บวช กวด ด้วย ช่วง ดวง
 กวง สวย สวน กล้วย

ใบงานที่ ๕ เรื่อง การหาคำที่ประสมด้วยสระประสมจากนิทาน
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง เสียงในภาษาไทย ไพเราะเสนาะหู
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง เสียงในภาษาไทย (๓)
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง ให้นักเรียนวิเคราะห์คำที่ประสมด้วยสระประสม จากเรื่องกระท่ายตีนตุ้ม

คำ	รูปสระประสม
<u>ตัวอย่าง</u> ตัว	ะ
๑).....	
๒).....	
๓).....	
๔).....	
๕).....	
๖).....	
๗).....	
๘).....	
๙).....	
๑๐).....	

ชื่อ สกุล ชั้น เลขที่

ใบความรู้ที่ ๕ เรื่อง สระที่มีเสียงพยัญชนะท้าย
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง เสียงในภาษาไทย ไพเราะสนาะหู
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง เสียงในภาษาไทย (๔)
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

สระที่มีเสียงพยัญชนะท้าย

สระเกิน (เสียง สระอะ ที่มีเสียงพยัญชนะท้าย) คือสระที่มีเสียงซ้ำกับสระเดี่ยว
 ต่างกันที่สระเกินจะมีเสียงพยัญชนะประสมหรือสะกดอยู่ด้วย มี ๘ เสียง ได้แก่

สระอะที่มีเสียง พยัญชนะท้าย

๑. สระอ้า ประสมจากสระอะ และพยัญชนะ ม สะกด (อัม) เช่น จำ ระบาย ตำรา น้ำ
๒. สระไอ ประสมจากสระอะ และพยัญชนะ ย สะกด (อัย) เช่น ใส่ใจ สดใส ใต้
๓. สระเอ ประสมจากสระอะ และพยัญชนะ ย สะกด (อัย) เช่น ไหม้ เส้นไหม ไม้
๔. สระเออ ประสมจากสระเออ และพยัญชนะ ว สะกด (เออ) เช่น เขา เกาเหลา แก้ว

ฤ อ่านว่า รี ประสมจากพยัญชนะที่มี ร และสระอี เช่น ฤกษ์ บางครั้งเปลี่ยนเสียงเป็น ริ เช่น ฤกษ์ หรือ เรอ เช่น ฤกษ์

ฤ อ่านว่า รือ ประสมจากพยัญชนะที่มี ร และสระ อือ

ภ อ่านว่า ลี ประสมจากพยัญชนะที่มี ล และสระอี

ภ อ่านว่า ลือ ประสมจากพยัญชนะที่มี ล และสระ อือ

สระในภาษาไทย

บางตำราถือว่าภาษาไทยมี ๒๑ เสียง คือไม่รวมสระเกินทั้ง ๘ เสียง เนื่องจาก ถือว่าเป็นพยางค์ ซึ่งมีหน่วยเสียงในตนเองสมบูรณ์อยู่แล้ว และไม่รวมสระประสมเสียงสั้น ทั้ง ๓ เสียง คือ เอียะ เอือะ อัวะ เนื่องจากมีใช้ในภาษาน้อยมาก และส่วนใหญ่เป็นคำเลียนเสียงซึ่งไม่ได้ใช้สื่อความหมายอื่น เช่น เพียะ เปียะ ผัวะ เป็นต้น

บทอ่าน เรื่อง กระต่ายตื่นตูม
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง เสียงในภาษาไทย ไพเราะเสนาะหู
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง เสียงในภาษาไทย (๔)
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

กระต่ายตื่นตูม

ครั้งหนึ่ง กระต่ายตัวหนึ่งนอนหลับ
 อยู่ใต้ต้นตาล ขณะเมื่อกระต่ายหลับ
 อยู่นั้น เกิดลมพายุใหญ่พัดกล้า ลูกตาล
 บนต้นหล่นตูมลงมาที่พื้นดิน เกือบถูก
 กระต่าย กระต่ายตกใจตื่นขึ้น สำคัญว่า
 ฟ้าถล่ม ไม่ทันได้ตริตรอง ลุกขึ้นได้ก็วิ่ง
 ไปโดยสุดกำลัง เพราะกลัวความตาย

ภาพจาก หนังสือออนไลน์ “วรรณคดีลำนํ้า ป.๓” จากเว็บไซต์ <https://anyflip.com/qdcwd/ezcx>

ฝ่ายเสือ ช้าง กวาง ทราย แรด และสัตว์อื่นอีกหลายจำพวก เห็นกระต่ายวิ่งมาโดยเต็มกำลังดังนั้น จึงถามกระต่ายว่า “นี่ท่านวิ่งหนีอะไรมา” กระต่ายวิ่งพลางบอกความพลางว่า “ฟ้าถล่ม” สัตว์เหล่านั้นได้ฟังกระต่ายบอก ไม่ทันไตร่ตรอง สำคัญว่าฟ้าถล่มจริง ก็พากันวิ่งตามกระต่ายไป หกล้ม ซาหัก แข็งหัก โดอนต้นไม้ ตกเหวตายบ้างก็มี ส่วนที่ยังเหลืออยู่ก็พากันวิ่งหนีต่อไปอีก

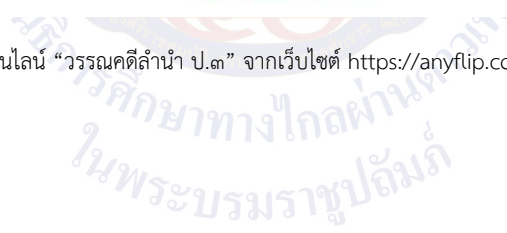
ภาพจาก หนังสือออนไลน์ “วรรณคดีล้านา ป.๓” จากเว็บไซต์ <https://anyflip.com/qdcwd/ezcx>

การศึกษาด้านเทคโนโลยี
ในพระบรมราชูปถัมภ์

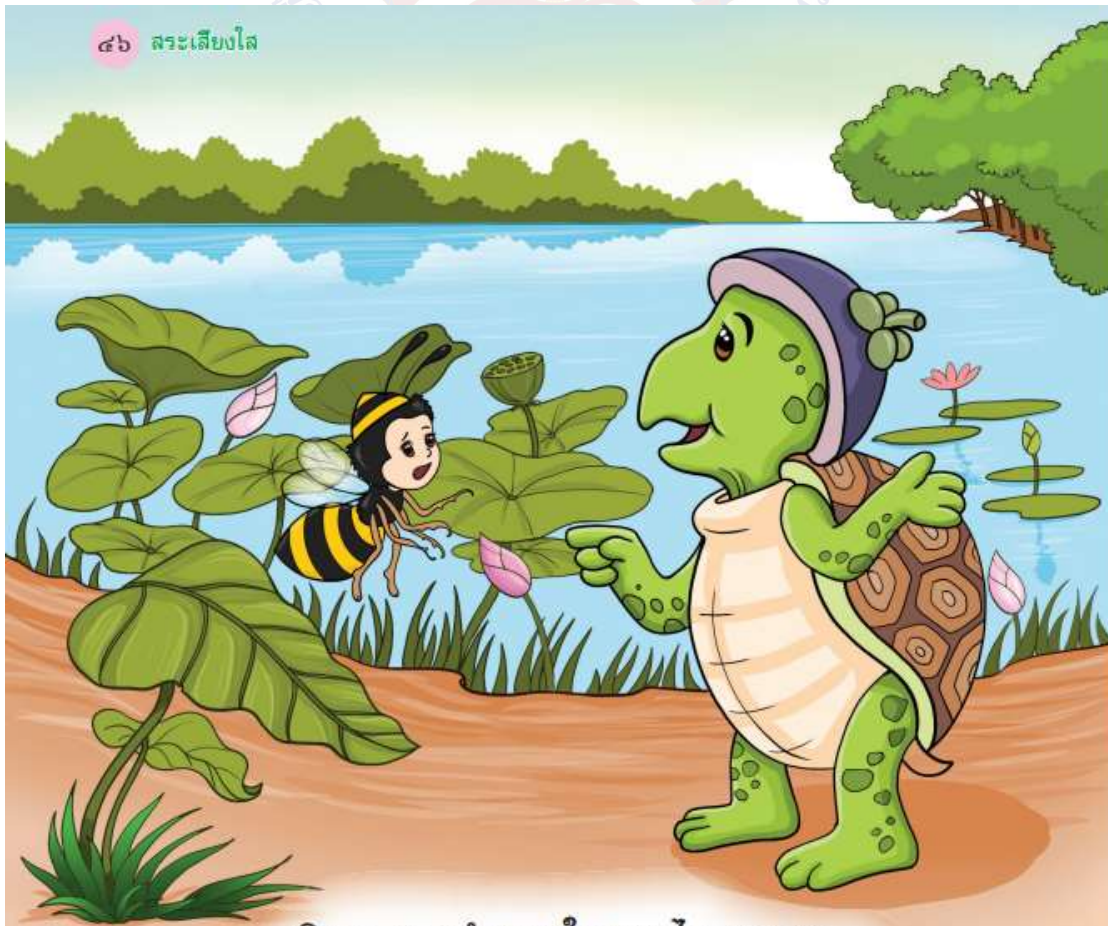
พระยาราชสีห์ตัวหนึ่งเป็นสัตว์มีปัญญา เห็นสัตว์ทั้งหลาย มีเสือ ช้าง เป็นต้น พากันวิ่งมาไม่หยุดหย่อน จึงร้องถามว่า “เอ๊ะ! เหตุไรท่านทั้งหลายจึงพากันวิ่งจนโดนกันล้มตายฉะนี้ หยุดบอกให้เราทราบประเดี๋ยวก่อน” สัตว์เหล่านั้นกลัวอำนาจราชสีห์ก็ต้องหยุด และเล่าความที่กระต่ายแจ้งแก่ตนให้ราชสีห์ฟัง ราชสีห์ก็เข้าใจทันทีว่า สัตว์เหล่านั้นคงจะตื่นอะไรมาสักอย่างหนึ่ง จึงถามต่อไปว่า “ฟ้าถล่มที่ตรงไหน จงพาเราไปดูสักที” สัตว์เหล่านั้นกลัวตายจนตัวสั่น แต่ขัดอำนาจราชสีห์ไม่ได้ ก็ต้องพาราชสีห์ไป พอถึงใต้ต้นตาลที่กระต่ายนอน ราชสีห์พิเคราะห์ดู เห็นลูกตาลตกอยู่ที่โคนต้น ก็เข้าใจว่าผลตาลนั้นหล่นลงมา กระต่ายสำคัญว่าฟ้าถล่ม ก็ตกใจจึงวิ่งหนี สัตว์ทั้งหลายที่ไม่มีปัญญาตริตรอง ก็พากันหลงเชื่อกระต่าย วิ่งเตลิดไปจนโดนกันขาหัก คอหัก ตกเหวตาย สัตว์ทั้งหลายที่พากันได้รับทุกขเวทนาครั้งนี้ ก็เพราะเป็นผู้ฉลาดเขลาปัญญาหาตริตรองมิได้

(พระประกาศุณิสาร [สุน บุนโยประการ],
นิทานสุภาษิต, กระทรวงศึกษาธิการ.)

ภาพจาก หนังสือออนไลน์ “วรรณคดีลำนํ้า ป.๓” จากเว็บไซต์ <https://anyflip.com/qdcwd/ezcx>

บทอ่าน เรื่อง นิทานสระอำ ไอ ไอ เอา
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง เสียงในภาษาไทย ไพเราะเสนาะหู
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง เสียงในภาษาไทย (๔)
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

นิทาน สระอำ สระไอ สระเอ

ผึ้งน้อยชื่อ ค่ำ อยู่กับแม่ใกล้บึงบัวใหญ่ที่เชิงเขาไม่ไกลจากน้ำตก
 ทุกเช้าผึ้งน้อยใส่เสื้อใหม่ บินไปหาน้ำหวานมาใส่ไห เก็บไว้ได้คืนไม้ที่มี
 ใบสีทอง ใคร ๆ ก็ชมว่าผึ้งน้อยขยัน แม่ของผึ้งน้อยเฝ้าดูแลเอาใจใส่
 และทำอาหารให้ผึ้งน้อยกิน แม่สอนว่า “ถ้าไปไหนแล้วจำทางกลับบ้านไม่ได้
 ให้ดูเงาของใบบัว” ใกล้ค่ำฝนตกพรำ ๆ ทำให้ไม่เห็นเงาใบบัว ผึ้งน้อยหลงทาง
 แต่ไม่ร้องไห้ บินไปตามทางลุงเต่าในน้ำใส ผึ้งน้อยดีใจบินไปตามทาง
 ที่ลุงเต่าบอก “ไชโย ๆ พบแล้วบ้านเรา”

ดูซิว่า คำใดสะกดด้วย สระ -ำ -ไ- -เอ

ใบงานที่ ๖ เรื่อง การวิเคราะห์คำที่ประสมด้วยสระที่มีเสียงพยัญชนะท้ายจากนิทาน
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง เสียงในภาษาไทย ไพเราะเสนาะหู
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง เสียงในภาษาไทย (๔)
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง ให้นักเรียนวิเคราะห์คำที่ประสมด้วยสระที่มีเสียงพยัญชนะท้าย จากเรื่องกระต่าย
 ตีนตุ่ม

คำ	รูปสระประสม
<u>ตัวอย่าง</u> ใต้	ใ-
๑).....	
๒).....	
๓).....	
๔).....	
๕).....	
๖).....	
๗).....	
๘).....	
๙).....	
๑๐).....	
๑๑).....	

คำ	รูปสระประสม
๑๒).....	
๑๓).....	
๑๔).....	
๑๕).....	
๑๖).....	
๑๗).....	
๑๘).....	
๑๙).....	
๒๐).....	

ชื่อ สกุล ชั้น เลขที่

ใบความรู้ที่ ๗ เรื่อง การระบุข้อคิดจากการอ่าน
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง เสียงในภาษาไทย ไพเราะเสนาะหู
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง การระบุข้อคิดจากการอ่าน เรื่อง กระจายสามพี่น้อง
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

การหาข้อคิดจากการอ่าน

การหาข้อคิด คือการหาข้อคิดหรือคติสอนใจจากเรื่องที่อ่านว่าเรื่องนั้น ๆ ให้ข้อคิดที่เป็นประโยชน์อะไรบ้าง แล้วจึงนำข้อคิดนั้นมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น การอ่านนิทาน บทความ สารคดี

หลักการหาข้อคิด

๑. ควรอ่านเรื่องตั้งแต่ต้นจนจบเรื่อง
 ๒. ทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง
 ๓. จับใจความสำคัญ หรือประเด็นสำคัญ
 ๔. วิเคราะห์จุดมุ่งหมายของผู้เขียนที่ต้องการให้ข้อคิดกับผู้อ่าน
- ส่วนของข้อคิดในนิทานส่วนใหญ่มักจะมีคำว่า “นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า”
 “ข้อคิดที่ได้จากเรื่อง” หรือ “ข้อคิด”

บทอ่าน เรื่อง ลุงเต่าใจอารี
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง เสียงในภาษาไทย ไพเราะเสนาะหู
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง การระบุข้อคิดจากการอ่าน เรื่อง กระท่ายสามพี่น้อง
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

ลุงเต่าใจอารี

ในป่าใหญ่แห่งหนึ่งมีความสงบเงียบและสวยงาม ใกล้ๆกันนั้นมีหนองน้ำ
 ที่อุดมสมบูรณ์ไปด้วยพืชน้ำ ไม้ น้ำ นานาชนิดขึ้นอยู่เรียงรายขึ้นฉ่ำใจ และยังเป็นแหล่ง
 ที่อยู่ของสัตว์น้ำหลายชนิด เช่น กุ้งน้อย ปลา ปู หอย และลุงเต่าผู้ใจอารีและเป็นที่รัก
 ของบรรดาสัตว์ทุกตัว สัตว์ทุกตัวอยู่รวมกันด้วยความสามัคคีช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

ฤดูกาลเปลี่ยนผันไป ปีนี้ความแห้งแล้งมาเร็วกว่าที่คิด น้ำในหนองน้ำ
 เริ่มเหือดแห้งลง สัตว์น้ำทุกตัวเริ่มกังวลใจ ลุงเต่าผู้ที่ได้รับการยกย่องว่าอาวุโสที่สุด
 จึงเรียกประชุมสัตว์น้ำทุกตัว เพื่อหาหนทางแก้ไขเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น สัตว์ทุกตัวร่วมกัน
 แสดงความคิดเห็นว่าพวกเราควรหาที่อยู่แห่งใหม่ให้เร็วที่สุด ก่อนที่น้ำจะแห้งจนหมด
 หนองน้ำ ลุงเต่าจึงบอกกับสัตว์ทุกตัวว่าพวกเราต้องรีบอพยพไปยังฝั่งอีกด้าน
 ของหนองน้ำ เพราะเคยไปบริเวณนั้นมาก่อนเคยเห็นว่ามีหนองน้ำอีกแห่งหนึ่งน่าจะเป็น
 ที่อยู่ใหม่ของเราได้ กุ้งน้อย ปลา ปู และหอยต่างตื่นตระหนกว่าพวกตนจะไปได้อย่างไร
 ลุงเต่าจึงพูดขึ้นว่า “ ไม่ต้องกลัวพวกเราต้องไปด้วยกัน ฉันจะเป็นผู้พาไปเอง ”

ลุงเต่าออกนำหน้าตามมาด้วยปู หอย ส่วนปลาตะเกียบตะกวดตามมา ดูแล้วช่าง
 เป็นภาพที่ทรมานใจเหลือเกิน ในที่สุดลุงเต่าตัดสินใจให้ปลาคาบทางของตนส่วนปูก็หนีบหาง
 ของลุงเต่าด้วย ส่วนกุ้งน้อยนั้นลุงเต่าใช้ปากคาบเอาไว้ และคลานตัวมเตี้ยมไปด้วยกัน โดยมี
 เจ้าหอยตามมาติดๆ

ในที่สุดความหวังก็เป็นจริง ลุงเต่าสามารถนำสัตว์ทั้งหลายเดินข้ามมายังอีกฝั่ง
 ได้สำเร็จ และได้พบหนองน้ำแห่งใหม่ที่อุดมสมบูรณ์จริงๆ สัตว์ทุกตัวต่างเริงร่ามีความสุข
 เพราะลุงเต่าผู้มีใจอารีช่วยเหลือสัตว์ทุกตัวเอาไว้นั่นเอง

โครงการสื่อ ๖๐ พรรษา
 สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

บทอ่าน เรื่อง ค้างคาวเลือกพวก
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง เสียงในภาษาไทย ไพเราะเสนาะหู
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง การระบุข้อคิดจากการอ่าน เรื่อง กระท่ายสามพี่น้อง
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

ค้างคาวเลือกพวก

ค้างคาวนั้นถือว่าตนมีปีกเหมือนนก และมีหูเหมือนสัตว์ อื่นต่างๆ ไป
 ดังนั้นเมื่อนกยกพวกไปต่อสู้อกับสัตว์อื่นๆ ค้างคาวก็ขอตัวไม่เข้าข้างฝ่ายใดโดยทำตัว
 เป็นกลาง แต่เมื่อพวกของนกมีท่าทีว่าจะชนะ ค้างคาวก็ประกาศตัว ไปเข้ากับฝ่ายนก
 ต่อมาพวกนกจะพลาดท่าเสียทีแก่สัตว์อื่นๆ ค้างคาวก็ผละจากนกไปเข้าพวก
 กับสัตว์อื่นๆ ต่อมานกต่อสู้จนใกล้จะได้ชัยชนะ ค้างคาวก็กลับมาอยู่ข้างฝ่ายพวกนกอีก
 เมื่อนกกับสัตว์อื่นๆ ทำสัญญาสงบศึกและเป็นมิตรต่อกัน ทั้งสองต่างก็ขับไล่ค้างคาว
 ไม่ยอมให้เข้าพวกด้วย ค้างคาวอับอายจึงไปซ่อนตัวอยู่ในถ้ำ จะออกจากถ้ำไปหาอาหาร
 ในเวลากลางคืนเท่านั้น

โครงการสื่อ ๖๐ พรรษา
 สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

บทอ่าน เรื่อง ญาตายสามพี่น้อง
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง เสียงในภาษาไทย ไพเราะเสนาะหู
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง การระบุข้อคิดจากการอ่าน เรื่อง ญาตายสามพี่น้อง
รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

ญาตายสามพี่น้อง

ชนพู่ หุยาบ ขาวนวล สามพี่น้องอาศัยอยู่กับพ่อและแม่ที่ชายป่าแห่งหนึ่งครอบครัวญาตายอยู่ด้วยกันอย่างมีความสุข สามพี่น้องโตวันโตคืน บ่ายวันหนึ่งขณะที่สามพี่น้องนั่งพักผ่อนใต้ร่มไม้ ชนพู่พูดว่า “เราทั้งสามก็โตแล้ว ควรไปหาที่อยู่ใหม่กันใหม่” หุยาบบอกว่า “น้องชอบที่เดิม เพราะคุ้นเคยกับแถบนี้” ขาวนวลพูดว่า “หนูไม่อยากไปที่อื่น หนูอยากอยู่กับพ่อแม่” ชนพู่จึงชวนน้อง ๆ ไปหากิ่งไม้ใบใหญ่มาต่อเติมบ้าน ชนพู่ออกไปหากิ่งไม้ ขาวนวลตามไปด้วย พบลุงหมี่ ๆ มาช่วยหักกิ่งไม้ให้

วันต่อมา ขาวนวลตามหุยาบไปหาหญ้าแห้ง พบพี่กวาง ๆ มาช่วย ทุกวันชนพู่และหุยาบไปชนกิ่งไม้และหญ้าแห้งกลับบ้าน โดยมีขาวนวลช่วยหอบของเดินตามหลังอย่างทุลักทุเล เมื่อได้กิ่งไม้ใบใหญ่มากพอแล้ว ชนพู่และหุยาบเริ่มต่อเติมบ้าน โดยมีขาวนวลวิ่งไปวิ่งมาพยายามช่วยงาน ขาวนวลอยากช่วยพี่ ๆ ต่อเติมบ้าน แต่ขาวนวลก็ทำได้ไม่เต็มใจรู้สึกเศร้า แต่ทนมาปลอบใจว่าให้ช่วยงานตามกำลัง ขาวนวลเดินไปนั่งเล่นที่ริมน้ำและพบหญ้าแฝกบนคันดิน จึงคิดจะนำหญ้าแฝกไปปลูกเป็นรั้วบ้าน ทุกวัน ขาวนวลไปชนหญ้าแฝกมาปลูกโดยมีป่าเต่าช่วย

สองเดือนต่อมางานต่อเติมบ้านเสร็จเรียบร้อย หญ้าแฝกออกงามเป็นแนวล้อมบ้าน แม่ญาตายคิดจะชวนเพื่อนสัตว์มางานเลี้ยงที่บ้าน คินนั้นฝนตกหนักมากแต่ครอบครัวญาตายก็นอนหลับอย่างสบายในบ้าน เช้าวันรุ่งขึ้นพ่อญาตายออกไปนอกรั้วบ้านก็ตกใจมากเห็นแปลงผักพังทลายพืชผักเสียหาย

ตอนสายสัตว์ต่าง ๆ ททยอยมาเยี่ยมครอบครัวญาตายด้วยความเป็นห่วง เพราะทั้งป่าดินพังดินถล่มเสียหายมากมาย แต่บ้านของครอบครัวญาตายไม่เป็นอะไร ป่าเต่าบอกว่า “เพราะรั้วหญ้าแฝกนะสิ ที่ช่วยยึดดินไว้” สัตว์ทั้งหลายต่างโล่งใจที่ครอบครัวญาตายปลอดภัย ชนพู่กล่าวชมขาวนวลที่สร้างรั้วจากหญ้าแฝก พ่อญาตายชมว่าลูกทั้งสามรักใคร่สามัคคีกันขยันขันแข็งช่วยกันทำงาน แม่ญาตายปลื้มใจที่ลูก ๆ เป็นเด็กดี

(นิทานเรื่องญาตายสามพี่น้อง จากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ)

ชื่อ : _____ สกุล : _____ ชั้น _____ เลขที่ _____

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง เสียงในภาษาไทย ไพเราะเสนาะหู

สิ่งที่ฉันทำได้ทำ

☆☆☆ ฉันทำได้ดี ☆☆ ฉันทำได้บ้าง ☆ ฉันยังทำได้ไม่ดี

ระบายสีลงใน ☆ ตามระดับที่ทำได้ และ ✓ ลงใน □ สิ่งที่ยังตั้งใจจะทำให้ดีขึ้น

สิ่งที่ฉันทำได้ทำ	ระดับที่ฉันทำได้	สิ่งที่ฉันตั้งใจจะทำให้ดีขึ้น
๑. ใช้ภาษาถ่ายทอดความเข้าใจจากการอ่านเรื่องสั้น ๆ ให้ผู้อื่นเข้าใจได้	☆☆☆	☐
๒. วิเคราะห์เรื่อง เชื่อมโยงความสัมพันธ์ตัวละคร เหตุการณ์ และบอกใจความสำคัญเรื่องที่อ่านได้	☆☆☆	☐
๓. ใช้ภาษาในการเขียนถ่ายทอดบรรยายเหตุการณ์ได้อย่างชัดเจน	☆☆☆	☐
๔. วิเคราะห์คำจากการอ่านนิทาน เกี่ยวกับเสียงสระในภาษาไทย	☆☆☆	☐
๕. ใช้ภาษาในการพูดและเขียนใจความสำคัญและระบุข้อคิดจากการอ่านให้ผู้อื่นเข้าใจ	☆☆☆	☐
๖. พูดถ่ายทอดข้อมูลจากการค้นคว้าอิสระเกี่ยวกับนิทานที่สนใจให้ผู้อื่นเข้าใจ	☆☆☆	☐

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓
สระนำรู้ คู่ควรสำนวนไทย

ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง การตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผล
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง สรรพนาฏ คู่ควรสำนวนไทย
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง การตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผล (๑)
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

การตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผล

การตั้งคำถาม เป็นการแสวงหาความรู้ที่มีประสิทธิภาพ ก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่พัฒนาทักษะการคิด การตีความ การไตร่ตรอง การถ่ายทอดความคิด สามารถนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงการเรียนรู้

หลักการตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผล

๑. ก่อนที่จะมีการตั้งคำถาม ควรตั้งใจอ่านทำความเข้าใจกับเรื่องนั้น ๆ
๒. มีการจดบันทึกระหว่างการอ่าน ในเรื่องที่น่าสนใจหรือมีข้อสงสัย
๓. จับใจความหรือประเด็นสำคัญของเรื่องให้อ่านให้ได้
๔. ตั้งคำถามที่ชัดเจนตรงประเด็น ไม่กำกวม เหมาะสม ถูกกาลเทศะ ดังนี้
 - ๑) ตัวละครในนิทานมีใครบ้าง หรือ เรื่องนี้เกี่ยวกับอะไร
 - ๒) มีกี่เหตุการณ์
 - ๓) แต่ละเหตุการณ์ “ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร”
 - ๔) ผลสุดท้ายเรื่องจบอย่างไร
 - ๕) ทำไมจึงเป็นเช่นนั้น
๕. เขียนคำถามและคำตอบโดยใช้ภาษาที่สุภาพ เข้าใจง่าย และใช้เหตุผลมากกว่าอารมณ์หรืออคติ
๖. มีความคิดสร้างสรรค์ รู้จักคิดหลายแง่มุม เพื่อจะได้คำถามที่หลากหลายแนวคิด
๗. ตอบคำถามด้วยความเป็นเหตุและเป็นผล

คำสำคัญที่นำมาใช้ในการถาม/ตอบเชิงเหตุผล

๑. **ทำไม** ตัวอย่าง **ทำไม**แต่่าจึงมีกระดอง
๒. **อะไร** ตัวอย่าง แต่่ามีความต้องการ**อะไร** จึงขอร้องให้นกกระสาช่วย
๓. **เพราะเหตุใด** ตัวอย่าง **เพราะเหตุใด**นกกระสาจึงยอมช่วยแต่่า
๔. **อย่างไร** ตัวอย่าง ผลสุดท้ายเรื่องเป็น**อย่างไร**

บทอ่าน เรื่อง ทำไมเต่าจึงมีกระดอง
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง สรรพสัตว์ คู่ควรสำนวนไทย
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง การตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผล (๑)
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

นิทานเชิงเหตุผลเรื่อง ทำไมเต่าจึงมีกระดอง

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว สมัยที่สัตว์ยังพูดภาษามนุษย์ได้ เต่าตัวหนึ่งอาศัยอยู่ในหนองน้ำใหญ่ในป่าแห่งหนึ่งที่อุดมสมบูรณ์ นกต่าง ๆ จึงมาหากินบริเวณนี้มากมาย เต่าเห็นนกบินมา กินนกในหนองน้ำทุกวัน มันอยากจะบินได้ จึงพูดกับนกว่า “สวรรค์ดีจะพอนกสบายดีหรือเปล่า” พอนกตอบว่า “ดีจะ แลวันนี้มีปลาชุกชุม” เต่าจึงบ่นว่า “ใช่ที่หนองน้ำนี้อุดมสมบูรณ์ แต่ฉันไม่มีความสุขเลย”

พอนกซักถามเต่าว่าทำไมจึงไม่มีความสุข เต่าจึงเล่าถึงความทุกข์ใจของมันที่อยากบินได้ เหมือนนก พอนกหัวเราะด้วยความขบขันแล้วพูดว่า “มีที่ไหนกันที่เต่าจะบินได้” เต่าก็บอกว่าเป็นความอยากบินได้จะได้บินไปชมสวรรค์ และขอร้องให้นกช่วยโดยสัญญาว่าจะหาปลามาให้นกกิน เป็นการตอบแทน แล้วเต่าก็คลานต่อมเตี้ยมลงในน้ำไปจับปลามาให้นก พอนกกินปลาอย่างเอร็ดอร่อย แล้วก็บินจากไป โดยไม่ช่วยเหลือเต่าเลย

อยู่มาวันหนึ่งมีนกกกระสาตัวหนึ่งบินมาที่หนองน้ำ เต่าเห็นนกกกระสาก็เดินเข้ามาพูดว่า “เจ้ามาทำอะไรที่นี่” นกกกระสาบอกว่ามันมาจับปลาเป็นอาหาร แต่เต่าไม่ให้นกกกระสาจับปลา เพราะมันเป็นใหญ่และเป็นผู้คุมหนองน้ำ นกกกระสาหลงเชื่อจึงอ่อนน้อมและบอกว่าถ้าได้กินปลา เต่าต้องการอะไรก็จะทำตาม เต่ารีบบอกว่า “ฉันอยากบินได้จะได้ไปเที่ยวบนท้องฟ้า เจ้าพาฉันไปได้ไหม”

นกกกระสาจึงให้เต่าใช้ปากคาบขามันจะได้พาบินไปเที่ยว แต่มีข้อแม้ว่าห้ามอ้าปากพูด เต่ารับปากว่าจะไม่พูดแล้วก็คาบขานกกระสา นกกกระสาบินพาเต่าขึ้นไปบนท้องฟ้า ผ่านภูเขา ต้นไม้ และดอกไม้สวยงาม จนนกกกระสาถามเต่าว่าสนุกไหม เต่าไม่ยอมพูด ต่อมาไม่นานเต่ารู้สึกเมื่อยปากมันจึงกัดขานกกระสาเต็มแรง นกกกระสาเจ็บจึงสลัดขาทำให้เต่าร่วงตกลงพื้นดิน บังเอิญบริเวณที่ตกเป็นก้อนหิน จึงทำให้กระดูกของเต่ากระเด็นออกมานอกเนื้อ เต่าร้องด้วยความเจ็บปวด

ตั้งแต่นั้นมาจนบัดนี้ กระดูกของเต่าก็ยังอยู่นอกเนื้อ ที่เราเรียกว่า “กระดอง” นั่นเอง

ใบงานที่ ๑ เรื่อง การตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผล นิทานเรื่องทำไมเต่าจึงมีกระดอง
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง สรรสารรู้ คู่ควรสำนวนไทย
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง การตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผล (๑)
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง ให้นักเรียนตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากการอ่านนิทาน
 เรื่อง ทำไมเต่าจึงมีกระดอง

๑. คำถาม

.....

คำตอบ

.....

๒. คำถาม

.....

คำตอบ

.....

๓. คำถาม

.....

คำตอบ

.....

๔. คำถาม

.....

คำตอบ

.....

๕. คำถาม

.....

คำตอบ

.....

บทอ่าน เรื่อง ทำไมกระต่ายหางสั้น และจระเข้ไม่มีลิ้น
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง สรรพนาฏ คู่ควรสำนวนไทย
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง การตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผล (๒)
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

นิทานเชิงเหตุผลเรื่อง ทำไมกระต่ายหางสั้น และจระเข้ไม่มีลิ้น

ครั้งหนึ่งนานมาแล้ว ตั้งแต่สัตว์ยังพูดภาษามนุษย์ได้ มีกระต่ายตัวหนึ่ง
 ประพฤติตัวเหมือนกระต่ายอื่น ๆ ในเวลานั้น คือกินผักกินหญ้าเป็นอาหาร แล้วลงไป
 กินน้ำตามแม่น้ำลำคลองหรือหนองบึง

อยู่มาวันหนึ่ง กระต่ายลงไปกินน้ำที่ท่าน้ำโดยไม่ได้ระวังตัว จึงถูกจระเข้ซุบ
 กระต่ายไว้ในปาก แล้วพาวายน้ำจะเอาไปกินเป็นอาหาร ขณะว่ายน้ำไปนั้นจระเข้ได้
 ร้องคำรามขู่กระต่ายไปตลอดทางว่า “ฮือ ๆ ข้าจะกินเอ็ง เจ้ากระต่ายหน้าโง่เอ๋ย”

ฝ่ายกระต่ายได้ยินจระเข้ร้องขู่ดังนั้นก็รู้สึกกลัวมาก แต่ก็ได้พยายามแข็งใจข่ม
 ความกลัวนั้นไว้ พร้อมคิดหาอุบายเพื่อให้รอดพ้นจากปากของจระเข้ เมื่อคิดได้แล้ว
 จึงร้องตอบจระเข้ออกไปว่า “เพื่อนเอ๋ย เอ็งอย่ามาขู่ข้าเสียให้ยากเลย ร้องฮือ ๆ
 อย่างนี้ข้าไม่มีวันกลัวเอ็งหรอก จะขู่ทั้งทีก็ขู่ให้ข้ากลัวซี” จระเข้ได้ยินกระต่ายว่าดัง
 นั้นจึงถามว่า “ถ้าอย่างนั้นเอ็งกลัวเสียงอย่างไร ข้าร้องเสียงไหนก็ได้ทั้งนั้นแหละ
 บอกมาข้าจะทำให้เอ็งกลัวข้าให้ได้”

กระต่ายได้ยินดังนั้นก็นึกกระหยิ่มอยู่ในใจ มองเห็นทางรอดแน่จึงตอบไปว่า
 “ข้ากลัวเสียงดัง ๆ เสียงครางฮือ ๆ อยู่ในลำคออย่างนี้ไม่น่ากลัว ต้องให้เสียงดังลั่น
 จึงจะกลัว ไหนเอ็งลองร้องฮา ๆ ให้ดังเต็มที่ดูสักทีซิ ข้ากลัวเสียงอย่างนั้นแหละ”

จระเข้ข่อยากให้กระต่ายกลัว จึงอ้าปากร้อง “ฮา ๆ” ดังสนั่นอย่างทีกระต่าย
 แฉะ โดยที่ไม่ทันนึกว่าเวลาร้องฮา ๆ ดัง ๆ นั้นต้องอ้าปากกว้าง เป็นโอกาสให้
 กระต่ายได้ทีกระโดดหนีออกจากปากจระเข้ไป

จระเข้เห็นดังนั้นก็รีบซุบปากทันที แต่ไม่ทัน คงได้แต่หางกระต่ายขาดติดปาก
 จระเข้ข่อยู่

ส่วนกระต่ายนั้นตั้งตารอเวลาหนีมานานด้วยความดีใจรีบแผ่นออกจากปาก
 จระเข้จึงเอาเท้าถีบเต็มแรง เล็บกระต่ายแหลมคมจึงตัดเอาลิ้นจระเข้ขาดไป

ตั้งแต่นั้นมากระต่ายก็หางสั้น และจระเข้ก็ไม่มีลิ้น และกระต่ายก็ไม่ไปกินน้ำ
ในลำคลองอีกเลย กินแต่น้ำค้างบนใบหญ้าเท่านั้น

ข้อคิดที่ได้จากนิทานเรื่องนี้

๑. เมื่อตกอยู่ในภาวะคับขัน ให้ตั้งสติไว้ให้มั่นแล้วใช้สติปัญญาหาทาง
แก้ปัญหาด้วยความรอบคอบ ก็จะสามารถแก้ปัญหาที่สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี
 ๒. ผู้มีสติปัญญา ย่อมให้ความเฉลียวฉลาดแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ ฉะนั้นเรา
จึงควรหาวิชาความรู้ใส่ตนไว้ตั้งแต่ต้น เพื่อจะได้เป็นคนมีสติปัญญา
 ๓. ผู้โง่เขลาเบาปัญญา ย่อมถูกผู้ฉลาดกว่าหลอกลวงได้ ดังคำกล่าวที่ว่า “คนโง่
ย่อมเป็นเหยื่อของคนฉลาด” นั่นเอง
- (จากหนังสือนิทานพื้นบ้าน ชุดอธิบายเหตุผล เรียบเรียงโดย รศ.วิเชียร เกษประทุม)

บทอ่าน เรื่อง ทำไมค้างคาวจึงห้อยหัว
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง สรรพนาฏ คู่ควรสำนวนไทย
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง การตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผล (๒)
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

นิทานเชิงเหตุผลเรื่อง ทำไมค้างคาวจึงห้อยหัว

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว ในสมัยที่สัตว์สามารถพูดคุยได้ สัตว์ทั้งหลายต่างพึ่งพาอาศัยกัน มีความสามัคคีปรองดองกัน ไม่เคยทะเลาะเบาะแว้งกัน ทำให้อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

อยู่มาวันหนึ่งหมูเระตัวหนึ่ง ไปวิ่งเล่นบนยอดไม้และเห็นรังนกที่มีไข่หลายฟอง จึงเข้าไปกินไข่จนหมด จากนั้นเจ้าหมูเระก็เที่ยวออกไปขโมยไข่จนมากินเป็นอาหารสร้างความโกรธแค้นแก่ฝูงนก เพราะไม่รู้ว่าหมูตัวไหนเป็นขโมย

วันหนึ่งฝูงนกประชุมกันเพื่อหาทางจัดการกับหมูจอมขโมย และตกลงกันว่า หากพบหมูที่ไหน ให้นำทุกตัวไล่จิก ไล่ตีได้ โดยไม่ไว้หน้าใครใด ๆ ทั้งสิ้น จึงเกิดสงครามระหว่างนกกับหมู ทำให้ทั้งสองฝ่ายไม่มีเวลาทำมาหากิน เพราะคอยแต่จะสู้กัน และต่างก็ระวังตัวกลัวตาย

ฝ่ายค้างคาวซึ่งเป็นสัตว์ที่มีหูเหมือนหมู มีปีกเหมือนนก เมื่อไปพบหมูค้างคาวจะหุบปีกและกางหูออกแล้วบอกว่าเป็นพวกเดียวกับหมู เมื่อไปพบนกค้างคาวจะหุบหูลงและกางปีกออกแล้วบอกว่าเป็นพวกเดียวกับนก ทำให้มันรอดจากการต่อสู้ระหว่างนกกับหมู

นกกับหมูต่อสู้กันเป็นเวลานาน วันหนึ่งทั้งสองฝ่ายจึงนัดมาเจรจาสงบศึกกัน โดยหัวหน้าหมูกล่าวว่า “นกเอ๋ย พวกเราได้ต่อสู้กันมานาน ต่างฝ่ายต่างก็ล้มตายทั้งคู่ เราจะมาต่อสู้กันทำไม สู้มาเจรจาสงบศึกกันดีกว่า” หัวหน้านกกล่าวว่า “ก็ดีเหมือนกัน แต่เราต้องการให้ท่านจัดการกับหมูที่มาขโมยไข่ของพวกเราก่อน เพราะเป็นต้นเหตุของการทำสงคราม จะได้ไหม”

“อ้อ แน่แน่นอนที่สุด เพราะบัดนี้เราได้สืบทราบว่าเจ้าหมูเระที่ไปขโมยไข่ของพวกท่านนั้นเป็นใคร เราจะลงโทษอย่างหนักและไล่ออกจากฝูงเรา ขอให้พวกท่านสบายใจได้เลย” หัวหน้าหมูรับปาก

“เราขอบคุณท่านที่จะจัดการเรื่องนี้ แต่มีอีกพวกหนึ่งที่จะต้องพิจารณา
ลงโทษอีกเหมือนกัน” หัวหน้านกพูด

“ใครละ ท่านจงบอกมาหน่อยซิ” หัวหน้าหนูถาม

“ก็พวกค่างควาง ที่ทำตัวเป็นทั้งสองฝ่ายเพื่อเอาตัวรอด มาอยู่กับเราก็มามีปีก
ไม่มีหู ครั้นไปอยู่กับพวกท่านก็ว่ามีหูไม่มีปีก เรียกว่าเป็นสัตว์สับสนกลับกลอก
จึงสมควรได้รับโทษ” หัวหน้านกบอก

“จริงอย่างท่านพูด แล้วท่านเห็นว่าควรลงโทษพวกค่างควางอย่างไร”
หัวหน้าหนูถาม

“เราเห็นว่าควรลงโทษค่างควางทั้งหมด โดยให้พวกค่างควางเวลานอนให้ห้อยหัวลง
และอนุญาตให้ออกหากินเฉพาะในเวลากลางคืนเท่านั้น ท่านว่าอย่างไร” หัวหน้านก
เสนอวิธีลงโทษ

“ก็ดีเหมือนกัน เพราะเป็นการลงโทษแต่เพียงสถานเบาเท่านั้น” หัวหน้าหนูเห็น
ด้วย

ต่อจากนั้นหัวหน้านกก็เรียกพวกค่างควางมาพบ และแจ้งถึงโทษที่ได้รับซึ่งค่างควาง
ทั้งหลายต่างก็ยอมรับโทษทัณฑ์แต่โดยดี

นับจากนั้นจนวันนี้ พวกค่างควางจึงนอนห้อยหัวลง และออกหากินเฉพาะในเวลา
กลางคืน

นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า

๑. ผู้ที่ทำให้คนอื่นเดือดร้อน ในที่สุดก็จะได้รับผลของการกระทำนั้น ซึ่งเป็นไป
ตามกฎแห่งกรรม

๒. อย่าทำตัวเป็นนกสองหัว คือ ทำตัวฝึกฝนเข้าด้วยกัน ทั้งสองฝ่ายที่ไม่เป็นมิตร
กัน โดยหวังประโยชน์ของตน

(จากหนังสือนิทานพื้นบ้าน ชุดอธิบายเหตุผล เรียบเรียงโดย รศ.วิเชียร เกษประทุม)

ใบงานที่ ๒ เรื่อง การตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผล นิทานเรื่องทำไมค้างคาวจึงห้อยหัว
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง ละครนำรู้ คู่ควรสำนวนไทย
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง การตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผล (๒)
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง ให้นักเรียนตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากการอ่านนิทาน
 เรื่อง ทำไมค้างคาวจึงห้อยหัว

๑. คำถาม

.....

คำตอบ

.....

๒. คำถาม

.....

คำตอบ

.....

๓. คำถาม

.....

คำตอบ

.....

๔. คำถาม

.....

คำตอบ

.....

๕. คำถาม

.....

คำตอบ

.....

ใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง การเล่าและบอกสาระสำคัญของเรื่องที่ฟังและดู
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง สรรพากรู้ คู่ควรสำนวนไทย
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง การพูดเล่าและบอกสาระสำคัญจากสื่อที่ฟังและดู
รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

การเล่าและบอกประเด็นสำคัญของเรื่องที่ฟังและดู

การเล่าและบอกประเด็นสำคัญจากเรื่องที่ฟังและดู ผู้เล่าต้องจับใจความสำคัญของเรื่อง โดยฟังหรือดูอย่างตั้งใจให้จบเรื่อง แล้วสรุปเป็นคำพูดของตนเอง **หลักการตั้งคำถามเพื่อจับประเด็นสำคัญของเรื่อง มีดังนี้**

๑. ใคร (ผู้ดำเนินเรื่อง)
๒. ทำอะไร (การกระทำหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น)
๓. กับใคร (ผู้ที่เกี่ยวข้องหรือถูกกระทำ)
๔. ที่ไหน (สถานที่เกิดเหตุการณ์)
๕. อย่างไร (ผลที่เกิดขึ้นเป็นอย่างไร)

มารยาทในการฟัง ควรปฏิบัติ ดังนี้

๑. ฟังอย่างตั้งใจ ตามองผู้พูด ไม่คุยหรือเล่นในขณะที่ฟัง
๒. ไม่ทำความรำคาญแก่ผู้อื่นหรือแสดงกิริยาที่ไม่เหมาะสม เช่น กระทบเท้า เป่าปากโห่
๓. ปรบมือให้เกียรติผู้พูด ก่อนที่ผู้พูดจะพูด และหลังจากที่ผู้พูดพูดจบแล้ว

มารยาทในการพูด ควรปฏิบัติ ดังนี้

๑. เตรียมตัวให้พร้อมก่อนพูด โดยการหาความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่จะพูด
๒. ใช้น้ำเสียงที่นุ่มนวล ไม่กระโชกโฮกฮาก และใช้ถ้อยคำที่สุภาพเหมาะสม
๓. พูดเสียงดังฟังชัด และมองผู้ฟังอย่างทั่วถึง
๔. กล่าวคำขอโทษเมื่อพูดผิด และกล่าวคำขอบคุณเมื่อได้รับการยกย่อง ชมเชย

มารยาทในการดู ควรปฏิบัติ ดังนี้

๑. ดูด้วยความตั้งใจ ไม่คุยเล่นในขณะที่ดู
๒. ไม่ส่งเสียงดัง หรือทำความรำคาญให้กับผู้อื่น
๓. เมื่อต้องเดินผ่านผู้อื่นที่กำลังดูให้เดินอย่างสำรวม และระมัดระวังมิให้กระทบ

ผู้อื่น

ใบความรู้ที่ ๓ เรื่อง การพูดแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง สรรนางรู้ คู่ควรสำนวนไทย
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง การพูดแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

การพูดแสดงความคิดเห็นและความรู้สึก

การพูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างมีเหตุผล ผู้พูดต้องมีความคิด มีเรื่องราวที่จะพูด และต้องจัดลำดับความคิดหรือเรื่องราวที่จะพูดไม่ให้อับสนเพื่อผู้ฟังจะได้เกิดความเข้าใจชัดเจน ผู้พูดต้องพูดให้ชัดเจนใช้ภาษาที่ถูกต้อง การพูดแสดงความคิดเห็นอาจเป็นการพูดระหว่างบุคคลหรือพูดในโอกาสต่าง ๆ เช่น การประชุม การให้สัมภาษณ์

การพูดแสดงความรู้สึก หมายถึง การแสดงความรู้สึกนึกคิดของเราต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่ง

ลักษณะของผู้พูดแสดงความคิดเห็นที่ดี

๑. ผู้พูดจะต้องมีความรู้ในเรื่องที่จะแสดงความคิดเห็นเป็นอย่างดี
๒. การแสดงความคิดเห็นในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ควรมีหลักการแสดงความคิดเห็นในเชิงขัดแย้งและเชิงวิจารณ์ ไม่ลำเอียงเข้าข้างฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด
๓. ใช้ภาษาสุภาพเหมาะสมกับโอกาส โดยเฉพาะการแสดงความคิดเห็นในเชิงขัดแย้งและเชิงวิจารณ์ เพื่อรักษาความสัมพันธ์ที่ดีต่อผู้พูดและผู้ฟัง
๔. ควรแสดงความคิดเห็นในเชิงสร้างสรรค์ เพื่อเสนอความคิดเห็นใหม่ และเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมเป็นสำคัญ
๕. การใช้คำกะทัดรัดชัดเจน ใช้ถ้อยคำที่ไม่ก้าวร้าว ไม่พูดเสียดสี ในการแสดงความคิดเห็น และต้องยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

การร่างบทพูดแสดงความคิดเห็น

๑. แนะนำตัวเองก่อนพูด เช่น
 “สวัสดีค่ะ /ครับ เพื่อน ๆ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ทุกคน”
๒. ศึกษาเรื่องที่จะพูด โดยการอ่านคำสั่ง หรือตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่จะพูด เช่น
 ๒.๑ เรื่องที่จะพูดคืออะไร

๒.๒ สาระสำคัญของเรื่องที่จะพูดคืออะไร

๒.๓ เรื่องนี้มีผลอย่างไรต่อใคร หรือมีผลต่ออะไรบ้าง

๒.๔ เหตุการณ์ / เรื่องนี้ ให้ข้อคิดอะไรบ้าง

ตัวอย่าง การร่างบทพูดแสดงความคิดเห็นและความรู้สึก เรื่อง การลอยกระทงด้วยวัสดุธรรมชาติ

๑. **เรื่องที่จะพูด** การลอยกระทงในปัจจุบันใช้ทั้งโฟมและวัสดุธรรมชาติ

๒. **สาระสำคัญของเรื่อง** ประเพณีการลอยกระทง เพื่อขอขมาแม่น้ำ

๓. **เรื่องนี้มีผลกระทบต่อใคร** กระทงที่ทำจากโฟมทำให้น้ำเน่าเสีย สัตว์น้ำตาย น้ำเน่า

๔. **ข้อคิด** ควรใช้วัสดุจากธรรมชาติทำกระทง เป็นการรักษาความสะอาด และช่วยให้สัตว์น้ำไม่ตาย และรักษาธรรมชาติแก่ลูกหลานต่อไป

ตัวอย่าง

ร่างบทพูดแสดงความคิดเห็นและความรู้สึก เรื่อง การลอยกระทงด้วยวัสดุธรรมชาติ
สวัสดีครับ เพื่อน ๆ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ทุกคน

ผม เด็กชายวิรัตน์ มีสุข มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการลอยกระทงด้วยวัสดุธรรมชาติ เพราะในปัจจุบันกระทงทำจากโฟมเป็นจำนวนมากทำให้น้ำเน่าเสีย สัตว์น้ำตาย น้ำเน่า เราควรใช้วัสดุจากธรรมชาติทำกระทง เป็นการรักษาความสะอาดและช่วยให้สัตว์น้ำไม่ตาย และรักษาธรรมชาติแก่ลูกหลานต่อไปครับ ผมจะรู้สึกดีใจและมีความสุข หากพวกเราใช้วัสดุจากธรรมชาติมากยิ่งขึ้น

ภาพจากหนังสือแบบเรียนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ ของกระทรวงศึกษาธิการ

ใบความรู้ที่ ๔ เรื่อง การระบุข้อคิดจากการอ่าน
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง สรรพากรู้ คู่ควรสำนวนไทย
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง การระบุข้อคิดที่ได้จากการอ่านนิทาน
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

การหาข้อคิดจากการอ่าน

การหาข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน คือการหาข้อคิดหรือคติสอนใจจากเรื่องที่อ่านว่า
 เรื่องนั้น ๆ ให้ข้อคิดที่เป็นประโยชน์อะไรบ้าง แล้วจึงนำข้อคิดนั้นมาประยุกต์ใช้ใน
 ชีวิตประจำวัน เช่น การอ่านนิทาน บทความ สารคดี

หลักการหาข้อคิด

๑. ควรอ่านเรื่องตั้งแต่ต้นจนจบเรื่อง
๒. ทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง
๓. จับใจความสำคัญ หรือประเด็นสำคัญ
๔. วิเคราะห์จุดมุ่งหมายของผู้เขียนที่ต้องการให้ข้อคิดกับผู้อ่าน

การเขียนสรุปข้อคิดจากการอ่าน ผู้เขียนข้อคิดอาจเขียนเป็นประโยคหรือ
 ข้อความสั้น ๆ ซึ่งเป็นประโยชน์แก่ผู้อ่าน และสามารถนำข้อคิดนั้นมาประยุกต์ใช้ใน
 ชีวิตประจำวันได้

ส่วนของข้อคิดในนิทานส่วนใหญ่มักจะมีคำว่า “นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า”
 “ข้อคิดที่ได้จากเรื่อง” หรือ “ข้อคิด”

คุณค่าของการอ่านเรื่องราวต่าง ๆ คือการนำข้อคิดไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง
 ผู้อ่านต้องวิเคราะห์ด้วยตนเอง ซึ่งแต่ละคนอาจมีข้อคิดที่แตกต่างกันตามประสบการณ์
 และมุมมองของแต่ละบุคคล เรื่องที่อ่านบางเรื่องให้ข้อคิดคำสอนหรือศีลธรรม บางเรื่อง
 แฝงข้อคิดผ่านพฤติกรรมและผลลัพธ์ของตัวละคร

บทอ่าน เรื่อง ขอแม่ให้ลูกนก
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง ละครนำรู้ คู่ควรสำนวนไทย
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง การเขียนข้อคิดที่ได้จากการอ่านนิทาน
รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

เรื่อง ขอแม่ให้ลูกนก

สมคิดอยากมีของเล่น เขาจึงหาไม้มาทำปืนหนังสติ๊ก เขานำปืนหนังสติ๊กไปยิงเล่นอย่างสนุกสนาน เขายังปืนลูกนก นกถูกยิงตกลงมาที่พื้น สมคิดตกใจมาก เขาวิ่งมาจับนกแต่นกตายแล้ว เขาวางนกลงและรู้สึกไม่สบายใจ นกถูกยิงตายเพราะเขา ๆ จะทำอย่างไรดี

พ่อเดินมาพบและเห็นว่าสมคิดมีสีหน้าไม่สบาย พ่อบอกว่า “พ่อพบลูกนก ๔ ตัว ลูกนกไม่มีแม่ มันกำลังหิวและร้องหาแม่” สมคิดทำตาโตเขานึกถึงนกที่เขายิงตาย “ฉันจะช่วยลูกนก” สมคิดช่วยพ่อหาที่อยู่ให้ลูกนกอยู่ เขาหาหนอนมาให้ลูกนก ลูกนกทั้ง ๔ ตัวร้องหาแม่ ลูกนกตัวที่หนึ่งไม่กินหนอน ไม่ข้ามันก็ตาย ลูกนก ๓ ตัวยังอยู่ต่อไป ลูกนกอยู่ไม่ถึง ๓ วัน ตัวที่สองก็ตาย สมคิดบอกพ่อว่า “นกตายอีกตัว มีนกเป็นเป็นอยู่อีก ๒ ตัวเท่านั้น”

พ่อบอกว่า “ลูกนกที่เหลืออยู่ถ้ามันแข็งแรงมันคงไม่ตาย” สมคิดเฝ้าดูแลลูกนก เขาให้หนอน ให้น้ำ ให้ข้าว แต่ลูกนกไม่กิน เช้าวันต่อมาลูกนกตัวที่ ๓ ก็ตาย สมคิดเสียใจมากเขานั่งหน้าเศร้า ลูกนกตายเพราะมันไม่มีแม่

ลูกนกยังเล็กมันต้องการอยู่กับแม่ ลูกนกเหลืออยู่ตัวเดียวมันคิดถึงแม่ มันร้องแล้วร้องอีก ลูกนกเสียใจที่แม่ไม่มา “ลูกนกตัวนี้แข็งแรงมันเหลืออยู่ตัวเดียว ฉันไม่อยากให้มันตาย ลูกนกกินหนอนแล้ว มันคงไม่ตาย” สมคิดบอกพ่อ พ่อบอกว่า “ถ้าลูกนกแข็งแรง มันก็อยู่ได้”

แต่ลูกนกตัวที่สี่อยู่ได้ไม่ถึงวัน มันก็หมดแรงและตายตามกันไป สมคิดบอกพ่อว่า “พ่อจ๋า ลูกนกตายแล้ว ฉันเป็นคนยิงแม่มันตาย ทำให้ลูกนกไม่มีแม่” พ่อพูดอย่างอ่อนโยนว่า “ลูกรักของพ่อ พ่อเห็นและรู้ว่าลูกยิงนก เราไม่ควรไปรังแกสัตว์ ลูกนกต้องการแม่เมื่อมันยังเล็กอยู่” สมคิดเสียใจต่อการกระทำของเขามาก เขาเดินไปในสวน และคิดในใจว่าปืนหนังสติ๊กนี้ไม่ดีทำให้นกตาย ฉันจะไม่เล่นปืนหนังสติ๊กอีกต่อไป

(จากนิทานเรื่อง “ขอแม่ให้ลูกนก” กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ)

ใบงานที่ ๓ เรื่อง การระบุข้อคิดที่ได้จากการอ่านนิทาน “ขอแม่ให้ลูกนก”
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง ละครนำรู้ คู่ควรสำนวนไทย
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง การเขียนข้อคิดที่ได้จากการอ่านนิทาน
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง ให้นักเรียนตั้งคำถามและตอบคำถามจากนิทานเรื่อง “ขอแม่ให้ลูกนก”

๑. คำถาม

.....

คำตอบ

.....

๒. คำถาม

.....

คำตอบ

.....

๓. คำถาม

.....

คำตอบ

.....

ข้อคิดจากนิทานเรื่อง “ขอแม่ให้ลูกนก”

.....

.....

.....

ชื่อ สกุล ชั้น เลขที่

ใบความรู้ที่ ๕ เรื่อง สำนวนไทย
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง สรรพสำนวนไทย
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง สำนวนไทยน่ารู้
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

สำนวน

สำนวน หรือสำนวนโวหารเป็นถ้อยคำหรือข้อความที่มีความหมายในเชิงเปรียบเทียบ ให้ข้อคิดเตือนใจ และใช้สืบทอดกันมาช้านาน เช่น

สำนวน	ความหมาย
ยกเมฆ	กุเรื่องขึ้น คาดเอา เด่าเอาเองโดยไม่มีหลักฐาน
ตาขาว	ซื่อลาด กลัว ไม่กล้าสู้
ไก่ได้พลอย	ได้สิ่งที่มีค่าแต่ไม่รู้คุณค่าของสิ่งนั้น
กระต่ายตื่นตูม	อาการตื่นตกใจง่าย โดยไม่ทันพิจารณาให้รอบคอบ
คางคกขึ้นวอ	คนที่มีฐานะต่ำต้อยพอได้ดิบได้ดีก็มักแสดงกริยาอวดดีลิ้มตัว
ดินพอกหางหมู	งานหรือหนี้สินเป็นต้นที่ค้างค้ำพอกพูนขึ้นเรื่อย ๆ จนทำให้ต้องลำบากหรือยุ่งยากเดือดร้อน
ขี่ช้างจับต๊กแตน	ลงทุนมากแต่ไม่ผลน้อย
น้ำขึ้นให้รีบตัก	มีโอกาסק็ควรรีบทำ
สืงขอใ้ควายฟัง	สั่งสอนแนะนำคนที่ไม่สนใจมักไม่ได้ผล
เห็นช้างขี้ขี้ตามช้าง	ทำเลียนแบบคนใหญ่คนโต หรือคนมั่งมี ทั้ง ๆ ที่ตนไม่มีกำลัง
กบในกะลาครอบ	ผู้มีความรู้และประสบการณ์น้อยแต่สำคัญตนว่ามีควมรู้มาก
มือไม่พายเอาเท้าราน้ำ	ไม่ช่วยทำแล้วยังขัดขวางการทำงานของผู้อื่น
ความรู้ท่วมหัวเอาตัวไม่รอด	มีความรู้มากแต่เมื่อก็ไม่มีปัญญาแก้ไขให้รอดพ้นได้
ช้างตายทั้งตัวเอาใบบัวมาปิด	ความชั่วหรือความผิดร้ายแรงที่คนรู้จักกันทั่วแล้วจะปิดอย่างไรก็ไม่มิด

ใบความรู้ที่ ๖ เรื่อง การเขียนเรื่องตามจินตนาการ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง สรรพนาฏ คู่ควรสำนวนไทย
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง การเขียนเรื่องตามจินตนาการ (๑)
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

การเขียนเรื่องตามจินตนาการ

จินตนาการ หมายถึง การสร้างภาพขึ้นในจิตใจ

การเขียนเรื่องตามจินตนาการ เป็นการเขียนเรื่องตามความรู้สึก นึกคิดของผู้เขียน เป็นการเขียนอิสระ การดำเนินเรื่อง ต้องมีตัวละคร สถานที่หรือเหตุการณ์เรื่องราวที่จัดลำดับความคิด ลำดับเหตุการณ์ให้ต่อเนื่อง ใช้ภาษาและเรียบเรียงประโยคแล้วถ่ายทอดออกมาเป็นตัวอักษร เรื่องที่เขียนตามจินตนาการ เช่น นิทาน

ขั้นตอนการเขียนเรื่องตามจินตนาการ

๑. คิดแนวเรื่องที่ต้องการจะเขียน เช่น เรื่องเกี่ยวกับความรับผิดชอบการเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ความเมตตาต่อสัตว์เลี้ยง การช่วยเหลือคนที่เดือดร้อน
๒. ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมในเรื่องที่จะเขียน
๓. คิดเรื่องตามจินตนาการของผู้เขียนว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน ผลเป็นอย่างไร
๔. ตั้งคำถามจากการสังเกตภาพ ดังนี้
 - ๑) จากภาพเห็นอะไรบ้าง
 - ๒) ภาพนี้น่าจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร
 - ๓) สถานที่เกิดเหตุของเรื่องนี้ คือที่ไหน
 - ๔) ตัวละครในภาพกำลังทำอะไร
 - ๕) การกระทำของตัวละครในภาพจะเกิดผลอะไรบ้าง
 - ๖) บอกความรู้สึกของตัวละครในภาพ
 - ๗) ข้อคิดที่ได้จากภาพคืออะไรบ้าง

๘) ควรตั้งชื่อเรื่องว่าอะไร

๕. วางโครงเรื่อง ลำดับเหตุการณ์ก่อนหลัง เรียบเรียงเรื่องราวให้ต่อเนื่องกัน

๖. ตั้งชื่อเรื่องให้น่าสนใจและสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง

๗. เขียนด้วยลายมือบรรจง เรียบร้อย รักษาความสะอาดในการเขียน เลือกใช้ภาษาที่สุภาพ ถูกกาลเทศะเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง

ตัวอย่าง เรื่องตามจินตนาการจากภาพที่กำหนดให้

คำถามชวนคิดก่อนเขียนเรื่อง

- ๑) จากภาพเห็นอะไรบ้าง **ตอบ** เด็กหญิง สัตว์เลี้ยงมีฟักไก่ แม่ไก่ ลูกไก่ เป็ด วัว และควาย ครอบครีวน่าจะปลูกข้าวและเลี้ยงสัตว์
- ๒) ภาพนี้น่าจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร **ตอบ** การเลี้ยงสัตว์ ความเมตตา การช่วยเหลืองาน
- ๓) สถานที่เกิดเหตุของเรื่องนี้ คือที่ไหน **ตอบ** ที่บ้านในชนบท
- ๔) เรื่องเกิดในเวลาใด **ตอบ** เวลาเช้าตรู่ หรือ กลางวัน
- ๕) เด็กในภาพกำลังทำอะไร **ตอบ** เด็กกำลังให้อาหารไก่และออกมาดูแลสัตว์เลี้ยง
- ๖) ถ้าจะตั้งชื่อเด็กในภาพจะให้ชื่ออะไร **ตอบ**.....(หนูนิด).....
- ๗) การกระทำของเด็กในภาพจะเกิดผลอะไรบ้าง **ตอบ** การให้อาหารสัตว์เป็นการช่วยเหลืองานพ่อแม่ ทำให้สัตว์เลี้ยงกินอิ่ม มีความสุข

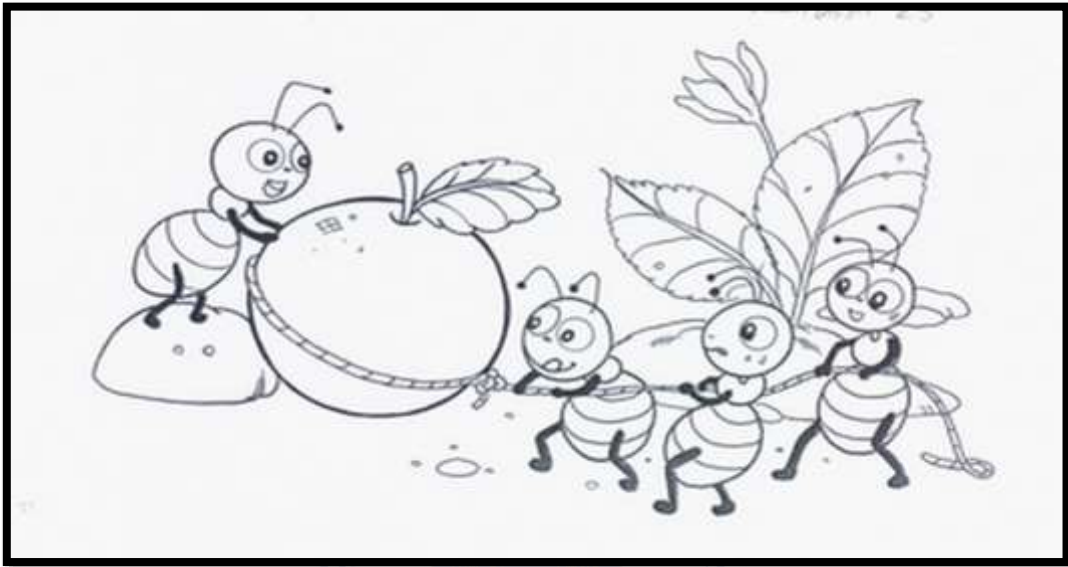
- ๘) บอกความรู้สึกของตัวละครในภาพ **ตอบ** หนูนิดมีความสุข จิตใจเบิกบาน
ท่ามกลางธรรมชาติ/นิดฝันว่าในอนาคตอยากเป็นเกษตรกรที่ปลูกข้าวเลี้ยงสัตว์
ตามหลักของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- ๙) ข้อคิดที่ได้จากภาพคืออะไรบ้าง **ตอบ** การเป็นลูกที่ดีของพ่อแม่ รู้หน้าที่
และมีความรับผิดชอบ
- ๑๐) ควรตั้งชื่อเรื่องว่าอะไร **ตอบ**

เรื่อง หนูนิดพอเพียง

ทุกเช้าตรู่ในวันหยุด หนูนิดจะตื่นแต่เช้าเพื่อมาช่วยงานบ้าน พ่อแม่ของ
หนูนิดเลี้ยงสัตว์หลายชนิด ได้แก่ ไก่ เป็ด วัว และควาย และปลูกข้าว ทุกวันเธอ
จะให้อาหารไก่และสัตว์เลี้ยงทุกตัว การให้อาหารสัตว์เป็นการช่วยเหลืองานพ่อแม่
ทำให้สัตว์เลี้ยงกินอิ่มมีความสุข เธอมีความสุข จิตใจเบิกบานท่ามกลางธรรมชาติ
เธอฝันว่าในอนาคตอยากเป็นเกษตรกรที่ปลูกข้าวเลี้ยงสัตว์ ตามหลักของปรัชญา
เศรษฐกิจพอเพียง หนูนิดเป็นตัวอย่างของการเป็นลูกที่ดีของพ่อแม่ รู้หน้าที่และมี
ความรับผิดชอบ

ใบงานที่ ๔ เรื่อง การเขียนเรื่องตามจินตนาการ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง ธรรมชาติ คู่ควรสำนวนไทย
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง การเขียนเรื่องตามจินตนาการ (๑)
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง เขียนเรื่องตามจินตนาการจากภาพ และตั้งชื่อเรื่อง
 ความยาวไม่น้อยกว่า ๗ บรรทัด

คำถามชวนคิดก่อนเขียนเรื่อง

๑. จากภาพเห็นอะไรบ้าง

.....

๒. ภาพนี้น่าจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร

.....

๓. สถานที่เกิดเหตุของเรื่องนี้ คือที่ไหน

.....

๔. ตัวละครในภาพกำลังทำอะไร

.....
.....

๕. การกระทำของตัวละครในภาพจะเกิดผลอะไรบ้าง

.....
.....

๖. บอกความรู้สึกของตัวละครในภาพนี้

.....
.....

๗. ข้อคิดที่ได้จากภาพหรือการกระทำของตัวละคร คืออะไรบ้าง

.....
.....

๘. ควรตั้งชื่อเรื่องว่าอะไร

.....
.....

รวบรวมการตอบคำถามเป็นเรื่องราว

เรื่อง.....

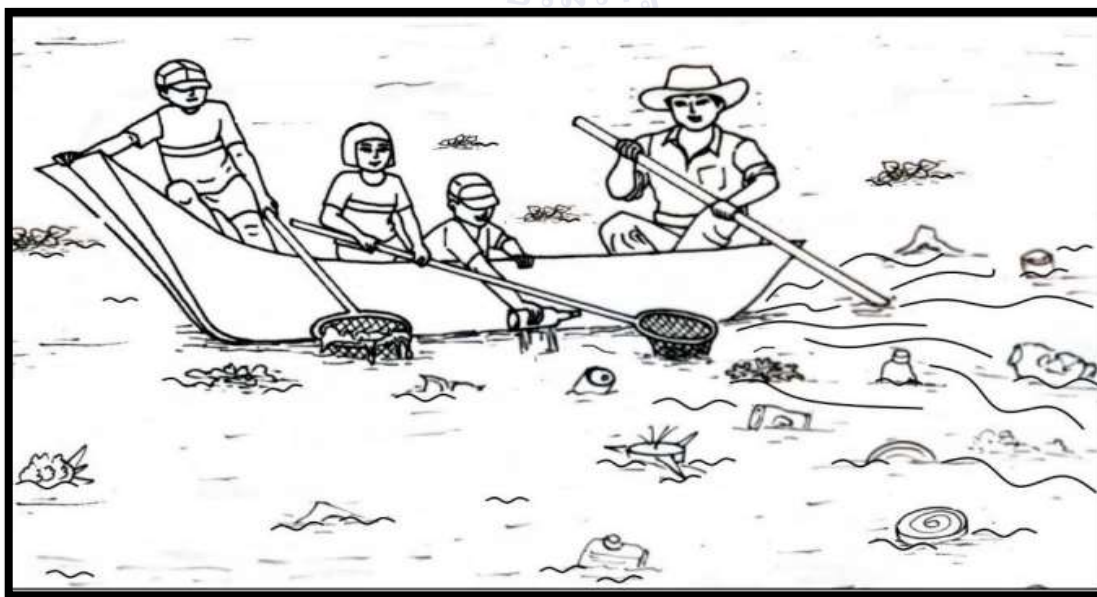
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

ชื่อ สกุล ชั้น เลขที่

ใบงานที่ ๕ เรื่อง การเขียนเรื่องตามจินตนาการ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง ธรรมชาติ คู่ควรสำนวนไทย
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง การเขียนเรื่องตามจินตนาการ (๒)
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง เขียนเรื่องตามจินตนาการจากภาพและตั้งชื่อเรื่อง
 ความยาวไม่น้อยกว่า ๗ บรรทัด

ภาพที่ ๑

คำถามชวนคิดก่อนเขียนเรื่อง

๑. จากภาพเห็นอะไรบ้าง

.....

๒. ภาพนี้น่าจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร

.....

๓. สถานที่เกิดเหตุของเรื่องนี้ คือที่ไหน

.....

๔. ตัวละครในภาพกำลังทำอะไร

.....

๕. การกระทำของตัวละครในภาพจะเกิดผลอะไรบ้าง

.....

๖. บอกความรู้สึกของตัวละครในภาพนี้

.....

๗. ข้อคิดที่ได้จากภาพหรือการกระทำของตัวละคร คืออะไรบ้าง

.....

๘. ควรตั้งชื่อเรื่องว่าอะไร

.....

รวบรวมการตอบคำถามเป็นเรื่องราว

เรื่อง.....

.....

.....

ชื่อ สกุล ชั้น เลขที่

ภาพที่ ๒

คำถามชวนคิดก่อนเขียนเรื่อง

๑. จากภาพเห็นอะไรบ้าง

.....

.....

๒. ภาพนี้น่าจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร

.....

.....

๓. สถานที่เกิดเหตุของเรื่องนี้ คือที่ไหน

.....

.....

๔. ตัวละครในภาพกำลังทำอะไร

.....

.....

๕. การกระทำของตัวละครในภาพจะเกิดผลอะไรบ้าง

.....

.....

๖. บอกความรู้สึกของตัวละครในภาพนี้

.....
.....

๗. ข้อคิดที่ได้จากภาพหรือการกระทำของตัวละคร คืออะไรบ้าง

.....
.....

๘. ควรตั้งชื่อเรื่องว่าอะไร

.....
.....

รวบรวมการตอบคำถามเป็นเรื่องราว

เรื่อง.....

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

ชื่อ สกุล ชั้น เลขที่

ใบความรู้ที่ ๗ เรื่อง สระในภาษาไทย (สระคงรูป)
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง สระนำรู้ คู่ควรสำนวนไทย
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง สระในภาษาไทย (สระคงรูป)
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

สระในภาษาไทย

รูปสระ คือ ส่วนประกอบของเครื่องหมายที่ใช้เขียนแทนเสียงสระ มีทั้งหมด

๒๑ รูป ซึ่งมีชื่อเรียกดังนี้

๑)	รูปสระ	-ะ	เรียกว่า	วิสรรชนีย์
๒)	รูปสระ	-า	เรียกว่า	ลากข้าง
๓)	รูปสระ	-ิ	เรียกว่า	พินทุอิ
๔)	รูปสระ	-ี	เรียกว่า	ฝนทอง
๕)	รูปสระ	"	เรียกว่า	พินหนู
๖)	รูปสระ	°	เรียกว่า	หยาดน้ำค้างหรือนฤคหิต
๗)	รูปสระ	-ึ	เรียกว่า	ไม้ไต้คู่
๘)	รูปสระ	-ื	เรียกว่า	ไม้หันอากาศ
๙)	รูปสระ	-ุ	เรียกว่า	ตีนเหยียด
๑๐)	รูปสระ	-ู	เรียกว่า	ตีนคู้
๑๑)	รูปสระ	-เ	เรียกว่า	ไม้หน้า
๑๒)	รูปสระ	-เ	เรียกว่า	ไม้ม้วน
๑๓)	รูปสระ	-เ	เรียกว่า	ไม้มลาย
๑๔)	รูปสระ	-โ	เรียกว่า	ไม้โอ
๑๕)	รูปสระ	ฤ	เรียกว่า	ตัวรี
๑๖)	รูปสระ	ฤ	เรียกว่า	ตัวรือ
๑๗)	รูปสระ	ฤ	เรียกว่า	ตัวลี

๑๘)	รูปสระ	ภ	เรียกว่า	ตัวลือ
๑๙)	รูปสระ	อ	เรียกว่า	ตัวอ
๒๐)	รูปสระ	ย	เรียกว่า	ตัวยอ
๒๑)	รูปสระ	ว	เรียกว่า	ตัววอ

สระคงรูป คือ การเขียนสระตามรูปเดิมไม่มีการเปลี่ยนแปลงรูปเมื่อประสมอักษร เช่น กะ เตะ โปะ เคาะ กอ กำ หัว เป็นต้น

ใบงานที่ ๔ เรื่อง สระในภาษาไทย (สระคงรูป)
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง สระนำรู้ คู่ควรรำนวนไทย
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง สระในภาษาไทย (สระคงรูป)
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง เขียนเส้นจับคู่รูปสระกับชื่อเรียกให้ถูกต้อง

-ะ	○	○	วิสรรชนีย์
-า	○	○	พินทุอิ
-ิ	○	○	ลากข้าง
-ี	○	○	ฝนทอง
-ึ	○	○	ตีนคู้
-ุ	○	○	ไม้หันอากาศ
-ู	○	○	ตีนเหยียด
-อ	○	○	หยาดน้ำค้างหรือนฤคหิต
-เ	○	○	ไม้ไต้คู้
-เอ	○	○	พินหนู
-โ	○	○	ตัวอ
-เ	○	○	ไม้มลาย
-โ	○	○	ไม้ม่วง
-โ	○	○	ไม้โอ
ฤ	○	○	ตัวรือ
ฤ	○	○	ตัวรี
ฤ	○	○	ตัวลี
ฤ	○	○	ตัวยอ
อ	○	○	ตัวออ
ย	○	○	ตัวลือ
ว	○	○	ไม้หน้า

คำชี้แจง เลือกคำที่ครูกำหนดให้มาแต่งประโยคให้ถูกต้อง

๑.

.....

๒.

.....

๓.

.....

๔.

.....

๕.

.....

ชื่อ สกุล ชั้น เลขที่

ใบความรู้ที่ ๘ เรื่อง สระในภาษาไทย (สระเปลี่ยนรูป)
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง สระนำรู้ คู่ควรสำนวนไทย
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง สระในภาษาไทย (สระเปลี่ยนรูป)
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

สระเปลี่ยนรูป

๑. สระอะ (-ะ) เปลี่ยนรูปเป็น ไม้หันอากาศ (-)

- ะ เรียกว่า สระอะ ใช้เขียนหลังพยัญชนะ และไม่มีตัวสะกด เช่น จะ
 นะ คะ ปะ ละ

- ั เรียกว่า ไม้หันอากาศ ถ้าพยัญชนะประสมสระอะ (-ะ) และมีตัวสะกด
 ต้องเปลี่ยนรูปสระอะ (- ะ) เป็นไม้หันอากาศ (-) เช่น บัง ปัก ตัด จับ ดั่ง กัก

๑. รู้จักสระเปลี่ยนรูป

๑. -ะ เปลี่ยนรูปเป็น -ั เรียกว่า ไม้หันอากาศ

กอ	อะ	บอ	กั
ฉอ	อะ	นอ	ฉั

สระ -ะ

พอ-อะ-ดอ พัด

ฝึกอ่าน

จับ	ตัก	ดั่ง	คั้น
ฟัง	รัก	ขับ	หัด

๒. สระเอะ (เ-ะ) เปลี่ยนรูปเป็น เอไม้ไตคู้ (เ-)

เ - ะ เรียกว่า สระเอะ ใช้เขียนคร่อมพยัญชนะ และไม่มีตัวสะกด เช่น เกะ เปะ เละ เฟะ

เ-็ เรียกว่า เอไม้ไตคู้ ถ้าพยัญชนะประสมสระเอะ (เ - ะ) และ มีตัวสะกดต้องเปลี่ยนรูปสระเอะ (เ - ะ) เป็น เอไม้ไตคู้ (เ-็) เช่น เป็น เค็ม

๒. รู้จักสระเปลี่ยนรูป

๒. เ-ะ เปลี่ยนรูปเป็น เ-็ เรียกว่า เอ ไม้ไตคู้

จอ	เอะ	บอ	เจ็บ
ผอ	เอะ	ดอ	เผ็ด

สระ เ-ะ

ดอ-เอะ-กอ เด็ก

ฝึกอ่าน

แก้ง	เต็ม	เร็ว	เล็ก
เย็น	เค็ม	เข็น	เห็น

๓. สระแอะ (แ-ะ) เปลี่ยนรูปเป็น แอไม้ไต๋คู้ (แ -)

แ- ะ เรียกว่า สระแอะ ใช้เขียนคร่อมพยัญชนะ และไม่มีตัวสะกด เช่น
แกะ แพะ และ แคระ

แ - เรียกว่า แอไม้ไต๋คู้ ถ้าพยัญชนะประสมสระแอะ (แ - ะ) และมี
ตัวสะกดต้องเปลี่ยนรูปสระแอะ (แ-ะ) เป็น แอไม้ไต๋คู้ (แ -) เช่น แข็ง แกรีน

๓. รู้จักสระเปลี่ยนรูป

๓. แ-ะ เปลี่ยนรูปเป็น แ- เรียกว่า แอ ไม้ไต๋คู้

ขอ

แอะ

งอ

แข็ง

สระ แ-ะ

ขอ-แอะ-งอ แข็ง

ฝึกอ่าน

แวิบ
แبيب
แกรีน
แผล็บ

สถาบันภาษาไทย สำนักรักษาการและมาตรฐานการศึกษา
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

๒๐

๔. สระเออ (เอ-อ) เปลี่ยนรูปเป็น เออิ (เอ -)

เอ-อ เรียกว่า สระเออ ใช้เขียนคร่อมพยัญชนะ และไม่มีตัวสะกด เช่น
เธอ เจอ เผลอ เพ้อ ละเมอ

เอ - เรียกว่า เออิ ถ้าพยัญชนะประสมสระเออ (เอ-อ) และมีตัวสะกดต้อง
เปลี่ยนรูปสระเออ (เอ - อ) เป็น เออิ (เอ -) เช่น เจิม เดิน เมิน

๔. รู้จักสระเปลี่ยนรูป

๔. เอ เปลี่ยนรูปเป็น เออิ

กอ	เออ	ดอ	เกิด
งอ	เออ	นอ	เงิน

สระ เอ-อ

ขอ-เออ-นอ เขิน

ฝึกอ่าน

เกิน	เบิก	เปิด	เต็ม
เดิน	เลิก	เพิง	เหิน

สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

๒๑

ใบงานที่ ๕ เรื่อง สระในภาษาไทย (สระเปลี่ยนรูป)
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง สระนำรู้ คู่ควรสำนวนไทย
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง สระในภาษาไทย (สระเปลี่ยนรูป)
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

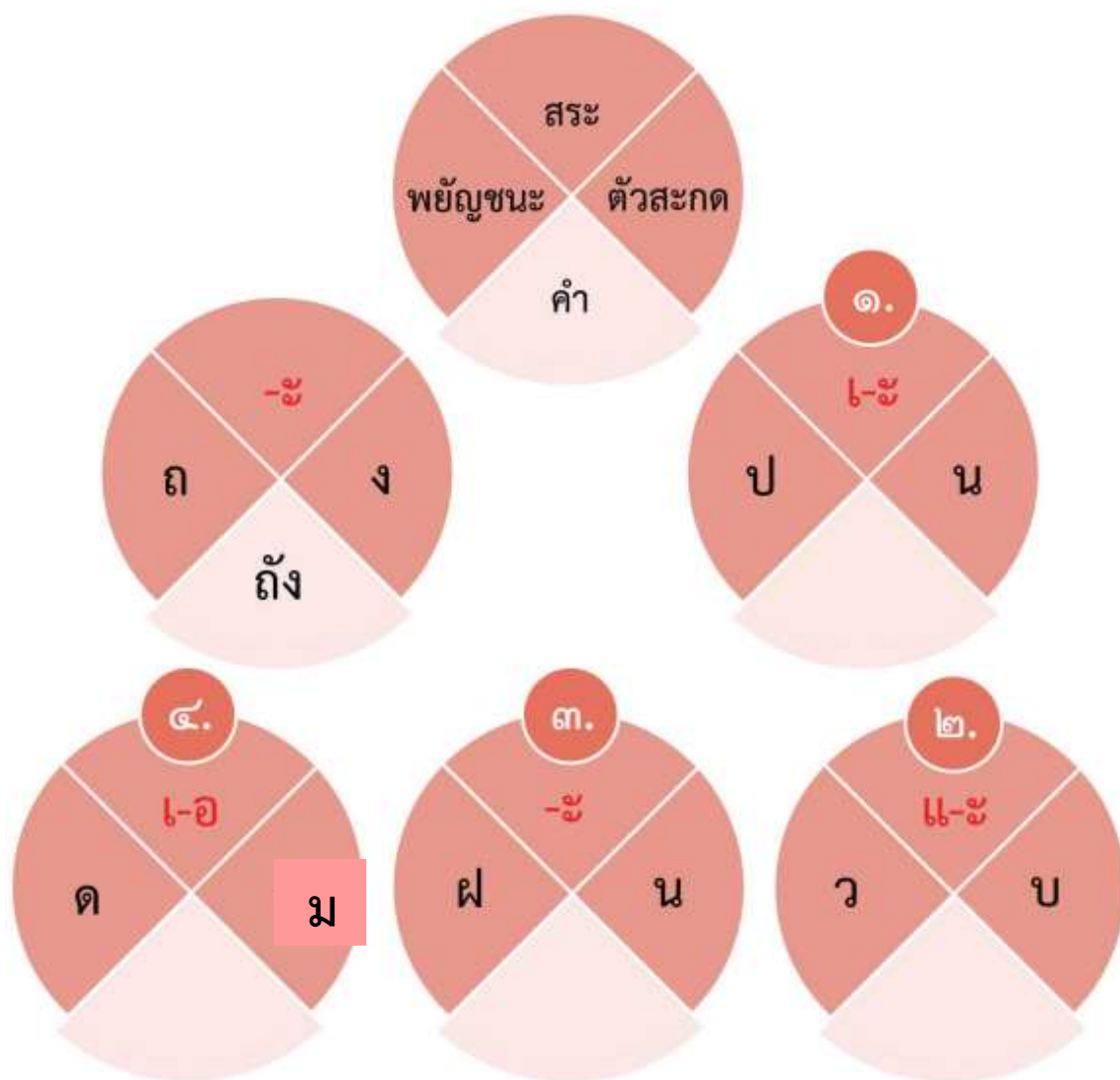
คำชี้แจง หาและอ่านคำที่มีสระเปลี่ยนรูป

เกิน เด็ก เต็ม เงิน พัน
 นับ วัง เข็ม แข็ง หัน

ห้	น	แ	แ	เ
ก	ว	ชี้	พ้	จ
เ	ง	เ	กิ	น
ช	ติ	เ	ด้	ก
เ	ชี้	ม	น้	บ

คำชี้แจง เขียนคำที่มีสระเปลี่ยนรูป

ศึกษาทางไกลผ่าน
ในพระบรมราชูปถัมภ์

คำชี้แจง อ่านคำที่มีสระเปลี่ยนรูปต่อไปนี้

แบบทดสอบ

๑. ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำต่อไปนี้

รัก

ฝัน

เร็ว

เต็ม

แวก

ขับ

เย็น

เข็ม

เผ็ด

เย็น

เกิด

เล็ก

คำชี้แจง เขียนตามคำบอกคำที่มีสระเปลี่ยนรูป

แบบทดสอบ

๑. ให้นักเรียนเขียนตามคำบอก

๑.		๖.	
๒.		๗.	
๓.		๘.	
๔.		๙.	
๕.		๑๐.	

ชื่อ สกุล ชั้น เลขที่

ใบความรู้ที่ ๙ เรื่อง สระในภาษาไทย (สระลดรูป)
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง สระนำรู้ คู่ควรสำนวนไทย
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง สระในภาษาไทย (สระลดรูป)
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

สระลดรูป

๑. สระโอะ (โ-ะ) ลดรูปหายไป

โ-ะ เรียกว่า สระโอะ ใช้เขียนคร่อมพยัญชนะ และไม่มีตัวสะกด เช่น โตะ
 โปะ โละ

ถ้าคำที่มีตัวสะกด สระโอะ (โ-ะ) จะหายไป เรียกว่า สระโอะลดรูป เช่น ลด คด
 บด ดง ชน ขน ตน ผม

๑. รู้จักสระลดรูป

๑. รูป โ-ะ หายไป เมื่อมีตัวสะกด

ผอ	โอะ	มอ	ผม
ลอ	โอะ	ดอ	ลด

สระ โ-ะ

กอ-โอะ-บอ กบ

มอ-โอะ-ดอ มด

ฝึกอ่าน

ตก	จบ	ป่น	คน
ลบ	นม	สด	หก

สถาบันภาษาไทย สำนักงานคณะกรรมการและมาตรฐานการศึกษา
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

๒

๒. สระอัว (- ว) ลดรูป

- ว เรียกว่า สระอัว ใช้เขียนบนและหลังพยัญชนะ และไม่มีตัวสะกด เช่น กลัว บัว ครีว

ถ้าคำที่มีตัวสะกดจะลดรูป เหลือเพียงตัวอ (-ว) เรียกว่า สระอัวลดรูป เช่น ลวด กวน ดวง บวบ สวย

๒. รู้จักสระลดรูป

๒. -ว ลดรูป เหลือ ว เมื่อมีตัวสะกด

บอ	อัว	กอ	บวก
นอ	อัว	ดอ	นวด

สระ -ว

ขอ-อัว-ดอ ขวด

สอ-อัว-ยอ สวย

ฝึกอ่าน

กวน	ดวง	ปวด	รวย
รวม	ลวก	สวน	หวง

สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

๗

๓. สระเออ (เอ-อ) ลดรูป

เอ-อ เรียกว่า สระเออ ใช้เขียนคร่อมพยัญชนะ และไม่มีตัวสะกด เช่น เจอ
เบลอ เผลอ เกลือ

ถ้าคำที่มีตัวสะกดเป็นตัวยอ (-ย) สระเออ (เอ-อ) จะหายไปบางส่วน เหลือเพียงไม้
หน้า (-) และมีตัวยอเป็นตัวสะกด (-ย) เรียกว่า สระเออลดรูป เช่น เกย เตย เขย
เลย เนย เฉย

๓. รู้จักสระลดรูป

๓. ถ้า ย เป็นตัวสะกด เอ-อ ลดรูปเป็น เ- และ ย สะกด

จ	เอ	ย	เจ
ส	เอ	ย	เส

สระ เอ-อ

นอ-เออ-ยอ **เนย**

ตอ-เออ-ยอ **เตย**

ฝึกอ่าน

เกย	เคย	เจย	เขย
เลย	เผย	เลย	เสย

สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

๘

ใบงานที่ ๘ เรื่อง สระในภาษาไทย (สระลดรูป)
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง สระนำรู้ คู่ควรสำนวนไทย
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง สระในภาษาไทย (สระลดรูป)
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง หาคู่และอ่านคำที่มีสระลดรูป

บอ-โอะ-นอ

สอ-อัว-นอ

กอ-เออ-ยอ

รอ-อัว-มอ

ทอ-โอะ-งอ

คอ-เออ-ยอ

รวม

บน

เคย

สวน

เกย

ธง

คำชี้แจง หาคำและอ่านคำที่มีสระลดรูป

กบ ตก คน ลง บวม
งวง รวย เตย เผย สวย

ก	บ	ล	เ	ร
ง	ว	ง	ต	ว
เ	ม	ย	บ	ย
ช	ต	ก	ค	ผ
ส	ว	ย	น	เ

คำชี้แจง เขียนคำที่มีสระลดรูป

พยัญชนะ + สระ + ตัวสะกด → คำ

ก + ัว + น → กวน

๑. น + โะ + ก →

๒. ฉ + ะ + ย →

๓. ร + ัว + ม →

๔. ผ + โะ + ง →

คำชี้แจง อ่านออกเสียงคำต่อไปนี้

แบบทดสอบ

๑. ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำต่อไปนี้

นก

ปวด

ลบ

สวย

สด

บวก

ผม

เผย

เตย

เลย

คำชี้แจง เขียนตามคำบอกจากคำที่ครูกำหนดให้

๒. ให้นักเรียนเขียนตามคำบอก

สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

๑๓

ชื่อ สกุล ชั้น เลขที่

ชื่อ : _____ สกุล : _____ ชั้น _____ เลขที่ _____

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง สระน่ารู้ คู่ควรสำนวนไทย

สิ่งที่ฉันได้ทำ

☆☆☆ ฉันทำได้ดี

☆☆ ฉันทำได้บ้าง

☆ ฉันยังทำได้ไม่ดี

ระบายสีลงใน ☆ ตามระดับที่ทำได้ และ ✓ ลงใน □ สิ่งที่ฉันตั้งใจจะทำให้ดีขึ้น

สิ่งที่ฉันได้ทำ	ระดับที่ฉันทำได้	สิ่งที่ฉันตั้งใจจะทำให้ดีขึ้น
๑. ใช้ภาษาในการพูดและการเขียนเพื่อตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลได้อย่างเข้าใจ	☆☆☆	☐
๒. ใช้ภาษาในการพูดให้ผู้อื่นเข้าใจ	☆☆☆	☐
๓. ใช้ภาษาในการพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกให้ผู้อื่นเข้าใจ	☆☆☆	☐
๔. ใช้ภาษาในการถ่ายทอดความเข้าใจ ความคิด ความรู้สึก และเขียนระบุข้อคิดจากการอ่านมาใช้ในชีวิตประจำวัน	☆☆☆	☐
๕. เลือกใช้สำนวนไทยได้เหมาะสมในการสื่อสาร	☆☆☆	☐
๖. เขียนถ่ายทอดเรื่องตามจินตนาการ	☆☆☆	☐

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔
มาตราในภาษาไทยพาเพลิน

บทอ่าน เรื่อง ป่าชายเลน
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง มาตราในภาษาไทยพาเพลิน
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง การอ่าน เรื่อง ป่าชายเลน (๑)
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

อ่านเสริม

ป่าชายเลน

ป่าชายเลนเป็นป่าที่มีต้นไม้ไม่ผลัดใบอยู่ตามชายฝั่งทะเล บริเวณปากแม่น้ำ ปากอ่าว ทะเลสาบ และเกาะ มีดินเป็นเลนเพราะเป็นบริเวณที่มีน้ำทะเลท่วมถึง พบมากในแถบเขตร้อน เช่น แถบเอเชีย

ป่าชายเลนในประเทศไทย อยู่แถบฝั่งทะเลภาคตะวันออก ภาคกลาง ภาคใต้ทั้งฝั่งตะวันออกและฝั่งตะวันตก

พันธุ์ไม้ที่สำคัญในป่าชายเลน เช่น โกงกาง ลำพู แสม ฯลฯ ส่วนสัตว์ที่มีมาก เช่น กุ้ง หอย ปู ปลา งู ลิง นก ฯลฯ

ประโยชน์ที่สำคัญของป่าชายเลน

๑. เป็นแหล่งอาหารของสัตว์น้ำ พวกเศษไม้ ใบไม้ที่ร่วงลงมาจะย่อยสลายเป็นอาหารของสัตว์เล็ก เช่น หอย ปู ส่วนสัตว์น้ำที่ใหญ่กว่าก็มากอยจับสัตว์เล็กๆ เหล่านี้กินเป็นอาหารอีกทอดหนึ่ง

๒. เป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์น้ำในระยะตัวอ่อน จึงเป็นแหล่งเพาะเลี้ยงตัวอ่อน เช่น กุ้ง หอย ปู ปลา และสัตว์น้ำอื่นๆ

๓. เป็นที่กักบังลดความรุนแรงของคลื่นลม ป้องกันการพังทลายของดินชายฝั่ง มิให้เกิดความเสียหายต่อที่อยู่อาศัยของชาวบ้านที่อยู่ใกล้ป่าชายเลน

๔. ช่วยกรองของเสีย เช่น ขยะ ไม้ให้ไหลลงสู่ทะเล อันอาจเป็นอันตรายต่อสัตว์น้ำ

จะเห็นได้ว่า ป่าชายเลนมีประโยชน์ต่อเรามาก เราจึงควรช่วยกันอนุรักษ์ไว้มิให้เสื่อมโทรม

ใบงานที่ ๑ เรื่อง การทำแผนผังคำศัพท์จากเรื่องป่าชายเลน
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง มาตรการในภาษาไทยพาเพลิน
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง การอ่าน เรื่อง ป่าชายเลน (๑)
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง นำคำที่ได้จากการอ่านเรื่อง ป่าชายเลน ไปจัดทำแผนผังคำศัพท์

พร้อมบอกความหมายคำ

คำที่ค้นคว้า.....

ชื่อ สกุล ชั้น เลขที่

ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง การเขียนสรุปความรู้
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง มาตราในภาษาไทยพาเพลิน
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง การสรุปความรู้จากเรื่อง ป่าชายเลน
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

การเขียนสรุปความรู้

การเขียนสรุปความรู้

การเขียนสรุปความรู้ เป็นการสรุปเรื่องราวจากการอ่านหนังสือ หรือจากการฟังการชมสิ่งใดสิ่งหนึ่งและเป็นความรู้ที่ควรจดจำ หากไม่จดหรือเขียนสรุปอาจลืมได้

การเขียนสรุปความรู้โดยใช้สำนวนภาษาของผู้เขียนจะช่วยให้การเรียนรู้วิชาต่าง ๆ ช่วยเตือนความจำ และใช้ในการทบทวนความรู้

วิธีการเขียนสรุปความรู้

๑. อ่านเรื่อง หรือข้อความอย่างรอบคอบ
๒. ชีตเส้นใต้ข้อความที่เป็นสาระสำคัญที่เป็นความรู้ มีหลักในการขีดเส้นใต้ ดังนี้
 - ๒.๑ สังเกตชื่อเรื่องที่อ่าน คือเรื่องอะไร
 - ๒.๒ ตั้งคำถาม “ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร ผลเป็นอย่างไร”
 - ๒.๓ สาระสำคัญที่เป็นความรู้ คืออะไร
๓. นำข้อความที่ขีดเส้นใต้ มารวมข้อความอย่างย่อ ๆ ไม่ต้องเขียนรายละเอียด
๔. เรียบเรียงข้อความให้ได้ความสมบูรณ์ ด้วยสำนวนภาษาของตนเอง
๕. เขียนสรุปความรู้อย่างเป็นระเบียบ ด้วยลายมือสวยงาม
๖. บอกที่มาของความรู้ที่นั้น เช่น
 - มาจากหนังสือเรื่องใด ใครแต่ง
 - จากการดู หรือชมสถานที่ใด เมื่อใด (บอกวัน เดือน ปี ที่บันทึก)

ตัวอย่าง การเขียนสรุปความรู้จากการอ่านหนังสือ

เรื่อง นกนางนวล

นกนางนวลเป็นนกที่อยู่ตามชายทะเล เป็นนกที่ท่องเที่ยวมาในฤดูหนาว นกนางนวลมีสีขาวนวลทั้งตัวหรือสีเทาอ่อน ราวปลายเดือนกุมภาพันธ์หรือมีนาคม ขนที่หัวและหน้าผากจะเปลี่ยนเป็นสีดำแกมน้ำตาล ในฤดูร้อนราวเดือนเมษายน มันจะบินกลับไปวางไข่ในทิเบต แล้วบินกลับมาเมืองไทยอีกในฤดูหนาวราวเดือนพฤศจิกายน ช่วงเวลานั้นสีดำที่หัวก็จะเปลี่ยนเป็นสีขาวอีก

อาหารของนกนางนวลส่วนมากเป็นปลา มันมีเท้าคล้ายเป็ด ขนมีน้ำมันมาก คล้ายขนเป็ด ลอยน้ำและว่ายน้ำได้ มักหากินตามริมฝั่งทะเลเป็นฝูง ๆ แลบน้ำแม่ น้ำเจ้าพระยาก็มี มันจะบินโฉบไปโฉบมาจับปลาเล็กปลาน้อยเป็นอาหาร

(จากเรื่อง สัตว์สวยปางาม ในหนังสือแบบเรียนภาษาไทย เล่ม ๑ ของกระทรวงศึกษาธิการ)

นกนางนวลอยู่ตามชายทะเล

มีสีขาวนวลทั้งตัว

ในฤดูร้อนจะบินกลับไปวางไข่ในทิเบต แล้วบินกลับมาเมืองไทยในฤดูหนาว

หากินตามริมฝั่งทะเลเป็นฝูง ๆ จับปลาเล็กปลาน้อยเป็นอาหาร

สรุปความรู้จากการอ่าน เรื่อง นกนางนวล

นกนางนวลอยู่ตามชายทะเล มีสีขาวนวลทั้งตัว ฤดูร้อนมันจะบินกลับไปวางไข่ในทิเบต และบินกลับมาเมืองไทยในฤดูหนาว มันหากินตามริมฝั่งทะเลเป็นฝูง ๆ จับปลาเป็นอาหาร

จากเรื่อง สัตว์สวยปางาม ในหนังสือแบบเรียนภาษาไทย เล่ม ๑ ของกระทรวงศึกษาธิการ

ใบงานที่ ๒ เรื่อง การเขียนสรุปความรู้
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง มาตราในภาษาไทยพาเพลิน
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง การสรุปความรู้จากเรื่อง ป่าชายเลน
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง ให้อ่านเรื่อง ป่าชายเลน แล้วเขียนสรุปความรู้ ตามขั้นตอนที่เรียนมาแล้ว
 ร่างการเขียนสรุปความรู้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ชื่อ สกุล ชั้น เลขที่

ใบงานที่ ๓ เรื่อง การเขียนสรุปความรู้และข้อคิดจากการอ่าน
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง มาตราในภาษาไทยพาเพลิน
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง การสรุปความรู้จากเรื่อง การวิ่งเพื่อสุขภาพ
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง ให้อ่านเรื่อง การวิ่งเพื่อสุขภาพ แล้วเขียนสรุปความรู้ ตามขั้นตอน

ร่างการเขียนสรุปความรู้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ชื่อ สกุล ชั้น เลขที่

ใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง การเขียนเรื่องตามจินตนาการ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง มาตราในภาษาไทยพาเพลิน
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง การเขียนเรื่องตามจินตนาการ
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

การเขียนเรื่องตามจินตนาการ

การเขียนเรื่องตามจินตนาการ เป็นการเขียนเรื่องตามความรู้สึก นึกคิดของผู้เขียน เป็นการเขียนอิสระ การดำเนินเรื่อง ต้องมีตัวละคร สถานที่หรือเหตุการณ์เรื่องราวที่จัดลำดับความคิด ลำดับเหตุการณ์ให้ต่อเนื่อง ใช้ภาษาและเรียบเรียงประโยคแล้วถ่ายทอดออกมาเป็นตัวอักษร เรื่องที่เขียนตามจินตนาการ เช่น นิทาน

จินตนาการ หมายถึง การสร้างภาพขึ้นในจิตใจ

ขั้นตอนการเขียนเรื่องตามจินตนาการ

๑. คิดแนวเรื่องที่ต้องการจะเขียน เช่น เรื่องเกี่ยวกับความรับผิดชอบ การเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ความเมตตาต่อสัตว์เลี้ยง การช่วยเหลือคนที่เดือดร้อน
๒. ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมในเรื่องที่จะเขียน
๓. คิดเรื่องตามจินตนาการของผู้เขียนว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน ผลเป็นอย่างไร
๔. ตั้งคำถามจากการสังเกตภาพ ดังนี้
 - ๑) จากภาพเห็นอะไรบ้าง
 - ๒) ภาพนี้น่าจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร
 - ๓) สถานที่เกิดเหตุของเรื่องนี้ คือที่ไหน
 - ๔) ตัวละครในภาพกำลังทำอะไร
 - ๕) การกระทำของตัวละครในภาพจะเกิดผลอะไรบ้าง
 - ๖) บอกความรู้สึกของตัวละครในภาพ
 - ๗) ข้อคิดที่ได้จากภาพคืออะไรบ้าง

๘) ควรตั้งชื่อเรื่องว่าอะไร

๕. วางโครงเรื่อง ลำดับเหตุการณ์ก่อนหลัง เรียบเรียงเรื่องราวให้ต่อเนื่องกัน

๖. ตั้งชื่อเรื่องให้น่าสนใจและสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง

๗. เขียนด้วยลายมือบรรจง เรียบร้อย รักษาความสะอาดในการเขียน เลือกใช้ภาษา
ที่สุภาพ ถูกกาลเทศะเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง

ตัวอย่าง เรื่องตามจินตนาการจากภาพที่กำหนดให้

คำถามชวนคิดก่อนเขียนเรื่อง

- ๑) จากภาพเห็นอะไรบ้าง **ตอบ** เด็กหญิง สัตว์เลี้ยงมีฟอไก่ แม่ไก่ ลูกไก่ เป็ด วัช และควาย ครอบครัวน่าจะปลูกข้าวและเลี้ยงสัตว์
- ๒) ภาพนี้น่าจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร **ตอบ** การเลี้ยงสัตว์ ความเมตตา การช่วยเหลืองาน
- ๓) สถานที่เกิดเหตุของเรื่องนี้ คือที่ไหน **ตอบ** ที่บ้านในชนบท
- ๔) เรื่องเกิดในเวลาใด **ตอบ** เวลาเช้าตรู่ หรือ กลางวัน
- ๕) เด็กในภาพกำลังทำอะไร **ตอบ** เด็กกำลังให้อาหารไก่และออกมาดูแลสัตว์เลี้ยง
- ๖) ถ้าจะตั้งชื่อเด็กในภาพจะให้ชื่ออะไร **ตอบ**.....(หนูนิด).....
- ๗) การกระทำของเด็กในภาพจะเกิดผลอะไรบ้าง **ตอบ** การให้อาหารสัตว์ เป็นการช่วยเหลืองานพ่อแม่ ทำให้สัตว์เลี้ยงกินอิ่ม มีความสุข

- ๘) บอกความรู้สึกของตัวละครในภาพ **ตอบ** หนูนิดมีความสุข จิตใจเบิกบานท่ามกลาง
 ธรรมชาติ/นิคฝันว่าในอนาคตตอยากเป็นเกษตรกรที่ปลูกข้าวเลี้ยงสัตว์ ตามหลัก
 ของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- ๙) ข้อคิดที่ได้จากภาพคืออะไรบ้าง **ตอบ** การเป็นลูกที่ดีของพ่อแม่ รู้หน้าที่และม
 ความรับผิดชอบ
- ๑๐) ควรตั้งชื่อเรื่องว่าอะไร **ตอบ**

เรื่อง หนูนิดพอเพียง

ทุกเช้าตรู่ในวันหยุด หนูนิดจะตื่นแต่เช้าเพื่อมาช่วยงานบ้าน พ่อแม่ของ
 หนูนิดเลี้ยงสัตว์หลายชนิด ได้แก่ ไก่ เป็ด วัว และควาย และปลูกข้าว ทุกวันเธอ
 จะให้อาหารไก่และสัตว์เลี้ยงทุกตัว การให้อาหารสัตว์เป็นการช่วยเหลืองานพ่อแม่
 ทำให้สัตว์เลี้ยงกินอิ่มมีความสุข เธอมีความสุข จิตใจเบิกบานท่ามกลางธรรมชาติ
 เธอฝันว่าในอนาคตตอยากเป็นเกษตรกรที่ปลูกข้าวเลี้ยงสัตว์ ตามหลักของปรัชญา
 เศรษฐกิจพอเพียง หนูนิดเป็นตัวอย่างของการเป็นลูกที่ดีของพ่อแม่ รู้หน้าที่และมี
 ความรับผิดชอบ

ใบงานที่ ๔ เรื่อง การเขียนเรื่องตามจินตนาการ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง มาตราในภาษาไทยพาเพลิน
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง การเขียนเรื่องตามจินตนาการ
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง ให้เขียนเรื่องตามจินตนาการตามความสนใจ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

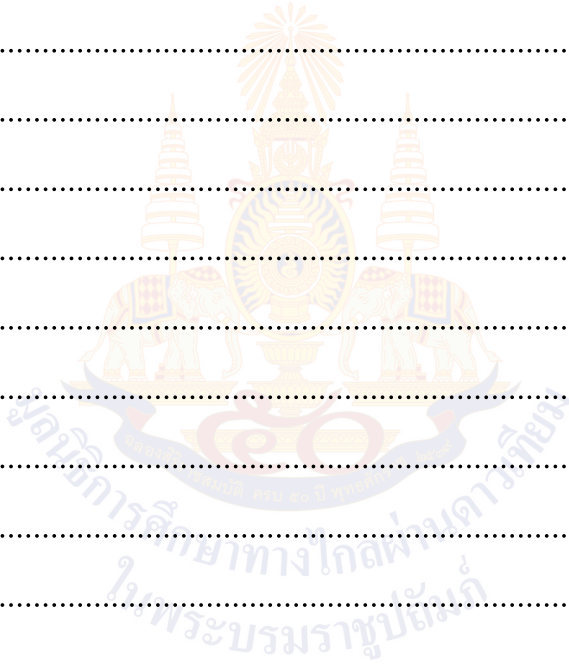
.....

.....

.....

.....

.....

ชื่อ สกุล ชั้น เลขที่

ใบความรู้ที่ ๓ เรื่อง มาตราในภาษาไทย
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง มาตราในภาษาไทยพาเพลิน
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง มาตราในภาษาไทย (แม่ ก กา แม่กง แม่กม แม่เกย แม่เกอว)
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

มาตรา ก กา

มาตรา ก กา คือ คำที่ประสมพยัญชนะและสระไม่มีตัวสะกด จะเป็นสระเสียงสั้นหรือ สระเสียงยาวก็ได้ เช่น ตัวอย่างคำในมาตรา กง

แม่	กา	ตา	อยู่	มี	ปลา
อารี	ท่าที	ผู้ดี	โลเล	เกเร	เวลา
เฮฮา	อาสา	ธารา	สาขา	ดารา	นาที่
คูหุ	สุสี	มีตา	ยาดี	สีดำ	จำได้
ตะกร้า	พ่อครัว	ต่อแย	ถือตัว	มือถือ	แม่ค้า
ใครมา	หาเงาะ	เหลาะแหละ		หาแพะ	แวะมา

มาตรา กง

มาตรา กง คือ คำที่มี ง เป็นตัวสะกด มีทั้งคำที่ประสมด้วยสระเสียงสั้น และสระเสียงยาว ตัวอย่างคำในมาตรา กง

เหวียง	ตลิ่ง	เขย่ง	เปลื้อง	ระวัง	
ผ้าถุง	ทดลอง	เจ้าหญิง	นกยูง	ตาราง	
ตัวอย่าง	ถั่วเหลือง	รถเก๋ง	ปิดทอง	พลเมือง	
ต่อรอง	โกโก้	หลังคา	ห้องฉุกเฉิน	ลงมือ	
เกรงใจ	ยางพารา	ฟองน้ำ	แต่งไทย	น้องสาว	
เตียงนอน	เชิงเขา	ยางพารา	พลเมือง	ต้นชงโค	
ต้นเฟื่องฟ้า	ต้นมะปริง	ต้นมะปราง	ส่องแสง	แสงสว่าง	รุ่งเรือง
เครื่องแกง	เครื่องปรุง	ยางพารา	วังไกลกังวล		

มาตรา กม

มาตรา กม คือ คำที่มี ม เป็นตัวสะกด มีทั้งคำที่ประสมด้วยสระเสียงสั้น และสระเสียงยาว ตัวอย่างคำในมาตรา กม

ก้าม	กล้าม	แก้ม	กล่อม	กลุ่ม	คุม
โคม	จอม	จาม	ซ้อม	นวม	นุ่ม
ปลอม	ป้อม	ปลื้ม	พรม	ผอม	ลุ่ม
ล้อม	ล้าม	หนาม	หอม	เหลี่ยม	เสริม
เสียม	กระท่อม	งดงาม	ชำหริ่ม	ทับทิม	น้ำท่วม
รวบรวม	ลูกอม	ถล่ม	ผสม	พนม	มัธยม
สงคราม					

มาตรา เกย

มาตรา เกย คือคำที่มี ย เป็นตัวสะกด มีทั้งคำที่ประสมด้วยสระเสียงสั้น และสระเสียงยาว ตัวอย่างคำในมาตรา เกย

กาย	ขาย	ค้าย	ดอย	เดื่อย
ทอย	เนย	ฝอย	ย้อย	สอย
หวย	อวย	สวย	ปลาย	โดย
คุณยาย	เครื่องหมาย	จดหมาย	พริกไทย	ทนาย
ระบาย	ขโมย	ใบเตย	ง่ายตาย	เจ้านาย
ใจร้าย	เฉลย	ขนมบัวลอย	พังทลาย	
เครื่องแต่งกาย	ทะเลทราย			

มาตรา เกอว

มาตรา เกอว คือคำที่มี ว เป็นตัวสะกด มีทั้งคำที่ประสมด้วยสระเสียงสั้น และสระเสียงยาว ตัวอย่างคำในมาตรา เกอว

เลว	หาว	ค้ำควว	ต้นข้าว
เรื่องราว	วังเปี้ยว	อบอ้าว	เกลียว
ปลิว	พลั่ว	เหลว	เหลี่ยม
ดินเหนียว	มะพร้าว	รถสองแถว	หนาว

ใบงานที่ ๕ เรื่อง การอ่านและเขียนคำ मात्रาในภาษาไทย
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง मात्रาในภาษาไทยพาเพลิน
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง मात्रาในภาษาไทย (แม่ ก กา แม่กง แม่กม แม่เกย แม่เกอว)
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง เขียนคำใน मात्रา ก กา मात्रา กง मात्रา กม मात्रา เกย และ मात्रา เกอว
 ลงในตารางแล้วนำมาเล่นเกมบิงโก

ภาษาทางไกล
ในพระบรมราชูปถัมภ์

ใบความรู้ที่ ๔ เรื่อง มาตราในภาษาไทย (มาตรา กก)
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง มาตราในภาษาไทยพาเพลิน
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง มาตรา กก
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

มาตรา กก

มาตรา กก คือคำที่มี ก เป็นตัวสะกดตรงตามมาตรา และ ข ค ฃ เป็นตัวสะกด
 ไม่ตรงตามมาตรา ซึ่งออกเสียงเหมือน ก เป็นตัวสะกด

ตัวอย่างคำในมาตรา กก

กระ <u>ติก</u>	กระ <u>แทก</u>	กระ <u>บอก</u>	กา <u>ก</u>
คอก	ฉ <u>ก</u>	ฉี <u>ก</u>	บัน <u>ทีก</u>
เผือก	ฝ <u>ก</u>	โย <u>ก</u>	ระ <u>ลือก</u>
ลวก	ล <u>ีก</u>	โล <u>ก</u>	ข้า <u>ศึก</u>
ต้น <u>มะกอก</u>	ต้น <u>สัก</u>	น <u>ก</u> กระ <u>จอก</u>	สุ <u>ก</u>
ขนม <u>ครก</u>	กล <u>ัก</u>	หม <u>ก</u>	หย <u>ัก</u>
ความ <u>รัก</u>	ทุ <u>ก</u> ษ์ <u>สุข</u>	เพ <u>าะ</u> ปล <u>ูก</u>	หุ <u>หนว</u> ก
ความ <u>สุข</u>	ตัว <u>เลข</u>	เชื <u>้อ</u> โร <u>ค</u>	เม <u>ฆ</u>

ใบงานที่ ๖ เรื่อง สำรวจคำในมาตรา กก
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง มาตราในภาษาไทยพาเพลิน
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง มาตรา กก
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง เขียนคำในมาตรา กก ในชีวิตประจำวันให้มากที่สุด แล้วฝึกอ่าน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ชื่อ สกุล ชั้น เลขที่

ใบความรู้ที่ ๕ เรื่อง มาตราในภาษาไทย (มาตรา กบ)
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง มาตราในภาษาไทยพาเพลิน
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง มาตรา กบ
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

มาตรา กบ

มาตรา กบ คือคำที่มี บ เป็นตัวสะกดตรงตามมาตรา ป พ ฟ ภ เป็นตัวสะกด
 ไม่ตรงตามมาตรา ซึ่งออกเสียงเหมือน บ เป็นตัวสะกด

ตัวอย่างคำในมาตรา กบ

<u>กระเจี๊ยบ</u>	ขอบ	ควบ	เงี๊ยบ
<u>จวบ</u>	ดิบ	แถบ	ทุบ
<u>ประกอบ</u>	แสบ	ขี้ไต้บ	คำ ตอบ
<u>ทดสอบ</u>	ยาสูบ	แกลบ	เปรียบ
<u>ทะเลสาบ</u>	ลาบ	บาบ	สรุ บ
<u>เสิร์ฟ</u>	เคา ร พ	วา ค รูป	สุข ภ าพ
<u>อ๊กเสบ</u>	ลูก สู บ	ส ภ าพ	โซ ค ล ภ

ใบบางที่ ๗ เรื่อง สำนวนคำในมาตรา กบ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง มาตราในภาษาไทยพาเพลิน
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง มาตรา กบ
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง เขียนคำในมาตรา กบ ในชีวิตประจำวันให้มากที่สุด แล้วฝึกอ่าน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

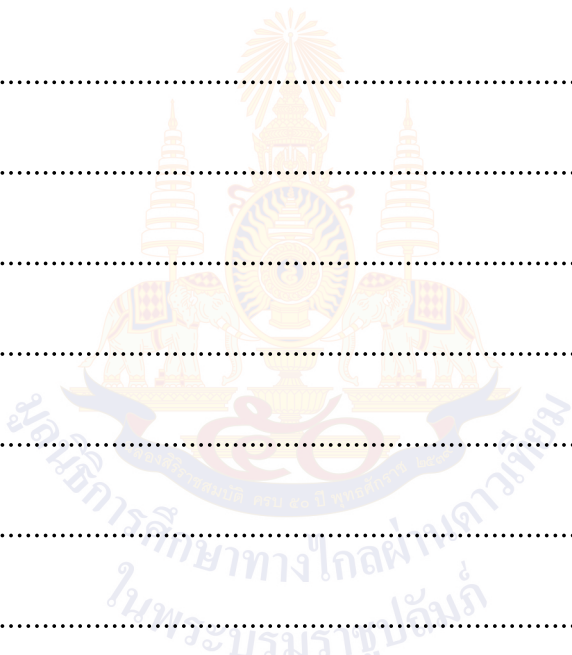
.....

.....

.....

.....

.....

ชื่อ สกุล ชั้น เลขที่

ใบความรู้ที่ ๖ เรื่อง มาตราในภาษาไทย (มาตรา กน)
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง มาตราในภาษาไทยพาเพลิน
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง มาตรา กน
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

มาตรา กน

มาตรา กน คือคำที่มี น เป็นตัวสะกดตรงตามมาตรา และ ญ ฦ ฦ ร ล ฬ เป็นตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราซึ่งออกเสียงเหมือน น สะกด

ตัวอย่างคำในมาตรา กน

กั๋น	กั๋น	ก้าน	ก้านัน
แก่น	โกสน	ชวน	คะแนน
โคน	จุกฉิน	ดำเนิน	เต็อน
ชั้นตอน	แผ่นดิน	ยาสีฟัน	ขาดแคลน
การบ้าน	ปฏิทิน	จักรยาน	อ่อนหวาน
พระคุณ	บุญคุณ	สูตรคุณ	ถวิล
บอล	นคร	กั๋นดาร์	ลำธาร
สาร	เหรียญ	บำเพ็ญ	กิจการ
ข่าวสาร	ของขวัญ		

ใบงานที่ ๗ เรื่อง มาตรา กน
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง มาตราในภาษาไทยพาเพลิน
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง มาตรา กน
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง เขียนคำในมาตรา กน ในชีวิตประจำวันให้มากที่สุด แล้วฝึกอ่าน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ชื่อ สกุล ชั้น เลขที่

ใบความรู้ที่ ๗ เรื่อง มาตราในภาษาไทย (มาตรา กด)
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง มาตราในภาษาไทยพาเพลิน
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง มาตรา กด
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

มาตรา กด

มาตรา กด คือคำที่มี ด เป็นตัวสะกดตรงตามมาตรา และ จ ช ซ ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ ต ถ ท ฒ ศ ษ ส เป็นตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ซึ่งออกเสียงเหมือน ด เป็นตัวสะกด มีทั้งคำที่ประสมด้วยสระเสียงสั้น และสระเสียงยาว

ตัวอย่างคำในมาตรา กด

กระ <u>จาด</u>	ชูด	เขียด	ซัด
เชื <u>อด</u>	ดัด	ทวด	นวด
บู <u>ด</u>	เตารีด	ดอกพุด	ประ <u>ทัต</u>
ระ <u>เบิด</u>	แรด	รอด	สะ <u>ดุด</u>
วัน <u>เกิด</u>	เกิ้ล็ด	รถ	เส <u>ด็จ</u>
ตำ <u>รวจ</u>	ลูก <u>นิมิต</u>	เป <u>รต</u>	ผล <u>ิต</u>
สัง <u>เกต</u>	ราช <u>ภักุ</u>	สา <u>เหตุ</u>	อุ <u>ทิศ</u>
อา <u>วุธ</u>	กระ <u>ดาษ</u>	เศ <u>ษ</u>	ขอ <u>โทษ</u>

ใบงานที่ ๙ เรื่อง สํารวจคำในมาตรา กด
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง มาตราในภาษาไทยพาเพลิน
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง มาตรา กด
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง เขียนคำในมาตรา กด ในชีวิตประจำวันให้มากที่สุด แล้วฝึกอ่าน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ชื่อ สกล ชั้น เลขที่

ใบความรู้ที่ ๘ เรื่อง การพูดแสดงความคิดเห็น
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง มาตรฐานในภาษาไทยพาเพลิน
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับวรรณคดี
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

การพูดแสดงความคิดเห็น

การพูดแสดงความคิดเห็น หมายถึง การพูดเพื่อแสดงความรู้สึก หรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างมีเหตุผล

ลักษณะของผู้พูดแสดงความคิดเห็นที่ดี

๑. ผู้พูดจะต้องมีความรู้ในเรื่องที่จะแสดงความคิดเห็นเป็นอย่างดี
๒. การแสดงความคิดเห็นในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง มีหลักการแสดงความคิดเห็นในเชิงขัดแย้งและเชิงวิจารณ์ ไม่ลำเอียงเข้าข้างฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด
๓. ใช้ภาษาสุภาพเหมาะสมกับโอกาส โดยเฉพาะการแสดงความคิดเห็นในเชิงขัดแย้งและเชิงวิจารณ์ เพื่อรักษาความสัมพันธ์ที่ดีต่อผู้พูดและผู้ฟัง
๔. การแสดงความคิดเห็นใด ๆ ก็ตาม ควรแสดงความคิดเห็นในเชิงสร้างสรรค์ และเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมเป็นสำคัญ

การร่างบทพูดแสดงความคิดเห็น

๑. แนะนำตัวเองก่อนพูด เช่น
 “สวัสดีค่ะ /ครับ เพื่อน ๆ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ทุกคน”
๒. ศึกษาเรื่องที่จะพูด โดยการอ่านคำสั่ง หรือตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่จะพูด เช่น
 - ๒.๑ เรื่องที่จะพูดคือเรื่องอะไร
 - ๒.๒ สารสำคัญของเรื่องที่จะพูดคืออะไร
 - ๒.๓ เรื่องนี้มีผลอย่างไรต่อใคร หรือมีผลต่ออะไรบ้าง
 - ๒.๔ เหตุการณ์ / เรื่องนี้ ให้ข้อคิดอะไรบ้าง

ตัวอย่าง การร่างบทพูดแสดงความคิดเห็น เรื่อง การลอยกระทงด้วยวัสดุธรรมชาติ

๑. เรื่องที่จะพูด การลอยกระทงในปัจจุบันใช้ทั้งโฟมและวัสดุธรรมชาติ
๒. สาระสำคัญของเรื่อง ประเพณีการลอยกระทง เพื่อขอขมาแม่ น้ำ
๓. เรื่องนี้มีผลกระทบต่อใคร กระทงที่ทำจากโฟมทำให้น้ำเน่าเสีย สัตว์น้ำตาย
น้ำเน่า
๔. ข้อคิด ควรใช้วัสดุจากธรรมชาติทำกระทง เป็นการรักษาความสะอาด
และช่วยให้สัตว์น้ำไม่ตาย และรักษาธรรมชาติแก่ลูกหลานต่อไป

ตัวอย่าง

ร่างบทพูดแสดงความคิดเห็น เรื่อง การลอยกระทงด้วยวัสดุธรรมชาติ
สวัสดีครับ เพื่อน ๆ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ทุกคน

ผม เด็กชายวิรัตน์ มีสุข มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการลอยกระทงด้วยวัสดุ
ธรรมชาติ เพราะในปัจจุบันกระทงทำจากโฟมเป็นจำนวนมากทำให้น้ำเน่าเสีย
สัตว์น้ำตาย น้ำเน่า เราควรใช้วัสดุจากธรรมชาติทำกระทง เป็นการรักษาความ
สะอาดและช่วยให้สัตว์น้ำไม่ตาย และรักษาธรรมชาติแก่ลูกหลานต่อไปครับ

ใบความรู้ที่ ๙ เรื่อง การพูดเชิญชวน
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง มาตรฐานในภาษาไทยพาเพลิน
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๒ เรื่อง การพูดเชิญชวน
รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

การพูดแนะนำเชิญชวน

การพูดเชิญชวน เป็นการพูดจูงใจที่มีจุดมุ่งหมายหลักเพื่อเปลี่ยนทัศนคติของผู้ฟัง ให้เป็นไปตามแนวทางของผู้พูด

หลักการพูดเชิญชวน

๑. เลือกใช้ถ้อยคำสำนวนเหมาะสมกับสถานการณ์
๒. ใช้เหตุผลประกอบการพูดเชิญชวนเพื่อความน่าเชื่อถือ
๓. พูดเสนอแนะข้อควรปฏิบัติและไม่ควรปฏิบัติโดยให้ผู้อ่านหรือผู้ฟังพิจารณาด้วยตนเอง
๔. พูดยกย่องผู้ฟังหรือผู้อ่าน
๕. ใช้ภาษาที่ให้ความรู้สึกข้อความร่วมมือ ไม่ควรใช้ภาษาที่ให้ความรู้สึกบังคับ

ชื่อ : _____ สกุล : _____ ชั้น _____ เลขที่ _____

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง มาตราในภาษาไทยพาเพลิน

สิ่งที่ฉันทำได้

☆☆☆ ฉันทำได้ดี

☆☆ ฉันทำได้บ้าง

☆ ฉันยังทำได้ไม่ดี

ระบายสีลงใน ☆ ตามระดับที่ทำได้ และ ✓ ลงใน □ สิ่งที่ยังตั้งใจจะทำให้ดีขึ้น

สิ่งที่ฉันทำได้	ระดับที่ฉันทำได้	สิ่งที่ฉันตั้งใจจะทำให้ดีขึ้น
๑. เขียนสรุปความรู้และข้อคิด เพื่อถ่ายทอดความรู้ให้ผู้อื่น เข้าใจ และมีมารยาทในการเขียน	☆☆☆	☐
๒. คิด วิเคราะห์ความสำคัญจากการอ่านเรื่อง เขียนสรุปความรู้ ความคิด และมีมารยาทในการอ่าน การเขียน	☆☆☆	☐
๓. ใช้ภาษาในการเขียนถ่ายทอดเรื่องตามจินตนาการ ให้ผู้อ่าน สนุกสนานจรรโลงความดีงาม มองโลกในแง่ดี และรักการอ่าน	☆☆☆	☐
๔. วิเคราะห์ข้อมูลจากเรื่องในวรรณคดี แล้วพูดแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล รวมทั้งมีมารยาทในการพูด	☆☆☆	☐
๕. ใช้ภาษาพูดเชิญชวนคนร่วมกันสร้างประโยชน์ต่อสังคม ให้ผู้อื่นเข้าใจและมีความคิดเห็นเสริมสร้างทัศนคติของคน ในสังคมให้ดีขึ้น และมีมารยาทในการพูด	☆☆☆	☐

ชั้น ป.๓ กลางภาค

แบบบันทึกการเรียนรู้ (Learning log)

ชื่อ.....สกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

ประจำ : กลางภาค ปลายภาค หน่วยการเรียนรู้ที่.....

สิ่งที่ฉันชอบในการเรียนวิชานี้ คือ

.....
.....
.....

สิ่งที่ฉันไม่ชอบในการเรียนวิชานี้ คือ

.....
.....
.....

สิ่งที่ฉันจะทำให้ดีขึ้น คือ

.....
.....
.....

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕
วาจาไพเราะเสนาะเสียง อักษรสูง กลาง ต่ำ

ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง วาจาไพเราะ เสนาะเสียงอักษรสูง กลาง ต่ำ
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง การอ่านจับใจความ เรื่อง อาหารเพื่อสุขภาพ
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

การอ่านจับใจความสำคัญ

การอ่านจับใจความสำคัญ คือ การอ่านที่มุ่งค้นหาสาระของเรื่อง หรือของหนังสือ
 แต่ละเล่มที่เป็นส่วนใจความสำคัญ และส่วนขยายใจความสำคัญของเรื่อง

ใจความสำคัญของเรื่อง คือ ข้อความที่มีสาระคลุมข้อความอื่น ๆ ในย่อหน้านั้นหรือเรื่อง
 นั้นทั้งหมด

ส่วนขยายใจความสำคัญ เป็นประโยคหรือข้อความที่ขยายเนื้อหาสำคัญให้ชัดเจนขึ้น เช่น
 การอธิบายความหมาย การยกตัวอย่าง การเปรียบเทียบ เป็นต้น

ประโยคใจความสำคัญมี ๒ ลักษณะ

๑. ประโยคใจความสำคัญที่เขียนไว้อย่างชัดเจน

ได้แก่ ประโยคที่อยู่ตอนต้นย่อหน้า ตอนท้ายย่อหน้า และอยู่ทั้งตอนต้น
 และตอนท้ายย่อหน้า

ตัวอย่างที่ ๑

ในการบันเทิงและการกีฬา ไม้ไผ่มีส่วนสำคัญร่วมอยู่ด้วยเป็นอันมาก
 โดยเฉพาะในการทำเครื่องดนตรี อันได้แก่ลูกระนาด อังกะลุง ขลุ่ย เกราะ และ
 ส่วนประกอบต่าง ๆ ของการแสดง การเต้นรำ เช่น รำกระทบไม้ รำต่าง ๆ ที่ต้องใช้
 เครื่องมือทำจากไม้ไผ่ ทำให้การเต้นรำนั้น ๆ งดงามน่าดูเป็นอันมาก สำหรับการศึกษา
 ไม้ไผ่ใช้ทำโครงว่าวได้ดี

(จาก ความรู้เรื่องไม้ไผ่ ของกรมป่าไม้)

ตัวอย่างที่ ๒

ในป่าที่มีพื้นที่กว้างใหญ่ไพศาลนั้น นอกจากมีต้นไม้ใหญ่จำนวนมากขึ้นอยู่
 อย่างหนาแน่นนั้น ยังเป็นที่อยู่ของสัตว์ป่านานาชนิด รวมทั้งนก แมลง และสิ่งมีชีวิต
 ขนาดเล็กซึ่งมองไม่เห็นด้วยตาเปล่าเรียกว่า จุลินทรีย์ พืชและสัตว์ในป่าต้องพึ่งพิงอาศัย
 กันและกัน **ป่าจึงอุดมไปด้วยสิ่งอันเป็นประโยชน์ต่อมนุษย์อย่างมากมาย**

(จากหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง ทรัพยากรที่มีค่าของเรา ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ)

ตัวอย่างที่ ๓

การอ่านหนังสือเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับคนทุกคน โดยเฉพาะนักเรียนต้องถือว่าการอ่านหนังสือเป็นสิ่งสำคัญมากกว่างานอื่น ๆ เพราะวัยนักเรียนจะต้องแสวงหาความรู้เพื่อเตรียมสำหรับชีวิตในวัยผู้ใหญ่ การอ่านหนังสือจะช่วยให้นักเรียนได้รับความรู้กว้างขวาง การอ่านมากทำให้มีความรู้มาก ทำให้สติปัญญาเฉียบแหลม สามารถนำความรู้ไปใช้ในการตัดสินใจได้ถูกต้อง และแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้ ทำให้ชีวิตประสบผลสำเร็จ นอกจากนี้การอ่านหนังสือยังทำให้นักเรียนได้รับความเพลิดเพลิน และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ถ้านักเรียนต้องการเป็นคนรอบรู้ ก็ต้องเป็นนักอ่าน

๒. ประโยคใจความสำคัญที่ไม่ได้เขียนไว้อย่างชัดเจน

การหาใจความสำคัญจะต้องหาคำสำคัญหรือคำหลัก โดยการตั้งคำถามแล้วตอบคำถามว่าข้อความในย่อหน้านั้น “ตัวละครมีใครบ้าง ใครทำอะไร และผลเป็นอย่างไร” จากนั้นนำคำสำคัญหรือคำหลักมาเรียบเรียงให้เป็นประโยคใจความสำคัญ

วิธีการหาใจความสำคัญจากนิทาน

๑. อ่านโดยตลอดทั้งเรื่อง เพื่อให้รู้ว่าเรื่องที่อ่านเป็นเรื่องอะไร จุดใดเป็นจุดสำคัญของเรื่อง
๒. อ่านให้ละเอียดอีกครั้ง เพื่อทำความเข้าใจเรื่องราวที่อ่าน
๓. ตั้งคำถามหาคำสำคัญ หรือ คำหลัก ของแต่ละย่อหน้า ดังนี้
 - ตัวละครในย่อหน้านี้มีใครบ้าง
 - ตัวละครในย่อหน้านี้ทำอะไร
 - ผลของการกระทำเป็นอย่างไร
๔. นำคำสำคัญหรือคำหลักมาเรียบเรียงเป็นประโยคใจความสำคัญของแต่ละย่อหน้า

ตัวอย่าง

นิทานเรื่อง ผีกับนกพิราบ	
<p>ครั้งหนึ่งผีตัวหนึ่งหล่นลงไปใต้น้ำ และคงจะจมน้ำตายเป็นแน่ ถ้านกพิราบตัวหนึ่งมองไม่เห็นเสียก่อน นกพิราบคาบใบไม้ยื่นให้ผีได้ขึ้นมาได้</p> <p>วันต่อมาขณะที่นกพิราบกำลังเกาะอยู่บนกิ่งไม้ นายพรานคนหนึ่งเข้ามาในป่า และเอาปืนจ้องจะยิงมัน แต่ผีเห็นเสียก่อน จึงบินไปต่อยมือของนายพราน ทำให้มือของนายพรานสั่น กระสุนห่างเป้าไปมาก นกพิราบไม่เป็นอันตราย</p> <p style="text-align: center;">(จากเรื่อง ผีกับนกพิราบ ของ ทองสุข เกตุโรจน์ ในหนังสือ สาวเจ้าปัญญา)</p>	
คำถาม	คำตอบ หรือคำหลัก
๑. ตัวละครในย่อหน้านี้มีใครบ้าง	ผี กับ นกพิราบ
๒. ตัวละครในย่อหน้านี้ทำอะไร	ผีหล่นน้ำ นกพิราบเห็นจึงคาบใบไม้ยื่นให้
๓. ผลของการกระทำเป็นอย่างไร	ผีได้ขึ้นมาได้

๒. นำคำตอบมาเรียบเรียงเป็นประโยคใจความสำคัญ

นกพิราบเห็นผีหล่นน้ำจึงคาบใบไม้ให้ผีได้ขึ้นมาได้

ย่อหน้าที่ ๒

๑. ตั้งคำถามหาคำสำคัญหรือคำหลัก

คำถาม	คำตอบ หรือคำหลัก
๑. ตัวละครในย่อหน้านี้มีใครบ้าง	นกพิราบ นายพราน ผี
๒. ตัวละครในย่อหน้านี้ทำอะไร	นายพรานจะยิงนกพิราบ ผีเห็นนายพราน ผีบินไปต่อยมือนายพราน
๓. ผลของการกระทำเป็นอย่างไร	นกพิราบไม่เป็นอันตราย

๒. นำคำตอบมาเรียบเรียงเป็นประโยคใจความสำคัญ

ผีเห็นนายพรานจะยิงนกพิราบ จึงบินไปต่อยมือนายพราน นกพิราบไม่เป็นอันตราย

๓. ใจความสำคัญนิทานเรื่องผีกับนกพิราบ

นำสิ่งที่สรุปทั้ง ๒ ย่อหน้า มาเรียบเรียงเป็นใจความสำคัญใหม่ด้วยภาษาของตนเอง

นกพิราบเห็นผีหล่นน้ำจึงคาบใบไม้ให้ผีได้ขึ้นมาได้ ต่อมาผีเห็นนายพราน
จะยิงนกพิราบ จึงบินไปต่อยมือนายพราน นกพิราบไม่เป็นอันตราย

ตัวอย่าง

นิทานเรื่อง หมาป่ากับนกกระสา

หมาป่าตัวหนึ่งสวาปามอาหารอย่างตะกละตะกลามจนก้างติดขวางคอหอยของมัน จะกลืนก็ไม่เข้าจะคายก็ไม่ออก มันจะกินอะไรอย่างอื่นก็ไม่ได้ นั่นคือสถานการณ์ สุดเลวร้ายสำหรับเจ้าหมาป่าจอมตะกละ มันจึงรีบวิ่งแจ้นไปหานกกระสา มันมั่นใจว่า ด้วยคอและจะงอยปากอันยาวของนกกระสา คงพอที่จะล้วงลงไปคีบก้างออกมา ได้อย่างง่ายดาย

หมาป่าบอกนกกระสาว่า “ข้าจะตอบแทนเจ้าอย่างงามเลยทีเดียว หากเจ้าดึงก้าง ออกมาให้ข้าได้” เจ้านกกระสาลำบากใจมากกับการมุดหัวเข้าไปในคอหอยหมาป่า แต่มันเป็นสัตว์ที่มีความละม่อมโดยธรรมชาติ มันจึงทำตามที่หมาป่าขอร้อง

พอหมาป่ารู้สึกวก้างชิ้นนั้นหลุดออกมาแล้ว มันก็เดินจากไป “แล้วรางวัลของข้าล่ะ” เจ้านกกระสาร้องเรียกด้วยน้ำเสียงร้อนรน “ว่าไงนะ” เจ้าหมาป่าคำรามพร้อมกับเดินไป เดินมา “เจ้ายังไม่ได้มันไปอีกหรือไง ยังไม่พออีกหรือที่ข้าปล่อยให้เจ้า มุดหัวลงไป ในปาก ของข้า โดยที่ข้าไม่จับคอของเจ้าเสียล่ะ”

นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า อย่าคาดหวังผลตอบแทนจากการรับใช้คนพาล

ย่อหน้าที่ ๑

๓. ตั้งคำถามหาคำสำคัญหรือคำหลัก

คำถาม	คำสำคัญ หรือคำหลัก
๑. ตัวละครในย่อหน้านี้มีใครบ้าง	หมาป่า
๒. ตัวละครในย่อหน้านี้ทำอะไร	หมาป่ากินอาหารอย่างตะกระตะกราม
๓. ผลของการกระทำเป็นอย่างไร	ก้างติดคอหมาป่า

๔. นำคำสำคัญมาเรียงเรียงเป็นประโยคใจความสำคัญ

หมาป่ากินอาหารจนกระดูกติดคอ

ย่อหน้าที่ ๒

๒. ตั้งคำถามหาคำสำคัญหรือคำหลัก

คำถาม	คำสำคัญ หรือคำหลัก
๑. ตัวละครในย่อหน้านี้มีใครบ้าง	หมาป่ากับนกกระสา
๒. ตัวละครในย่อหน้านี้ทำอะไร	หมาป่าไปขอให้นกกระสาช่วย และจะให้รางวัล
๓. ผลของการกระทำเป็นอย่างไร	นกกระสาช่วยเพราะอยากได้รางวัล

๒. นำคำสำคัญมาเรียงเรียงเป็นประโยคใจความสำคัญ

หมาป่าให้นกกระสาช่วยและจะให้รางวัล

ย่อหน้าที่ ๓

๑. ตั้งคำถามหาคำสำคัญหรือคำหลัก

คำถาม	คำสำคัญ หรือคำหลัก
๑. ตัวละครในย่อหน้านี้มีใครบ้าง	หมาป่ากับนกกกระสา
๒. ตัวละครในย่อหน้านี้ทำอะไร	นกกกระสาคางออกมา และทวงรางวัล
๓. ผลของการกระทำเป็นอย่างไร	หมาป่าไม่ให้รางวัลและไล่นกกกระสา นกกกระสาต้องหนีไป

๒. นำคำสำคัญมาเรียบเรียงเป็นประโยคใจความสำคัญ

นกกกระสาคางออกมาและทวงรางวัล หมาป่าไม่ให้และไล่นกกกระสา

๓. ใจความสำคัญนิทานเรื่องผึ่งกับนกพิราบ

นำสิ่งที่สรุปทั้ง ๓ ย่อหน้า มาเรียบเรียงเป็นใจความสำคัญใหม่ด้วยภาษาของตนเอง

หมาป่ากินอาหารคางติดคอ จึงให้นกกกระสาช่วยและจะให้รางวัล
นกกกระสาคางออกมาแต่หมาป่าไม่ให้รางวัลและไล่นกกกระสา

ในพระบรมราชูปถัมภ์

ใบงานที่ ๑ เรื่อง การอ่านจับใจความ เรื่อง อาหารเพื่อสุขภาพ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง วาจาไพเราะ เสนาะเสียงอักษรสูง กลาง ต่ำ
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง การอ่านจับใจความ เรื่อง อาหารเพื่อสุขภาพ
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง ให้เขียนใจความสำคัญจากเรื่อง อาหารเพื่อสุขภาพ

๑. จากย่อหน้าที่ ๑ ตอบคำถามและเขียนประโยคใจความสำคัญ

คำถาม	คำสำคัญ หรือคำหลัก
ใจความสำคัญอยู่ย่อหน้าใด
.....
.....
.....
.....

๒. จากย่อหน้าที่ ๒ ตอบคำถามและเขียนประโยคใจความสำคัญ

คำถาม	คำสำคัญ หรือคำหลัก
ใจความสำคัญอยู่ย่อหน้าใด
.....
.....
.....
.....

๓. จากย่อหน้าที่ ๓ ตอบคำถามและเขียนประโยคใจความสำคัญ

คำถาม	คำสำคัญ หรือคำหลัก
ใจความสำคัญอยู่ย่อหน้าใด
.....
.....
.....
.....

๔. จากย่อหน้าที่ ๔ ตอบคำถามและเขียนประโยคใจความสำคัญ

คำถาม	คำสำคัญ หรือคำหลัก
ใจความสำคัญอยู่ย่อหน้าใด
.....
.....
.....
.....

๕. จากย่อหน้าที่ ๕ ตอบคำถามและเขียนประโยคใจความสำคัญ

คำถาม	คำสำคัญ หรือคำหลัก
ใจความสำคัญอยู่ย่อหน้าใด
.....
.....
.....
.....

๖. จากย่อหน้าที่ ๖ ตอบคำถามและเขียนประโยคใจความสำคัญ

คำถาม	คำสำคัญ หรือคำหลัก
ใจความสำคัญอยู่ย่อหน้าใด
.....
.....
.....
.....

๗. จากย่อหน้าที่ ๗ ตอบคำถามและเขียนประโยคใจความสำคัญ

คำถาม	คำสำคัญ หรือคำหลัก
ใจความสำคัญอยู่ย่อหน้าใด
.....
.....
.....
.....

๘. จากย่อหน้าที่ ๘ ตอบคำถามและเขียนประโยคใจความสำคัญ

คำถาม	คำสำคัญ หรือคำหลัก
ใจความสำคัญอยู่ย่อหน้าใด
.....
.....
.....
.....

นำประโยคจากข้อ ๑ - ๘ มาเรียงเรียงเขียนสรุปใจความสำคัญและวาดภาพ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

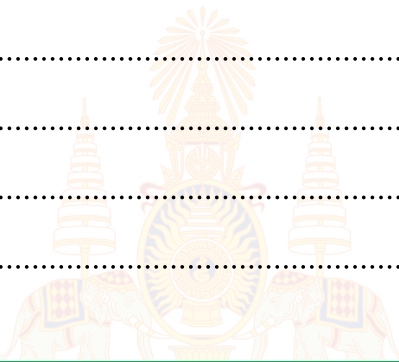
.....

.....

.....

.....

.....

Large empty rounded rectangular box for drawing or writing.

ชื่อ สกุล ชั้น เลขที่

บทอ่าน เรื่อง อาหารเพื่อสุขภาพ

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง วาจาไพเราะ เสนาะเสียงอักษรสูง กลาง ต่ำ
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง การอ่านจับใจความ เรื่อง อาหารเพื่อสุขภาพ
รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

อ่านเสริม

อาหารเพื่อสุขภาพ

ปัจจุบันการกินอาหารของคนไทยส่วนมาก ได้รับสารอาหารไม่เพียงพอต่อร่างกาย หรือมากเกินไป ทำให้เกิดโรคภัยไข้เจ็บ เช่น โรคหัวใจและหลอดเลือด เบาหวาน ความดันโลหิตสูง มะเร็ง และโรคอ้วน ดังนั้น ถ้ารู้จักเลือกอาหารที่มีคุณค่า จะช่วยให้มีสุขภาพดี ไม่เจ็บป่วย การกินอาหารเพื่อสุขภาพที่ดีทุกมื้อควรมีผัก ถ้าเป็นเนื้อสัตว์ต้องมีไขมันต่ำ เช่น ปลา และเนื้อไม่ติดมัน

การปรุงอาหารควรใช้วัตถุดิบที่สะอาด ปลอดภัยจากสารพิษ รสชาติไม่มันจัด เค็มจัด หรือหวานจัด เน้นการต้ม นึ่ง ย่าง อบ และทำเป็นน้ำพริก ถ้าเป็นผัดและแกงก็ใส่น้ำมันและกะทิแต่พอควร

กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข แบ่งกลุ่มอาหารเป็น ๔ กลุ่ม ตามสารอาหารซึ่งคนไทยยังกินไม่เพียงพอ หรือกินมากเกินไป จนทำให้เกิดปัญหาสุขภาพได้ ดังนี้

กลุ่มที่ ๑ กลุ่มที่ให้ใยอาหารสูง ช่วยให้ขับถ่ายสะดวกขึ้น ป้องกันโรคท้องผูกและริดสีดวงทวาร เช่น ข้าวย่ำปักษ์ใต้ ยำผักรวม น้ำพริก

ต่างๆ โจ๊กข้าวกล้อง ข้าวกล้องผัดรวมมิตร ขนมจีนน้ำยาป่า ขนมจีนแกงป่า ฯลฯ

กลุ่มที่ ๒ กลุ่มที่ให้แคลเซียมสูง ช่วยให้กระดูกและฟันแข็งแรง ป้องกันโรคกระดูกพรุน เช่น น้ำพริกกะปิ ปลาหู ย้ายอดคะหน้า ลาบเต้าหู้ น้ำพริกปลาร้า ก๋วยเตี๋ยวราดหน้า ฯลฯ

กลุ่มที่ ๓ กลุ่มที่ให้วิตามินเอและธาตุเหล็กสูง ช่วยให้ดวงตาสดใส เพิ่มความต้านทานโรค เจริญเติบโตเร็ว เพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน เช่น เกาเหลาเลือดหมู แกงจืดตำลึง ซุปฟักทอง ซุปข้าวโพด ขนมจีนน้ำเงี้ยว ข้าวผัดรวมมิตร ก๋วยเตี๋ยวต้มยำ ฯลฯ

กลุ่มที่ ๔ กลุ่มที่มีไขมันต่ำ ช่วยป้องกันโรคหัวใจและหลอดเลือด โรคอ้วน โรคเบาหวาน เช่น ปลากระพงลวกจิ้ม ปลาช่อนเผา ส้มตำสุกน้ำ ต้มยำกุ้ง ลาบปลา ก๋วยเตี๋ยวปลา ฯลฯ

การศึกษาทางไกลผ่านดาว
ในพระบรมราชูปถัมภ์

ใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง การเรียงลำดับเหตุการณ์และการคาดคะเนเหตุการณ์
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง วาจาไพเราะ เสนาะเสียงอักษรสูง กลาง ต่ำ
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง การอ่านเพื่อคาดคะเนเหตุการณ์
รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

การเรียงลำดับเหตุการณ์และการคาดคะเนเหตุการณ์

การเรียงลำดับเหตุการณ์

ในชีวิตประจำวันเราจะต้องมีการลำดับเหตุการณ์อยู่อย่างเสมอ ๆ ไม่ว่าจะเป็นการเรียงลำดับชีวิตประจำวัน ว่าเราจะต้องทำอะไรก่อนหลัง เรียงลำดับภาระงานหรือการบ้านที่เราจะทำ

การฝึกเรียงลำดับเหตุการณ์และการคาดคะเนเหตุการณ์จะช่วยในการตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ ในชีวิตอย่างเป็นเหตุเป็นผล ส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์ ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ อีกด้วย

ขั้นตอนการเรียงลำดับเหตุการณ์

๑. อ่านจับใจความให้ทราบว่า “ใคร ทำอะไร ทำที่ไหน ทำอย่างไร ทำเมื่อไร”
๒. เรียงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อน-หลังตามลำดับ เช่น
 - ตอนแรก ต่อมา ตอนจบ
 - ตามช่วงเวลา เช้า สาย บ่าย เย็น
 - ตามฤดูกาล ตามปฏิทิน ปี พ.ศ

การคาดคะเนเหตุการณ์

การคาดคะเนเหตุการณ์ หมายถึง การคาดการณ์ถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นต่อไปในอนาคตที่ต้องอาศัยเหตุผลสนับสนุน

การคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่เราได้อ่านนั้น ต้องอาศัยการอ่านจับใจความสำคัญเป็นพื้นฐาน เพื่อให้เราสามารถเชื่อมโยงข้อมูลที่สำคัญของเรื่องได้ และทำให้เราสามารถคาดคะเนเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นต่อไปได้อย่างสมเหตุสมผล น่าเชื่อถือ หรือมีความแม่นยำ

ตัวอย่าง การเรียงลำดับเหตุการณ์และการคาดคะเนเหตุการณ์

วิธีคิด

๑. ให้นักเรียนดูภาพทั้ง ๔ ภาพ แล้วจินตนาการตามภาพ ว่าเหตุการณ์ใดน่าจะเกิดก่อนหลัง แล้วใส่หมายเลขเรียงลำดับภาพ ๑ ๒ ๓ และ ๔
๒. ให้เขียนประโยคสั้น ๆ บรรยายภาพตามเหตุการณ์
๓. คาดคะเนเหตุการณ์โดยใช้คำถามว่า “หลังจากนี้จะเกิด....” เหตุการณ์ในอนาคตอะไร
๔. ในการคาดคะเนเหตุการณ์ควรแสดงเหตุผลประกอบว่า “ทำไม หรือ เพราะเหตุใด”

ใบงานที่ ๒ เรื่อง การคาดคะเนเหตุการณ์
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง วาจาไพเราะ เสนาะเสียงอักษรสูง กลาง ต่ำ
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง การอ่านเพื่อคาดคะเนเหตุการณ์
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง ตอนที่ ๑ ให้นักเรียนคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่อง ผีงสารพัดนึก

๑. ครูอ่านเรื่องผีงสารพัดนึก หน้า ๑-๒ ให้นักเรียนฟังแล้วตอบคำถาม

นักเรียนคิดว่าถ้าหมี่ปิ่นตันไม้จะเกิดเหตุการณ์อะไรขึ้น

.....

.....

.....

.....

.....

.....

๒. ครูอ่านเรื่องผีงสารพัดนึก หน้า ๓ ให้นักเรียนฟังแล้วตอบคำถาม

นักเรียนคิดว่าหมี่ใหญ่จะขอพรอะไรจากผีงน้อย

.....

.....

.....

.....

.....

คำชี้แจง ตอนที่ ๒ ให้นักเรียนคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่อง ยักษ์กินน้ำตา

๑. ครูอ่านเรื่องยักษ์กินน้ำตา หน้า ๑ ให้นักเรียนฟังแล้วตอบคำถาม

นักเรียนคิดว่ายักษ์จะเดินไปหาใคร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

๒. ครูอ่านเรื่องยักษ์กินน้ำตา หน้า ๒-๖ ให้นักเรียนฟังแล้วตอบคำถาม

นักเรียนคิดว่ามีใครเดินมา

.....

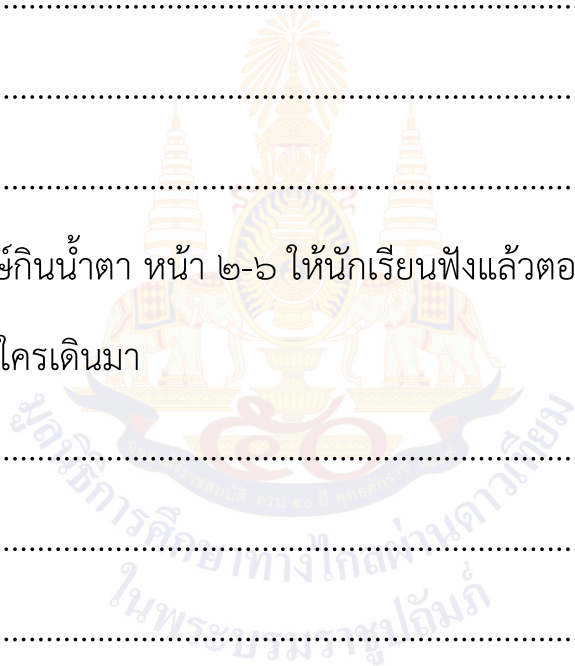
.....

.....

.....

.....

.....

ใบความรู้ที่ ๓ เรื่อง การอ่านข้อมูลจากภาพ และแผนภาพ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง วาจาไพเราะ เสนาะเสียงอักษรสูง กลาง ต่ำ
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง การอ่านข้อมูลจากภาพ และแผนภาพ
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

การอ่านข้อมูลจากภาพ และแผนภาพ

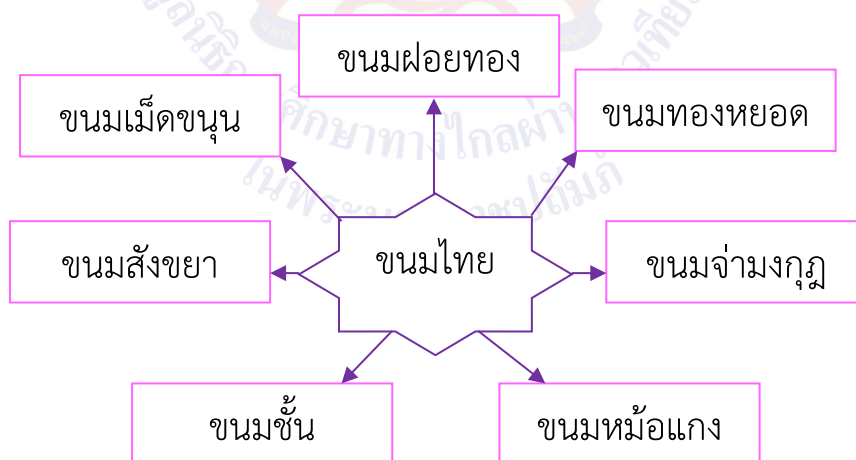
การอ่านและการเขียนแผนภาพ

แผนภาพ คือ ภาพหรือเค้าโครงที่สร้างขึ้นเพื่อช่วยอธิบายเรื่องราวให้เป็นระบบและเข้าใจมากยิ่งขึ้น แผนภาพมีหลายรูปแบบที่นักเรียนควรศึกษาเพื่อนำไปใช้ประโยชน์มีดังนี้

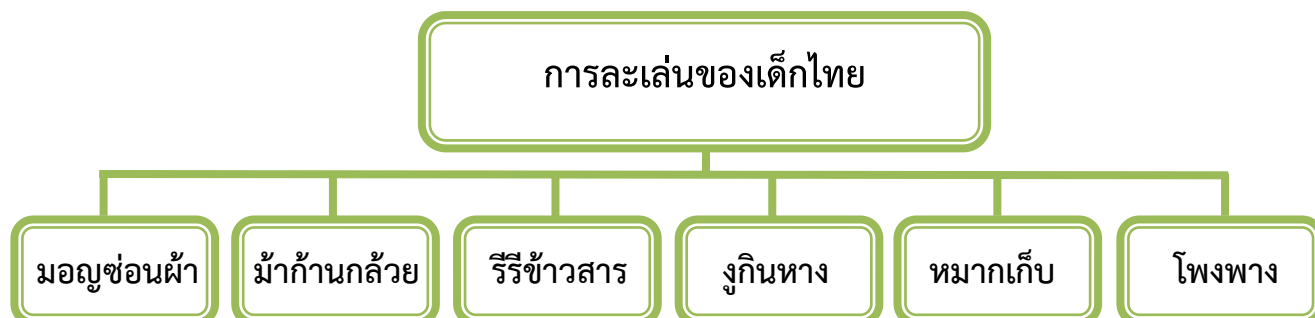
๑. แผนภาพแบบใยแมงมุม
๒. แผนภาพแบบโครงสร้าง
๓. แผนภาพแบบขั้นบันได

ตัวอย่างแผนภาพ

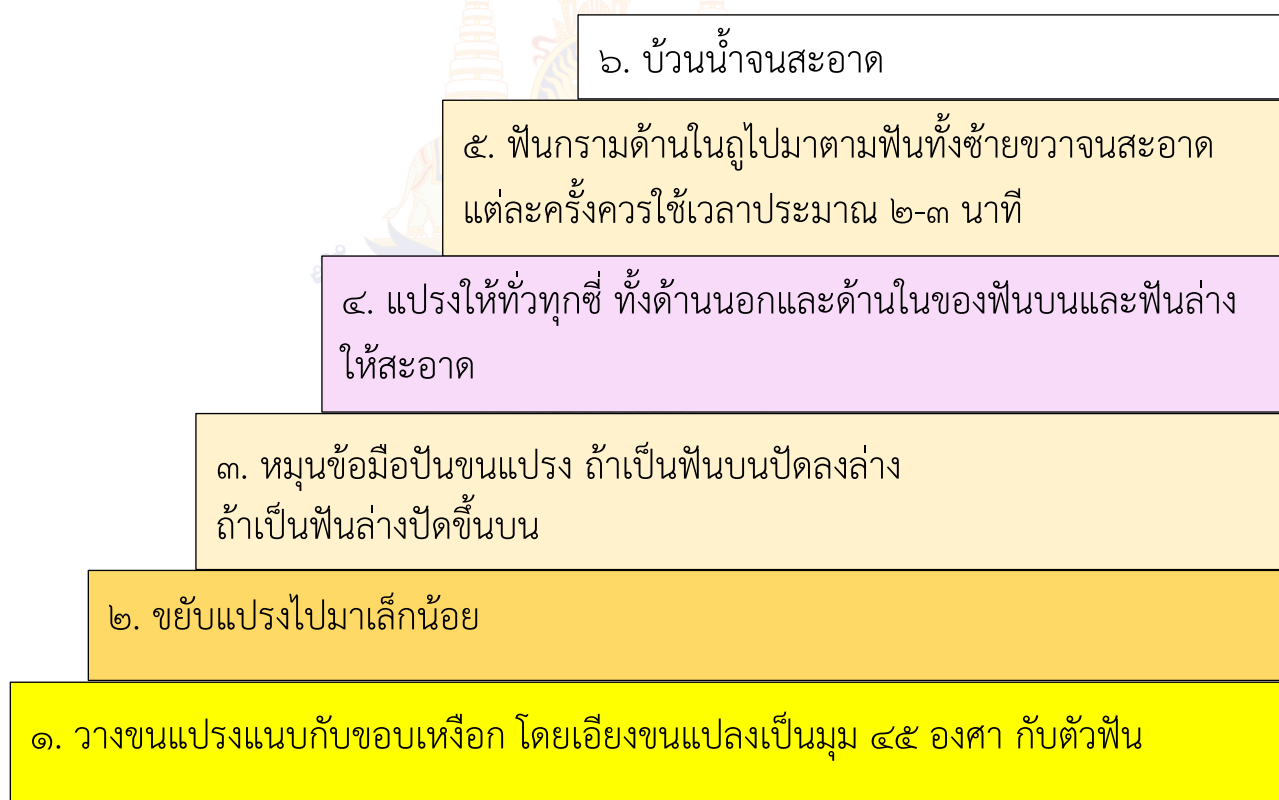
๑. แผนภาพแบบใยแมงมุม ใช้สำหรับแสดงข้อมูลที่มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันระหว่างหัวข้อใหญ่ และหัวข้อย่อยเป็นการแสดงรายละเอียดต่าง ๆ

๒. แผนภาพแบบโครงสร้าง ใช้สำหรับจัดข้อมูลเพื่อแสดงส่วนประกอบย่อยของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

๓. แผนภาพแบบขั้นบันได ใช้ในการจัดข้อมูลที่ต้องเรียงลำดับขั้นตอน ซึ่งขั้นตอนแรก จะอยู่ชั้นล่างสุด เรียงลำดับขึ้นไปจนถึงขั้นสุดท้ายที่อยู่ชั้นบนสุด

ใบงานที่ ๓ เรื่อง การอ่านข้อมูลจากภาพ และแผนภาพ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง วาจาไพเราะ เสนาะเสียงอักษรสูง กลาง ต่ำ
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง การอ่านข้อมูลจากภาพ และแผนภาพ
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง

๑. ให้นักเรียนอ่านข้อความและอ่านแผนภาพแล้วตอบคำถาม

แจ้งเตือน พายุฤดูร้อน

บริเวณภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน

มีฝนฟ้าคะนอง

ลมกระโชกแรง และมีลูกเห็บตก บางแห่ง

ติดต่อข่าวสารตามที่เพจใหม่

ศูนย์อุตุนิยมวิทยาภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน New

22 เมษายน 2563

บริเวณจังหวัด กาฬสินธุ์ สกลนคร นครพนม มหาสารคาม

23-24 เมษายน 2563

บริเวณจังหวัด ขอนแก่น อุดรธานี หนองคาย บึงกาฬ กาฬสินธุ์ สกลนคร นครพนม มหาสารคาม เลย ชัยภูมิ หนองบัวลำภู

25 เมษายน 2563

มหาสารคาม เลย ขอนแก่น ชัยภูมิ หนองบัวลำภู

ควรปฏิบัติ

ไม่อยู่ในที่โล่งแจ้ง ใต้ต้นไม้ใหญ่ สิ่งปลูกสร้าง และป้ายโฆษณาที่ไม่แข็งแรง

ป้องกันและระวัง

ความเสียหายต่อบ้านเรือน ผลิตผลทางการเกษตร

ส่วนพยากรณ์อากาศ ศูนย์อุตุนิยมวิทยาภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน

แผนภาพนี้กล่าวถึงเรื่องใดเป็นสำคัญ

.....

.....

คำถาม ข้อใดคือสาระสำคัญที่ได้จากภาพน้อยที่สุด

- ก. ลักษณะของการเกิดพายุ
- ข. บริเวณจังหวัดที่เกิดพายุฤดูร้อน
- ค. ข้อควรปฏิบัติและวิธีป้องกันเมื่อเกิดพายุฤดูร้อน
- ง. ภาพสัญลักษณ์ของหน่วยงานที่แจ้งเตือนพายุฤดูร้อน

คำถาม คำถามในข้อใดที่สามารถหาคำตอบได้จากภาพนี้

- ก. นักเรียนควรทำอะไรบ้าง
- ข. เด็กกลุ่มนี้มีลักษณะอย่างไร
- ค. เก็บกวาดอย่างไรจึงจะให้ห้องสะอาด
- ง. การกระทำของใครที่แสดงถึงความขยัน อดทน

ตั้งชื่อเรื่องจากภาพ

ชื่อ สกุล ชั้น เลขที่

ใบความรู้ที่ ๔ เรื่อง การอ่านข้อมูลจากแผนที่
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง วาจาไพเราะ เสนาะเสียงอักษรสูง กลาง ต่ำ
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง การอ่านข้อมูลจากแผนที่
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

การอ่านข้อมูลจากแผนที่

แผนที่ คือ แบบที่เขียนย่อจากพื้นดิน บอกแม่น้ำ ฝั่งทะเล และอื่น ๆ

การอ่านแผนที่ เป็นแบบที่เขียนย่อจากพื้นดิน บอกแม่น้ำ ฝั่งทะเล และอื่น ๆ การอ่านแผนที่ เป็นการอ่านสัญลักษณ์และรูปภาพเพื่อศึกษาเกี่ยวกับลักษณะของพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่ง แผนที่ที่นักเรียนมักพบและใช้ข้อมูลให้เป็นประโยชน์ ได้แก่ แผนที่ประเทศไทย แผนที่การเดินทาง เป็นต้น

แผนที่ประเทศไทย

ใบงานที่ ๔ เรื่อง การอ่านข้อมูลจากแผนที่
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง วาจาไพเราะ เสนาะเสียงอักษรสูง กลาง ต่ำ
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง การอ่านข้อมูลจากแผนที่
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจงให้อ่านข้อมูลจากแผนที่ประเทศไทย แล้วตอบคำถาม

๑. บอกอาณาเขตติดต่อของจังหวัดศรีสะเกษ

ทิศเหนือ ติดต่อกับ.....

ทิศใต้ ติดต่อกับ.....

ทิศตะวันออก ติดต่อกับ.....

ทิศตะวันตก ติดต่อกับ.....

๒. จังหวัดน่านอยู่ภาคใดของประเทศใด

ตอบ.....

๓. จงบอกชื่อจังหวัดที่อยู่เหนือสุดและใต้สุดของประเทศไทย

จังหวัดที่อยู่เหนือสุดของประเทศไทย

ตอบ.....

จังหวัดที่อยู่ใต้สุดของประเทศไทย

ตอบ.....

๔. จงบอกชื่อจังหวัดที่ตั้งอยู่ชายฝั่งทะเล ๕ จังหวัด

ตอบ.....

.....

ตอนที่ ๒ ให้นักเรียนเขียนแผนที่จากโรงเรียนไปบ้านของนักเรียน

ตอนที่ ๓ ให้นักเรียนพิจารณาแผนที่ต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม

คำถาม จากแผนที่ เพื่อน ๆ นัดเจอกันที่มัสยิด เพื่อทำกิจกรรมจิตอาสาเวลาเที่ยงตรง ถ้าต้องเดินไปตามถนน คิดว่าใครต้องใช้เวลาเดินทางนานที่สุด

- ๑) ปรียาอยู่หมู่บ้านสุขใจ
- ๒) สมศรีอยู่สถานีตำรวจ
- ๓) เจนภพอยู่โรงพยาบาล
- ๔) นิสายู่ร้านขายหนังสือ

ชื่อ สกุล ชั้น เลขที่

ใบความรู้ที่ ๕ เรื่อง การอ่านข้อมูลจากแผนภูมิ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง วาจาไพเราะ เสนาะเสียงอักษรสูง กลาง ต่ำ
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง การอ่านข้อมูลจากแผนภูมิ
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

การอ่านข้อมูลจากแผนภูมิ

แผนภูมิ คือแผนภาพอย่างหนึ่งที่ทำขึ้นเพื่อใช้แสดงประกอบเรื่องให้เข้าใจเรื่องวางผัง
 แผนภูมิที่นักเรียนควรรู้จัก ได้แก่ แผนภูมิรูปภาพ และแผนภูมิแท่ง

ตัวอย่าง แผนภูมิรูปภาพ

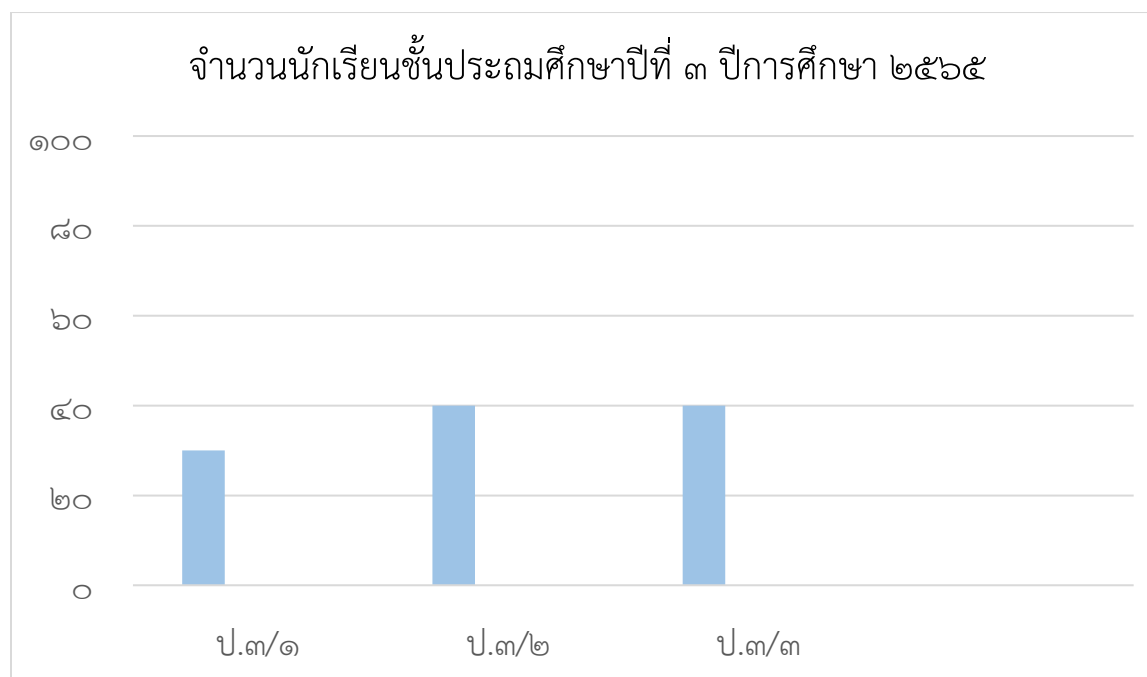
แผนภูมิรูปภาพแสดงจำนวนผลไม้ที่เด็กหญิงกวางรับประทานภายใน ๑ สัปดาห์

กล้วยหอม	
มังคุด	
ทุเรียน	
ลิ้นจี่	

กำหนดให้รูปผลไม้ ๑ รูป แทนจำนวนผลไม้ ๑ ผล

ตัวอย่าง แผนภูมิแท่ง

แผนภูมิแท่งแสดงจำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ปีการศึกษา ๒๕๖๕
จำนวนนักเรียนทั้งหมด ๑๒๐ คน แบ่งตามห้องเรียน ๓ ห้อง

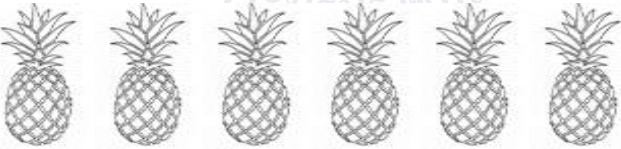
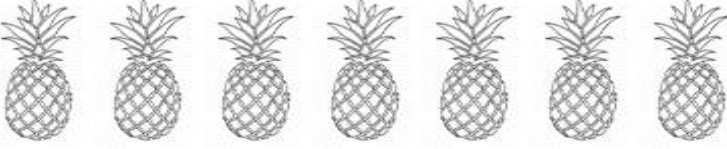
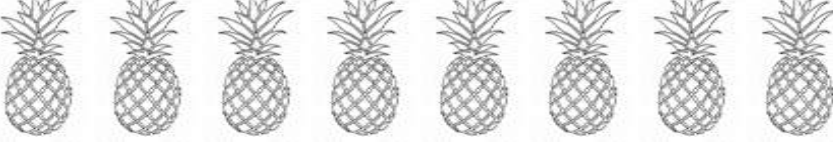

กรมการศึกษานอกโรงเรียน
กระทรวงศึกษาธิการ
ในพระบรมราชูปถัมภ์

ใบงานที่ ๕ เรื่อง การอ่านข้อมูลจากแผนภูมิ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง วาจาไพเราะ เสนาะเสียงอักษรสูง กลาง ต่ำ
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง การอ่านข้อมูลจากแผนภูมิ
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจงให้อ่านข้อมูลจากแผนภูมิรูปภาพที่กำหนดให้แล้วตอบคำถาม

แผนภูมิรูปภาพแสดงจำนวนสับปะรดที่ขายในแต่ละวัน

วันอาทิตย์	
วันจันทร์	
วันอังคาร	
วันพุธ	
วันพฤหัสบดี	
วันศุกร์	
วันเสาร์	

กำหนดให้รูป ๑ รูป แทนจำนวนสับปะรด ๒ ผล

๑. วันใดขายสับปะรดได้มากที่สุด

ตอบ

๒. วันใดขายสับปะรดได้น้อยที่สุด

ตอบ

๓. วันใดขายสับปะรดได้เท่ากัน

ตอบ

๔. วันเสาร์ขายสับปะรดได้กี่ผล

ตอบ

๕. วันที่ขายสับปะรดได้มากเป็นอันดับสอง ขายได้กี่ผล

ตอบ

๖. สับปะรดที่ขายในวันจันทร์และวันอังคารรวมกันได้กี่ผล

ตอบ

๗. วันเสาร์ขายสับปะรดได้มากกว่าวันอังคารกี่ผล

ตอบ

๘. วันอังคารขายสับปะรดได้น้อยกว่าวันพุธกี่ผล

ตอบ

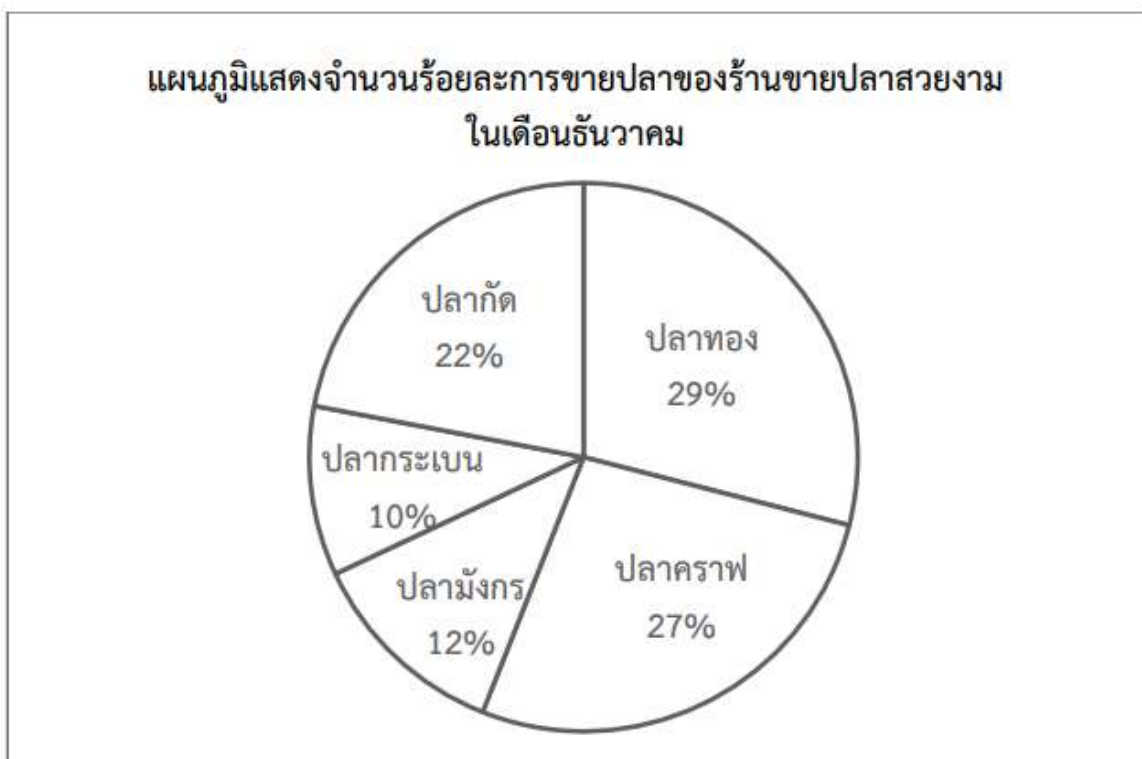
๙. วันที่ขายสับปะรดได้มากที่สุด ขายได้มากกว่าวันที่ขายสับปะรดได้น้อยที่สุดกี่ผล

ตอบ

๑๐. รวมแล้วใน ๑ สัปดาห์ ขายสับปะรดได้กี่ผล

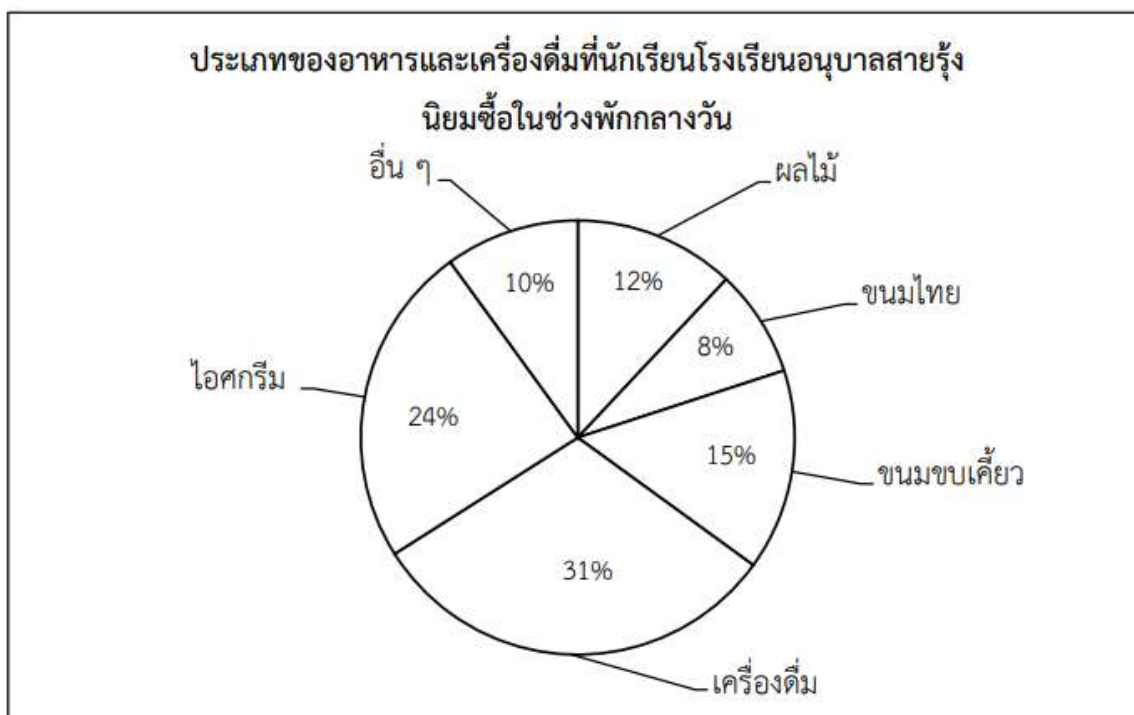
ตอบ

คำชี้แจง ให้อ่านข้อมูลจากแผนภูมิที่กำหนดให้แล้วตอบคำถาม

คำถาม จากแผนภูมิ เจ้าของร้านควรสั่งปลาชนิดใดมาขายเพิ่ม

- ๑) ปลากัด และปลากราฟ
- ๒) ปลากระเบน และปลาทอง
- ๓) ปลามังกร และปลากระเบน
- ๔) ปลาทอง และปลากราฟ

คำถาม จากแผนภูมิ รายค้าในข้อใดที่มีการขายสินค้ามากที่สุด

- ๑) ร้านขายตาลขายลอดช่อง
- ๒) ร้านลุงตันขายไอศกรีมหลายรส
- ๓) ร้านพี่เต้ขายมะม่วงและสับปะรด
- ๔) ร้านป้าแตนขายน้ำลำไยและน้ำส้มคั้น

ชื่อ สกุล ชั้น เลขที่

ใบความรู้ที่ ๖ เรื่อง การพูดในโอกาสต่าง ๆ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง วาจาไพเราะ เสนาะเสียงอักษรสูง กลาง ต่ำ
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง การพูดในโอกาสต่าง ๆ (๑)
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

การพูดในโอกาสต่าง ๆ

๑. การทักทายปราศรัย มีหลักในการปฏิบัติ เพื่อให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน ดังนี้

๑. ยิ้มแย้มแจ่มใส
๒. กล่าวทักทายอย่างสุภาพ
๓. แสดงกิริยาอาการประกอบการทักทายให้เหมาะสมกับฐานะของบุคคล
๔. หลีกเลี่ยงการใช้คำพูดที่ทำให้ผู้อื่นไม่สบายใจ

๒. การแนะนำตนเอง การแนะนำตนเองต่อบุคคลเป็นการพูดแนะนำอย่างกว้าง ๆ เมื่อได้พบกับบุคคลที่ได้เคยรู้จักกันมาก่อน มักจะมีการสนทนาหรือพูดจาเล็กน้อยนำมาก่อน แล้วจึงมีการแนะนำตนเองขึ้น

๑. การแนะนำตนเองในงานเลี้ยง มักจะเริ่มด้วยสื่อน้ำท่าทางแสดงความเป็นมิตร การให้ความช่วยเหลือ การให้บริการซึ่งกันและกันก่อน แล้วจึงแนะนำตนเอง ควรบอกเพียงชื่อ นามสกุล และความเกี่ยวข้องกับเจ้าของงาน
๒. การแนะนำตนเองในที่สาธารณะ เริ่มด้วยการสนทนาสั้น ๆ เมื่อมีการพูดคุยได้ตอบแล้วจึงค่อยแนะนำตัว
๓. การแนะนำตนเองในการทำธุระ ควรมีการนัดหมายล่วงหน้า และไปให้ตรงเวลา แต่งกายให้เรียบร้อย เมื่อพบผู้ที่นัดควรบอกชื่อ นามสกุล ให้ชัดเจนด้วยน้ำเสียงและกิริยาที่สุภาพ หรือ อาจบอกตำแหน่ง การงาน หน่วยงานที่สังกัด แล้วจึงแจ้งกิจธุระนั้น ๆ
๔. การแนะนำตนเองในกลุ่ม บอกชื่อ นามสกุล สถาบันที่ตนสังกัด ด้วยเสียงชัดเจน

๓. การกล่าวทักทายผู้ฟัง

- สวัสดิ์ / เรียน / กราบเรียน
- เรียกตำแหน่งแทนการใช้ “กราบเรียน”
- เรียน/กราบเรียนและตำแหน่ง

ใบความรู้ที่ ๖ เรื่อง การพูดในโอกาสต่าง ๆ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง วาจาไพเราะ เสนาะเสียงอักษรสูง กลาง ต่ำ
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง การพูดในโอกาสต่าง ๆ (๒)
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

การพูดในโอกาสต่าง ๆ

การพูดแนะนำ

การพบปะบุคคลซึ่งเคยรู้จักกันมาก่อน และบุคคลอื่นซึ่งไม่เคยรู้จักกันมาก่อน ก่อนที่จะรู้จักกัน ย่อมจะต้องมีการแนะนำให้รู้จักกันเพื่อคุยเรื่องอื่นต่อไป การแนะนำให้รู้จักการมีทั้งการแนะนำตนเอง และแนะนำผู้อื่น

การแนะนำตนเองคือการกล่าวถึงตนเองให้ผู้อื่นรู้จัก

การพูดแนะนำ

โอกาสในการแนะนำตนเองมีต่าง ๆ ดังนี้

1. ในการติดต่อกัน
2. ในการประชุมชุมนุมพิเศษหรืองานเลี้ยงต่าง ๆ
3. ในฐานะเป็นสมาชิกใหม่ของชุมชนหรือสถาบัน
4. ในการเข้าสอบสัมภาษณ์
5. ในการไปติดต่อขอความช่วยเหลือจากผู้อื่น

การพูดขอโทษ

การพูดขอโทษ เช่น สถานการณ์ตอนที่มาประชุมสาย แทนที่จะพูดว่า “ขอโทษค่ะ รถไฟมาช้า” ให้พูดว่า “จะไม่ให้เกิดเหตุการณ์แบบนี้เป็นครั้งที่สอง ครั้งหน้าจะระวังให้มากขึ้นค่ะ” การขอโทษไม่ใช่เป็นสิ่งที่ทำให้อีกฝ่ายรู้สึกประทับใจแต่ยังสามารถแก้ไขสถานการณ์ให้ดีขึ้นได้ด้วย

ข้อควรระวัง

๑. เลือกเวลาที่เหมาะสมควรหลีกเลี่ยงการออกไปข้างนอกทันทีหลังกล่าวคำขอโทษ
๒. เลือกใช้คำให้เหมาะสมกับความผิด ใช้คำให้เหมาะสมตามความใกล้ชิดและความรุนแรงของความผิด หากพูดขอโทษยาวเกินไปกับรุ่นพี่ที่สนิทก็อาจทำให้ดูมากเกินไป
๓. บอกความจริงโดยไม่โกหก เมื่อทำผิดให้บอกความจริง ๑-๒ ประโยคสั้น ๆ อย่างชัดเจน ถ้ามัวแต่อ้อมค้อมอาจทำให้ยิ่งเข้าใจผิดได้

การพูดขออภัย

การพูดขออภัยที่ดีสามารถเพิ่มคุณภาพในการทำงานเป็นทีมได้ หากอีกฝ่ายได้ยินคำขออภัยอย่าง “งานนี้ต้องเป็นคุณเท่านั้น” ก็จะมีกำลังใจ รู้สึกว่าตนเองเป็นที่ยอมรับ มีความสามารถมากกว่าคนอื่น ๆ

ข้อควรระวัง

๑. ไม่พูดขออภัยซ้ำ ๆ เลือกที่จะพูดขออภัยสั้น ๆ ง่าย ๆ เพื่อไม่ให้อีกฝ่ายรู้สึกรำคาญพูดไปเลยว่าจะให้อีกฝ่ายทำอะไร เมื่อไร และอย่างไร
๒. สร้างความประทับใจในตอนท้าย ถ้าในตอนท้ายพูดแค่เพียง “ขอบคุณนะคะ” อีกฝ่ายจะรู้สึกว่าความช่วยเหลือครั้งนี้ไม่มีความหมาย แต่หากเปลี่ยนมาพูดว่า “ขอบคุณที่ให้คำปรึกษานะครับ” อาจทำให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีได้

๓. บอกความจริงโดยไม่โกหก เมื่อทำผิดให้บอกความจริง ๑-๒ ประโยคสั้น ๆ อย่างชัดเจน ถ้ามีแต่อ้อมค้อมอาจทำให้ยิ่งเข้าใจผิดได้

การพูดปฏิเสธ

หากถูกขอร้องในสิ่งที่ไม่สามารถทำได้ให้ปฏิเสธออกไปตรง ๆ เพื่อให้อีกฝ่ายวางแผนงานใหม่ได้เร็วขึ้น การปฏิเสธเป็นสิ่งที่พูดยากแต่หลายครั้งก็มีความจำเป็นที่ต้องพูด ดังนั้น สิ่งที่สำคัญคือจะปฏิเสธอย่างไรให้ตรงไปตรงมาแต่ไม่ไร้เยื่อใยเกินไปดี

ข้อควรระวัง

๑. ไม่ปฏิเสธแบบตัดบทสนทนาแต่ให้เหตุผลที่ทำให้ต้องปฏิเสธ และยื่นข้อเสนอหรือทางเลือกอื่นเพื่อให้อีกฝ่ายนำไปตัดสินใจ

๒. ไม่อ้อมค้อมเกินไป พูดสั้น ๆ ง่าย ๆ เช่น “ถ้ามีเวลาจะทำให้ นะคะ” ไม่พูดข้อแก้ตัวที่ไม่จำเป็นเพราะอาจทำให้อีกฝ่ายเกิดความคาดหวัง

ที่มาของข้อมูลจาก 日経ウーマン โดย mirai campus

<https://miraicampus.com/skill-of-work-logical-and-clear/>

ตีพิมพ์วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

ใบความรู้ที่ ๗ เรื่อง อักษรสูง และการผันวรรณยุกต์
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง วาจาไพเราะ เสนาะเสียงอักษรสูง กลาง ต่ำ
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง อักษรสูง และการผันวรรณยุกต์
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

อักษรสามหมู่ (ไตรยางศ์)

อักษรสามหมู่ หรือไตรยางศ์ คือระบบการจัดหมวดหมู่อักษรไทย (เฉพาะรูปพยัญชนะ) คำว่า ไตรยางศ์ มาจากคำในภาษาสันสกฤตว่า “ไตร” ซึ่งแปลว่า สาม รวมกับ “องค์” ซึ่งแปลว่า ส่วน ดังนั้น ไตรยางศ์ จึงแปลรวมกันได้ว่า สามส่วน

ไตรยางศ์ เป็นการจัดหมวดหมู่เพื่อแบ่งพยัญชนะไทยออกเป็น ๓ ประเภท คือ อักษรสูง อักษรกลาง และอักษรต่ำ

อักษรสูง มี ๑๑ ตัว ได้แก่ ข ฃ ฉ ฐ ถ ผ ฝ ศ ษ ส ห

ตัวอย่างคำ

ขอบ	ถอด	หอบ	ฝอย	ขบ	ฉาก
โศกเศร้า	สูญหาย	ขอบเขต	ฉาบฉวย	ธำโสม	ผ่อนผัน

เคล็ดลับให้ท่องจำแม่น คือ **ผีเศรษฐีฝากถุงข้าวสารให้ฉัน**

ถอดพยัญชนะต้นแต่ละพยางค์ได้ **ผ ศ ฐ ฝ ถ ข ส ห ฉ (แล้วเพิ่ม ข ฃ)**

บทอ่าน เรื่อง มดแดง

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง วาจาไพเราะ เสนาะเสียงอักษรสูง กลาง ต่ำ
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง อักษรสูง และการผันวรรณยุกต์
รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

ใบงานที่ ๖ เรื่อง การวิเคราะห์คำที่มีอักษรสูงและการผันวรรณยุกต์
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง วาจาไพเราะ เสนาะเสียงอักษรสูง กลาง ต่ำ
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง อักษรสูง และการผันวรรณยุกต์
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำกิจกรรมเรื่องอักษรสูงต่อไปนี้

ตอนที่ ๑ จับคู่คำในวงกลมไปหาคำที่มีพยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง แล้วเขียนคำด้วยตัวบรรจง

<p>๑</p> <p>เท้า</p> <p>มือ</p> <p>ถุง</p> <p>ผ้า</p> <p>เงิน</p>	<p>๒</p> <p>บุง</p> <p>เหี่ยว</p> <p>ผัก</p> <p>ชี</p> <p>กาด</p>
<p>๓</p> <p>เขี้ยว</p> <p>เทา</p> <p>งม</p> <p>ฟ้า</p> <p>แดง</p>	<p>๔</p> <p>ผัน</p> <p>คลาย</p> <p>ผ่อน</p> <p>ดอก</p> <p>งาน</p>
<p>๕</p> <p>กีฬา</p> <p>ผ้า</p> <p>เสือ</p> <p>ชมพู่</p> <p>ยึด</p>	<p>๖</p> <p>เปลือก</p> <p>เหนียว</p> <p>ข้าว</p> <p>สาร</p> <p>เจ้า</p>
<p>๗</p> <p>ฝั่ง</p> <p>ที่</p> <p>แผน</p> <p>ภูมิ</p> <p>การ</p>	<p>๘</p> <p>ประตู</p> <p>หน้าต่าง</p> <p>ขอบ</p> <p>ใจ</p> <p>เขต</p>

๑.
.....
๒.
.....
๓.
.....
๔.
.....
๕.
.....
๖.
.....
๗.
.....
๘.
.....

ตอนที่ ๒ เติมคำในช่องว่างให้ถูกต้อง

ไต่	ฝน	หาย	ขาย	เสริญ	สมาธิ	ศาสนา
สรร.....		ขัด.....				สด.....
.....อิสลาม		ใจ.....				ฝึก.....

ชื่อ สกุล ชั้น เลขที่

ใบความรู้ที่ ๘ เรื่อง อักษรกลาง และการผันวรรณยุกต์
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง วาจาไพเราะ เสนาะเสียงอักษรสูง กลาง ต่ำ
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง อักษรกลาง และการผันวรรณยุกต์
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

อักษรกลาง

อักษรกลาง คือพยัญชนะกลุ่มหนึ่งที่มีรูปปกติเป็นเสียงกลางทั้งหมดซึ่งเป็นการพิจารณาเฉพาะรูปพยัญชนะเท่านั้น อักษรกลาง มี ๙ ตัว คือ ก จ ฎ ฏ ด ต บ ป อ การวิเคราะห์อักษรกลางจากคำต่อไปนี้

๑. **ต้องการ** ต เป็นพยัญชนะตัวแรกของคำ
 ดังนั้นคำว่า ต้องการ อยู่ในหมู่อักษรกลาง
๒. **แต่งตัว** ต เป็นพยัญชนะตัวแรกของคำ
 ดังนั้นคำว่า แต่งตัว อยู่ในหมู่อักษรกลาง
๓. **แดดออก** ด เป็นพยัญชนะตัวแรกของคำ
 ดังนั้นคำว่า แดดออก อยู่ในหมู่อักษรกลาง
๔. **ออกพรรษา** พ เป็นพยัญชนะตัวแรกของคำ
 ดังนั้นคำว่า ออกพรรษา อยู่ในหมู่อักษรกลาง
๕. **เจ็บไข้** จ เป็นพยัญชนะตัวแรกของคำ
 ดังนั้นคำว่า เจ็บไข้ อยู่ในหมู่อักษรกลาง

ตัวอย่างคำ

ปาก	กั๊ต	กรู	จอบ	บอด
ปม	อาน	กั๊น	ต๋อย	เอน
เปรย	ต๋อง	ต๋อตี	โกงกาง	เบาบาง
ตาโต	เจนจบ	ตบตา	อบอวล	ใจบาป
เต๋าคำ	ตาบอด	ตั๊นอ้อย	ตักเตือน	กลั๊กลาย

เคล็ดลับให้ท่องจำแม่น คือ **ไกจิกเต็กตายนบนปากโอ่ง**

ถอดพยัญชนะต้นแต่ละพยางค์ได้ **ก จ ด ต บ ป อ (แล้วเพิ่ม ฎ ฏ)**

ใบงานที่ ๗ เรื่อง การวิเคราะห์คำที่มีอักษรกลางและการผันวรรณยุกต์
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง วาจาไพเราะ เสนาะเสียงอักษรสูง กลาง ต่ำ
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง อักษรกลาง และการผันวรรณยุกต์
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำกิจกรรมเรื่องอักษรกลางต่อไปนี้

ตอนที่ ๑ จับคู่คำในวงกลมไปหาคำที่มีพยัญชนะต้นเป็นอักษรกลาง แล้วเขียนคำด้วยตัวบรรจง

<p>๑</p> <p>เสียด</p> <p>ใจ</p> <p>หีน</p>	<p>๒</p> <p>ร้าย</p> <p>ใจ</p> <p>บาป</p> <p>คาน</p> <p>เต่า</p> <p>ทง</p> <p>ด้า</p> <p>นา</p>
<p>๓</p> <p>ลาย</p> <p>ตา</p> <p>สว</p>	<p>๔</p> <p>บอด</p> <p>ตา</p> <p>ย้ม</p> <p>นวด</p> <p>อบ</p> <p>อวล</p> <p>หวน</p> <p>เนย</p>
<p>๕</p> <p>กาศ</p> <p>ประ</p> <p>โลม</p>	<p>๖</p> <p>พฤติ</p> <p>ประ</p> <p>มาณ</p> <p>พร้อม</p> <p>เตรียม</p> <p>นอน</p> <p>เรียน</p> <p>ตัว</p>
<p>๗</p> <p>วัตร</p> <p>กิจ</p> <p>กรรม</p>	<p>๘</p> <p>ชู่ระ</p> <p>กิจ</p> <p>กรรม</p> <p>อาย</p> <p>อับ</p> <p>สปอร์</p> <p>เฉา</p>

๑.
.....
๒.
.....
๓.
.....
๔.
.....
๕.
.....
๖.
.....
๗.
.....
๘.
.....

ตอนที่ ๒ เติมคำในช่องว่างให้ถูกต้อง

ต้น	ดอก	กอบ	กร้อ	กำลังกาย	การ
.....อ้อยแก้ว	ประ.....
ตะ.....	ออก.....ป้องกัน

ชื่อ สกุล ชั้น เลขที่

ใบความรู้ที่ ๙ เรื่อง อักษรต่ำเดี่ยวและการผันวรรณยุกต์
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง วาจาไพเราะ เสนาะเสียงอักษรสูง กลาง ต่ำ
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง อักษรต่ำเดี่ยวและการผันวรรณยุกต์
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

อักษรต่ำ

อักษรต่ำ หมายถึง พยางค์กลุ่มหนึ่งที่มีรูปปกติเป็นเสียงต่ำทั้งหมดซึ่งเป็นการพิจารณาเฉพาะรูปพยางค์เท่านั้น

อักษรต่ำ มีทั้งหมด ๒๔ ตัว ได้แก่ ค ศ ช ฌ ง ซ ฅ ญ ฑ ฒ ณ ท ธ น พ ฟ ภ ม ย ร ล ว ฬ ฮ

อักษรต่ำ มี ๒ ประเภท ได้แก่ อักษรต่ำเดี่ยว และอักษรต่ำคู่

อักษรต่ำเดี่ยว

อักษรต่ำเดี่ยว คืออักษรต่ำที่ไม่มีเสียงคู่กับอักษรสูง มีทั้งสิ้น ๑๐ ตัว ได้แก่ ง ญ ณ น ม ย ร ล ว ฬ

ตัวอย่างคำ

วอน	ลาด	นวล	ญาณ
เณร	ราดหน้า	งอแง	โยกเยก
แมวมอง	โมเม	งมแง	โวยวาย
ลวดลาย	ลอยนวล	นอนใจ	รายนาม

เคล็ดลับให้ท่องจำแม่น คือ **งใหญ่่นอนอยู่ ณ ริมวัดโมฬีโลก**

ถอดพยางค์ตั้งแต่ละพยางค์ได้ดังนี้ **ง ญ น ร ย ณ ว ม ฬ ล**

ใบงานที่ ๘ เรื่อง การวิเคราะห์คำที่มีอักษรต่ำเดี่ยวและการผันวรรณยุกต์
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง วาจาไพเราะ เสนาะเสียงอักษรสูง กลาง ต่ำ
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง อักษรต่ำเดี่ยวและการผันวรรณยุกต์
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง ให้นักเรียนจับคู่คำในวงกลมไปหาคำที่มีพยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำเดี่ยว แล้วเขียนคำ
 ด้วยตัวบรรจง

<p>๑ ข้าว ราด หน้า</p> <p>แกง</p>	<p>๒ ยุง นก เขา</p> <p>จาก ต่อ</p>
<p>๓ บิน รก ช้าง</p> <p>ฟ้า ราก</p>	<p>๔ กลม วง จร</p> <p>เงิน แขน</p>

๑.

๒.

๓.

๔.

ชื่อ สกุล ชั้น เลขที่

ใบความรู้ที่ ๑๐ เรื่อง อักษรต่ำคู่และการผันวรรณยุกต์
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง วาจาไพเราะ เสนาะเสียงอักษรสูง กลาง ต่ำ
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง อักษรต่ำคู่และการผันวรรณยุกต์
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

อักษรต่ำ

อักษรต่ำ หมายถึง พยางค์กลุ่มหนึ่งที่มีรูปปกติเป็นเสียงต่ำทั้งหมดซึ่งเป็นการพิจารณาเฉพาะรูปพยางค์เท่านั้น

อักษรต่ำ มีทั้งหมด ๒๔ ตัว ได้แก่ ค ฅ ฆ ง ช ฌ ญ ฑ ฒ ณ ท ฐ น พ ฟ ภ ม ย ร ล ว พ ฮ

อักษรต่ำ มี ๒ ประเภท ได้แก่ อักษรต่ำเดี่ยว และอักษรต่ำคู่

อักษรต่ำคู่

อักษรต่ำคู่ คืออักษรต่ำที่มีเสียงคู่กับอักษรสูง มีทั้งสิ้น ๑๔ ตัว ๗ คู่เสียง

อักษรต่ำคู่	อักษรสูง
ค, ฅ, ฆ	ข, ฃ
ช, ฌ	ฉ
ญ	จ, ๗, ๘
ฑ, ฒ, ท, ฐ	ถ, ฐ
น, ฌ	ด
พ	ฝ
ฮ	

ตัวอย่างคำ

ครวญ	ประเภท	เซวรณ์	เทศน์	รสชาติ	มณฑป
คมคาย	ชบเซา	ทบทวน	ฮวบฮาบ	ชมเชย	โลเล
โหกฮาก	ชอบพอ	ชลธาร	ธรรมชาติ	ยกเมฆ	

เคล็ดลับให้ท่องจำแม่น คือ **โซคฺกุโซ พุทโร ไฮไฟ**

ถอดพยางค์โดยตัดสระออก จะได้ ๑๔ ตัว คือ **ช ค ฌ ช พ ท ฐ ฮ พ**
 (แล้วเติม ค ฆ ฌ ฑ ฒ)

ใบงานที่ ๙ เรื่อง การวิเคราะห์คำที่มีอักษรต่ำคู่และการผันวรรณยุกต์
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง วาจาไพเราะ เสนาะเสียงอักษรสูง กลาง ต่ำ
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง อักษรต่ำคู่และการผันวรรณยุกต์
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง ตอนที่ ๑ ให้นักเรียนจับคู่คำในวงกลมไปหาคำที่มีพยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำคู่
 แล้วเขียนคำด้วยตัวบรรจง

<div style="display: flex; justify-content: space-between;"> ๑ ไทย จีน </div> <div style="display: flex; justify-content: space-around; align-items: center; height: 100px;"> <div style="border: 1px solid black; border-radius: 50%; padding: 10px; text-align: center;">ชาติ</div> </div> <div style="display: flex; justify-content: space-between;"> เขมร อังกฤษ </div>	<div style="display: flex; justify-content: space-between;"> ๒ ตา แก่ </div> <div style="display: flex; justify-content: space-around; align-items: center; height: 100px;"> <div style="border: 1px solid black; border-radius: 50%; padding: 10px; text-align: center;">ยาย</div> </div> <div style="display: flex; justify-content: space-between;"> เต๋มา ฉั้น </div>
<div style="display: flex; justify-content: space-between;"> ๓ ใบ แจว </div> <div style="display: flex; justify-content: space-around; align-items: center; height: 100px;"> <div style="border: 1px solid black; border-radius: 50%; padding: 10px; text-align: center;">เรือ</div> </div> <div style="display: flex; justify-content: space-between;"> พาย แข่ง </div>	<div style="display: flex; justify-content: space-between;"> ๔ อากาศ ใบ </div> <div style="display: flex; justify-content: space-around; align-items: center; height: 100px;"> <div style="border: 1px solid black; border-radius: 50%; padding: 10px; text-align: center;">ยก</div> </div> <div style="display: flex; justify-content: space-between;"> ศาลา เมฆ </div>

๑.

.....

๒.

.....

๓.

.....

๔.

.....

คำชี้แจง ตอนที่ ๒ ช่วยลากเส้นพาส์ตัวไปหาอาหาร โดยมีกติกาดังนี้

ลิงต้องเดินผ่านคำที่เป็น อักษรสูง

กระต่ายเดินผ่านคำที่เป็น อักษรกลาง

ไก่เดินผ่านคำที่เป็น อักษรต่ำ

	ฝึกฝน	กระต่าย	ตั้งแต่	ทำบุญ
ผักบุ้ง	บัวบาน	สะอาด	อากาศ	
อบอวล	ขาดแคลน	คว้นไฟ	ข้าวต้ม	
เร็วรี่	ชีวิต	สมควร	ขนม	

ภาพจาก freepik

ชื่อ สกุล ชั้น เลขที่

ใบความรู้ที่ ๑๑ เรื่อง คำที่ประวิสรรชนีย์ และไม่ประวิสรรชนีย์
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง วาจาไพเราะ เสนาะเสียงอักษรสูง กลาง ต่ำ
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๒ เรื่อง คำที่ประวิสรรชนีย์ และไม่ประวิสรรชนีย์
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำที่ประวิสรรชนีย์

วิสรรชนีย์ คือรูปสระวิสรรชนีย์ (-ะ) เป็นรูปที่ใช้เขียนแทนสระ อะ และ ใช้สระประสมกับรูปสระอื่น เพื่อแสดงความเป็นสระเสียงสั้น เช่น ะ-ะ แะ-ะ ะ-ะ อัวะ

คำที่ประวิสรรชนีย์

คำที่ประวิสรรชนีย์ คือ คำที่รูปสระ -ะ ประสมอยู่ และอ่านออกเสียง อะ
 คำที่ประวิสรรชนีย์ มี ๒ ลักษณะ คือ

๑. คำประวิสรรชนีย์ที่พยางค์หน้า เช่น กะทิ กระทะ คะน้ำ ตะกร้า ทะเล
 ประปา มะม่วง ระบาย สะพาน

๒. คำประวิสรรชนีย์ที่พยางค์หลัง เช่น ธุระ ซากุระ ซาบะ จังหะ ระบาย หิมะ
 คำที่ประวิสรรชนีย์ มักเป็นคำไทยแท้ เช่น มะระ มะลิ ชะงัก และคำที่มาจาก
 ภาษาต่างประเทศ เช่น บะหมี่ แป๊ะชะ ซากุระ

คำที่ไม่ประวิสรรชนีย์

คำที่ไม่ประวิสรรชนีย์ คือ คำที่ไม่มีรูปสระ (-ะ) ประสม แต่ออกเสียง อะ กิ่งเสียง
 คำที่ไม่ประวิสรรชนีย์ ได้แก่

๑. คำพยางค์หน้า (ยกเว้น อ นำ และ ห นำ) เช่น

ฉลอง อ่านว่า ฉะ - หลอง

ถลอก อ่านว่า ถะ - หลอก

๒. คำที่พยางค์หน้าออกเสียง ออ เอ โอ เช่น

ทรชน อ่านว่า ทอ - ระ - ชน

เทวดา อ่านว่า เท - วะ - ดา

โทรศัพท์ อ่านว่า โท - ระ - สับ

๓. คำที่ออกเสียง อะ ที่ตัวสะกด เช่น

สกปรก อ่านว่า สก - กะ - ปรก

กิจการ อ่านว่า กิด - จะ - กาน

จักจั่น อ่านว่า จัก - กะ - จั่น

๔. คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ เช่น

สกี อ่านว่า สะ - กี

แอสมบี้ อ่านว่า สะ - แตม

หลักการอ่านออกเสียงคำที่ไม่ประวิสรรชนีย์

ชุดที่ ๑ ออกเสียง อะ ที่พยางค์หน้าในคำ เช่น

ขนม อ่านว่า ขะ - นนม

ถนน อ่านว่า ณะ - นนม

ตลอด อ่านว่า ตะ - หลอด

ทลาย อ่านว่า ทะ - ลาย

ทหาร อ่านว่า ทะ - หาน

อธิบาย อ่านว่า อะ - ทิ - บาย

อนามัย อ่านว่า อะ - นา - มัย

อร่อย อ่านว่า อะ - หร่อย

ชุดที่ ๒ ออกเสียง อะ ที่พยางค์กลางในคำ เช่น

คุณภาพ อ่านว่า คุณ - นะ - พาบ

จักรยาน อ่านว่า จัก - กระจะ - ยาน

ธนบัตร อ่านว่า ทะ - นะ - บัด

ผลิตภัณฑ์ อ่านว่า ผะ - หลิต - ตะ - พัน

วรรณยุกต์ อ่านว่า วัน - นะ - ยุก

สุขภาพ อ่านว่า สุข - ขะ - พาบ

คำชี้แจง เขียนคำให้ตรงกับภาพที่กำหนดให้ แล้วเลือกคำ ๕ คำนำมาแต่งประโยค

 <p>๑.....</p>	 <p>๒.....</p>	 <p>๓.....</p>
 <p>๔.....</p>	 <p>๕.....</p>	 <p>๖.....</p>
 <p>๗.....</p>	 <p>๘.....</p>	 <p>๙.....</p>

- ๑.....
- ๒.....
- ๓.....
- ๔.....
- ๕.....

ชื่อ สกุล ชั้น เลขที่

ชั้น ป.๓ ภาคเรียนที่ ๑

ชื่อ : _____ สกุล : _____ ชั้น _____ เลขที่ _____

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง วาจาไพเราะ เสนาะเสียงอักษรสูง กลาง ต่ำ

สิ่งที่ฉันทำได้ทำ

☆☆☆ ฉันทำได้ดี ☆☆ ฉันทำได้บ้าง ☆ ฉันยังทำได้ไม่ดี

ระบายสีลงใน ☆ ตามระดับที่ทำได้ และ ✓ ลงใน □ สิ่งที่ยังตั้งใจจะทำให้ดีขึ้น

สิ่งที่ฉันทำได้ทำ	ระดับที่ฉันทำได้	สิ่งที่ฉันตั้งใจจะทำให้ดีขึ้น
๑. วิเคราะห์เรื่องที่อ่าน และนำแก่นความคิดหลักไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้	☆☆☆	☐
๒. คาดคะเนเหตุการณ์ได้	☆☆☆	☐
๓. พุดและอ่านข้อมูลจากแผนภาพได้อย่างเข้าใจ	☆☆☆	☐
๔. พุดและอ่านข้อมูลจากแผนที่ ทำให้เราเข้าใจภูมิประเทศที่เกี่ยวข้องในการดำรงชีวิตได้	☆☆☆	☐
๕. พุดและอ่านข้อมูลหรือข้อเท็จจริงจากแผนภูมิที่แสดงได้อย่างเข้าใจ	☆☆☆	☐
๖. พุดสื่อสารในโอกาสต่าง ๆ ได้ถูกต้องตามหลักการและปรับใช้การพุดในโอกาสต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันได้ตามสถานการณ์อย่างมีมารยาท	☆☆☆	☐

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖
ภาคภูมิใจภาษาไทย ภาษาถิ่น

บทอ่าน เรื่อง ภูมิใจภาษาไทยของเรา
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง ภาคภูมิใจภาษาไทย ภาษาถิ่น
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง ภูมิใจภาษาไทยของเรา(๑)
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

รัฐบาลประกาศให้วันที่ ๒๕ กรกฎาคม ของทุกปีเป็นวันภาษาไทยแห่งชาติ โรงเรียนของน้ำผึ้ง มีการจัดกิจกรรมวันภาษาไทยแห่งชาติ เหมือนเช่นทุกปี เช่น การได้ว่าที่ การประกวดแต่งเรียงความ และ คำประพันธ์ การทายปัญหาคำศัพท์จากพจนานุกรม การแข่งขันอ่านออกเสียง การจัดป้ายนิเทศแสดงผลงานของนักเรียน

เด็กๆ มาช่วยกันเตรียมงานล่วงหน้าในวันหยุด น้ำผึ้งและเพื่อนๆ กลุ่มหนึ่ง ซึ่งรับหน้าที่จัดป้ายนิเทศ พวกเขามาแต่เช้า

“เอ๊ะ! ปานนี้ทำไมตุ้มไม่มาสักที เห็นว่าจะไปซื้อไส้กรอกปิ้งแล้วหายไปเลย”

“มาโน่นแล้ว เป็นอะไรคู่หน้ามูยเลย แล้วไส้กรอกล่ะ”

คู่หูไส้กรอกให้เพื่อนดู พร้อมกับพูดด้วยน้ำเสียงหงุดหงิด “ดูซิ เราบอกแม่ค้าว่า เอาไส้กรอกไม่ไหม้ ๖ ไม้ แต่แม่ค้าเอาไส้กรอกไหม้ๆ มาให้เราทั้งนั้นเลย ขอเปลี่ยนก็ ไม่ยอม แม่ค้าบอกว่าก็เราสั่ง

อย่างนี้ก็ต้องเอาอย่างไรไป”

เพื่อนๆ งงไปชั่วครู่ แต่แล้วก็หัวเราะกันจนแทบกลิ้ง “ไม่ไหม้” กับ “ไหม้ไหม้” เสียงเดียวกันนี่นา

ขณะที่เด็กๆ กำลังตัดตัวอักษรเตรียมจัดป้าย เสียงใครคนหนึ่ง บ่นดังๆ “สระโอหายไปไหน เมื่อกี้ยังเห็นอยู่เลย”

เป็งได้ยินแว่วๆ รีบหันมาตอบทันที “โอไปตักน้ำที่สระ”

จบคำพูดของเป็ง เพื่อนๆ หัวเราะกันดังอ้ออีก “สระโอจะเดินไป สระน้ำได้อย่างไรเป็ง เราถามหาตัวสระ ไม่ได้ถามหานายโอ”

ถึงวันงาน โรงเรียนจัดกิจกรรม
วันภาษาไทยแห่งชาติ เพื่อให้นักเรียน
ร่วมกิจกรรมตามความสนใจ

แก้วตาสนใจการแต่งเรื่อง จึงเดิน
ไปดูป้ายที่จัดแสดงผลงาน มีเรื่อง
หนึ่งที่แก้วตาชอบ คือ เรื่องคุณย่า
ของฉัน ผู้เขียนนำคำที่ออกเสียง
เหมือนกัน แต่เขียนไม่เหมือนกัน
มาแต่งเรื่องได้อย่างน่าสนใจ

คุณย่าของฉัน

คุณย่าเกิดวันพุธ ท่านชอบไปวัดทุกวันศุกร์ เอาดอกพุท
ลีขาวกลิ่นหอม ไปบูชาพระพุทธรูปองค์ใหญ่ คุณย่าบอกว่า
มีความสุขที่ได้ทำอย่างนั้น ถ้าตรงกับวันพระ จะมีการแสดง
พระธรรมเทศนา คุณย่าบอกว่าได้ฟังที่ไรเหมือนได้รับรางวัล
เพราะพระธรรมจะช่วยให้มีปัญญา แก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น
คุณย่าจะถ่ายทอดความรู้นี้ให้แก่ลูกหลานด้วย

พอลับจากวัด คุณย่าบอกพ่อว่า วันเสาร์นี้ถ้ามีเวลาว่าง
ให้ช่วยตัดหญ้าบริเวณเสาไฟฟ้า ใกล้ต้นหว้าที่ท่าน้ำหน้าบ้าน
ด้วย มันรกมากไม่น่าดู คุณย่าสงสัยว่าบริเวณนั้น นอกจาก
จะเป็นที่อยู่อาศัยของพวกสัตว์มีพิษแล้ว ยังอาจเป็นที่หลบซ่อน
ของคนเกเรไม่ซื่อสัตย์และติดยาเสพติดอีกด้วย

ทุกคนมีคุณค่า ไม่ควรเป็นข้าของยาเสพติด เพราะมัน
จะฆ่าเราในภายหลัง

คู่กับโอ มีความแม่นยำเรื่องการอ่านออกเสียง ไม่ว่าจะเป็นคำ
ควบกล้ำ และคำที่มี ร ล ทั้งสองคนนี้จะได้รับคำชมอยู่เสมอ ดังนั้น
คู่กับโอจึงสนใจสมัครแข่งขันอ่านออกเสียง

คู่ได้ใบอ่านดังนี้

ปักเป้าว่าวลอยคว้าง
คูมรดเรียกว่าเพลาน
กรีตามควาญไป
พลีชีพเกียรติสูงเด่น

คูเบื้องล่างปลาปักเป้า
ช่างเจียบเหงาเพลาน
กรีกุ้งใหญ่แหลมแลเห็น
พลีกรรมนำสุโข

โอได้ใบอ่านดังนี้

ไต้ต้นเสลาใกล้เสลาก้อนใหญ่ มีเด็ก ๆ มากมายแท้แทนมา
แข่งขันความหาจอกทองคำที่อยู่ในบ่อน้ำ ซึ่งมีจอกแทนเต็มไปหมด

ผลปรากฏว่า ทั้งคู่และโอได้รับรางวัลทั้งคู่ มีนักเรียนหลายคน
ที่มาสมัครอ่าน แต่ไม่ผ่านเกณฑ์ ต่างมารุมซักถามทั้งคู่ว่าอ่านอย่างไร
เพราะมีบางคำที่สะกดเหมือนกัน คู่และโอจึงบอกวิธี
สังเกตความข้างเคียงและฝึกอ่านในใจก่อนที่จะ
อ่านออกเสียงคำนั้น เด็ก ๆ ได้ฟังก็พอใจ

เด็ก ๆ พูดกันว่า กิจกรรมภาษาไทย
นี้สนุกดี ไม่น่าจะมีเฉพาะวันภาษาไทยแห่ง
ชาติเท่านั้น น่าจะมีทุกวัน เพราะภาษาไทย
เป็นภาษาของเรา เป็นศักดิ์ศรีของชาติที่
คนไทยทุกคนควรภูมิใจ

ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง การเขียนสรุปความรู้
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง ภาควิชาภาษาไทย ภาษาถิ่น
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง ภูมิใจภาษาไทยของเรา (๒)
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

การเขียนสรุปความรู้

การเขียนสรุปความรู้

การเขียนสรุปความรู้ เป็นการสรุปเรื่องราวจากการอ่านหนังสือ หรือจากการฟัง การชมสิ่งใดสิ่งหนึ่งและเป็นความรู้ที่ควรจดจำ หากไม่จดหรือเขียนสรุปอาจลืมได้

การเขียนสรุปความรู้โดยใช้สำนวนภาษาของผู้เขียนจะช่วยให้การเรียนรู้วิชาต่าง ๆ ช่วยเตือนความจำ และใช้ในการทบทวนความรู้

วิธีการเขียนสรุปความรู้

๑. อ่านเรื่อง หรือข้อความอย่างรอบคอบ
๒. ขีดเส้นใต้ข้อความที่เป็นสาระสำคัญที่เป็นความรู้ มีหลักในการขีดเส้นใต้ ดังนี้
 - ๒.๑ สังเกตชื่อเรื่องที่อ่าน คือเรื่องอะไร
 - ๒.๒ ตั้งคำถาม “ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร ผลเป็นอย่างไร”
 - ๒.๓ สาระสำคัญที่เป็นความรู้ คืออะไร
๓. นำข้อความที่ขีดเส้นใต้ มารวมข้อความอย่างย่อ ๆ ไม่ต้องเขียนรายละเอียด
๔. เรียบเรียงข้อความให้ได้ความสมบูรณ์ ด้วยสำนวนภาษาของตนเอง
๕. เขียนสรุปความรู้อย่างเป็นระเบียบ ด้วยลายมือสวยงาม
๖. บอกที่มาของความรู้ นั้น เช่น
 - มาจากหนังสือเรื่องใด ใครแต่ง
 - จากการดู หรือชมสถานที่ใด เมื่อใด (บอกวัน เดือน ปี ที่บันทึก)

บทอ่าน เรื่อง ในโลกนี้มีอะไรเป็นไทยแท้
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง ภาควุมิใจภาษาไทย ภาษาถิ่น
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง บทอาขยานเรื่องในโลกนี้มีอะไรเป็นไทยแท้
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

อ่านเสริม

ในโลกนี้มีอะไรเป็นไทยแท้

<p>ในโลกนี้มีอะไรเป็นไทยแท้ ทั้งคนมีคนจนแต่ต้นมา เด็กตะโกนกึกก้องร้องเรียกแม่ ไม่มีต่างภาษามาปะปน แม่อยากให้ลูกรักได้พักผ่อน สำเนียงกล่อมร่ายร้องทำนองไทย พอโตขึ้นส่งเจ้าเข้าโรงเรียน ภาษาไทยนั้นได้พัฒนา บ้างชอบอ่านถ้อยคำทำนองเสนาะ มีเสียงวรรณยุกต์ทุกทุกชั้น ฉะนั้นหรือจะไม่ให้รักเจ้า เกิดเป็นไทยคนหนึ่งเราจึงมี</p>	<p>ของไทยแน่นั้นหรือคือภาษา ใช้ภาษาไทยทั่วทุกตัวคน เริ่มใช้คำไทยแท้มาแต่ต้น ทุกทุกคนก็สุขสบายใจ ก็ไกวเปลให้นอนจนหลับไหล ตีตู่แต่สมัยโบราณมา ได้เริ่มอ่านเริ่มเขียนเรียนภาษา เป็นภาษาขีดเขียนให้เรียนกัน ภาษาไทยไพเราะไม่แปรผัน ชับร้องกันได้ง่ายคล้ายดนตรี ภาษาไทยของเรามีศักดิ์ศรี ของดีดีชื่อว่า “ภาษาไทย”</p>
--	---

(ท่อมหลวงปิ่น มาลากุล, ในโลกนี้มีอะไรเป็นไทยแท้.)

ใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง ภาษาถิ่นใต้
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง ภาคภูมิใจภาษาไทย ภาษาถิ่น
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง ภาษาไทยมาตรฐานกับภาษาถิ่นใต้
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

ภาษาถิ่นใต้

ภาษาถิ่นใต้ เป็นภาษาที่มีสำเนียงที่รวดเร็ว มักจะเป็นคำพูดห้วน ๆ สั้น ๆ
 และมักลงท้ายประโยคด้วยคำว่า หา เล่า ตะ เหนอ

คำ	ความหมาย	คำ	ความหมาย
โกปี้	กาแฟ	โตน	น้ำตก
ซี้ฮก	โกหก	ต่อเช้า	พุ่มนี้
หรอย	อร่อย	ตีป्ली, ลูกเผ็ด	เผ็ด
ลอกอ	มะละกอ	ลาต้า	อาการบ้ำจี้
ยานัด	สับปะรด	สัมนาว	มะนาว
คกง	ข้าวโพด	หยบ	ช้อน, แอบ
แตงจิ้น	แตงโม	หวังเหวิด	กังวล, เป็นห่วง
พุงปลา	ไต่ปลา	หวิบ	โกรธ
หลบบ้าน	กลับบ้าน	ແหลง	พูด
เคย	กะปิ	ยิก	ไล่
ซี้ซิด	ซี้เหนียว	แซบ	รีบ
แต่วา	เมือวาน	หวันมั่งมั่ง	โพล่เพล้
น้ำซุบ	น้ำพริก	หล่าว	อีกแล้ว
เนือย	หิว, อ่อนแรง	งูบองหลา	งูจงอาง

แนวคิดสำคัญ ภาษาไทยมาตรฐานเป็นภาษาไทยที่ใช้
 สื่อสารทางราชการและในการศึกษาทั่วประเทศ เราควรเรียนรู้
 เพื่อให้เข้าใจภาษาและวัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่นและเรียน
 ภาษาไทยมาตรฐานเพื่อใช้ให้ถูกต้องในโอกาสที่เหมาะสม

ใบงานที่ ๑ เรื่อง ภาษาถิ่นใต้
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง ภาคภูมิใจภาษาไทย ภาษาถิ่น
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง ภาษาไทยมาตรฐานกับภาษาถิ่นใต้
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง ตอนที่ ๑ อ่านคำภาษาไทยมาตรฐาน แล้วเขียนเป็นคำภาษาถิ่นใต้

ข้อ	ภาษาไทยมาตรฐาน	ภาษาถิ่นใต้
๑	ฝรั่ง
๒	กังวล/เป็นห่วง
๓	กะปิ
๔	สบายดีไหม
๕	โพล้เพล้
๖	ดู/มอง
๗	มะละกอ
๘	พุดปด
๙	สับปะรด
๑๐	กลับบ้าน
๑๑	รีบ
๑๒	น้ำพริก
๑๓	แกงไตปลา
๑๔	มะนาว
๑๕	ช้อน/แอบ

คำชี้แจง ตอนที่ ๒ พิจารณาคำที่ขีดเส้นใต้ แล้วนำมาเขียนเป็นประโยคที่เป็นภาษาถิ่นใต้ แล้วฝึกพูดกับเพื่อน

๑. ฉัน กิน ขนมจีน ที่ ตลาด

คำตอบ

๒. แกง ไตปลา ถ้วยนี้ อร่อย จริง ๆ

คำตอบ

๓. ฉัน พูด ว่า กะละมัง อันนี้ใช้ได้ดี

คำตอบ

๔. ข้าว ยำร้านนี้ อร่อย จัง เลย

คำตอบ

๕. อย่า พูด โกหก นะ

คำตอบ

ชื่อ สกุล ชั้น เลขที่

ใบความรู้ที่ ๓ เรื่อง ภาษาถิ่นเหนือ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ภาคภูมิใจภาษาไทย ภาษาถิ่น
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ภาษาไทยมาตรฐานกับภาษาถิ่นเหนือ
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

ภาษาถิ่นเหนือ

ภาษาไทยมาตรฐาน หมายถึง ภาษาไทยที่ใช้พูด เขียน ติดต่อสื่อสารกันโดยทั่วไป เป็นภาษาประจำชาติที่คนส่วนใหญ่ในประเทศไทยใช้ในการศึกษาติดต่อกัน และใช้ในราชการ

ภาษาไทยถิ่น เป็นภาษาที่ใช้สื่อสารกันเฉพาะตามท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่งมีความแตกต่างกันตามท้องถิ่นที่อยู่บนแต่ละพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ ภาษาถิ่นเป็นเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของท้องถิ่นที่เราควรรักษาไว้ใช้ให้ถูกต้อง เพื่อเป็นมรดกของชาติต่อไป ภาษาไทยถิ่นจำแนกตามภาษาศาสตร์ได้ ๔ ประเภท คือ

ภาษาถิ่นเหนือ ภาษาถิ่นอีสาน ภาษาถิ่นกลาง และภาษาถิ่นใต้ นิยมเรียกสั้น ๆ ว่า ภาษาเหนือ ภาษาอีสาน ภาษากลาง และภาษาใต้

ภาษาถิ่นกลาง เป็นภาษาที่ใช้ทั่วไปเป็นมาตรฐานเหมือนกันทั่วประเทศ นอกจากเป็นภาษาราชการของชาวกรุงเทพฯ

ภาษาถิ่นเหนือ เป็นภาษาที่มีเสียงการออกเสียงที่โดดเด่น เช่น คำที่ภาษาไทยมาตรฐานใช้ ร ภาษาถิ่นเหนือจะเป็น ฮ และมีกลายท้ายประโยคพูดอย่างอ่อนหวานด้วยคำว่า “เจ้า”

ประโยชน์ของการศึกษาภาษาไทยถิ่น

ทำให้ทราบว่าภาษาที่ใช้ในการสื่อสารในประเทศไทยมีความหลากหลายเข้าใจความหมายของคำภาษาถิ่นต่าง ๆ และเป็นการอนุรักษ์ภาษาถิ่นให้คงอยู่ต่อไป

ตัวอย่างคำภาษาถิ่นเหนือ

คำ	ความหมาย	คำ	ความหมาย
อู้	พูด	กาด	ตลาด
ลำ/ลำขนาด	อ่อย/มาก	ง่าว	โง่
เป็น	ฉัน	ป้อ	พ่อ
ขนมเส้น	ขนมจีน	แอ่ว	เที่ยว
บะก้วยเต็ด	มะละกอ	ตุง	ธง
ขี้จู้	พูดปด	เยยะ	ทำ
ละอ่อน	เด็ก	ตุ้เจ้า	พระ
เตี้ยว	กางเกง	เมื่อย	เป็นไข้ไม่สบาย
ข้าเจ้า	ฉัน	จ้อง	รุ่ม
ม่วนแต่ ะ	สนุกมาก	ปี้	พี่
กั้น	กั้น	หมู่เฮา	พวกเรา

แนวคิดสำคัญ ภาษาไทยมาตรฐานเป็นภาษาไทยที่ใช้สื่อสารทางราชการและในการศึกษาทั่วประเทศ เราควรเรียนรู้เพื่อให้เข้าใจภาษาและวัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่นและเรียนภาษาไทยมาตรฐานเพื่อใช้ให้ถูกต้องในโอกาสที่เหมาะสม

แผนผังความคิด

สรุปความรู้เรื่องภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่น

ใบงานที่ ๒ เรื่อง ภาษาถิ่นเหนือ
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง ภาคภูมิใจภาษาไทย ภาษาถิ่น
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง ภาษาไทยมาตรฐานกับภาษาถิ่นเหนือ
รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง ตอนที่ ๑ อ่านคำภาษาไทยมาตรฐาน แล้วเขียนเป็นคำภาษาถิ่นเหนือ

ข้อ	ภาษาไทยมาตรฐาน	ภาษาถิ่นเหนือ
๑	ตลาด
๒	กางเกง
๓	อร้อย
๔	รัก
๕	ฉั้น
๖	มะละกอ
๗	พระ
๘	พูด
๙	เที่ยว
๑๐	ธง
๑๑	พี่
๑๒	สนุกมาก
๑๓	ร่วม
๑๔	โกหก
๑๕	เด็ก

คำชี้แจง ตอนที่ ๒ พิจารณาคำที่ขีดเส้นใต้ แล้วนำมาเขียนเป็นประโยคที่เป็นภาษาถิ่นเหนือ แล้วฝึกพูดกับเพื่อน

๑. วันนี้ ฉัน กางร่ม ไป เที่ยว ตลาด สนุก มาก

คำตอบ

๒. พ่อ ไป ซื้อ ขนม จิ้น

คำตอบ

๓. ขนม จิ้น อร่อย มาก

คำตอบ

๔. พี่ มาก กัน ก็ คน ครับ

คำตอบ

๕. พวก เรา มาก กัน ๔ คน คะ

คำตอบ

ชื่อ สกุล ชั้น เลขที่

ใบความรู้ที่ ๔ เรื่อง ภาษาถิ่นอีสาน
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง ภาควุมิใจภาษาไทย ภาษาถิ่น
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง ภาษาไทยมาตรฐานกับภาษาถิ่นอีสาน
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

ภาษาถิ่นอีสาน

ภาษาถิ่นอีสาน เป็นภาษาที่สำเนียงคั่นหูเป็นอย่างดี ใช้พูดกันในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีลักษณะเฉพาะของตนเอง มักลงท้ายประโยคพูดว่า เต๋อ นอ แนน แนน

ตัวอย่างคำภาษาถิ่นอีสาน

คำ	ความหมาย	คำ	ความหมาย
บักหุ้ง	มะละกอ	เว๋า	พูด
บักนัด	สับปะรด	ย่าง	เดิน
บักสีดา	ฝรั่ง	แล่น	วิ่งหนี
กะปอม	กึ่งกำ	หนวย	หงุดหงิด
อ้าย	พี่	หั่ว	หัวเราะ
ช่อย	ฉัน/ผม	คิดฮอด	คิดถึง
จอก	แก้วน้ำ	เลาะ	เที่ยว
เกิบ	รองเท้า	ฮัก	รัก
ผู้ใต้	ใคร	ม่วน/ม่วนหลาย	สนุกมาก
จั้งซัน	อย่างนั้น	ขี้ตั่ว	โกหก
จั้งใต้	อย่างไร	โหด, สุน	โกรธ
แซ่บ	อร่อย	แม่น	ใช่
เบ็ง	ดู	เมื่อบ้าน	กลับบ้าน

ใบงานที่ ๓ เรื่อง ภาษาถิ่นอีสาน
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง ภาคภูมิใจภาษาไทย ภาษาถิ่น
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง ภาษาไทยมาตรฐานกับภาษาถิ่นอีสาน
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง ตอนที่ ๑ อ่านคำภาษาไทยมาตรฐาน แล้วเขียนเป็นคำภาษาถิ่นอีสาน

ข้อ	ภาษาไทยมาตรฐาน	ภาษาถิ่นอีสาน
๑	คิดถึง
๒	รองเท้า
๓	อ่อย
๔	รัก
๕	ฉัน
๖	มะละกอ
๗	กึ่งกำ
๘	พูด
๙	เที่ยว
๑๐	เดิน
๑๑	พี่
๑๒	สนุกมาก
๑๓	โกรธ
๑๔	โกหก
๑๕	กลับบ้าน

คำชี้แจง ตอนที่ ๒ พิจารณาประโยคภาษาอีสานต่อไปนี้ แล้วนำมาเขียนเป็นประโยคที่เป็นภาษาไทยมาตรฐาน แล้วฝึกพูดกับเพื่อน

๑. ย่างจนเกิบขาดเปิดแล้ว

คำตอบ

๒. กินเข้าเหล่ายัง

คำตอบ

๓. ฟ่าว ๆ เตื่อ อ้ายถ่าโดนแล้ว

คำตอบ

๔. ไปเบิ่งหมอลำนำอ้ายบอมมือนี้

คำตอบ

๕. อ้ายถ่าอยู่เฮือนเตื่อ

คำตอบ

ชื่อ สกุล ชั้น เลขที่

ใบความรู้ที่ ๕ เรื่อง คำพ้องรูป
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง ภาควงมิจภาษาไทย ภาษาถิ่น
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง คำพ้องรูป
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำพ้อง

คำพ้อง คือคำที่มีการเขียนหรืออ่านออกเสียงเหมือนกัน แบ่งเป็น ๒ ชนิด คือ คำพ้องรูปและคำพ้องเสียง

คำพ้องรูป คือ คำที่เขียนเหมือนกัน แต่ออกเสียงต่างกันและมีความหมายต่างกัน ในการอ่านจึงต้องระวัง การอ่านคำพ้องรูปให้ถูกต้องและสื่อความหมายได้ตรงตามเจตนาของสารต้องอาศัยบริบท

ลักษณะของคำพ้องรูป

- ๑) เขียนเหมือนกัน
- ๒) ออกเสียงต่างกัน
- ๓) ความหมายต่างกัน

ตัวอย่าง

๑) สระ	อ่านว่า	สระ	หมายถึง	แอ่งน้ำ
๒) สระ	อ่านว่า	สระ - หาระ	หมายถึง	ตัวอักษรที่ใช้ประกอบกับพยัญชนะ
๓) เพลา	อ่านว่า	เพลา	หมายถึง	แกนสำหรับสอดในดุมรถ
๔) เพลา	อ่านว่า	เพ - ลา	หมายถึง	เวลา
๕) แخم	อ่านว่า	แخم	หมายถึง	ไม้ล้มลุกชนิดหนึ่ง
๖) แخم	อ่านว่า	ชะ - แม	หมายถึง	ชาวเขมร
๗) ปักเป้า	อ่านว่า	ปัก - เป้า	หมายถึง	ว้าวชนิดหนึ่ง
๘) ปักเป้า	อ่านว่า	ปัก - กะ - เป้า	หมายถึง	ปลาชนิดหนึ่ง

ใบงานที่ ๔ เรื่อง คำพ้องรูป
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง ภาควิชาภาษาไทย ภาษาถิ่น
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง คำพ้องรูป
รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง ให้จับคู่คำพ้องรูปกับความหมายให้ตรงกัน โดยนำอักษรที่กำกับ
ความหมายมาเขียนลงในช่องว่างหน้าหมายเลขลำดับข้อให้ถูกต้อง

คำ	ความหมาย
๑. กวี (กะ - วี)	ก. ครู
๒. กวี (กรี)	ข. ชื่อปลาชนิดหนึ่ง
๓. แซม (แซม)	ค. ชื่อว่าวไทย
๔. แซม (ซะ - แม)	ง. หญ้า
๕. ปักเป้า (ปัก - เป้า)	จ. ภาชนะชนิดหนึ่งรูปกลม ๆ, ยาชัน
๖. ปักเป้า (ปัก-กะ-เป้า)	ฉ. เครื่องหมายบอกเขตโบสถ์
๗. เสมอ (เส - มา)	ช. คนเขมร
๘. เสมอ (สะ - เหมา)	ซ. กระดุกแหลมที่หิ้วกึ่ง
๙. ครู (ครุ)	ฅ. ชื่อพรรณไม้ชนิดหนึ่ง
๑๐. ครู (คะ - รุ)	ญ. ช้าง

ชื่อ สกฤ ชั้น เลขที่

ใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง คำพ้องเสียง
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ภาคภูมิใจภาษาไทย ภาษาถิ่น
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง คำพ้องเสียง
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำพ้อง

คำพ้อง คือคำที่มีการเขียนหรืออ่านออกเสียงเหมือนกัน แบ่งเป็น ๒ ชนิด คือ คำพ้องรูปและคำพ้องเสียง

คำพ้องเสียง คือ คำที่ออกเสียงเหมือนกัน เขียนต่างกัน และมีความหมายต่างกัน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

๑. ที่อ่านออกเสียงว่า “กัน”

กัน	หมายถึง	บัง, ห้าม
กันต์	หมายถึง	โกน, ตัด
กรรณ	หมายถึง	หู
กัณฐ์	หมายถึง	คอ
กัลป์	หมายถึง	ระยะเวลาอันยาวนาน
กันยั	หมายถึง	ชื่อราศีที่ ๖
กัณฑ์	หมายถึง	ข้อความที่แต่งเป็น คำเทศน์เรื่องหนึ่ง ๆ

๒. คำที่อ่านออกเสียงว่า “กาน”

กาน	หมายถึง	ตัด, ราน
การ	หมายถึง	กิจ, ธุระ, งาน
กาล	หมายถึง	เวลา
กานท์	หมายถึง	บทกลอน
กาฬ	หมายถึง	ดำ
กานต์	หมายถึง	เป็นที่รัก
การณั	หมายถึง	เหตุ

๓. คำที่อ่านออกเสียงว่า “กุด”

กุด	หมายถึง	บึง, ลำน้ำ, ต้วน, เทียน
กุกิ	หมายถึง	เรือนสำหรับพระภิกษุ, เณร
กุกุ	หมายถึง	ยอด

๔. คำที่อ่านออกเสียงว่า “เกต”

เกต	หมายถึง	ชื่อต้นไม้, ปลาน้ำจืด, ลูกอุน
เกตุ	หมายถึง	ชื่อดาว, ธง
เกศ	หมายถึง	ผม

๕. ที่อ่านออกเสียงว่า “ขัน”

ขัน	หมายถึง	ภาชนะสำหรับตักน้ำ, ทำ ให้ตั้งโดยวิธีหมน, แข็งแรง
ขันท์	หมายถึง	ภาค, ตอน, ส่วน, ท่อน,
ขันธ	หมายถึง	ตัว, หมู, กอง, พวง
ขรรค์	หมายถึง	ศัตราวุธชนิดหนึ่ง

ใบงานที่ ๕ เรื่อง อ่านและเขียนคำพ้องเสียง
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง ภาคภูมิใจภาษาไทย ภาษาถิ่น
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง คำพ้องเสียง
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนคำพ้องเสียงตรงกับคำที่ขีดเส้นใต้

๑. การงาน _____
๒. ถางหญ้า _____
๓. ชื่อสัตย์ _____
๔. เจ้าถ่าน _____
๕. ท่าทาง _____
๖. น่ารัก _____
๗. รดน้ำ _____
๘. วันศุกร์ _____
๙. พักผ่อน _____
๑๐. สีส้ม _____

ชื่อ สกุล ชั้น เลขที่

ใบความรู้ที่ ๗ เรื่อง การแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง ภาควงุมิใจภาษาไทย ภาษาถิ่น
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง การแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู
รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

การพูดแสดงความคิดเห็น

การพูดแสดงความคิดเห็น หมายถึง การพูดเพื่อแสดงความรู้สึก หรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างมีเหตุผล

ลักษณะของผู้พูดแสดงความคิดเห็นที่ดี

๑. ผู้พูดจะต้องมีความรู้ในเรื่องที่จะแสดงความคิดเห็นเป็นอย่างดี
๒. การแสดงความคิดเห็นในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง มีหลักการแสดงความคิดเห็นในเชิงขัดแย้งและเชิงวิจารณ์ ไม่ลำเอียงเข้าข้างฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด
๓. ใช้ภาษาสุภาพเหมาะสมกับโอกาส โดยเฉพาะการแสดงความคิดเห็นในเชิงขัดแย้งและเชิงวิจารณ์ เพื่อรักษาความสัมพันธ์ที่ดีต่อผู้พูดและผู้ฟัง
๔. การแสดงความคิดเห็นใด ๆ ก็ตาม ควรแสดงความคิดเห็นในเชิงสร้างสรรค์และเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมเป็นสำคัญ

การร่างบทพูดแสดงความคิดเห็น

๑. แนะนำตัวเองก่อนพูด เช่น
“สวัสดีค่ะ/ครับ เพื่อน ๆ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ทุกคน”
๒. ศึกษาเรื่องที่จะพูด โดยการอ่านคำสั่ง หรือตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่จะพูด เช่น
 - เรื่องที่จะพูดคือเรื่องอะไร
 - สาระสำคัญของเรื่องที่จะพูดคืออะไร
 - เรื่องนี้มีผลอย่างไรต่อใคร หรือมีผลต่ออะไรบ้าง
 - เหตุการณ์ / เรื่องนี้ ให้ข้อคิดอะไรบ้าง

ตัวอย่าง

ร่างบทพูดแสดงความคิดเห็น เรื่อง การลอยกระทงด้วยวัสดุธรรมชาติ

สวัสดีครับ เพื่อน ๆ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ทุกคน

ผมเด็กชายวิรัตน์ มีสุข มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการลอยกระทงด้วยวัสดุธรรมชาติ เพราะในปัจจุบันกระทงทำจากโฟมเป็นจำนวนมากทำให้น้ำเน่าเสีย สัตว์น้ำตาย น้ำเน่า เราควรใช้วัสดุจากธรรมชาติทำกระทง เป็นการรักษาความสะอาดและช่วยให้สัตว์น้ำไม่ตาย และรักษาธรรมชาติแก่ลูกหลานต่อไปครับ

ภาพจากหนังสือแบบเรียนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ ของกระทรวงศึกษาธิการ

ใบความรู้ที่ ๘ เรื่อง การเขียนเรื่องตามจินตนาการ (๑)
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง ภาควิชาภาษาไทย ภาษาถิ่น
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง การเขียนเรื่องตามจินตนาการ (๑)
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

การเขียนเรื่องตามจินตนาการจากภาพ

การเขียนเรื่องตามจินตนาการ เป็นการใช้ประสบการณ์ร่วมกับจินตนาการของแต่ละคน โดยดูรายละเอียดต่าง ๆ จากคำหรือจากภาพเป็นพื้นฐานในการจินตนาการเขียนเป็นเรื่องราวที่น่าสนใจหรือสนุกสนานเพลิดเพลินแก่ผู้อ่าน การเขียนเรื่องตามจินตนาการ จากคำหรือจากภาพ ต้องเรียบเรียงเรื่องราวต่าง ๆ ให้มีความเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กัน

หลักการเขียนเรื่องจากภาพ

๑. ดูภาพ แล้วพิจารณารายละเอียดต่าง ๆ ของภาพให้ครบถ้วน
๒. เขียนสิ่งที่เห็นในภาพนั้นให้มากที่สุด
๓. นำสิ่งที่เห็นในภาพมาเชื่อมโยงกับจินตนาการของตนเองแล้วผูกเรื่องราวเชื่อมโยง เหตุการณ์เข้าด้วยกัน
๔. แต่งประโยคเพื่อเรียบเรียงความนึกคิดโดยใช้ความเป็นจริงหรือเหตุการณ์ที่สมจริงเป็นพื้นฐาน
๕. ลำดับเรื่องราวให้ต่อเนื่องตั้งแต่ต้นจนจบ
๖. เขียนเรื่องให้ข้อความต่อเนื่อง
๗. ตรวจสอบ ปรับปรุง แก้ไขเรื่องราวให้สมบูรณ์ และใช้ถ้อยคำให้ถูกต้อง
๘. ตั้งชื่อเรื่องที่น่าสนใจ
๙. เขียนลายมือให้สวยงาม ถูกต้อง อ่านง่าย และเว้นวรรคให้ถูกต้อง

ชื่อ : _____ สกุล : _____ ชั้น _____ เลขที่ _____
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง ภาคภูมิใจภาษาไทย ภาษาถิ่น

สิ่งที่ฉันทำได้ทำ

☆☆☆ ฉันทำได้ดี ☆☆ ฉันทำได้บ้าง ☆ ฉันยังทำได้ไม่ดี

ระบายสีลงใน ☆ ตามระดับที่ทำได้ และ ✓ ลงใน □ สิ่งที่ยังตั้งใจจะทำให้ดีขึ้น

สิ่งที่ฉันทำได้ทำ	ระดับที่ฉันทำได้	สิ่งที่ฉันตั้งใจจะทำให้ดีขึ้น
๑. มีนิสัยรักการอ่านและนำแก่นความคิดหลักไปปรับใช้ใน ชีวิตประจำวัน	☆☆☆	□
๒. เลือกรับข้อมูลที่นำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันรวมทั้ง ช่วยกล่อมเกลาจิตใจนำไปสู่การดำเนินชีวิตที่ดีงาม	☆☆☆	□
๓. ใช้ภาษา ถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจ ความคิด ความรู้สึก และทัศนคติของตนเองอย่างมีเหตุผล	☆☆☆	□
๔. เขียนถ่ายทอดเรื่องตามจินตนาการ และมีความรับผิดชอบ ต่องานเขียนและเขียนอย่างสม่ำเสมอจนมีนิสัยรักการเขียน	☆☆☆	□

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗
อักษรรรษา พาสนุก แสนสุขใจ

บทอ่าน เรื่อง วัดพระแก้ว และสำเพ็ง
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง อักษรรรษา พาสุนัข แสนสุขใจ
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง วัดพระแก้ว และสำเพ็ง (๑)
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

อ่านเสริม เพิ่มความรู้

วัดพระแก้ว

วัดพระแก้ว มีชื่ออย่างเป็นทางการว่า วัดพระศรีรัตนศาสดาราม เป็นวัดที่มีความงดงามเป็นศรีสง่าคู่กรุงเทพมหานคร ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของพระบรมมหาราชวัง พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราชโปรดเกล้าฯ ให้สร้างขึ้นเมื่อ พ.ศ. ๒๓๒๕ พร้อมกับการสร้างพระบรมมหาราชวังและกรุงรัตนโกสินทร์ วัดพระแก้วเป็นที่ประดิษฐานพระแก้วมรกตหรือพระพุทธรูปอัญมณีรัตนปฏิมากร บริเวณผนังด้านในพระระเบียงวัดพระศรีรัตนศาสดาราม มีภาพเขียนเรื่องรามเกียรติ์สวยงามมาก

สำเพ็ง

สำเพ็งเป็นถิ่นที่อยู่อาศัยของคนไทย
เชื้อสายจีนทั้งยังเป็นย่านการค้าที่สำคัญที่สุด
แห่งหนึ่งของกรุงเทพมหานครมาตั้งแต่อดีต

พระบาทสมเด็จพระ
พุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช

ก่อนการสถาปนากรุงรัตนโกสินทร์ สำเพ็งยังเป็นป่าหญ้าเปลี่ยวรก
อยู่นอกกำแพงพระนคร เมื่อพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช
โปรดเกล้าฯ ให้สถาปนากรุงรัตนโกสินทร์เป็นราชธานี จึงโปรดเกล้าฯ ให้
พระยาราชเสนาธิบดีกับพรรคพวกชาวจีนซึ่งตั้งบ้านเรือนอยู่ ณ บริเวณที่มี
พระราชประสงค์จะสร้างพระบรมมหาราชวัง ย้ายไปอยู่ที่สำเพ็งตั้งแต่นั้น

๑๐๐

กาเหว่าที่กลางกรุง

นิตินิการศึกษากาเหว่าที่กลางกรุง
ในพระบรมราชูปถัมภ์

ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง การเขียนบรรยายสถานที่
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง อักษรรรษา พาสุนัข แสนสุขใจ
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง การเขียนบรรยายสถานที่
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

การเขียนบรรยายสถานที่

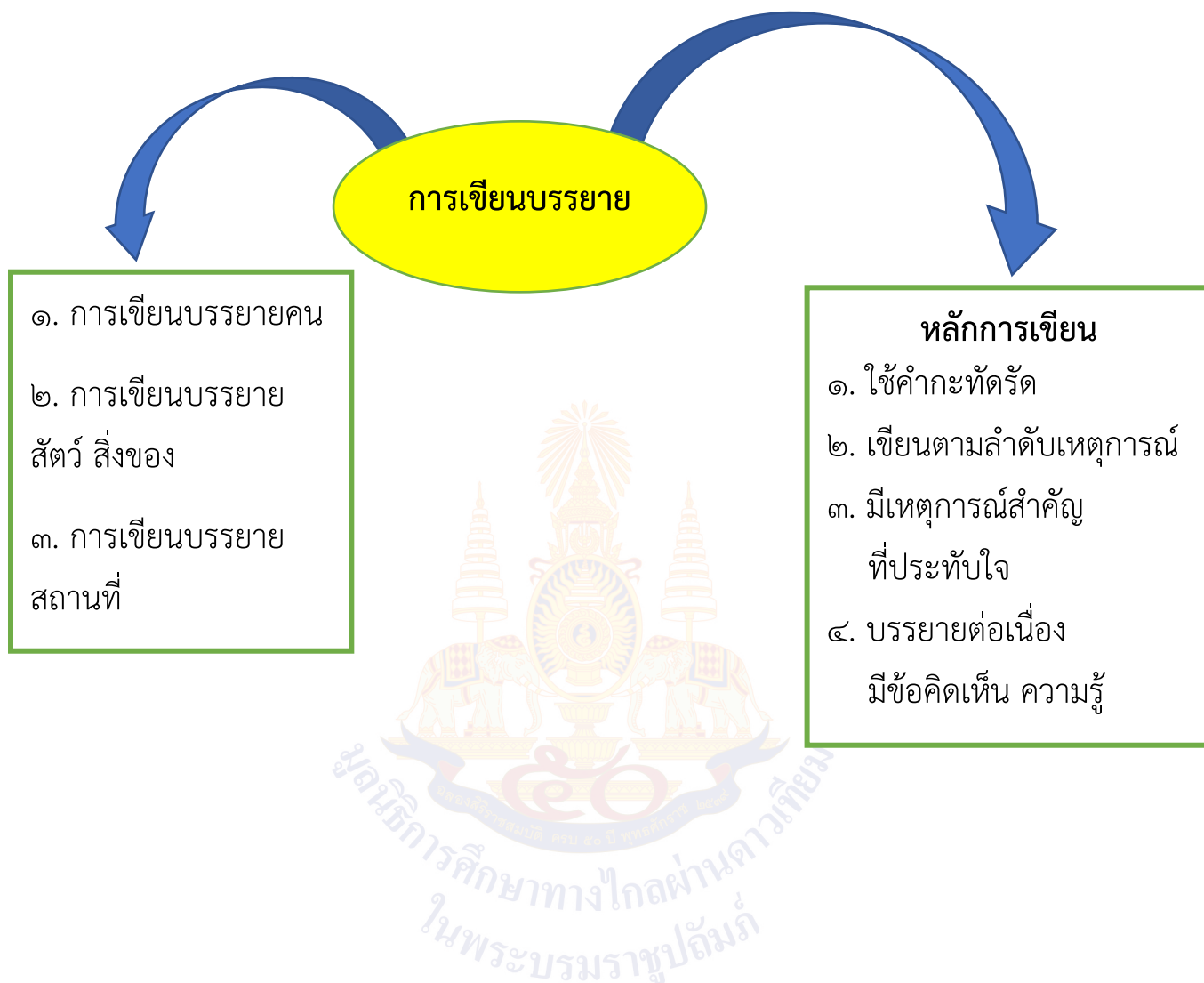
หลักการเขียนบรรยาย

๑. บอกชื่อสถานที่ เช่น
 - อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ อุทยานแห่งแรกของประเทศไทย
๒. บอกที่ตั้ง สถานที่อื่น ๆ ที่อยู่ข้างเคียง เช่น
 - ตั้งอยู่ในเทือกเขาพนมดงรัก
๓. บอกลักษณะภายนอกของสถานที่ เช่น
 - เป็นป่าที่มีต้นไม้สูงใหญ่
 - น้ำในลำธารใสจนเห็นกรวดทราย ปลาว่ายเวียน
๔. บอกลักษณะภายในของสถานที่ เช่น
 - มีสัตว์ป่านานาชนิดมากินน้ำที่ลำธาร
๕. บอกบุคคลที่เกี่ยวข้องกับสถานที่ เช่น
 - พี่ ๆ เจ้าหน้าที่คอยดูแลรักษาป่าและสัตว์ป่า
๖. บอกความรู้สึกและข้อเสนอแนะต่อสถานที่ เช่น
 - ฉันรู้สึกสบายใจและมีความสุขที่ได้มาที่เขาใหญ่ และขอเชิญชวนให้ทุกคนที่มาท่องเที่ยวไม่ทิ้งขยะ และไม่รบกวนสัตว์ป่า

ตัวอย่าง การเขียนบรรยายสถานที่

ฉันมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ซึ่งเป็นอุทยานแห่งแรกของไทย ตั้งอยู่ในเทือกเขาพนมดงรัก ที่มีต้นไม้สูงใหญ่ กิ่งก้านใบแน่นหนาและแผ่กว้าง แสงอาทิตย์ ไม่อาจส่องลอดได้ เบื้องล่างจึงร่มรื่น น้ำในลำธารใสจนเห็นกรวดทราย ปลาว่ายเวียน ทุกวันจะมีสัตว์ป่านานาชนิดมากินน้ำที่ลำธาร พี่ ๆ เจ้าหน้าที่คอยดูแลรักษาป่าและสัตว์ป่าฉันรู้สึกสบายใจและมีความสุขที่ได้มาที่เขาใหญ่ และขอเชิญชวนให้ทุกคนที่มาท่องเที่ยวไม่ทิ้งขยะและไม่รบกวนสัตว์ป่า

แผนผังความคิดเรื่อง การเขียนบรรยาย

ใบงานที่ ๑ เรื่อง การเขียนบรรยายสถานที่
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง อักษรรรษา พาสุนก แสนสุขใจ
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง การเขียนบรรยายสถานที่
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

ชื่อ สกุล ชั้น เลขที่

ใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง การจับใจความสำคัญ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง อักษรหรรษา พาสุนัข แสนสุขใจ
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง การจับใจความสำคัญ
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

การจับใจความสำคัญ

การอ่านจับใจความสำคัญ คือ การอ่านที่มุ่งค้นหาสาระของเรื่อง หรือของหนังสือแต่ละเล่มที่เป็นส่วนใจความสำคัญ และส่วนขยายใจความสำคัญของเรื่อง

ใจความสำคัญของเรื่อง คือ ข้อความที่มีสาระคลุมข้อความอื่น ๆ ในย่อหน้านั้นหรือเรื่องนั้นทั้งหมด

ส่วนขยายใจความสำคัญ เป็นประโยคหรือข้อความที่ขยายเนื้อหาสำคัญให้ชัดเจนขึ้น เช่น การอธิบายความหมาย การยกตัวอย่าง การเปรียบเทียบ เป็นต้น

ประโยคใจความสำคัญมี ๒ ลักษณะ

๑. ประโยคใจความสำคัญที่เขียนไว้อย่างชัดเจน

ได้แก่ ประโยคที่อยู่ตอนต้นย่อหน้า ตอนท้ายย่อหน้า และอยู่ทั้งตอนต้นและตอนท้ายย่อหน้า

ตัวอย่างที่ ๑

ในการบันเทิงและการกีฬา ไม้ไผ่มีส่วนสำคัญร่วมอยู่ด้วยเป็นอันมาก โดยเฉพาะในการทำเครื่องดนตรี อันได้แก่ลูกระนาด อังกะลุง ขลุ่ย เกราะ และส่วนประกอบต่าง ๆ ของการแสดง การเต้นรำ เช่น รำกระทบไม้ รำต่าง ๆ ที่ต้องใช้เครื่องมือทำจากไม้ไผ่ ทำให้การเต้นรำนั้น ๆ งดงามน่าดูเป็นอันมาก สำหรับการกีฬา ไม้ไผ่ใช้ทำโครงว่าวได้ดี

(จาก ความรู้เรื่องไม้ไผ่ ของกรมป่าไม้)

ตัวอย่างที่ ๒

ในป่าที่มีพื้นที่กว้างใหญ่ไพศาลนั้น นอกจากมีต้นไม้ใหญ่จำนวนมากขึ้นอยู่อย่างหนาแน่นนั้น ยังเป็นที่อยู่ของสัตว์ป่านานาชนิด รวมทั้งนก แมลง และสิ่งมีชีวิตขนาดเล็กซึ่งมองไม่เห็นด้วยตาเปล่าเรียกว่า จุลินทรีย์ พืชและสัตว์ในป่าต้องพึ่งพิงอาศัยกันและกัน **ป่าจึงอุดมไปด้วยสิ่งอันเป็นประโยชน์ต่อมนุษย์อย่างมากมาย**
(จากหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง ทรัพยากรที่มีค่าของเรา ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ)

ตัวอย่างที่ ๓

การอ่านหนังสือเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับคนทุกคน โดยเฉพาะนักเรียนต้องถือว่าการอ่านหนังสือเป็นสิ่งสำคัญมากกว่างานอื่น ๆ เพราะวัยนักเรียนจะต้องแสวงหาความรู้เพื่อเตรียมสำหรับชีวิตในวัยผู้ใหญ่ การอ่านหนังสือจะช่วยให้นักเรียนได้รับความรู้กว้างขวาง การอ่านมากทำให้มีความรู้มาก ทำให้สติปัญญาเฉียบแหลม สามารถนำความรู้ไปใช้ในการตัดสินใจได้ถูกต้อง และแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้ ทำให้ชีวิตประสบผลสำเร็จ นอกจากนั้นการอ่านหนังสือยังทำให้นักเรียนได้รับความเพลิดเพลิน และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ **ถ้านักเรียนต้องการเป็นคนรอบรู้ ก็ต้องเป็นนักอ่าน**

๒. ประโยคใจความสำคัญที่ไม่ได้เขียนไว้อย่างชัดเจน

การหาใจความสำคัญจะต้องหาคำสำคัญหรือคำหลัก โดยการตั้งคำถามแล้วตอบคำถามว่า ข้อความในย่อหน้านั้น “ **ตัวละครมีใครบ้าง ใครทำอะไร และผลเป็นอย่างไร**” จากนั้นนำคำสำคัญหรือคำหลักมาเรียบเรียงให้เป็นประโยคใจความสำคัญ

วิธีการหาใจความสำคัญจากนิทาน

๑. อ่านโดยตลอดทั้งเรื่อง เพื่อให้รู้ว่าเรื่องที่อ่านเป็นเรื่องอะไร จุดใดเป็นจุดสำคัญของเรื่อง

๒. อ่านให้ละเอียดอีกครั้ง เพื่อทำความเข้าใจเรื่องราวที่อ่าน

๓. ตั้งคำถามหาคำสำคัญ หรือ คำหลัก ของแต่ละย่อหน้า ดังนี้

- ตัวละครในย่อหน้านี้มีใครบ้าง
- ตัวละครในย่อหน้านี้ทำอะไร
- ผลของการกระทำเป็นอย่างไร

๔. นำคำสำคัญหรือคำหลักมาเรียบเรียงเป็นประโยคใจความสำคัญของแต่ละย่อหน้า

ตัวอย่าง

นิทานเรื่อง ผีกับนกพิราบ

ครั้งหนึ่งผีตัวหนึ่งหล่นลงไปใต้น้ำ และคงจะจมน้ำตายเป็นแน่ ถ้านกพิราบตัวหนึ่งมองไม่เห็นเสียก่อน นกพิราบคาบใบไม้ยื่นให้ผีได้ขึ้นมาได้

วันต่อมาขณะที่นกพิราบกำลังเกาะอยู่บนกิ่งไม้ นายพรานคนหนึ่งเข้ามาในป่า และเอาปืนจ้องจะยิงมัน แต่ผีเห็นเสียก่อน จึงบินไปต่อมือของนายพราน ทำให้มือของนายพรานสั่น กระสุนห่างเป้าไปมาก นกพิราบไม่เป็นอันตราย

(จากเรื่อง ผีกับนกพิราบ ของ ทองสุก เกตุโรจน์ ในหนังสือ สาวเจ้าปัญญา)

ย่อหน้าที่ ๑

๑. ตั้งคำถามหาคำสำคัญหรือคำหลัก

คำถาม	คำสำคัญ หรือคำหลัก
๑. ตัวละครในย่อหน้านี้มีใครบ้าง	ผี กับ นกพิราบ
๒. ตัวละครในย่อหน้านี้ทำอะไร	ผีหล่นน้ำ
๓. ผลของการกระทำเป็นอย่างไร	นกพิราบเห็นจึงคาบใบไม้ยื่นให้ผีได้ขึ้นมาได้

๒. นำคำสำคัญมาเรียบเรียงเป็นประโยคใจความสำคัญ

นกพิราบเห็นผีหล่นน้ำจึงคาบใบไม้ให้ผีได้ขึ้นมาได้

ย่อหน้าที่ ๒

๑. ตั้งคำถามหาคำสำคัญหรือคำหลัก

คำถาม	คำสำคัญ หรือคำหลัก
๑. ตัวละครในย่อหน้านี้มีใครบ้าง	นกพิราบ นายพราน ผี
๒. ตัวละครในย่อหน้านี้ทำอะไร	นายพรานจะยิงนกพิราบ ผีเห็นนายพราน ผีบินไปต่อมือนายพราน
๓. ผลของการกระทำเป็นอย่างไร	นกพิราบไม่เป็นอันตราย

๒. นำคำสำคัญมาเรียบเรียงเป็นประโยคใจความสำคัญ

ผีเห็นนายพรานจะยิงนกพิราบ จึงบินไปต่อมือนายพราน นกพิราบไม่เป็นอันตราย

๓. ใจความสำคัญนิทานเรื่องผีกับนกพิราบ

นำสิ่งที่สรุปทั้ง ๒ ย่อหน้า มาเรียบเรียงเป็นใจความสำคัญใหม่ด้วยภาษาของตนเอง

นกพิราบเห็นผีหล่นน้ำจึงคาบใบไม้ให้ผีได้ขึ้นมาได้ ต่อมาผีเห็นนายพรานจะยิงนกพิราบ จึงบินไปต่อมือนายพราน นกพิราบไม่เป็นอันตราย

ตัวอย่าง

นิทานเรื่อง หมาป่ากับนกกระสา

หมาป่าตัวหนึ่งสวาปามอาหารอย่างตะกละตะกลามจนก้างติดขวางคอหอยของมัน จะกลืนก็ไม่เข้าจะคายก็ไม่ออก มันจะกินอะไรอย่างอื่นก็ไม่ได้ นั่นคือสถานการณ์สุดเลวร้ายสำหรับเจ้าหมาป่าจอมตะกละ มันจึงรีบวิ่งแจ้นไปหานกกระสา มันมั่นใจว่าด้วยคอและจะงอยปากอันยาวของนกกระสา คงพอที่จะล้วงลงไปคีบก้างออกมาได้อย่างง่ายดาย

หมาป่าบอกนกกระสาว่า “ข้าจะตอบแทนเจ้าอย่างงามเลยทีเดียว หากเจ้าดึงก้างออกมาให้ข้าได้” เจ้านกกระสาลำบากใจมากกับการมุดหัวเข้าไปในคอหอยหมาป่า แต่มันเป็นสัตว์ที่มีความละโมภโดยธรรมชาติ มันจึงทำตามที่หมาป่าขอร้อง

พอหมาป่ารู้สึกกก้างชิ้นนั้นหลุดออกมาแล้ว มันก็เดินจากไป “แล้วรางวัลของข้าล่ะ” เจ้านกกระสาร้องเรียกด้วยน้ำเสียงร้อนรน “ว่าไงนะ” เจ้าหมาป่าคำรามพร้อมกับเดินไปเดินมา “เจ้ายังไม่ได้มันไปอีกหรือไง ยังไม่พออีกหรือที่ข้าปล่อยให้เจ้า มุดหัวลงไป ในปากของข้า โดยที่ข้าไม่จับคอของเจ้าเสียนะ”

นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า อย่าคาดหวังผลตอบแทนจากการรับใช้คนพาล

ย่อหน้าที่ ๑

๓. ตั้งคำถามหาคำสำคัญหรือคำหลัก

คำถาม	คำสำคัญ หรือคำหลัก
๑. ตัวละครในย่อหน้านี้มีใครบ้าง	หมาป่า
๒. ตัวละครในย่อหน้านี้ทำอะไร	หมาป่ากินอาหารอย่างตะกละตะกลาม
๓. ผลของการกระทำเป็นอย่างไร	ก้างติดคอหมาป่า

๔. นำคำสำคัญมาเรียงเรียงเป็นประโยคใจความสำคัญ

หมาป่ากินอาหารจนกระดุกติดคอ

ย่อหน้าที่ ๒

๒. ตั้งคำถามหาคำสำคัญหรือคำหลัก

คำถาม	คำสำคัญ หรือคำหลัก
๑. ตัวละครในย่อหน้านี้มีใครบ้าง	หมาป่ากับนกกระสา
๒. ตัวละครในย่อหน้านี้ทำอะไร	หมาป่าไปขอให้นกกระสาช่วย และจะให้รางวัล
๓. ผลของการกระทำเป็นอย่างไร	นกกระสาช่วยเพราะอยากได้รางวัล

๒. นำคำสำคัญมาเรียบเรียงเป็นประโยคใจความสำคัญ

หมาป่าให้นกกระสาช่วยและจะให้รางวัล

ย่อหน้าที่ ๓

๑. ตั้งคำถามหาคำสำคัญหรือคำหลัก

คำถาม	คำสำคัญ หรือคำหลัก
๑. ตัวละครในย่อหน้านี้มีใครบ้าง	หมาป่ากับนกกระสา
๒. ตัวละครในย่อหน้านี้ทำอะไร	นกกระสาคาบแก๊งออกมา และทวงรางวัล
๓. ผลของการกระทำเป็นอย่างไร	หมาป่าไม่ให้รางวัลและไล่นกกระสา นกกระสาต้องหนีไป

๒. นำคำสำคัญมาเรียบเรียงเป็นประโยคใจความสำคัญ

นกกระสาคาบแก๊งออกมาและทวงรางวัล หมาป่าไม่ให้และไล่นกกระสา

๓. ใจความสำคัญนิทานเรื่องผึ่งกับนกพิราบ

นำสิ่งที่สรุปทั้ง ๓ ย่อหน้า มาเรียบเรียงเป็นใจความสำคัญใหม่ด้วยภาษาของตนเอง

**หมาป่ากินอาหารแก๊งติดคอ จึงให้นกกระสาช่วยและจะให้รางวัล
นกกระสาคาบแก๊งออกมาแต่หมาป่าไม่ให้รางวัลและไล่นกกระสา**

การตั้งคำถาม เป็นการแสวงหาความรู้ที่มีประสิทธิภาพ ก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่พัฒนาทักษะการคิด การตีความ การไตร่ตรอง การถ่ายทอดความคิด สามารถนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงการเรียนรู้

หลักการตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผล

๑. ก่อนที่จะมีการตั้งคำถามนั้นเราก็ควรตั้งใจอ่านทำความเข้าใจกับเรื่องนั้น ๆ
๒. มีการจดบันทึกระหว่างการอ่าน ในเรื่องที่สนใจหรือมีข้อสงสัย
๓. จับใจความหรือประเด็นสำคัญของเรื่องให้อ่านให้ได้
๔. ตั้งคำถามที่ชัดเจนตรงประเด็นไม่กำกวม
๕. ตั้งคำถามให้เหมาะสม ถูกกาลเทศะ
๖. ใช้ภาษาที่สุภาพ เข้าใจง่าย และใช้เหตุผลมากกว่าอารมณ์หรืออคติ
๗. มีความคิดสร้างสรรค์ รู้จักคิดหลายแง่มุม เพื่อจะได้คำถามที่หลากหลายแนวคิด
๘. ตอบคำถามด้วยความเป็นเหตุและเป็นผล

ใบความรู้ที่ ๓ เรื่อง เพลงกล่อมเด็กสี่ภาค
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง อักษรหรรษา พาสุนัข แสนสุขใจ
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง เพลงกล่อมเด็กสี่ภาค
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

เพลงกล่อมเด็กสี่ภาค

ลักษณะของเพลงกล่อมเด็กภาคกลาง

ลักษณะเนื้อหาของเพลงกล่อมเด็กภาคกลางโดยทั่วไปมีเนื้อร้องคล้ายบทร้อยกรอง แต่ในวรรคแรกมักกล่าวถึง สิ่งที่น่ามาขับกล่อม และ ลงท้ายด้วยคำว่า “เอ๋ย” “เจ้านกเขาเอ๋ย” “เจ้านกเอี้ยงเอ๋ย” “เจ้ากาละเกดเอ๋ย” ฯลฯ เช่น

เพลง เจ้านกเอี้ยงเอ๋ย

นกเอี้ยงเอ๋ย	มาเลี้ยงความเฒ่า
ควายกินข้าว	นกเอี้ยงหัวโต
ไปจับต้นโพธิ์	หัวโตแล้วแล
จับต้นแค	เหลียวแลลงมา
จับต้นข่า	ขาดแม่ให้
จับต้นตะไคร้	ร้องให้หึง หึง
จับต้นขิง	เขายิงเอาตาย

ลักษณะของเพลงกล่อมเด็กภาคอีสาน

ลักษณะเนื้อหาของเพลงกล่อมเด็กภาคอีสานโดยทั่วไปมีเนื้อร้องคล้ายบทร้อยกรอง แต่ถ้อยคำแสดงถึงลักษณะของท้องถิ่นเช่นเดียวกับเพลงกล่อมเด็กของท้องถิ่นอื่น ๆ เพลงกล่อมเด็กอีสานในบางท้องถิ่น เรียกว่า เพลงก่อม เพลงสอนสาเด้อ เพลงกล่อมเด็กอีสาน มักจะเริ่มต้นวรรคแรกด้วยคำว่า “นอนสาหล่า หลับตา แม่ซีก่อม นอนชะเด้อ หล่า นอนสาแม่สิ่ก่อม” ฯลฯ เช่น

นอนสาหล่าหลับตาแม่มกลม	นอนตื่นแล้วจั่งหลุกกินนม
กินนมไต่บ่ปานนมแม่	กินนมแม่มั่นแซบมันหวาน
มันหวานลงหวานลงคือกล้วย	หวานจ้วย ๆ ใส่ปากคำแพง
เอ้อ ฮะ เอ้อ ฮะ	เอ้อ ฮะ เอ้อ.....

ลักษณะของเพลงกล่อมเด็กภาคเหนือ

ลักษณะเนื้อหาของเพลงกล่อมเด็กภาคเหนือโดยทั่วไปเรียกว่า เพลงอ้อ เพลงกล่อมเด็กภาคเหนือมีลักษณะสัมผัสและจำนวนคำไม่แน่นอน ขึ้นอยู่กับผู้ร้องกล่อม เนื้อหาของเพลงมักมี คำว่า “อ้อ...” หรือ “จา” แทรกอยู่ในวรรคแรกและวรรคสุดท้ายของเพลงกล่อมเด็ก เช่น

อ้อ อ้อ อ้อ จา จา	หลับสองตา
แม่มั่นไปนานอกบ้าน	ไปเก็บบ่าลูกสักมาใส่ส้า
มาเก็บบ่าเชื่อม้ามาใส่กรวย	อ้อ อ้อ อ้อ จา จา

ลักษณะของเพลงกล่อมเด็กภาคใต้

ลักษณะของเนื้อหาเพลงกล่อมเด็กภาคใต้โดยทั่วไปจะใช้ถ้อยคำง่าย ๆ มีเสียงคล้องจองกันแต่ไม่ได้บังคับลักษณะสัมผัส สามารถยืดหยุ่นได้ตามทำนองของผู้ขับกล่อม เพลงกล่อมเด็กภาคใต้ในแต่ละท้องถิ่นอาจเรียกชื่อแตกต่างกัน เช่น เพลงชาน้อง เพลงร้องเรือ หรือน้องนอน เพลงกล่อมเด็กภาคใต้โดยทั่วไป วรรคแรกของเพลงกล่อมเด็กภาคใต้โดยทั่วไป วรรคแรกของเพลงกล่อมเด็กมักขึ้นต้นด้วยคำว่า “ฮาเอ้อ” หรือ “ฮาเหอ” เช่น

เดือนหกเหอ	คางคกไถนา
นางเขียดดอนกล้า	นางแม่ชุนาหมันข้างดำ
หอยข้าวหอยโข่ง	โค้งโค้งจวกมายังคำ
แมงดาตาตำ	โหย้เรินช่างเลี้ยงน้องเหอ...

ใบความรู้ที่ ๔ เรื่อง การพูดเล่าเหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง อักษรหรรษา พาสุนัข แสนสุขใจ
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง การพูดเล่าเหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

การพูดเล่าเหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน

การพูดเล่าเหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน การพูดเล่าเหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน เป็นการเล่าเรื่องที่เกิดขึ้นกับตนเอง ผู้พูดจะต้องเชื่อมั่นในตนเอง รู้จักเรียงลำดับความสำคัญ และสรุปความของเรื่องที่เล่า เพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจ ไม่พูดซ้ำวกวนไปมา ใช้ถ้อยคำสุภาพ ใช้คำแทนชื่อผู้ถูกกล่าวถึงให้เหมาะสม เช่น ใช้คำว่า “ท่าน” แทนผู้ใหญ่ ใช้คำว่า “เขา” แทนเพื่อน และใช้ คำว่า “มัน” แทนสัตว์

วิธีการเล่าเหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน

๑. เตรียมเนื้อเรื่อง

- เลือกเหตุการณ์ที่ประทับใจผู้เล่าเรื่องมากที่สุดเพียงเหตุการณ์ใด
- เรียงลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น จนถึงเหตุการณ์ที่ประทับใจ
- เตรียมภาษาให้เหมาะสม
- พิจารณาให้เหมาะสมกับเวลา
- ฝึกซ้อมการเล่าหลาย ๆ ครั้ง เพราะสร้างความมั่นใจ

๒. วิธีการเล่า

- กล่าวคำทักทายผู้ฟังและแนะนำตนเองด้วยความสุภาพเรียบร้อย
- เกริ่นนำเรื่องเพื่อสร้างความสนใจ ไม่ควรเล่าแบบท่องจำ
- ขณะเล่า สายตาต้องมองผู้ฟังอย่างทั่วถึง
- ใช้ท่าทางการเล่าอย่างเป็นธรรมชาติ และสื่อความหมายสอดคล้อง
- จบการเล่าด้วยการสรุปข้อคิด และข้อเสนอแนะแก่ผู้ฟัง

มารยาทในการพูดเล่าเหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน

๑. พูดด้วยวาจา ท่าทางที่สุภาพ แสดงสีหน้ายิ้มแย้ม
๒. ไม่พูดอวดตนข่มผู้อื่น หรือพูดให้ผู้อื่นเสียหาย
๓. รักษาอารมณ์ขณะที่พูดให้เป็นปกติ

ใบความรู้ที่ ๕ เรื่อง อักษรนำ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง อักษรรรษา พาสุนัข แสนสุขใจ
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง อักษรนำ (๑)
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

อักษรนำ

อักษรนำ คือ พยัญชนะ ๒ ตัวเรียงกันประสมสระเดียวกัน ตัวหน้าทำให้พยัญชนะตัวที่ตามมาออกเสียงวรรณยุกต์เหมือนตัวนำ ตัวหน้าจะเป็นอักษรสูงหรืออักษรกลาง ตัวที่ตามมาเป็นอักษรต่ำเดี่ยวเท่านั้น ออกเสียงได้ ๒ แบบ คือ ออกเสียงพยางค์เดี่ยว และออกเสียง ๒ พยางค์

อักษรนำที่ออกเสียงพยางค์เดี่ยว

คำที่มี ห นำ พยัญชนะตัวหลัง ง ญ น ม ย ร ล ว เสียงวรรณยุกต์ของพยางค์ จะออกเสียงตามพยัญชนะ ห เช่น

ห นำ ง เช่น หจิก แหงน หงาย หงอก หงอยเหงา

ห นำ ญ เช่น หญิง ไหญ่ หล้า

ห นำ น เช่น หนู หนา หนาม หนอง หน้า หนักหนา

ห นำ ม เช่น หมอ หมี่ หมา หมาย หมอง หมักหมม

ห นำ ย เช่น หยิก หยุด หยัก หยอก หยาม หยี่

ห นำ ร เช่น หรีอ หรุ หรา หรี หรอก

ห นำ ล เช่น หลาน หลอก หลับ หลุด หลงไหล

ห นำ ว เช่น หวาน แหวน แหวก ไหว้ หวี

คำที่มี อ นำ ย มี ๔ คำ คือ อย่า อยู่ อย่าง อยาก

ใบงานที่ ๒ เรื่อง อักษรนำ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง อักษรพรรษา พาสนุก แสนสุขใจ
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง อักษรนำ (๑)
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง ให้นักเรียนวงกลมล้อมคำที่เป็นอักษรนำที่ออกเสียงพยางค์เดียว
 แล้วคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด

คณิต	หลวง	อ่าน	อยาก
หรือ	หมอ	หยากไย่	หาย
อยู่	มหา	ให้	หนู
ตรา	หนาว	หมอก	เห็น
หวาน	หญิง	พร้อม	หวย
อย่า	กราบ	อย่าง	แหวน

Blank lined writing area with a watermark seal in the center. The seal features a crown, two elephants, and the Thai text: "มูลนิธิการศึกษาเพื่อคนไทย" (Foundation for Education for Thai People) and "ในพระบรมราชูปถัมภ์" (Under the Royal Patronage).

ใบความรู้ที่ ๖ เรื่อง อักษรนำ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง อักษรรรษา พาสุนัข แสนสุขใจ
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง อักษรนำ (๒)
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

อักษรนำ

พยัญชนะที่วางไว้ข้างหน้าตัวอื่นแล้วทำให้พยัญชนะตัวที่ตามมามีเสียงวรรณยุกต์เหมือนตัวนำ ออกเสียงได้ ๒ แบบ คือ ออกเสียงพยางค์เดียว และออกเสียง ๒ พยางค์

๑. อักษรนำที่ออกเสียงพยางค์เดียว

คำที่มี ห นำ พยัญชนะตัวหลัง ง ญ น ม ย ร ล ว เสียงวรรณยุกต์ของพยางค์ จะออกเสียงตามพยัญชนะ ห เช่น หมอ หนา หน้าหนา เขียดหยาม หญ้า หงาย หยากไย่ หงอยเหงา หลวง หรุหระ หวาน หลงไหล หวดหวิด

คำที่มี อ นำ พยัญชนะตัวหลัง ย เสียงวรรณยุกต์ของพยางค์ จะออกเสียงตามพยัญชนะ อ มี ๔ คำ คือ อย่า อยู่ อย่าง อยาก

๒. อักษรนำออกเสียงสองพยางค์

อักษรสูงนำต่ำเดี่ยว นำพยัญชนะตัวหลัง ง น ม ย ร ล ว พยางค์หน้าออกเสียงคล้ายประสมสระอะ ครึ่งเสียง เช่น สนุก สนาน สมาน สม่คร ขยะ ขยับ ฝรั่ง ฉลาด ผลิต สลบ

ตัวอย่างการเขียนคำอ่าน

สนุก อ่านว่า สะ-หนุก

ขยับ อ่านว่า ขะ-หยับ

ขยะ อ่านว่า ขะ-หยะ

อักษรกลางนำต่ำเดี่ยว นำพยัญชนะตัวหลัง ง น ม ร ล ว พยางค์หน้าออกเสียงคล้ายประสมสระอะ ครึ่งเสียง เช่น อุ่น ต้น จมูก จรวด อร่อย ตลาด ตวัด จริต

ตัวอย่างการเขียนคำอ่าน

อุ่น อ่านว่า อะ-หุ่น ต้น อ่านว่า ตะ-หนุ

อร่อย อ่านว่า อะ-หร้อย

ใบงานที่ ๓ เรื่อง อักษรนำ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง อักษรรรษา พาสุนัข แสนสุขใจ
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง อักษรนำ (๒)
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านคำต่อไปนี้แล้วเขียนคำอ่าน

สมัคร	ขยะ	ขยับ	ฉลาด	เพยอ
ผลิต	สลับ	ถวิล	ขนม	ฉลาม

๑. สมัคร อ่านว่า

๒. ขยะ อ่านว่า

๓. ขยับ อ่านว่า

๔. ฉลาด อ่านว่า

๕. เพยอ อ่านว่า

๖. พลิต อ่านว่า

๗. สลบ อ่านว่า

๘. ถวิล อ่านว่า

๙. ขนม อ่านว่า

๑๐. ฉลาม อ่านว่า

ชื่อ สกุล ชั้น เลขที่

ใบงานที่ ๔ เรื่อง อักษรนำ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง อักษรรรษา พาสุนัข แสนสุขใจ
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง อักษรนำ (๓)
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านคำต่อไปนี้แล้วเขียนคำอ่าน

กนก	ตลาด	ปรอท	จรีต	อนาถ
ตनु	อร่อย	ตลิ่ง	จรัส	ตวาด

๑. กนก อ่านว่า

๒. ตลาด อ่านว่า

๓. ปรอท อ่านว่า

๔. จรีต อ่านว่า

๕. อนาคต อ่านว่า

๖. ต้นุ อ่านว่า

๗. อร่อย อ่านว่า

๘. ตลิ่ง อ่านว่า

๙. จรัส อ่านว่า

๑๐. ตวาด อ่านว่า

ชื่อ สกุล ชั้น เลขที่

ใบความรู้ที่ ๗ เรื่อง คำควบกล้ำ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง อักษรรรษา พาสุนัข แสนสุขใจ
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง คำควบกล้ำ (๑)
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำอักษรควบกล้ำ

คำอักษรควบกล้ำ หมายถึง คำที่มีพยัญชนะสองตัวเขียนเรียงติดกันอยู่ต้นพยางค์ และใช้สระเดียวกัน เวลาอ่านออกเสียงกล้ำเป็นพยางค์เดียวกันเสียงวรรณยุกต์ของพยางค์นั้นจะเป็นไปตามเสียงพยัญชนะตัวหน้า

คำอักษรควบกล้ำมี ๒ ชนิด คือคำอักษรควบแท้ และคำอักษรควบไม่แท้

๑. คำอักษรควบแท้ เป็นคำที่มีพยัญชนะ ๒ ตัว ร่วมสระเดียวกัน และออกเสียงพยัญชนะพร้อมกันทั้ง ๒ ตัว ได้แก่ พยัญชนะ ร ล ว ควบกับพยัญชนะตัวหน้า

ตัวอย่าง ร ควบ

กร เช่น กรอง กรุง เกรง กรอก

ขร เช่น ขรุขระ ขริม ขริ้ว

คร เช่น ครีว ครู ไคร

ตร เช่น ตรอง ตรี ตรา

ปร เช่น โปรด เปรี๊ยว ปราด

พร เช่น พร้อม พร้ม

ตัวอย่าง ล ควบ

กล เช่น กลม กลวง กลอก กลอง กล้อง กล้วย

ขล เช่น เขลา ขลาด ขลัง ขลุ่ย

คล เช่น คลอง คล่องแคล่ว คลอเคลีย

ปล เช่น แปลง ปลา ปลาย ปลวก ปลอม

ผล เช่น ผลอ แผลง ผลีผลาม แผล ผลอไพล

พล เช่น พลิก พลอย ปลาต เพลง พลุกพล่าน

ตัวอย่าง ว ควบ

กว เช่น กว่า กวาง กวาด ไกว

ขว เช่น ขวัญ ขวา ขวาน ขวาง แขน

ใบงานที่ ๕ เรื่อง คำควบกล้ำ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง อักษรรรษา พาสุนัข แสนสุขใจ
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง คำควบกล้ำ (๑)
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง ตอนที่ ๑ ให้นักเรียนระบายสีคำที่มีอักษรควบกล้ำแท้ ร ควบ แล้วคัดลายมือ
 ตัวบรรจงเต็มบรรทัด

คัดลายมือแล้วอ่านออกเสียงคำควบกล้ำแท้ ร ควบ

Handwriting practice lines consisting of multiple sets of four horizontal lines (top solid, middle dashed, bottom solid, bottom solid) for writing practice.

คำชี้แจง ตอนที่ ๒ ให้นักเรียนระบายสีคำที่มีอักษรควบกล้ำแท้ ล ควบ แล้วตัดลายมือ
ตัวบรรจงเต็มบรรทัด

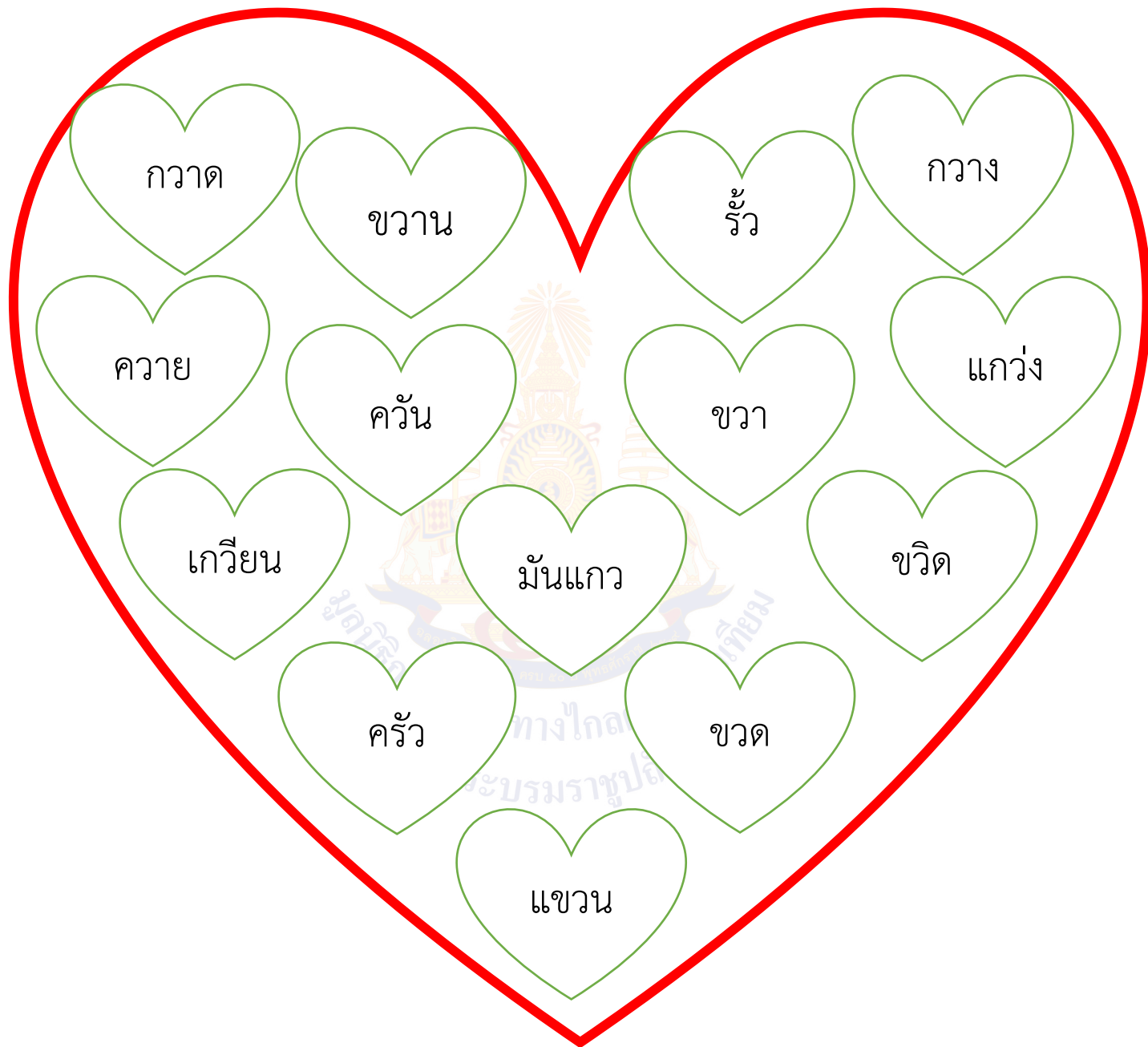

คัดลายมือแล้วอ่านออกเสียงคำควบกล้ำแท้ ๓ ควบ

Handwriting practice lines for the Thai word 'ควบ' (kwab). The page contains 12 sets of horizontal lines, each consisting of a solid top line, a dashed midline, and a solid bottom line, providing a guide for letter height and placement.

คำชี้แจง ตอนที่ ๓ ให้นักเรียนระบายสีคำที่มีอักษรควบกล้ำแท้ ว ควบ แล้วคัดลายมือ
ตัวบรรจงเต็มบรรทัด

คัดลายมือแล้วอ่านออกเสียงคำควบกล้ำแท้ ๖ ควบ

Handwriting practice lines for the word 'ควบ' (kwab). The page contains 12 sets of horizontal lines, each consisting of a solid top line, a dashed middle line, and a solid bottom line. A large, faint watermark of the Thai Royal Coat of Arms is centered on the page, with the text 'มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาดอนเมือง กรุงเทพมหานคร' and 'ในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช' overlaid on it.

ชื่อ สกุล ชั้น เลขที่

ใบความรู้ที่ ๘ เรื่อง คำควบกล้ำไม่แท้
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง อักษรรรษา พาสุนัข แสนสุขใจ
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง คำควบกล้ำ (๒)
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำควบกล้ำไม่แท้

คำควบกล้ำไม่แท้ มีอยู่ ๒ ชนิด ได้แก่

๑. คำควบกล้ำไม่แท้ ที่มีพยัญชนะตัวหน้าเป็น จ ช ศ ส พยัญชนะตัวหลังเป็น ร ให้ออกเสียงเฉพาะพยัญชนะตัวหน้า เช่น

จริง อ่านว่า จิง เพราะ จร เป็นอักษรควบไม่แท้ ร ไม่ออกเสียง

ไซร์ อ่านว่า ไซ้ เพราะ ชร เป็นอักษรควบไม่แท้ ร ไม่ออกเสียง

เสร็จ อ่านว่า เส็ด เพราะ สร เป็นอักษรควบไม่แท้ ร ไม่ออกเสียง
 อ่านว่า ปรา - ไส เพราะ คร เป็นอักษรควบไม่แท้ ร ไม่ออกเสียง

๒. คำควบกล้ำไม่แท้ ที่มีพยัญชนะตัวหน้าเป็น ท พยัญชนะตัวหลังเป็น ร ให้ออกเสียง ทร เป็นเสียง ซ เช่น

ทราย อ่านว่า ซาย

ทรัพย์ อ่านว่า ซับ

ทราบ อ่านว่า ซาบ

ทรุด อ่านว่า ซุด

นนทรี อ่านว่า นน - ซี

บทอ่าน เรื่อง คำควบล้ำไม้แท้ (ทร เปลี่ยนเสียงเป็น ซ)
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง อักษรรรษา พาสุนก แสนสุขใจ
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง คำควบล้ำ (๒)
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

รับทราบฉะเชิงเทรา

หาดทรายเส้าปลาอินทรี

ทรัพย์สินพุทธามิ

ทรวดทรงไหนทราวม้วยสม

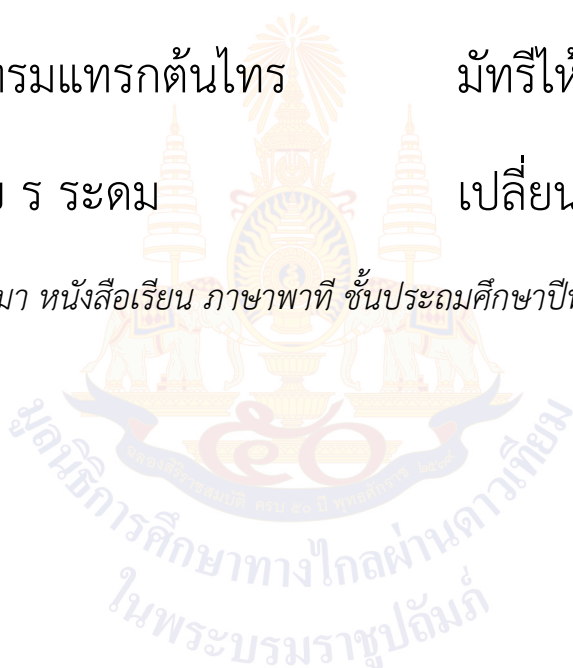
ทรุดโทรมแทรกต้นไทร

ม้ทรีให้ทรวงอกตรม

ท ควบ ร ระดม

เปลี่ยน ทร เป็นเสียง ซ

ที่มา หนังสือเรียน ภาษาพาที ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ของกระทรวงศึกษาธิการ

หาดทราย

ปลาอินทรี

ขอขอบคุณ วิกิตีเดีย จากเว็บไซต์ <https://th.wikipedia.org/wiki/ปลาอินทรี>

ทรัพย์สิน

ทรุดโทรม

นางมัทรี

ใบงานที่ ๖ เรื่อง คำควบกล้ำไม่แท้
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง อักษรรรษา พาสุนัข แสนสุขใจ
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง คำควบกล้ำ (๒)
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง ให้นักเรียนระบายสีคำควบกล้ำไม่แท้ที่อ่านออกเสียงเฉพาะพยัญชนะต้นตัวหน้า
 แล้วคัดลายมือด้วยตัวบรรจงเต็มบรรทัด

คำควบกล้ำไม่แท้ ที่อ่านออกเสียงเฉพาะพยัญชนะต้นตัวหน้า

Handwriting practice lines consisting of multiple sets of three horizontal lines (top solid, middle dashed, bottom solid) for writing practice.

ชื่อ สกุล ชั้น เลขที่

ใบงานที่ ๗ เรื่อง คำควบกล้ำไม่แท้
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง อักษรรรษา พาสุนัข แสนสุขใจ
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๒ เรื่อง คำควบกล้ำ (๓)
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง ให้นักเรียนวงกลมคำที่เป็นคำควบกล้ำไม่แท้ ทร เปลี่ยนเสียงเป็นเสียง ซ จาก
 บทอ่านต่อไปนี้ แล้วคัดลายมือด้วยตัวบรรจงเต็มบรรทัด

รับทราบฉะเชิงเทรา

หาดทรายเส้าปลาอินทรี

ทรัพย์สินพุทราณี

ทรวดทรงไหนทราวม้วยสม

ทรุดโทรมแทรกต้นไทร

มัทรีให้ทรวงอกตรม

ท ควบ ร ระดม

เปลี่ยน ทร เป็นเสียง ซ

ชื่อ สกุล ชั้น เลขที่

ชั้น ป.๓ ภาคเรียนที่ ๑

ชื่อ : _____ สกุล : _____ ชั้น _____ เลขที่ _____

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง อักษรหรรษา พาสุนัข แสนสุขใจ

สิ่งที่ฉันทำได้ทำ

☆☆☆ ฉันทำได้ดี ☆☆ ฉันทำได้บ้าง ☆ ฉันยังทำได้ไม่ดี

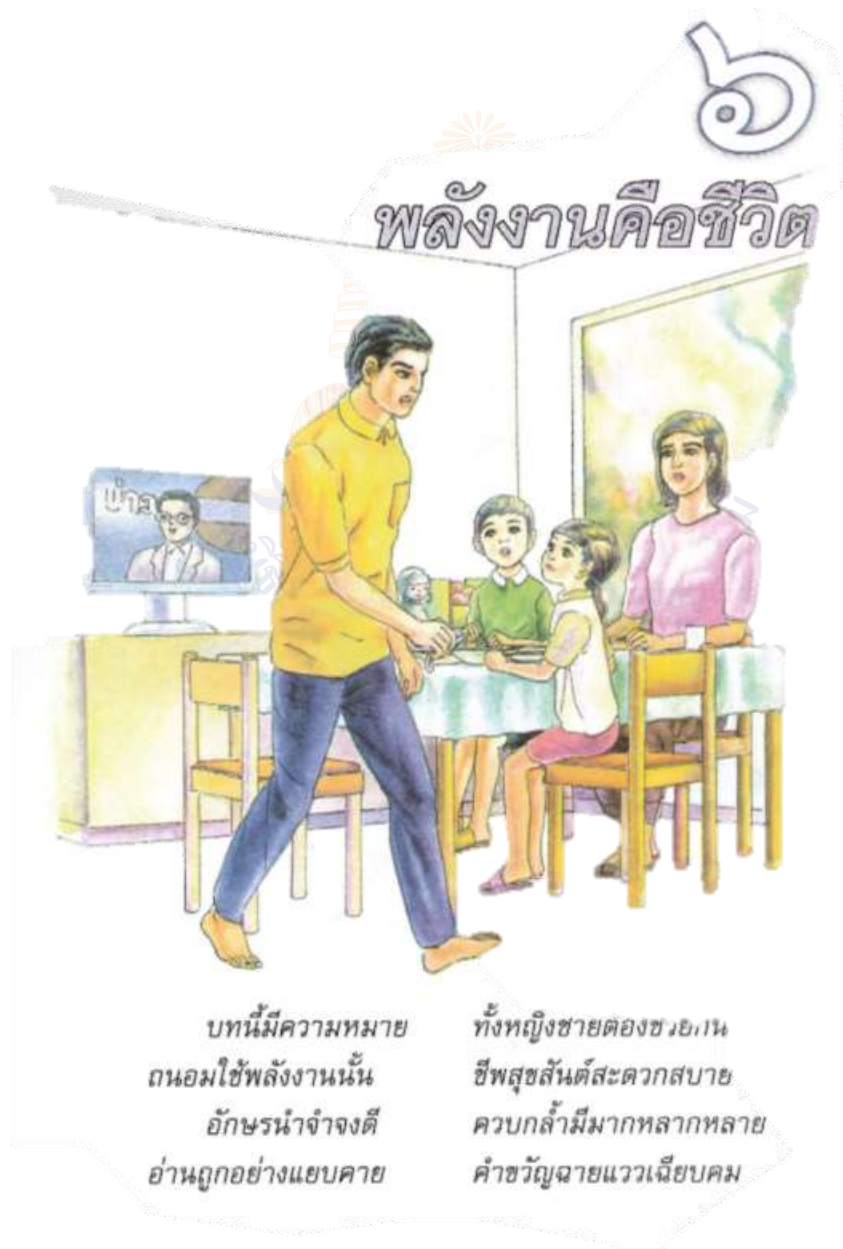
ระบายสีลงใน ☆ ตามระดับที่ทำได้ และ ✓ ลงใน □ สิ่งที่ยังตั้งใจจะทำให้ดีขึ้น

สิ่งที่ฉันทำได้ทำ	ระดับที่ฉันทำได้	สิ่งที่ฉันตั้งใจจะทำให้ดีขึ้น
๑. พุดและเขียนสรุปความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์จากเรื่องที่ได้	☆☆☆	☐
๒. เขียนบรรยายสถานที่ และความรู้สึกต่อสถานที่นั้นให้ผู้อ่าน ได้ข้อมูลจนเห็นภาพของสถานที่ชัดเจน	☆☆☆	☐
๓. มีนิสัยรักการอ่านได้	☆☆☆	☐
๔. พุดเล่าประสบการณ์เหตุการณ์ในชีวิตประจำวันที่เกิดขึ้น จริงได้	☆☆☆	☐

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๘
อ่านเขียนคล่อง คล่องใจองค์ภาษาไทย

บทอ่าน เรื่อง พลังงานคือชีวิต
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง อ่านเขียนคล้อง คล้องจองคำไทย
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง พลังงานคือชีวิต (๑)
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

ที่บ้าน

เสียงผู้ประกาศข่าวทางโทรทัศน์ดังชัดเจน “พุงนี้ตั้งแต่ ๖ นาฬิกา ราคาน้ำมันจะขึ้นอีกลิตรละ ๔๐ สตางค์”

“โอโฮ! ขึ้นราคาอีกแล้วเธอ ต้องออกไปเติมน้ำมันรถส่งของ ก่อน” พ่อพูดและรีบคว้ากุญแจรถออกจากบ้านไปทันที

“อื้อย! แย่เลย ของต้องแพงขึ้น เงินไม่พอใช้แน่ๆ” แม่ร้องเสียงดัง ลูกๆ นั่งงง เกิดอะไรขึ้น ทำไมพ่อกับแม่จึงดูเดือดร้อน

ที่ตลาด

แม่ค้ายื่นถุงใส่ของให้ลูกค้า “ทั้งหมด ๓๒ บาทค่ะคุณ”

“๓๐ บาทถ้วนๆ ได้ไหมแม่ค้า
ลดราคาหน่อย”

“โถ! คุณ เห็นใจแม่ค้าเถอะ
น้ำมันก็แพง แคนี่ก็ขาดทุนแม่แล้วค่ะ”
เสียงแม่ค้าโอดครวญอย่างน่าสงสาร

ที่ร้านอาหาร

เจ้าของร้านนั่งปรับทุกข์กับลูกจ้าง มีคนนั่งรับประทานอาหาร อย่างเอร็ดอร่อยอยู่ ๒-๓ คน

“น้ำมันขึ้นราคา แก๊สขึ้นราคา
อาหารในร้านของเราก็ต้องขึ้นราคา
ตาม ต่อไปจะมีใครเข้าร้านล่ะ”

“ถ้าเราต้องปิดร้าน แล้วเราจะ
ไปทำอะไรกันดีล่ะครับลุง”

ที่โรงเรียน

“เป็นอะไรกันคะเด็กๆ ทำไมดูหน้าตาไม่ค่อยสดชื่นกันเลย เกิดอะไรขึ้น” ครูประจำชั้นทักทายนักเรียน

“คุณครูครับ แคน้ำมันขึ้นราคา พ่อกับแม่ก็ไม่พาผมไปเที่ยว ทั้งที่สัญญากันไว้แล้วด้วย”

“คุณครูขา หนูกินอาหารเมื่อเช้าไม่อิ่มเลย แม่ค้าตัดให้หนูนิดเดียว เขาบอกว่าน้ำมันแพง กินแค่นี้ก็แล้วกัน”

“บ้านผมมืดไปเลย เพราะแม่บอกให้เปิดไฟเท่าที่จำเป็น ไฟดวงไหนไม่ใช้ต้องปิดทันที”

“หนูชอบอาบน้ำอุ่น ปากก็ไม่ตม้ำน้ำให้ บอกว่าเปลืองแก๊ส”

“ผมอาบน้ำนานไปหน่อย พี่ก็ทว่าเล่นน้ำ ไม่ประหยัด อีกหน่อยจะไม่มีน้ำใช้”

เออหนอ...แค่น้ำมันขึ้นราคาอย่างเดียวกระทบไปถึงน้ำ ไฟฟ้า แก๊สทุงตม และการค้าเนนชีวิตของทุกๆ คน

“ครูเข้าใจแล้วว่าเกิดอะไรขึ้น ปัญหาที่ทุกคนพบ มาจากพลังงานเพื่อชีวิตทั้งนั้น ไม่ว่าน้ำมัน แก๊ส ไฟฟ้าและน้ำ เอาละ มาหนักันทางนี้ ครูมีอะไรจะเล่าให้ฟัง”

“ขณะนี้ พลังงานหลัก คือน้ำมันดิบ ทั่วทั้งโลกกำลังขาดแคลน และมีราคาสูง ส่วนใหญ่กลุ่มประเทศตะวันออกกลางเป็นผู้กำหนดราคาน้ำมัน และจะหมดเมื่อไรก็ไม่มีใครทราบ พอน้ำมันแพงก็มีผลกระทบต่อการคมนาคม การขนส่ง การผลิตกระแสไฟฟ้า การผลิตน้ำประปา

การเดินเร็ว การประมง ฯลฯ เพราะฉะนั้นอย่าโกรธหรือเสียใจว่า ไม่ได้ไปเที่ยว ซื้ของแพง กินอาหารไม่อิ่ม เอาอย่างนี้ดีไหม ครูว่าเราหาวิธีคิดกันดีกว่าว่าจะใช้พลังงานให้ประหยัดอย่างไร เพื่อที่เราจะได้มีพลังงานไว้ใช้ได้นานๆ” เด็กๆ นิ่งไปสักครู่ แล้วผลัดกันพูดว่า

“ถ้าแสงยังสว่างพอมองเห็น ก็ไม่ควรเปิดไฟครับ”

“ไฟดวงไหนที่ไม่ใช้ก็ปิดค่ะ”

“อย่าเปิดน้ำทิ้งขณะถูสบู่ หรือแปรงฟัน ให้ปิดน้ำเสียก่อน แล้วค่อยเปิดใหม่ครับ”

“ขึ้นรถเมล์ หรือเดินบ้าง ไม่ต้องนั่งรถส่วนตัวตลอด”

“ก่อนออกจากห้อง ปิดไฟ ปิดพัดลมเสียก่อน”

“ถ้าขึ้นอาคารชั้นเดียว หรือสองชั้น ควรเดินขึ้นบันได ไม่ใช่ลิฟต์ จะช่วยบริหารร่างกาย ทำให้หัวใจแข็งแรงด้วยครับ”

“ขี่จักรยานครับ ถ้าไประยะทางใกล้ๆ ไม่ใช่รถยนต์”

“ไปทางเดียวกัน นั่งรถรวมกันไป ผลัดกันขับคนละวันครับ”

“เวลาตม้หน้า ต้องคอยดูครับ พอน้ำเดือด ปิดเตาทันที จะได้ไม่เปลืองแก๊ส”

“ต้องเลือกซื้อเครื่องใช้ไฟฟ้าเบอร์ ๕ เพราะช่วยประหยัดไฟครับ”

“เปลี่ยนหลอดไฟเป็นหลอดประหยัดค่ะ”

“อย่าเปิด ปิดตู้เย็นบ่อย หรือเปิดทิ้งไว้นานๆ ครับ”

“เตรียมผ้าที่จะรีดให้พร้อม แล้วรีดในคราวเดียวกัน”

นักเรียนช่วยกันสรุปเรื่องพลังงาน และเขียนบนกระดาน ดังนี้

“พลังงานคือชีวิต ถ้าเรามีวินัยในการใช้ โดยคิดให้รอบคอบก่อนใช้ทุกครั้ง เราจะมีพลังงานใช้ไปอีกนาน”

ก่อนหมดเวลา นักเรียนช่วยกันแต่งคำขวัญแล้วนำไปติดไว้หน้าห้อง

“ประหยัดไฟคนละนิด ช่วยเศรษฐกิจของบ้านเมือง”

“น้ำไฟมีคุณค่า โปรดอย่าใช้ให้สิ้นเปลือง”

“ประหยัดน้ำประหยัดไฟ ช่วยชาติไทยพัฒนา”

“พลังงานคือชีวิต รู้จักคิด รู้จักใช้ ได้คุณค่า”

ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง คำคล้องจอง
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง อ่านเขียนคล้อง คล้องจองคำไทย
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง คำคล้องจอง (๑)
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำคล้องจอง

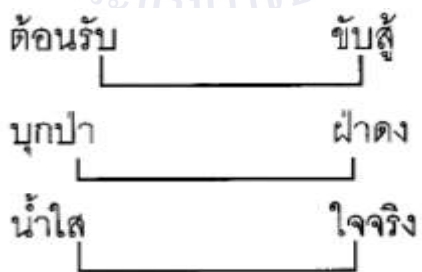
คำคล้องจอง คือ คำที่ประสมด้วยสระเดียวกัน และสะกดด้วยตัวสะกด
 ในมาตราเดียวกัน แต่มีพยัญชนะต้นต่างกัน ทำให้เกิดเสียงสัมผัสในบทร้อยกรอง

คำคล้องจอง ๑ พยางค์

มา	คล้องจองกับ	นา	(มีสระเดียวกัน)
ดี	คล้องจองกับ	ปี	(มีสระเดียวกัน)
ฉัน	คล้องจองกับ	กัน	(มีสระเดียวกันและมีตัวสะกดมาตราเดียวกัน)
คิด	คล้องจองกับ	พิช	(มีสระเดียวกันและมีตัวสะกดมาตราเดียวกัน)

คำคล้องจอง ๒ พยางค์

คำคล้องจอง ๒ คำ ให้คำที่สองของกลุ่มหน้าคล้องจองกับคำที่หนึ่งของกลุ่มหลัง เช่น

คำคล้องจอง ๓ พยางค์

คำคล้องจอง ๓ คำ ให้คำที่สามของกลุ่มหน้าคล้องจองกับคำที่หนึ่งหรือคำที่สองของกลุ่มหลัง เช่น

น้ำพึ่งเรือ	เสื่อพึ่งป่า
หนักไม่เอา	เบาไม่สู้
ตามใจปาก	ลำบากท้อง

คำคล้องจอง ๔ พยางค์

คำคล้องจอง ๔ คำ ให้คำที่สี่ของกลุ่มหน้าคล้องจองกับคำที่หนึ่ง หรือคำที่สอง หรือคำที่สามของกลุ่มคำหลัง เช่น

ฟังไม่ได้ศัพท์	จับไปกระเดียด
รักดีห้ามจู้	รักชั่วห้ามเสา
ช่างตายทั้งตัว	เอาใบบัวปิด

คำคล้องจอง บางครั้งใช้ในการเขียนคำขวัญ สุภาษิต คติเตือนใจต่าง ๆ หรือใช้ในการเล่นคำปริศนาคำทาย ส่วนมากจะให้คำสุดท้ายของวรรคต้น สัมผัสกับคำใดคำหนึ่งในวรรคต่อไป เช่น

รักชาติศาสน์กษัตริย์	เป็นคุณสมบัติของเด็กไทย
เด็กดีเป็นศรีแก่ชาติ	เด็กฉลาดชาติเจริญ

ใบงานที่ ๑ เรื่อง คำคล้องจอง
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง อ่านเขียนคล้อง คล้องจองคำไทย
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง คำคล้องจอง (๑)
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง จับคู่คำคล้องจองที่มีความหมายสอดคล้องกัน

๑. ผลิดอก	ก. กรรมแต่ง
๒. กว้างใหญ่	ข. แดงแจ้
๓. บุญทำ	ค. เชื้อใจ
๔. ยากเย็น	ง. ปลงใจ
๕. บาปบุญ	จ. ไฟศาล
๖. ตกลง	ฉ. ทับสิทธิ์
๗. ชื่อเสียง	ช. รามไห
๘. นอนหลับ	ซ. คุณโทษ
๙. แจ่มแจ้ง	ฌ. ออกผล
๑๐. ถ้วยชาม	ญ. เรียงนาม

ชื่อ สกุล ชั้น เลขที่

บทอ่าน เรื่อง ทำดี...อย่าหวังไหว
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง อ่านเขียนคล้อง คล้องจองคำไทย
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง คำคล้องจอง (๑)
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

บทนี้ครูอาสา
 เด็กน้อยฝึกเขียนอ่าน
 คล้องจองคำสัมผัส
 เรียงร้อยถ้อยจำนรรจ์

ชวนกันมาเล่นกีฬา
 นำอาหารมาแบ่งปัน
 บรรจงจัดคัดคำนั้น
 สี่คำพลันเป็นบทกลอน

มาแล้ว! มาแล้ว!	ครูแก้วของเรา
วันนี้วันเสาร์	คอยเฝ้าด้วยใจ
ครูแก้วมาคู่	กับครูสดใส
ถือถุงใบใหญ่	ใส่อะไรนะ
จ้อย แดง แท่ง ไข่	วิ่งไม่ลดละ
รีบถือกระบะ	จะไปช่วยครู
ถุงมีขนม	ข้าว หมู สบู่
หยิบออกมาดู	หนูหนูดีใจ
มีผู้ใจบุญ	เกื้อหนุนห่วงใย
ฝากของถุงใหญ่	มาให้พวกเรา
ครูแก้วใจดี	มีเรื่องมาเล่า
นิทานก่อนเก่า	เฮ้ย! มาไวไว
ตัวเล็กนั่งหน้า	ถัดมาตัวใหญ่
ล้อมวงกันไป	ดีไหมพวกเรา
ดีครับ ค่ะครู	พวกหนูรอเล่า
เมื่อถึงวันเสาร์	คอยเฝ้าไม่คลาย
ครูเริ่มว่ามี	เศรษฐกิจพอหม้าย
เลี้ยงดูลูกชาย	เข้าสายห่วงใย
เมื่อลูกเป็นหนุ่ม	ซุ่มซ่อนหัวใจ
รีบพาลูกไป	ฝากให้บวชเรียน
วัดพ่อเคยบวช	ท่องสวดอ่านเขียน
ให้ลูกพากเพียร	ปรับเปลี่ยนฝึกตน
ถวายอาหาร	ศีลทานกุศล
พระลูกเวียนวน	ท่องบ่นตำนาน

เมื่อพ่อชรา
 อยากกลับไปบ้าน
 จึงลี้กจากพระ
 เลี้ยงพ่อยามแก่
 ลูกสักวันนี้
 ซี่ม้าเร็วไว
 ไปรับลูกยา
 เดินทางไม่คดง
 ต่างฝ่ายต่างเกียง
 ตกลงกันได้
 ส่วนลูกจงเดิน
 ทญิงสาวผ่านมา
 เศรษฐีทำไม
 ให้ลูกเดินดิน

ลูกยาสงสาร
 ช่วยงานดูแล
 มานะแน่นแน
 รักแท้ห่วงใย
 เศรษฐีดีใจ
 ไม่ทันไตร่ตรอง
 ม้าหนึ่งคนสอง
 ต้องทำอะไร
 ตกเตียงกันใหญ่
 ให้พ่อซี่ม้า
 เพลิดเพลินอุรา
 ว่าให้ได้ยิน
 ช่างใจร้ายสิ้น
 เหงื่อรินท่วมกาย

ใบงานที่ ๒ เรื่อง แต่งคำคล้องจอง
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง อ่านเขียนคล้อง คล้องจองคำไทย
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง คำคล้องจอง (๒)
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง ให้นักเรียนเติมคำที่กำหนดให้ในช่องว่างให้ได้คำคล้องจองกัน

จน	ผ่อน	ชั่ว	ท่า	ซ่อง	กาย	ใจ
เราะ	กัด	เจาะ	งาน	หลับ	การ	

ห้วนไหวหายหน้า
.....ที่	ดี.....	หัว.....
.....คู่	คู่.....	ขีด.....
ต้อง.....หนัก	พัก.....
นอน.....	อับ.....	

ชื่อ สกุล ชั้น เลขที่

ใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง คำขวัญ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง อ่านเขียนคล้อง คล้องจองคำไทย
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง คำขวัญ (๑)
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำขวัญ

คำขวัญ คือ ถ้อยคำที่แต่งขึ้น เพื่อเป็นคติเตือนใจ หรือใช้สั่งสอน เป็นสิริมงคล นอกจากนี้คำขวัญมักใช้ในการกล่าวในโอกาสต่าง ๆ เช่น การให้โอวาท การกล่าวคำปราศรัย การแสดงปาฐกถา หรือ การอภิปราย

หลักการเขียนคำขวัญ

๑. เป็นข้อความสั้น ๆ
๒. ใช้ถ้อยคำกะทัดรัด สละสลวย แบ่งเป็นวรรคตอน ๒ - ๓ บรรทัด แต่ละวรรคมีคำ ๓ - ๖ คำ และมีเสียงสัมผัสคล้องจองกันให้จดจำได้ง่าย
๓. ข้อความ ข้อคิดสอดคล้องกับโอกาส เช่น การต้อนรับนักเรียนใหม่ การรณรงค์การปลูกฝังความคิด แต่ละโอกาสใช้คำขวัญแตกต่างกัน
๔. ใช้ข้อความและข้อคิดเหมาะสมแก่ฐานะของผู้ให้และผู้รับ

ตัวอย่างคำขวัญ

- ๑) โชคอยู่ที่การศึกษา วาสนาอยู่ที่ความพากเพียร
- ๒) ศรัทธาในธรรม นำทางชีวิต พิชิตกิเลส
- ๓) สภาพแวดล้อมสดชื่น สุขภาพจิตสดใส พลานามัยสมบูรณ์
- ๔) ประตุภาคใต้ ไหว้เสด็จในกรม ชมไร่กาแฟ แลหาดทรายรี
ดิกกล้วยเล็บมือ ขึ้นชื่อรังนก
- ๕) รอบรู้ สู้ชีวิต จิตมั่นคง ดำรงคุณธรรม
- ๖) ปลูกป่าไผ่ ช่วยให้ไทยอุดมสมบูรณ์

ใบงานที่ ๓ เรื่อง คำขวัญเกี่ยวกับการรักษาความสะอาด
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง อ่านเขียนคล้อง คล้องจองคำไทย
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง คำขวัญ (๑)
รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง

ให้นักเรียนเขียนคำขวัญเกี่ยวกับการรักษาความสะอาด

A series of horizontal lines for writing, consisting of a solid top line, a dashed middle line, and a solid bottom line. There are 12 such sets of lines provided for the student to write their slogans.

ชื่อ สกุล ชั้น เลขที่

ใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง คำขวัญ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง อ่านเขียนคล้อง คล้องจองคำไทย
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง คำขวัญ (๒)
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำขวัญ

คำขวัญ คือ ถ้อยคำที่แต่งขึ้น เพื่อเป็นคติเตือนใจ หรือใช้สั่งสอน เป็นสิริมงคล นอกจากนี้คำขวัญมักใช้ในการกล่าวในโอกาสต่าง ๆ เช่น การให้โอวาท การกล่าวคำปราศรัย การแสดงปาฐกถา หรือ การอภิปราย

หลักการเขียนคำขวัญ

๑. เป็นข้อความสั้น ๆ
๒. ใช้ถ้อยคำกะทัดรัด สละสลวย แบ่งเป็นวรรคตอน ๒ - ๓ บรรทัด แต่ละวรรคมีคำ ๓ - ๖ คำ และมีเสียงสัมผัสคล้องจองกันให้จดจำได้ง่าย
๓. ข้อความ ข้อคิดสอดคล้องกับโอกาส เช่น การต้อนรับนักเรียนใหม่ การรณรงค์การปลูกฝังความคิด แต่ละโอกาสใช้คำขวัญแตกต่างกัน
๔. ใช้ข้อความและข้อคิดเหมาะสมแก่ฐานะของผู้ให้และผู้รับ

ตัวอย่างคำขวัญ

๑. โชคอยู่ที่การศึกษา วาสนาอยู่ที่ความพากเพียร
๒. ศรัทธาในธรรม นำทางชีวิต พิชิตกิเลส
๓. สภาพแวดล้อมสดชื่น สุขภาพจิตสดใส พละนามัยสมบูรณ์
๔. รอบรู้ สู้ชีวิต จิตมั่นคง ดำรงคุณธรรม
๕. ปลูกป่าไผ่ ช่วยให้ไทยอุดมสมบูรณ์
๖. ประตุภาคใต้ ไหว้เสด็จในกรม ชมไร่กาแฟ แลหาดทรายรี
ดิกกล้วยเล็บมือ ขึ้นชื่อรังนก

ใบงานที่ ๔ เรื่อง แต่งคำขวัญและวาดภาพประกอบ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง อ่านเขียนคล้อง คล้องจองคำไทย
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง คำขวัญ (๒)
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่งคำขวัญ พร้อมวาดรูปประกอบและระบายสีให้สวยงาม

ชื่อ สกุล ชั้น เลขที่

ใบความรู้ที่ ๓ เรื่อง การเขียนบรรยาย
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง อ่านเขียนคล่อง คล่องจงคำไทย
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง การเขียนบรรยาย (บุคคล สัตว์ และสิ่งของเครื่องใช้)
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

การเขียนบรรยาย

การเขียนบรรยาย เป็นการเขียนเล่าเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งที่เกิดขึ้น เพื่อให้ผู้อ่านเห็นภาพเหตุการณ์ ลำดับเวลา สถานที่ บุคคล ผู้เขียนควรเขียนเหตุการณ์ให้ชัดเจน เล่าข้อเท็จจริงหรือรายละเอียดของเรื่องตามที่เป็นอยู่โดยคำนึงถึงความต่อเนื่อง

การเขียนบรรยายมีหลายรูปแบบ เช่น เล่าเรื่อง เล่าเหตุการณ์ การเขียนชีวประวัติ การเขียนบันทึก การให้ข้อมูล การรายงานข่าว เป็นต้น

หลักการเขียนบรรยาย

๑. ใช้ถ้อยคำกะทัดรัด อ่านแล้วเข้าใจง่าย มีความหมายคมคาย
๒. บรรยายตามลำดับเหตุการณ์ บรรยายโดยไม่ทำให้ผู้อ่านสับสน
๓. จุดประทับใจควรมีเหตุการณ์หรือจุดสำคัญที่ทำให้ผู้อ่านประทับใจ
๔. บรรยายต่อเนื่องอาจแทรก ข้อคิดเห็น ความรู้ เพื่อประโยชน์ของผู้อ่าน

หลักการเขียนบรรยายคน

๑. บทนำ เป็นการเขียนรายละเอียดย่อ ๆ ว่าคนนั้นเป็นใคร พบเห็นที่ไหน หรือเคยได้ยินเรื่องเกี่ยวกับคน ๆ นั้นมาอย่างไรบ้าง

๒. เนื้อเรื่อง ให้เขียนรายละเอียด ดังนี้

๒.๑ เขียนลักษณะภายนอก ได้แก่ เพศ อายุ สีมผม สีตาจมูก ใบหน้า

ตัวอย่าง ชมพูเป็นเด็กหญิงอายุ ๙ ปี มีผมดำ ดวงตาสีดำ จมูกโด่งใบหน้ากลม

๒.๒ เขียนลักษณะเด่นที่เห็นชัดเจนที่สุด ได้แก่ รูปร่าง สีผิว

ตัวอย่าง ชมพูมีผิวเหลืองและสูง

๒.๓ เขียนพฤติกรรม ได้แก่ กิริยาท่าทางที่คน ๆ นั้นมักทำเสมอ

ตัวอย่าง ชมพูเป็นเด็กมีน้ำใจ มาโรงเรียนแต่เช้าทุกวันและชอบวิ่งเล่น

๒.๔ เขียนบุคลิกภาพ ได้แก่ การแต่งกาย

ตัวอย่าง ชมพูชอบใส่เสื้อสีชมพู กางเกงขาสั้น และใส่นาฬิกาสีแดง

๒.๕ เขียนกิจวัตรประจำวัน ได้แก่ อาชีพ หรือ งานอดิเรก ความฝัน

ตัวอย่าง ชมพูชอบวาดรูปในเวลาว่าง และเล่นกระโดดเชือกในตอนเย็น
โตขึ้นชมพูอยากเป็นนักวาดรูป

๓. สรุปเขียนแทรกข้อคิดเห็นเกี่ยวกับคนนั้น

ตัวอย่าง ชมพูเป็นเพื่อนที่ดี มีน้ำใจช่วยเหลือและทำงานกลุ่มอย่างตั้งใจ ทุกปี
ชมพูจะได้รับทุนการศึกษาจากโรงเรียน เป็นตัวอย่างแก่นักเรียนทั้งโรงเรียน

ตัวอย่างการเขียนบรรยายคน

ชมพู่นักเรียนตัวอย่าง

ชมพูเป็นเด็กหญิงอายุ ๙ ปี มีผมดำ ดวงตาสีดำ จมูกโด่ง ใบหน้ากลมชมพู มีผิวเหลืองและสูง เธอเป็นเด็กมีน้ำใจ มาโรงเรียนแต่เช้าทุกวันและชอบวิ่งเล่น ชมพูชอบใส่เสื้อสีชมพู กางเกงขาสั้น และใส่นาฬิกาสีแดง ในเวลาว่างชมพูชอบวาดรูป และเล่นกระโดดเชือกในตอนเย็นโตขึ้นชมพูอยากเป็นนักวาดรูป

ชมพูเป็นเพื่อนที่ดี มีน้ำใจช่วยเหลือและทำงานกลุ่มอย่างตั้งใจ ทุกปีชมพูจะได้รับทุนการศึกษาจากโรงเรียน เป็นตัวอย่างแก่นักเรียนทั้งโรงเรียน

หลักการเขียนบรรยายสัตว์

๑. บอกประเภทของสัตว์ เช่น สัตว์บก สัตว์น้ำ สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม
๒. บอกลักษณะของสัตว์ ไตแก เพศ รูปร่าง (ใบหนา จมูก หูขา หาง)
๓. บอกอาหารของสัตว์ เช่น กินพืช กินเนื้อ
๔. บอกที่อยู่อาศัยของสัตว์ เช่น บนบก ในน้ำ บนต้นไม้ ในรู
๕. บอกความสามารถของสัตว์ เช่น วิ่งเร็ว บินได้ จับปลา

ตัวอย่าง การเขียนบรรยาย ยีราฟ

ยีราฟ สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมที่ตัวสูง ขาว ลำคอยาว มีเขา ๑ คู่ ตั้วมีสีเหลือง และสีน้ำตาลแซมปนลาย เป็นสัตว์บกที่มีสูงที่สุดในโลก อยู่รวมเป็นฝูงในทุ่งโล่งรวมกับสัตว์กินพืชชนิดอื่น ๆ เช่น ม้าลาย หรือนกกระจอกเทศ เมื่อคลอดออกมาจะสามารถยืนและเดินได้ภายในเวลาไม่นาน และวิ่งได้ภายในเวลา ๒ - ๓ วัน

การเขียนบรรยายสิ่งของ

หลักการเขียนบรรยายสิ่งของ

๑. บอกชื่อสิ่งของให้ชัดเจน เช่น กระปุกออมสิน แก้วน้ำ
๒. บอกสีน้ำหนักสิ่งของ เช่น สีดำ สีขาวหนักเบา
๓. บอกลักษณะรูปร่างของสิ่งของ เช่น กลม ทรงกระบอก
๔. บอกขนาดสิ่งของ เช่น สูงประมาณ ๖ นิ้ว กว้างประมาณ ๗ นิ้ว
๕. บอกราคาสิ่งของ เช่น ราคา ๒๐ บาท
๖. บอกอายุการใช้งาน เช่น ใช้งานได้ ๑ ปี
๗. บอกวิธีการใช้งาน เช่น นำไปใส่เงิน
๘. บอกประโยชน์ใช้สอย เช่น ใส่อาหารร้อนได้
๙. บอกการดูแลรักษา เช่น ใช้น้ำเย็นทำความสะอาด

ใบงานที่ ๕ เรื่อง การเขียนบรรยาย
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง อ่านเขียนคล้อง คล้องจองคำไทย
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง การเขียนบรรยาย (บุคคล สัตว์ และสิ่งของเครื่องใช้)
รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

ตอนที่ ๑ คำชี้แจง ให้นักเรียนตีรูปภาพหรือวาดภาพตนเอง แล้วเขียนบรรยายตนเอง
ความยาวไม่เกิน ๗ บรรทัด ด้วยตัวบรรจงเต็มบรรทัด

พื้นที่สำหรับเขียนบรรยายตนเอง โดยแบ่งเป็นบรรทัดคู่ขนานกัน

ตอนที่ ๒ คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกรูปภาพหรือวาดภาพสัตว์เลี้ยงที่ชื่นชอบ แล้วเขียนบรรยายความยาวไม่เกิน ๗ บรรทัด ด้วยตัวบรรจงเต็มบรรทัด

ตอนที่ ๓ คำชี้แจง ให้นักเรียนตีตรูภาพหรือวาดภาพสิ่งของ แล้วเขียนบรรยายความยาวไม่เกิน ๗ บรรทัด ด้วยตัวบรรจงเต็มบรรทัด

Handwriting practice lines consisting of multiple sets of horizontal lines. Each set includes a solid top line, a dashed midline, and a solid bottom line. A faint watermark of a Thai university crest is visible in the background.

ชื่อ สกุล ชั้น เลขที่.....

ใบความรู้ที่ ๔ เรื่อง การอ่านข้อมูลจากแผนภาพอินโฟกราฟิก
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง อ่านเขียนคล่อง คล่องจงคำไทย
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง การอ่านข้อเขียนเชิงอธิบาย
รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

การอ่านข้อมูลจากแผนภาพอินโฟกราฟิก

แผนภาพอินโฟกราฟิก คือ การผสมผสาน ระหว่างข้อมูล ภาพและตารางต่าง ๆ เนื้อหาจะประกอบข้อเท็จจริงและสาระสำคัญ ที่นำมาประกอบภาพเพื่ออธิบายและสร้างความเข้าใจ ทำให้เกิดความสนุกสนานและเข้าใจได้ดีกว่าการแสดงด้วยข้อความธรรมดา โดยการแสดงภาพเป็นเรื่องราว มีลำดับขั้นตอน มีการเน้นประเด็นด้วยสีเส้นขอบสะดุดตาและเข้าใจง่าย

การนำข้อมูลหรือความรู้มาสรุปเป็นหัวข้อที่น่าสนใจด้วยภาพ สามารถเล่าเรื่องราวด้วยภาพวาด ซึ่งสามารถบอกและถ่ายทอดความรู้ได้เข้าใจง่ายในเวลารวดเร็วและชัดเจน สามารถสื่อให้ ผู้อ่านเข้าใจความหมายของข้อมูลทั้งหมดได้ในเวลาสั้น ๆ จดจำได้นาน ถึงแม้ว่าผู้อ่านจะไม่เคยอ่านมาก่อน ความรู้ที่ได้รับจากการดูภาพ อ่านข้อความ และนำไปสู่การคิดวิเคราะห์จนได้ความรู้ด้วยตนเอง

หลักการอ่านข้อมูลจากแผนภาพอินโฟกราฟิก

๑. อ่านอย่างละเอียด อ่านทุกส่วนของเอกสาร
๒. ตั้งใจอ่าน อย่างมีสมาธิเพื่อเก็บรายละเอียดของภาพ ข้อความ
๓. ควรจดบันทึกประเด็นสำคัญ ของเรื่องที่อ่าน

ใบงานที่ ๒ เรื่อง การอ่านข้อมูลจากแผนภาพอินโฟกราฟิก
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง อ่านเขียนคล่อง คล่องจองคำไทย
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง การอ่านข้อเขียนเชิงอธิบาย
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อมูลจากแผนภาพอินโฟกราฟิก แล้วตอบคำถาม

๑. หัวเรื่องที่อ่านคือ.....

๒. สรุปประเด็นสำคัญของเรื่อง.....

.....

.....

ชื่อ สกุล ชั้น เลขที่

ใบความรู้ที่ ๕ เรื่อง การอ่านข้อมูลจากสัญลักษณ์
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง อ่านเขียนคล้อง คล้องจองคำไทย
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง การอ่านข้อมูลจากสัญลักษณ์
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

สัญลักษณ์ในชีวิตประจำวัน

	<p>๑. ป้ายห้องน้ำ ชาย – หญิง ป้าย เครื่องหมายห้องน้ำชาย-หญิง จะมี สัญลักษณ์รูปผู้ชายแทนห้องน้ำผู้ชาย และมีสัญลักษณ์รูปผู้หญิง แทน ห้องน้ำหญิง</p>
	<p>๒. ป้ายบอกทางออก หมายถึง ขวามือมีทางออก ซึ่งจะมีคำหรือลูกศร บอกทิศทางในการออก</p>
	<p>๓. ป้ายบอกทางออก หมายถึง ซ้ายมือมีทางออก ซึ่งจะมีคำหรือลูกศร บอกทิศทางในการออกจาก บริเวณ หรือสถานที่นั้น ๆ</p>
	<p>๔. ห้ามสูบบุหรี่ หมายถึง ไม่สูบบุหรี่ ในบริเวณนี้สถานที่ห้ามสูบบุหรี่ เช่น โรงพยาบาล บนรถโดยสาร สนามบิน สถานที่ราชการ โรงเรียน วัด ห้างสรรพสินค้า</p>

	<p>๕. ป้ายบอกทางหนีไฟ หมายถึง ขวามือมีทางหนีไฟซึ่งจะมีคำหรือ ลูกศรบอกทิศทางในการออกจาก บริเวณหรือสถานที่นั้น ๆ</p>
	<p>๖. ป้ายบอกทางเข้า หมายถึง ข้างหน้าเป็นทางเข้าซึ่งจะมีคำหรือ ลูกศรบอกทิศทางในการเข้าไปบริเวณ หรือสถานที่นั้น ๆ</p>
	<p>๗. ป้ายบอกการขึ้นลงบันได หมายถึง การขึ้น-ลงตึกหรืออาคารสถานที่นั้น ๆ ถ้าขึ้น - ลง ชั้นเดียวควรใช้บันได เพื่อ การประหยัดพลังงานไฟฟ้า และ อุปกรณ์</p>
	<p>๘. ป้ายบอกกรณีเกิดเพลิงไหม้ห้าม ใช้ลิฟต์ หมายถึงสัญลักษณ์บอกกรณี เกิดเพลิงไหม้ห้ามใช้ลิฟต์</p>

ใบงานที่ ๗ เรื่อง การอ่านข้อมูลจากสัญลักษณ์
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง อ่านเขียนคล่อง คล่องจองคำไทย
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง การอ่านข้อมูลจากสัญลักษณ์
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนความหมายของสัญลักษณ์ต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

๑.

๒.

๓.

๔.

๕.

.....

๖.

.....

๗.

.....

๘.

.....

ชื่อ สกุล..... ชั้น เลขที่

ชื่อ : _____ สกุล : _____ ชั้น _____ เลขที่ _____
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง อ่านเขียนคล้อง คล้องจองคำไทย

สิ่งที่ฉันทำได้ทำ

☆☆☆ ฉันทำได้ดี ☆☆ ฉันทำได้บ้าง ☆ ฉันยังทำได้ไม่ดี

ระบายสีลงใน ☆ ตามระดับที่ทำได้ และ ✓ ลงใน □ สิ่งที่ยังตั้งใจจะทำให้ดีขึ้น

สิ่งที่ฉันทำได้ทำ	ระดับที่ฉันทำได้	สิ่งที่ฉันตั้งใจจะทำให้ดีขึ้น
๑. ถ่ายทอดเรื่องราวจากการอ่านได้อย่างเข้าใจ รวดเร็วถูกต้อง คล้องแคล่ว	☆☆☆	□
๒. มีมารยาทในการเขียนและนิสัยรักการเขียน	☆☆☆	□
๓. อ่านข้อเขียนเชิงอธิบาย ที่ให้ความรู้และความเข้าใจ เรื่องต่าง ๆ อย่างละเอียดและถูกต้อง	☆☆☆	□
๔. อ่านสัญลักษณ์ ที่ให้ความรู้และความเข้าใจบริบท ในสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันได้ถูกต้อง และตัดสินใจ ได้ว่ามีความน่าเชื่อถือมากน้อยเพียงใด	☆☆☆	□

ชั้น ป.๓

แบบบันทึกการเรียนรู้ (Learning logs)

ชื่อ.....สกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

ประจำ : กลางภาค ปลายภาค หน่วยการเรียนรู้ที่.....

สิ่งที่ฉันชอบในการเรียนวิชานี้ คือ

.....
.....
.....
.....

สิ่งที่ฉันไม่ชอบในการเรียนวิชานี้ คือ

.....
.....
.....

สิ่งที่ฉันจะทำให้ดีขึ้น คือ

.....
.....
.....
.....

สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
โครงการจัดทำสื่อ ๖๐ พรรษา เฉลิมพระเกียรติ
สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

